

Møte fredag den 16. juni kl. 10.20.

President: Thorbjørn Jagland

Dagsorden (nr. 90):

1. Innstilling fra Stortingets presidentskap om endringer i Stortingets forretningsorden mv. (endret betegnelse på private forslag og endring av Stortingets møtetid mv.)
(Innst. S. nr. 230 (2005-2006))
2. Forslag fra stortingsrepresentant Solveig Horne på vegne av Fremskrittspartiet oversendt fra Odelstingets møte 13. juni 2006 (jf. Innst. O. nr. 74):
«Under henvisning til Grunnloven § 83 ber Stortinget Høyesterett om en betenkning om følgende i forhold til Grunnloven §§ 97 og 105:
 1. Vil det være i strid med Grunnloven å innføre en rett for fester til å kunne kreve å få innløse festetomten uten grunneiers samtykke i forbindelse med allerede eksisterende festeavtaler?
 2. Vil det være i strid med Grunnloven dersom en eventuell innløsningssum lovfestes til et bestemt antall ganger festeavgiften uten en individuell prisfastsettelse der også andre forhold blir tillagt vekt?»
3. Forslag fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter på vegne av Fremskrittspartiet oversendt fra Odelstingets møte 13. juni 2006 (jf. Innst. O. nr. 65):
«Stortinget ber Regjeringen gjennomføre de nødvendige forskriftsendringer for å frita fri kost på sokkelen for skatt og arbeidsgiveravgift med virkning fra 1. januar 2006.»
4. Innstilling fra finanskomiteen om Revidert nasjonalbudsjett for 2006
(Budsjett-innst. S. II (2005-2006), jf. St.meld. nr. 2 (2005-2006))
5. Innstilling fra finanskomiteen om tilleggsbevilgninger og omprioriteringer i statsbudsjettet 2006
(Innst. S. nr. 205 (2005-2006), jf. St.prp. nr. 66 (2005-2006) og St.prp. nr. 67 (2005-2006))
6. Innstilling fra finanskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Gjermund Hagesæter og Ulf Leirstein om at skatteplikten for arbeidsgiverbetalte kommunikasjonstjenester (mobiltelefon og Internett) bortfaller
(Innst. S. nr. 212 (2005-2006), jf. Dokument nr. 8:51 (2005-2006))
7. Innstilling fra finanskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Ulf Leirstein, Kåre Fostervold, Gjermund Hagesæter, Ketil Solvik-Olsen og Tord Lien om å fjerne særavgiften på sjokolade- og sukervarer
(Innst. S. nr. 213 (2005-2006), jf. Dokument nr. 8:56 (2005-2006))
8. Innstilling fra finanskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Borghild Tenden, Gunnar Kvassheim og Lars Sponheim om å frita bioetanol (biobensin) til drivstoffformål fra CO₂-avgift, bensinavgift og alkoholavgift

(Innst. S. nr. 211 (2005-2006), jf. Dokument nr. 8:63 (2005-2006))

9. Innstilling fra finanskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Hans Olav Syversen og May-Helen Molvær Grimstad om å fjerne dokumentavgift når samboere med felles barn selger bolig til hverandre
(Innst. S. nr. 210 (2005-2006), jf. Dokument nr. 8:65 (2005-2006))
10. Innstilling fra finanskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Jan Tore Sanner, Svein Flåtten og Peter Skovholt Gitmark om å innføre en ordning som sikrer at merverdiavgiftssystemet ikke hindrer statlige virksomheter i å kjøpe fra dem som kan levere de beste varene og tjenestene
(Innst. S. nr. 214 (2005-2006), jf. Dokument nr. 8:70 (2005-2006))
11. Innstilling fra finanskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Gunnar Kvassheim, Gunn Berit Gjerde, Lars Sponheim og André N. Skjelstad om å justere beløpsgrensene for arbeidsgiveravgiftsfritak for lønnet arbeid for veldedig eller allmennnyttig institusjon eller organisasjon i tråd med den generelle lønnsveksten
(Innst. S. nr. 208 (2005-2006), jf. Dokument nr. 8:76 (2005-2006))
12. Innstilling fra finanskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Ulf Leirstein, Jørund Rytnan, Christian Tybring-Gjedde og Gjermund Hagesæter om årlig beregning av skattefrihetsdagen
(Innst. S. nr. 215 (2005-2006), jf. Dokument nr. 8:82 (2005-2006))
13. Innstilling fra helse- og omsorgskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Harald T. Nesvik, Vigdis Giltun, Jan-Henrik Fredriksen og Arne Sortevik om tilleggsbevilgninger til de underfinansierte regionale helseforetakene
(Innst. S. nr. 161 (2005-2006), jf. Dokument nr. 8:49 (2005-2006))
14. Innstilling fra helse- og omsorgskomiteen om samtykke til ratifikasjon av Europarådets konvensjon av 4. april 1997 om menneskerettigheter og biomedisin
(Innst. S. nr. 238 (2005-2006)), jf. St.prp. nr. 53 (2005-2006))
15. Innstilling fra valgkomiteen om suppleringsvalg til Ombudsmannsnemnda for Forsvaret og Ombudsmannsnemnda for sivile vernepliktige
(Innst. S. nr. 240 (2005-2006))
16. Referat

Presidenten: Leder for betjentseksjonen, Bjørn Bor-gen, som nettopp bukket for presidenten, går snart av med pensjon etter 40 år, så dette var det siste møtet han bukket inn. (Applaus)

Representanten May-Helen Molvær Grimstad vil framsette et privat forslag.

May-Helen Molvær Grimstad (KrF) [10:20:54]: På vegner av representantene Karin S. Woldseth, Olemic Thommessen, Trine Skei Grande og meg selv vil eg

fremme eit Dokument nr. 8-forslag om å betre vilkåra og rammeføresetnadene for frivillig sektor.

Presidenten: Representanten Peter Skovholt Gitmark vil framsette et privat forslag.

Peter Skovholt Gitmark (H) [10:21:25]: Jeg vil på vegne av representantene Olemic Thommessen, Trond Helleland, André Oktay Dahl, Martin Engeset og meg selv fremme et privat forslag om å innskrenke de statlige begrensningene for salgstid for øl og annen alkoholholdig drikk mv. i butikk.

Presidenten: Representanten Kari Lise Holmberg vil framsette et privat forslag.

Kari Lise Holmberg (H) [10:22:00]: På vegne av representantene Olemic Thommessen, Bent Høie og meg selv vil jeg fremme et Dokument nr. 8-forslag om utvidelse av åpningstiden i offentlig sektor.

Presidenten: Representanten Vigdis Giltun vil framsette et privat forslag.

Vigdis Giltun (FrP) [10:22:39]: På vegne av representantene Harald T. Nesvik, Jon Jæger Gåsvatn, Jan-Henrik Fredriksen og meg selv har jeg gleden av å fremme et forslag om etablering av OPS-prosjekter – Offentlig Privat Samarbeid – knyttet til framtidig sykehusutbygging.

Presidenten: Representanten Robert Eriksson vil framsette et privat forslag.

Robert Eriksson (FrP) [10:23:04]: På vegne av representantene Torbjørn Andersen, Per Roar Bredvold, Tord Lien, Ketil Solvik-Olsen og meg selv vil jeg framsette et privat forslag om nødvendige endringer for å skape nødvendig tillit mellom befolkningen i rovdyrutsatte områder og myndighetene.

Presidenten: Forslagene vil bli behandlet på reglementsmessig måte.

Før sakene på dagens kart tas opp til behandling, vil presidenten foreslå at møtet om nødvendig fortsetter utover reglementsmessig tid inntil dagens kart er ferdigbehandlet. – Det anses vedtatt.

S a k n r . 1

Innstilling fra Stortingets presidentskap om endringer i Stortingets forretningsorden mv. (endret betegnelse på private forslag og endring av Stortingets møtetid mv.) (Innst. S. nr. 230 (2005-2006))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 2933)

S a k n r . 2

Forslag fra stortingsrepresentant Solveig Horne på vegne av Fremskrittspartiet oversendt fra Odelstingets møte 13. juni 2006 (jf. Innst. O. nr. 74):

«Under henvisning til Grunnloven § 83 ber Stortinget Høyesterett om en betenkning om følgende i forhold til Grunnloven §§ 97 og 105:

1. Vil det være i strid med Grunnloven å innføre en rett for fester til å kunne kreve å få innløse festetomten uten grunneiers samtykke i forbindelse med allerede eksisterende festeavtaler?
2. Vil det være i strid med Grunnloven dersom en eventuell innløsningssum lovfestes til et bestemt antall ganger festeavgiften uten en individuell prisfastsettelse der også andre forhold blir tillagt vekt?»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 2934)

S a k n r . 3

Forslag fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter på vegne av Fremskrittspartiet oversendt fra Odelsstingets møte 13. juni 2006 (jf. Innst. O. nr. 65):

«Stortinget ber Regjeringen gjennomføre de nødvendige forskriftsendringer for å frita fri kost på sokkelen for skatt og arbeidsgiveravgift med virkning fra 1. januar 2006.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 2934)

Etter ønske fra finanskomiteen vil presidenten foreslå at sakene nr. 4–12 behandles under ett – og anser det som vedtatt.

Etter ønske fra helse- og omsorgskomiteen vil presidenten foreslå at også sak nr. 13 behandles sammen med sakene 4–12 – og anser det som vedtatt.

S a k n r . 4

Innstilling fra finanskomiteen om Revidert nasjonalbudsjett for 2006 (Budsjett-innst. S. II (2005-2006), jf. St.meld. nr. 2 (2005-2006))

S a k n r . 5

Innstilling fra finanskomiteen om tilleggsbevilgninger og omprioriteringer i statsbudsjettet 2006 (Innst. S. nr. 205 (2005-2006), jf. St.prp. nr. 66 (2005-2006) og St.prp. nr. 67 (2005-2006))

S a k n r . 6

Innstilling fra finanskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Gjermund Hagesæter og Ulf Leirstein om at skatteplikten for arbeidsgiverbetalte kommunikasjons tjenester (mobiltelefon og Internett) bortfaller (Innst. S. nr. 212 (2005-2006), jf. Dokument nr. 8:51 (2005-2006))

S a k n r . 7

Innstilling fra finanskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Ulf Leirstein, Kåre Fostervold, Gjermund Hagesæter, Ketil Solvik-Olsen og Tord Lien om å fjerne særavgiften på sjokolade- og sukkervarer (Innst. S. nr. 213 (2005-2006), jf. Dokument nr. 8:56 (2005-2006))

S a k n r . 8

Innstilling fra finanskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Borghild Tenden, Gunnar Kvassheim og Lars Sponheim om å frita bioetanol (biobensin) til drivstoffformål fra CO₂-avgift, bensinavgift og alkoholavgift (Innst. S. nr. 211 (2005-2006), jf. Dokument nr. 8:63 (2005-2006))

S a k n r . 9

Innstilling fra finanskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Hans Olav Syversen og May-Helen Molvær Grimstad om å fjerne dokumentavgift når samboere med felles barn selger bolig til hverandre (Innst. S. nr. 210 (2005-2006), jf. Dokument nr. 8:65 (2005-2006))

S a k n r . 10

Innstilling fra finanskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Jan Tore Sanner, Svein Flåtten og Peter Skovholt Gitmark om å innføre en ordning som sikrer at merverdiavgiftssystemet ikke hindrer statlige virksomheter i å kjøpe fra dem som kan levere de beste varene og tjenestene (Innst. S. nr. 214 (2005-2006), jf. Dokument nr. 8:70 (2005-2006))

S a k n r . 11

Innstilling fra finanskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Gunnar Kvassheim, Gunn Berit Gjerde, Lars Sponheim og André N. Skjelstad om å justere beløpsgrensene for arbeidsgiveravgiftsfritak for lønnet arbeid for veldedig eller allmennnyttig institusjon eller organisasjon i tråd med den generelle lønnsveksten (Innst. S. nr. 208 (2005-2006), jf. Dokument nr. 8:76 (2005-2006))

S a k n r . 12

Innstilling fra finanskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Ulf Leirstein, Jørund Rytman, Christian Tybring-Gjedde og Gjermund Hagesæter om årlig beregning av skattefritetsdagen (Innst. S. nr. 215 (2005-2006), jf. Dokument nr. 8:82 (2005-2006))

S a k n r . 13

Innstilling fra helse- og omsorgskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Harald T. Nesvik, Vigdis

Giltun, Jan-Henrik Fredriksen og Arne Sortevik om tilleggsbevilgninger til de underfinansierte regionale helseforetakene (Innst. S. nr. 161 (2005-2006), jf. Dokument nr. 8:49 (2005-2006))

Presidenten: Etter ønske fra finanskomiteen vil presidenten foreslå at debatten blir begrenset til 125 minutter, og at taletiden fordeles slik:

Arbeiderpartiet 45 minutter, Fremskrittspartiet 25 minutter, Høyre 15 minutter, Sosialistisk Venstreparti 10 minutter, Kristelig Folkeparti 10 minutter, Senterpartiet 10 minutter og Venstre 10 minutter.

Videre vil presidenten foreslå at det gis anledning til replikkordskifte på inntil fem replikker etter partienes hovedtalere, parlamentariske ledere, finansministeren og statsministeren, samt inntil tre replikker etter øvrige medlemmer av Regjeringen – innenfor den fordelte tale-tid.

Videre blir det foreslått at de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter. – Det anses vedtatt.

Karl Eirik Schjøtt-Pedersen (A) [10:27:22] (finanskomiteens leder): For en tid siden fortalte Dagsavisen om 90 år gamle Gudny fra Oslo som ble kastet ut av sykehjemmet fordi hun ikke var syk nok til å bli. Hun var kreftoperert, lam i halve ansiktet og så og hørte dårlig.

Slik vil ikke Arbeiderpartiet ha det. Vi vil ikke at eldre mennesker som trenger hjelp, skal behandles slik. Vi vil ikke at eldre mennesker skal være kasteballer mellom sykehus, hjemmetjeneste og korttidsopphold i sykehjem. Vi vil ikke at våre eldre og våre skolebarn skal betale prisen for skatteletter til dem som tjener mest, slik de måtte under den forrige regjeringen. Derfor bad vi om tillit til en annen politikk, der vi velger bedre fellesskap framfor nye skattelettelser.

Ett år er ikke lang tid. Men i løpet av dette året er styringen av Norge lagt om. Stoltenberg-regjeringen ville ikke gi 6 milliarder kr i nye skattelettelser, slik Bondevik-regjeringen la opp til. Derimot brukte vi 5,7 milliarder kr mer til å styrke eldretjenestene og skoletilbudet i kommunene. Det gjør at halvparten av kommunene – ifølge NRK – har styrket pleie- og omsorgstilbudet, en tredjedel har styrket skoletilbudet, og en tredjedel har utvidet kulturtilbudet.

Det betyr ikke at alle problemer er løst. Det er langt igjen. Men på fem år vil vi ha 10 000 flere ansatte i pleie- og omsorgstjenesten, videreføre utbyggingen av sykehjem og bedre kvaliteten i tjenestene. Derfor styrker vi kommunenes økonomi også neste år. Vi er på vei mot en bedre eldreomsorg, slik vi også er på vei mot full barnehagedekning.

Også denne høsten kommer fortvilte foreldre til å oppleve at barna deres ikke får plass i barnehage. Derfor har vi økt takten i bygging av barnehager. Det ventes 13 500 nye plasser i år. Nye penger fylles på i det reviderte budsjettet. Prisen er satt ned – det gjør at enda flere vil ha plass. Derfor skal vi bygge videre neste år. Vi skal nå det målet som barnefamiliene har ventet på i årevis.

Vi bad også om tillit til en annen viktig endring: fellesløsninger framfor privatisering. En av de viktigste kvalitetene i det norske samfunnet er at alle går i den samme skolen – uavhengig av om foreldrene har god eller dårlig økonomi.

Sist høst var dette systemet kraftig truet. Høyre og Fremskrittspartiet la opp til en storstilt privatisering av skolen. I Troms kunne oppbyggingen av private videregående skoler revet bort grunnlaget for viktige deler av fellesskolen. Det har vi stoppet. Vi har valgt en annen kurs, der vi heller styrker vår felles skole og ikke skaper en skole som skiller mellom dem og oss. Norge *er* annerledes med denne regjeringen.

Det ser vi også i arbeidslivet, hvor Høyre og Fremskrittspartiet hadde gått sammen om å svekke arbeidsmiljøloven, åpne for mer bruk av midlertidig ansatte istedenfor å gi folk fast arbeid, åpne for mer bruk av overtid og åpne for lengre arbeidsdager uten overtidsbetaling. Også det er stoppet – fordi vi ønsker et annet samfunn, og fordi vi står vakt om arbeidstakernes rettigheter, slik vi også gjør i dette reviderte budsjettet, hvor vi sikrer retten til full lønn under sykdom, selv om kostnadene øker vesentlig.

Da den forrige regjeringen forlot kontorene, var arbeidsledigheten betydelig høyere enn da den tiltrådte. De reagerte for sent og for svakt på den høye ledigheten. Derimot gikk Høyre og Fremskrittspartiet sammen om å kutte arbeidsledighetstrygden med opptil 20 000 kr pr. år. Også det er snudd. Dette kuttet i trygden er omgjort. Ledigheten er kraftig redusert. Veksten i sysselsettingen er historisk høy. Vi er på vei mot full sysselsetting.

Arbeid for alle er det viktigste tiltaket for å gi dem som har dårlig økonomi, en bedre tilværelse. Samtidig er det viktig for samfunnet at vi bruker de ressursene som bor i hver enkelt av oss, på en best mulig måte. Da må vi unngå at de som trenger hjelp til å komme i arbeid, og de som trenger avklaring mellom arbeid og trygd, blir sendt på en evig rundgang mellom ulike offentlige kontorer. Dagfinn Høybråten tok viktige skritt for å bygge en ny arbeids- og velferdsforvaltning. Nå reiser vi byggverket.

Samtidig må vi gi det innhold: en politikk som hjelper dem som har det vanskeligst, så de får verdighet, så de får arbeid, så de kan klare seg selv. Derfor vil Regjeringen legge fram en ny politikk for arbeid og integrering.

Da Stoltenberg-regjeringen endret budsjettet i fjor høst, ble det lagt inn en halv milliard ekstra for å hjelpe dem som har det vanskeligst. Egenandelen for helsetjenester ble redusert. I revidert budsjett tas nye skritt. Vi fjerner egenandelen på fysioterapi som den forrige regjeringen la inn i budsjettet. Vi er på vei mot en ny politikk for dem som har det vanskeligst.

En politikk for arbeid forutsetter også en politikk for utvikling av næringslivet. Den forrige regjeringen bekjente seg til en næringspolitikk etter Doris Day-doktrinen: Det som skjer, det skjer. Verktøykassen er tom, sa næringsministeren.

Denne regjeringen ønsker en mer aktiv næringspolitikk. Noe av det første den gjorde, var å styrke virkemidlene for skipsfarten. Det er satt i gang et arbeid med en na-

sjonal reiselivsstrategi. Det er lagt grunnlag for å utvikle olje- og gassvirksomheten i Barentshavet.

Bevilgningene til samferdsel er økt. Her er store uløste behov. Gjennomføringen av prosjekter er for dårlig. Når man bygger ny trafikkbro i Drammen uten samtidig å bygge tunnel for å ta imot trafikken, er det åpenbart at det er noe feil. Vår ambisjon er å følge opp Nasjonal transportplan. I revidert budsjett tas nye skritt. Også her er vi «på vei».

Vi er også på vei mot en mer offensiv distriktspolitikk. Der den forrige regjeringen kuttet så kraftig i de distriktspolitiske virkemidlene at det skapte opprør helt inn i Høyre, ser vi nå en regjering som utstråler vilje til å ta hele landet i bruk. Det betyr ikke at oppgaven er enkel. Men skal man finne løsninger, må man starte med viljen til å finne dem. Det hadde ikke den forrige regjeringen. Der den forrige regjeringen iverksatte et bortfall av den graderte arbeidsgiveravgiften, ser vi nå at den gjeninnføres. Der den forrige regjeringen frøs fast i sin passivitet i nordområdepolitikken, ser vi nå en klar profil, en klar strategi og en klar kommunikasjon med omverdenen. Vi har fått en klar utenrikspolitikk.

Kort sagt: Norges styres i en annen retning enn for ett år siden – med sterkere fellesskap framfor skattelette, med satsing på fellesløsninger framfor privatisering, med styrking av arbeidstakernes rettigheter istedenfor svekkelse, med en aktiv nærings- og distriktspolitikk og med en klar utenrikspolitisk profil.

Hver for seg kan skrittene være små. Men retningen er entydig. Etter fire år vil vi være et helt annet sted enn vi ville vært med fortsatt samspill mellom Høyre og Fremskrittspartiet.

Og hva står i dag som alternativet? De tidligere regjeringspartiene? Nei. Innstillingen til revidert budsjett forteller snarere det motsatte: om manglende enighet mellom de tidligere partnerne. Fremskrittspartiet er i dag den åpenbare motsatsen til Regjeringen, ikke bare som det største opposisjonspartiet, men først og fremst som det politiske alternativet, ikke bare med Høyres ønske om mindre fellesskap, nei, langt mer: en politikk hvor velferdssamfunnet forandres til et minimumssamfunn, hvor hver enkelt skal sikres en minimumsrettighet. Så får du betale resten selv. Det gjelder skolen. Det gjelder eldreomsorgen. Det gjelder pensjonsordningene. Det er en politikk for forskjeller, ikke en politikk for fellesskap – en politikk for systematisk privatisering, hvor det satses på private sykehus og private skoler, og hvor skolen for folk flest får mindre ressurser fordi pengene flyttes over til skoler for dem som kan betale, og hvor sykehusene for folk flest får mindre ressurser fordi pengene flyttes over til sykehus for dem som kan betale, en politikk for et hardere arbeidsliv, hvor arbeidslivet ses som et marked på linje med kjøp og salg av varer, hvor du skal forhandle om lønnen selv, være takknemlig om du får en midlertidig jobb, og hvor styrken i fagbevegelsen er borte. Stadig klarere framstår dette som alternativene.

Så kan man spørre hvor Fremskrittspartiets forslag til ulike satsinger i løpet av første halvår finnes igjen i det reviderte budsjettet, hvor dimensjonen er noe ganske annet

enn det som de har solgt ut gjennom enkeltforslag i Stortinget.

Og så må sentrum i norsk politikk vurdere om det er dette samfunnet de vil være med og bygge, med større forskjeller og mindre fellesskap, eller om vi sammen skal bygge videre på de kvalitetene som ligger i den nordiske sosialdemokratiske modellen, med stor likhet og med et sterkt fellesskap. Det er den modellen som ifølge FN har gjort Norge til verdens beste land å bo i.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Ulf Leirstein (FrP) [10:37:05]: Jeg registrerer at sakens ordfører bruker mye tid på å snakke om andre partier og andre partiers politikk, eller i hvert fall hans inntrykk av hvordan andre partier utformer sin politikk, framfor å snakke om det som han kanskje burde snakke mer om, nemlig hva man faktisk selv er med på. Men det er mulig man ikke ønsker å snakke så mye om hva man faktisk er med på, for det er jo veldig lite man nå gjør av endringer i revidert, og det til tross for at vi har vært gjennom ganske mange høringsrunder, og vi har fått ganske mange innspill fra organisasjoner som mener at nå burde Regjeringen og regjeringspartiene gjort en del endringer i samfunnet – man ser at det helt klart er en del mangler. Da blir spørsmålet: Hvordan kan det ha seg at man kan gjennomføre en hel prosess nå på revidert uten at man endrer noe som helst omtrent? Betyr det at regjeringspartiene ikke er lydhøre for hva organisasjoner og innbyggere faktisk kommer med av ønsker og behov, som vi nå har hørt i et par måneder, framfor bare å gå for det som Regjeringen har lagt fram av forslag i revidert?

Karl Eirik Schjøtt-Pedersen (A) [10:38:11]: Det kan av og til være litt dristig å bestemme seg før man hører innlegget, for hva man skal si i replikkordskiftet. Det må representanten her åpenbart ha gjort. For mitt innlegg var nettopp rettet inn på: Hva er det den nye regjeringen, Arbeiderpartiet, SV og Senterpartiet, faktisk har gjort? Hva har vi brukt dette året til? Det vi har brukt dette året til, er jo nettopp å skape en ny retning, for en annen politikk enn den Fremskrittspartiet har stått sammen med den forrige regjeringen om, en politikk som jeg nettopp beskrev med at vi er på vei mot en bedre eldreomsorg, på vei mot full barnehagedekning, stopp i privatiseringen av skolen, stopp i svekkelsen av arbeidstakernes rettigheter, på vei mot full sysselsetting, på vei mot bedre velferdspolitik, på vei mot en mer aktiv næringspolitikk, på vei mot en mer offensiv distriktpolitikk og med en tydelig utenrikspolitikk. Vi lytter til det folk ønsker, vi lytter til de signalene som kommer, og så former vi en politikk som bidrar til å skape et bedre samfunn, et annet samfunn enn det Fremskrittspartiet står for.

Peter Skovholt Gitmark (H) [10:39:20]: Begeistringen synes å være enorm i Arbeiderpartiet og de to andre regjeringspartiene for å øke skattene, så også for hytteskatten. Arbeiderpartiets ordførere jubler, melder VG, når de får lov til å ilegge enda flere eiendomsskatt. Arbeider-

partiets tidligere leder i finanskomiteen, for perioden 2000–2001, Dag Terje Andersen, mener eiendomsskatten må videre opp. Høyre ønsker ingen utvidelse av den sosiale eiendomsskatten, som rammer også dem som har minst. Er nåværende leder av finanskomiteen enig med tidligere leder Dag Terje Andersen i at hytteskatten skal innføres, og at eiendomsskatten skal videre opp?

Karl Eirik Schjøtt-Pedersen (A) [10:40:04]: Arbeiderpartiet er for kommunalt selvstyre, og vi, i likhet med de partiene som står bak denne regjeringen, mener at eiendomsskatten skal være en frivillig skatt, og det skal være en skatt som avgjøres av kommunene. Men kommunene må få anledning til å gjøre en vurdering av hvordan det skal innrettes i den enkelte kommune. Så ser vi at det er veldig forskjell på hvordan man velger å innrette seg i forhold til å ta i bruk eiendomsskatt i de ulike kommunene. Hvis jeg ikke husker veldig feil, kommer representanten fra Kristiansand. Kristiansand har hatt Høyre-styre i årtier, og hvis jeg ikke husker helt feil videre heller, har Kristiansand valgt å ha eiendomsskatt, på grunn av at Kristiansand har ment at det var viktig å ha den som en del av finansieringen av det velferdstilbudet som skal være i kommunen. Slik ser vi at en rekke av de Høyre-styrte kommunene har valgt å ha eiendomsskatt som en del av finansieringen av sine tjenester, på grunn av at de mener at det gir et bedre tilbud til befolkningen som bor i denne kommunen. Det mener jeg at Høyre i Kristiansand skal ha anledning til, på samme måte som de kunne ha valgt noe annet. Men det skal vi altså overlate til kommunene, og de har jo et rasjonelt rammeverk for den beslutningen.

Hans Olav Syversen (KrF) [10:41:19]: På slutten av innlegget til finanskomiteens leder følte jeg at vi var nesten framme ved Soria Moria slott. Det var en voldsom beskrivelse av hvor mye man hadde fått til på disse få månedene man har sittet, en beskrivelse jeg ikke er helt sikker på at befolkningen rundt omkring er enig i i samme grad. Jeg er overbevist om at det er noen som ikke føler at de er på vei til Soria Moria slott, og det er de yrkeshemmede i dette landet. Regjeringen kutter i revidert med 172 mill. kr nettopp for denne gruppen, en gruppe som jeg trodde regjeringspartiene faktisk hadde ønsket å bidra til for å kunne få flere av dem i arbeid. Riktignok sier man at man skal få 1 000 nye tiltaksplasser, men sannheten er, og det vet Schjøtt-Pedersen, som var med på en høring, at dette går ut over kvaliteten. Det vil føre til at de som rammes, er de yrkeshemmede som har størst behov for bistand. Hvorfor vil Arbeiderpartiet ha en slik utvikling for disse gruppene?

Karl Eirik Schjøtt-Pedersen (A) [10:42:25]: La meg først forsikre representanten om at vi ser Soria Moria. Vi legger til grunn politikken fra Soria Moria, og vi beveger oss i retning av det målet som ble satt opp på Soria Moria. Med klare og faste skritt hver eneste dag i løpet av dette første året har vi kommet et godt stykke på vei, samtidig som vi erkjenner at det er tre år igjen av perioden.

Så er det mange oppgaver, mange verdier og mål, som Kristelig Folkeparti, Arbeiderpartiet, SV og Senterpartiet står sammen om. Et av dem er ønsket om et bedre tilbud for dem som er yrkeshemmet. Jeg konstaterer at Regjeringen legger til grunn at det skal være 1 000 flere plasser til yrkeshemmede i budsjettet som nå legges fram, revidert budsjett, at sammensetningen av de ulike tiltakene ut fra arbeidsmarkedsfaglige vurderinger er slik at man har et noe lavere forbruk, men at flertallet i komiteen har understreket at det er behov for en fleksibilitet slik at vi kan sikre et best mulig tilbud til de som trenger tyngre tiltak, selv om man ikke når det måltallet som er satt opp.

Lars Sponheim (V) [10:43:46]: Jeg hørte på komiteens leder i dag, hvert ord, og jeg må innrømme at jeg ble satt litt i samme stemning som da jeg for noen år siden hørte på de forferdelige TV-sendingene fra Bagdad hvor denne informasjonsministeren, Komiske Ali, besverget en virkelighet som alle så ikke var der, og kulene for i gatene og støvet falt ned. Hva er det Schjøtt-Pedersen ser som ingen andre ser, når hans egen, nær sagt, tjener i Dagsavisen, Arne Strand, skrev for noen uker siden: «Et halvår med politisk motvind»?

Dagbladet, som ønsker hans regjering så veldig vel, skrev: «Den rød-grønne regjeringen befinner seg i et nok så stabilt sideleie.» De har levert «seks måneders reform-pause». Spørsmålet mitt, som har et element av å være et råd, blir: Ville ikke komiteens leder være tjent med å være litt mer ydmyk og litt mer ærlig om denne regjering, og kanskje også den forrige regjering, slik hans egen president, som sitter bak ham, er i en gnistrende god refleksjon i Aftenposten i dag?

Karl Eirik Schjøtt-Pedersen (A) [10:44:52]: Kanskje representanten Sponheim også ville være mer tjent med å være reflektert over hva det faktisk er som skjer når det gjelder den politiske retningen. Og kanskje ser man ikke skogen for bare trær når man skuer utover hva som skjer på de enkelte områdene. For er det ikke slik at f.eks. representanten Sponheim i dagens innstilling gir Regjeringen en solid dose skryt for den satsingen som man gjør i forhold til kommunesektorens økonomi? Og er det ikke da riktig, det som jeg her beskriver, at det gjør det mulig å gi et bedre tilbud til de eldre og til skolebarna enn hva som hadde vært tilfellet hvis budsjettet til den regjeringen han selv satt i, hadde blitt lagt til grunn? Er det ikke riktig at man har stoppet privatiseringen av skolen? Er det ikke riktig at man har stoppet svekkelsene i arbeidsmiljøloven? Jeg registrerer at det bl.a. i norsk fagbevegelse er en massiv støtte til de endringene som der er gjort. Er det ikke riktig at man nå har fått en langt mer offensiv nordområdepolitikk?

Kanskje skal vi ta inn over oss at bak disse enkelte trærne er det faktisk en skog som forteller oss om en annen retning enn den forrige regjeringens. Kanskje også Sponheim vil kjenne seg igjen i at det er en skog som kan være ganske god å være i.

Gjermund Hagesæter (FrP) [10:46:18]: Innleiingsvis vil eg berre seie at eg synest representanten Schjøtt-Pedersen burde halde seg litt meir til sanninga når det gjeld den differensierte arbeidsgivaravgifta, og også tilføyd at det er ei tverrpolitisk einigheit om å få tilbake ei mest mogleg differensiert arbeidsgivaravgift.

Det som eg tenkte å ta for meg her, heng saman med at leiaren av finanskomiteen jo ofte er veldig oppteken av vurderingar til økonomar. For ikkje så lenge sidan var sjef-økonom Steinar Juel i Nordea ute og uttalte at regjeringsskiftet ville medføre 0,5 pst. høgare rente. Då la han til grunn den same pengebruken, men altså at ein brukte meir i offentleg sektor og mindre til skatte- og avgiftslette enn kva den førre regjeringa, med støtte frå Framstegspartiet, gjorde.

Mitt spørsmål er: Er representanten Schjøtt-Pedersen einig i at innretninga på finanspolitikken til den raud-grøne regjeringa vil medføre høgare rente?

Karl Eirik Schjøtt-Pedersen (A) [10:47:26]: Nei, jeg er ikke enig i at det vil innebære en høyere rente, først og fremst på grunn av at denne regjeringen er en flertallsregjering, noe som gjør – som vi ser ved behandlingen av det reviderte budsjettet – at utfallet av behandlingen av budsjettet er forutsigbart, og at vi på den måten unngår den usikkerheten som ikke minst Fremskrittspartiet har bidratt til å skape under budsjettbehandlinger i Stortinget.

Jeg understreker også at den utviklingen vi har hatt i renten, er helt i samsvar med det som den forrige regjeringen beskrev i nasjonalbudsjettet som de la fram i oktober.

Det representanten burde være atskillig mer bekymret over, er jo at den som utøver pengepolitikken, sentralbanksjefen, har vært på høring i Stortinget, hvor han har blitt spurt om konsekvensene av den budsjettpolitikk som Fremskrittspartiet legger til grunn. Han har entydig slått fast at den ville føre både til høyere rente og til kostnadsvekst, med tap av tusenvis av arbeidsplasser i norsk næringsliv som konsekvens, og tap av bolig for mange unge familier, som ville slite med en høyere rente.

Presidenten: Replikordskiftet er omme.

Ulf Leirstein (FrP) [10:48:53]: De siste årene har det alltid vært knyttet en viss spenning til Stortingets behandling av revidert. Denne gangen må vel behandlingen av revidert, før vi kommer til dagens debatt, nesten betegnes som et eneste stort gjesp.

Finanskomiteen har hatt over 20 organisasjoner til høring. En rekke innspill har kommet – etter mitt syn en rekke gode og fornuftige innspill. Til tross for dette velger altså flertallspartiene ikke å endre ett øre. Vel, for å være eksakt, de endrer ved å gi et ekstratilskudd på 700 000 kr som en samlet finanskomite står bak, men det er altså alt av endringer. For dem som ønsker å påvirke Stortingets beslutninger, er det helt tydelig at man skal gjennom hele denne valgperioden før man igjen kan ha et håp om å bli lyttet til hvis man har gode innspill. Vel, nok om prosessen.

Fremskrittspartiet aksepterer at revidert budsjett nettopp skal være en revisjon av budsjettet. Det er altså ikke

her vi tar omkamp på alle saker. Siden Stortinget vedtar budsjetter for kun ett år av gangen, er uforutsigbarheten stor nok om man ikke gjennom behandlingen av revidert skal gjøre det enda mer uforutsigbart.

For Fremskrittspartiet er det viktig at man nå benytter muligheten til å rette opp enkelte problemer og utfordringer man ser at vi står oppe i, og at man ikke venter enda et halvt år før man kan øke ressursene til viktige samfunnsområder.

For det første kan Regjeringen fortelle at fra vi vedtok budsjettet i november i fjor og fram til i dag, har oljeinntektene økt med ca. 21 milliarder kr. Vi har altså fått en betydelig økning i inntektene. Allikevel velger Regjeringen å skryte av at man ikke lar det norske folk få nytte godt av noe av denne ekstraintekten. Fremskrittspartiet mener at folk flest også bør få merke at statens rikdom har økt, og vi ønsker å bruke ca. 7 milliarder kr av disse ekstraintektene. Til tross for dette foreslår Fremskrittspartiet at overføringene til oljefondet blir på over 320 milliarder kr i inneværende år.

For det andre mener Fremskrittspartiet at jobben med å rette opp helt vesentlige mangler i samfunnet må starte nå. Derfor foreslår vi at det bevilges ca. 1 milliard kr til våre helseforetak. Våre sykehus og foretak har store underskudd. Vi kan daglig se i media at det ene foretaket etter det andre varsler store kutt i pasientbehandlingen. Noe slikt burde være helt uakseptabelt i et av verdens rikeste land. Fremskrittspartiet ønsker å styrke muligheten for at flere pasienter kan få behandling.

Den andre store satsingen som vi mener er helt nødvendig, er økte investeringer innen samferdsel. Vi har etterslep på våre riksveier. Bare vedlikehold tilsvarer ca. 14 milliarder kr. Det betyr at med dagens bevilgninger vil en bedre standard først være oppnåelig om flere tiår. Vi har etterslep på fylkesveinettet på over 10 milliarder kr. Mange andre land skjønner fornuften i å investere i et godt utbygd veinett. Dessverre ser vi ikke vilje hos dagens regjering til å komme med en skikkelig satsing.

Den tredje satsingen fra vår side som jeg ønsker å trekke fram, er økte bevilgninger til politiet og mer midler for å få realisert flere fengselsplasser. I et godt land bør det være en forutsetning at innbyggerne kan føle seg trygge.

Når staten nå får mange flere milliarder inn enn man forutså for kun få måneder siden, er Fremskrittspartiet klar på at da burde også innbyggerne få lavere skatter og avgifter tilbake. Spesielt har vi påpekt at man burde sørge for en reduksjon av avgiften på bensin og diesel, slik at de pumpeprisene som folk og næringsliv regnet med når statsbudsjettet ble vedtatt, faktisk blir en realitet. I en oljenasjon burde ikke dette ha vært noen stor diskusjon. Bilistene og næringslivet burde oppleve at Stortinget reduserte bensin- og dieselavgiftene når oljeprisen går opp og staten tjener gode penger.

La meg avslutningsvis si noen ord om bruken av oljepenger. Regjeringen har i sin presentasjon av forslaget til revidert budsjett framhevet at man velger å forholde seg til den samme ramme som ble vedtatt før jul. Det er mulig Regjeringen synes dette er positivt. Men jeg tror folk flest neppe opplever dette som positivt. Vi har en rik stat, som

bare blir rikere. Folk opplever mangler på en rekke samfunnsområder, noe som burde være unødvendig. Bruken av oljepenger er ingen eksakt vitenskap. Men at Regjeringens forslag på krona er det eneste saliggjørende, setter jeg et stort spørsmålstegn ved. Primært bruker Fremskrittspartiet våre foreslåtte bevilgninger til investeringer og til skatte- og avgiftslettelser. Det er en sunn og balansert bruk av noen flere oljemilliarder som vil bidra til mer effektivitet, mer pasientbehandling, lavere transportkostnader for næringslivet og offentlig sektor, bedre rammebetingelser for industri og øvrig næringsliv, økt oppklaring av kriminalitet og en tryggere hverdag, en bedre skole, nødvendige ressurser til forskning, lavere skatter og avgifter – kort og godt helt nødvendige investeringer som vi mener man burde ta høyde for å kunne bevilge nå i revidert.

Jeg tar opp de forslag som Fremskrittspartiet, enten alene eller i fellesskap med andre partier, har fremmet i innstillingen, samt det forslaget som er omdelt i salen.

Presidenten: Representanten Ulf Leirstein har tatt opp de forslag han refererte til.

Det blir replikkordskifte.

Karl Eirik Schjøtt-Pedersen (A) [10:54:09]: Under behandlingen av budsjettet i fjor høst foreslo Fremskrittspartiet å bruke 27 milliarder kr mer enn det de øvrige partiene i Stortinget gikk inn for. Etter at budsjettet ble satt i verk, er det kommet ulike drypp av forslag som har beløpet seg til i størrelsesorden 40 milliarder kr. Det er nå, ved behandlingen av det reviderte budsjettet, vi behandler endringer i budsjettopplegget slik det er vedtatt. Jeg kan ikke se at jeg finner igjen disse forslagene som Fremskrittspartiet nå har strødd om seg med i løpet av det siste halvåret. Er det slik at det var bare et øyeblikks interesse for dem, eller tåler man ikke å se helheten i et økonomisk opplegg, på grunn av at det i sum er umulig å forsvare?

Så hører jeg at Fremskrittspartiet snakker om at de vil satse på investeringer. Ja, men det var jo også slik at i økningen på Fremskrittspartiets budsjett i fjor høst var fire av fem kroner brukt til økt drift. Er det ikke da slik at Fremskrittspartiets innretning først og fremst er mot skattelettelser og økte driftsutgifter, og at investeringer utgjør en ganske beskjedne del av den samlede økningen?

Ulf Leirstein (FrP) [10:55:15]: De forslagene Fremskrittspartiet har fremmet som såkalte Dokument nr. 8-forslag nå i flere måneder, som er behandlet av Stortinget, og som er nedstemt, ser vi faktisk ingen grunn til å dekke inn, når Stortinget allerede har stemt dem ned. Men vi har fremmet en rekke andre Dokument nr. 8-forslag som ligger til behandling i denne sal her i dag. De forslagene er dekket inn i revidert.

Så har jeg lyst til å si noe om investeringer, men la meg aller først få lov til å si noe som jeg ikke nevnte i mitt innlegg, nemlig at veldig mange fagøkonomer nå er helt enige i Fremskrittspartiets tenkning om at vi kan unne oss noe mer til investeringer framfor til drift. Hvis representanten Schjøtt-Pedersen går inn i vårt budsjettforslag for

dette året, vil han se at vi også sørget for store kutt i driftskostnader, spesielt innenfor statlig og annen offentlig sektor og administrasjonskostnader der – store kutt på flere milliarder kroner, kombinert med lavere skatter og avgifter. Så Fremskrittspartiet er ikke et utgiftsparti på driftssiden, vi kutter også på en del unødvendige oppgaver.

Heikki Holmås (SV) [10:56:21]: Med all respekt å melde holder ikke akkurat det som representanten fra Fremskrittspartiet sa her nettopp nå. Det er helt åpenbart at representantene har gått på en fremskrittspartiskole der man har lært av Carl I. Hagen at i opposisjon kan man bruke pengene mange ganger. Når jeg møter fremskrittspartifolk rundt omkring over hele landet, kommer de altså med hele bunken av forslag og sier at alle disse tingene skal vi gjennomføre hvis vi faktisk får muligheten til å gjennomføre det. De sier ikke at hvis vi får gjennomført denne firefelts motorveien her, hadde vi latt være å fremme forslag om alle de andre firefelts motorveiene som det også er fremmet forslag om her på Stortinget. Det er faktisk ikke slik. Jeg vil gjerne ha Leirstein til å regne ut og beskrive for meg hvor mye alle disse forslagene koster, for samlet sett beløper det seg til godt over 40 milliarder kr. De tallene jeg har sett, er 50 milliarder kr, mens her i revidert kommer det puslete 8 milliarder kr.

Er det slik at representanten ikke har mot til å vise Fremskrittspartiets samlede forslag for folket, fordi det rett og slett ville ødelagt norsk økonomi?

Ulf Leirstein (FrP) [10:57:33]: Fremskrittspartiet tar sterkt avstand fra påstanden om at vi vil ødelegge norsk økonomi. Jeg registrerer at selv i regjeringspartiet SV er det stadig flere og flere som er enig i Fremskrittspartiets retorikk og forslag når det gjelder noe mer bruk av olje-milliarder.

Jeg har hørt at man snakker om at våre Dokument nr. 8-forslag de siste månedene angivelig koster 40–50 milliarder kr, som replikanten også selv påstår. Jeg har sett en utregning fra Arbeiderpartiet på det beløpet. Veldig mange av de forslagene vi har fremmet, er ikke beregnet av departementet, og dermed er det en påstand at det koster så mye. Vi har i vårt budsjettforslag for 2006 fremmet og vil også komme tilbake i budsjettforslaget for 2007 og fremme inndekning for en rekke gode forslag som vi mener den norske stat burde bevilge penger til. Det kommer vi altså tilbake til. Men alle våre forslag som er nedstemt, kan jo ikke vi sørge for å dekke inn i revidert, når Stortinget har sagt at det ikke skal gjennomføres.

Hans Olav Syversen (KrF) [10:58:35]: Representanten Leirstein var inne på at folk flest bør få anledning til å få litt av de økte oljeinntektene som staten nå nyter godt av. Da tenkte jeg at jeg kanskje skulle prøve å bevege Fremskrittspartiet på ett punkt, nemlig: Mener representanten Leirstein at verdens fattige inngår i definisjonen av folk flest?

Ulf Leirstein (FrP) [10:59:02]: Verdens fattige er selvfølgelig også folk flest. Hvis man hadde sett Frem-

skrittspartiets forslag bl.a. i landbrukspolitikken de siste årene, ville man sett at er det noe parti som er opptatt av frihandel og å slippe verdens fattige bønder til på det norske markedet, er det nettopp Fremskrittspartiet. Det er en politikk vi kommer til å videreføre, og vi ser fram til Kristelig Folkepartis støtte på store, viktige endringer i norsk landbrukspolitikk.

Per Olaf Lundteigen (Sp) [10:59:36]: Jeg tror Fremskrittspartiet må ta mål av seg til å holde orden i egne regnestykker, sånn at de får helheten til å gå i sammen.

Når jeg bad om ordet, var det til noe som kanskje kan heve blikket noe utover alle de pengene de snakker om. I innstillingen til revidert nasjonalbudsjett står det:

«Disse medlemmer mener at en ansvarlig og langsiktig forvaltning av oljeformuen må fokusere på maksimal økonomisk vekst.»

I et historisk lys syns noen av oss at en slik enøyd fokusering på økonomisk vekst er både smått og materielt og internasjonalt ganske egoistisk.

I Senterpartiet ser vi det slik at vekst ikke er å forbruke mer, men å forvalte bedre. Det vi har behov for, er snart å få greie på hva Fremskrittspartiet vil med Norge. Hvor er solidariteten med land som har det vanskeligere, og hvor er solidariteten med neste generasjon? Kan representanten beskrive lite grann hovedpunktene i prosjektet til Fremskrittspartiet?

Ulf Leirstein (FrP) [11:00:44]: Solidaritetsbegrepet kan for så vidt også kobles til det vi snakket om i forrige replikkrunde, i forhold til verdens fattige og til landbrukspolitikken. Der regner jeg med at jeg og representanten Lundteigen er uenige, men det skal vi utfordres på senere.

Hva vil Fremskrittspartiet med Norge? Fremskrittspartiet vil bruke noe mer av de oljepengene vi får inn, til gode investeringer for folk flest. Det å fokusere på økonomisk vekst er faktisk viktig, for det er nettopp gjennom en økonomisk vekst at en kan bevilge seg mer og få bedre velferd, noe jeg håper også representanten Lundteigen er enig i.

Jeg har hatt gleden av å være i flere debatter med Lundteigen hvor jeg registrerer at han og Senterpartiet er på glid, nemlig er enig med Fremskrittspartiet i at vi nå må kunne investere noe mer i bedre velferd i Norge, nå som vi har muligheten til det gjennom den rikdommen som Norge opplever. Så jeg ser fram til at Senterpartiet er på glid i viktige, store spørsmål.

Reidar Sandal (A) [11:01:56]: Det er riktig at vi no behandlar ein revisjon av inneverande års budsjett. Trass i det køyrer Framstegspartiet vidare i kjent stil. Utgiftene blir auka sterkt, med nesten 2,3 milliardar kr utover forslaget frå Regjeringa. Inntektene skal skjerast ned med nærare 4,6 milliardar kr. Det fører til at ein må skaffe inndekning for nye 6,8 milliardar kr.

Framstegspartiet gir full gass i den økonomiske politikken, og faren for skadeverknader er svært stor. Dei aller fleste fagøkonomar meiner det. Sentralbanksjefen var faktisk på same sporet då han møtte finanskomiteen den 22. mai.

(Sandal)

Spørsmålet mitt blir derfor: Gjer representanten Leirstein seg aldri ein tanke om at Framstegspartiets politikk vil auke renta og setje arbeidsplassar i fare, til størst skade for folk flest?

Ulf Leirstein (FrP) [11:03:00]: Jeg opplever nå om dagen at renta går opp uten at Fremskrittspartiet har hånden på rattet.

I Fremskrittspartiet er vi opptatt av hvordan vi i så fall skal bruke noe av den ekstrainntekten vi får. Fremskrittspartiet er opptatt av å redusere skatter og avgifter, noe som vil gi mer effektivitet og sørge for bedre rammevilkår for næringslivet. Spesielt sett i lys av alle de norske særavgiftene som faktisk setter norske arbeidsplasser i fare i konkurranse med utlandet, er Fremskrittspartiet det partiet som går foran og foreslår å kutte i de avgiftene, mens regjeringspartiene sier at man skal komme tilbake til dette til høsten.

Jeg konstaterer at stadig flere fagøkonomer er enig med Fremskrittspartiet under den forutsetning at vi bruker det på investeringer og på å få lavere skatter og avgifter. Det er nettopp det Fremskrittspartiet gjør, så jeg er ikke bekymret.

Presidenten: Replikordskiftet er omme.

Jan Tore Sanner (H) [11:04:10]: Det er gledelig at den positive utviklingen vi har sett i norsk økonomi, fortsetter. Veksten i økonomien er god. Det gjør det mulig å bygge ut velferden. Arbeidsledigheten fortsetter å gå ned. Det skaper trygghet for mange enkeltmennesker.

Nå er det den arbeiderpartidominerte regjeringen som har ansvaret for at denne positive utviklingen får fortsette, og at vi ikke kommer inn i den samme negative spiralen som sist Arbeiderpartiet styrte, med økende renter, sterkere krone og høyere skatter, med de negative konsekvensene det får for mange familier og for arbeidsplassene, særlig i konkurranseutsatt sektor.

Revidert nasjonalbudsjett viser at vi har en regjering som er mer opptatt av symbolene enn av realitetene. Retorikk synes fortsatt viktigere enn handlekraftig politikk. Det som skulle bli en regjering som skulle handle fremfor å forhandle, virker nå som en regjering som er lammet av å krangle.

Med to unntak som jeg skal komme tilbake til, nemlig forslaget om å innføre hytteskatt og forslaget om å avvikle privat pensjonsforsikring, er ikke problemet det Regjeringen gjør i revidert nasjonalbudsjett, men det Regjeringen velger ikke å gjøre. Fremfor å bruke de gode tidene til å investere mer i verdiskaping og morgendagens velferd, valgte den arbeiderpartidominerte regjeringen å kutte i den næringsrettede forskningen til jul, og til sommeren kutter man i grunnforskningen.

Høyre vil skape et samfunn med muligheter. Derfor foreslår vi å investere mer i forskning, mer i kunnskap, mer i infrastruktur – ja, mer i den verdiskapingen som skal trygge morgendagens velferd.

Høyre er opptatt av å skape muligheter for alle. Derfor fremmer vi en rekke forslag som skal gi mennesker som faller utenfor arbeidsmarkedet, en ny sjanse. Vi foreslår å bevilge 50 mill. kr for å utvide skolens tilbud om leksehjelp, noe som særlig vil være til hjelp for barn fra ressurssvake hjem. Vi foreslår å bevilge over 200 mill. kr til helse, psykiatri og tiltak mot rus.

Det er to forslag i denne innstillingen som vil få store konsekvenser for mange mennesker. Regjeringen foreslår å innføre hytteskatt ved å utvide muligheten for å innkreve eiendomsskatt. Jeg tror på Arbeiderpartiet og SV når de med begeistring snakker om den nye hytteskatten eller denne flotte skatten, som Heikki Holmås kalte det på onsdag. Jeg tror på Arbeiderpartiet og SV når de mener det er urettferdig at folk med store hus ikke betaler eiendomsskatt. Men når de skal løse én urettferdighet, fremmer de forslag som vil skape nye urettferdigheter, nemlig forslag som vil ramme helt vanlige mennesker med helt vanlige inntekter og med helt vanlige pensjoner. Det er ikke de som sitter med de store hyttepalassene som frykter hytteskatten, men det er de mange pensjonistene, lærerne og sykepleierne som gjennom et langt liv har spart seg til en hytte.

Det andre forslaget som vil få store konsekvenser for mange, er at Regjeringen med et pennestøk foreslår å fjerne den private pensjonssparingen i Norge. Høyre er ikke ferdig med denne saken. Privat pensjonsforsikring er ett av de tre fundamentene som pensjonsforliket bygger på, og Høyre er en del av pensjonsforliket.

På tirsdag utfordret jeg finansministeren til å svare på hvilke konsekvenser det vil ha dersom man fjerner formuesskattefritaket for livrente. På tirsdag kunne ikke finansministeren svare. I går kunne TV 2 gi oss et eksempel på konsekvensene av Regjeringens politikk. En trafikkskadd, som er lam fra halsen og ned, fikk en forsikringssum på 8 mill. kr. Det betyr en årlig avkastning på ca. 400 000 kr. Etter skatt er det 300 000 kr igjen. Med Regjeringens forslag vil denne personen bli beskattet med ytterligere 90 000 kr pr. år. 90 000 kr mindre å leve av pr. år er konsekvensen av Regjeringens politikk. Jeg håper at statsråden i dag vil ta den utstrakte hånden som opposisjonen gir til Regjeringen, nemlig ved en gang til å se på forslagene om å fjerne skattefordelene for individuell pensjonsforsikring, IPA, og formuesskattefritaket for livrente.

Dette er forslag som har store konsekvenser for mange enkeltmennesker, og det blir ikke mer rettferdig av å innføre økt skatt på sparing for de mange menneskene som er avhengig av det i vårt land.

Jeg vil til slutt ta opp de forslag som Høyre fremmer alene, eller som vi er medforlagsstiller til.

Presidenten: Representanten Jan Tore Sanner har tatt opp de forslag han refererte til.

Det blir replikkordskifte.

Karl Eirik Schjøtt-Pedersen (A) [11:09:34]: Høyre er i en ny situasjon i Stortinget – klemt mellom Fremskrittspartiet på den ene siden, som er det største opposisjonspartiet, og som ønsker å dra det enda lenger til høyre,

og på den andre siden sentrumpartiene, Kristelig Folkeparti og Venstre, som er klare motstandere av en slik utvikling. Jeg merker meg at Høyre åpner for et nærmere samarbeid med Fremskrittspartiet. Samtidig som Fremskrittspartiet er veldig klar på sin innflytelse og rolle, er også Kristelig Folkeparti klar på det motsatte. Jeg merket meg at Kristelig Folkepartis leder i Dagsavisen den 12. januar var klinkende klar og sa at en ytterligere tilnærming til Fremskrittspartiet er utenkelig. Den 9. mai fulgte han opp med å si at den politiske avstanden og de politiske prioriteringene mellom Kristelig Folkeparti og Fremskrittspartiet er så forskjellig at det ikke er grunnlag for regjeringssamarbeid. Jeg merker meg at både Kristelig Folkepartis nestleder, Hareide, og Venstres leder har uttalt omtrent det samme.

Hvordan mener Høyre at Høyres plass og utvikling skal være, klemte på denne måten mellom to ulike retninger?

Jan Tore Sanner (H) [11:10:54]: Det virker nesten som om Karl Eirik Schjøtt-Pedersen er bekymret for at de fire ikke-sosialistiske partiene skulle klare å skape et nærmere samarbeid. Hvis komiteens leder hadde lest igjen om opposisjonens forslag, ville han sett at de fire ikke-sosialistiske partiene står sammen om langt flere forslag i denne innstillingen enn Arbeiderpartiet, SV og Senterpartiet klarte i de fire foregående årene.

Høyre er opptatt av å utforme vår egen politikk. Vi er opptatt av å skape et samfunn med muligheter for alle, og vi er opptatt av å utforme reformforslag som vi er rede til å gjennomføre etter 2009. I mellomtiden ønsker vi å bruke tiden til å skape et bedre samarbeidsklima mellom alle de fire ikke-sosialistiske partiene. Og Schjøtt-Pedersen vet også veldig godt hvor grensene for Høyre går, særlig i forhold til Fremskrittspartiet i den økonomiske politikken. Men jeg registrerer samtidig at vi trekker i samme retning på mange områder, bl.a. når det gjelder en mer offensiv og fremtidsrettet næringspolitikk.

Lars Peder Brekk (Sp) [11:12:13]: Jeg ser av merknadene at Høyre, sammen med Kristelig Folkeparti og Venstre, slutter seg til Regjeringens hovedmål for den økonomiske politikken om arbeid til alle, rettferdig fordeling og bærekraftig utvikling. De understreker også at et sterkt og konkurransedyktig næringsliv er en forutsetning for å nå disse målene, og at en satsing på norsk næringsliv må være en hovedpilar i den økonomiske politikken. Det synes jeg er bra, og det slutter jeg meg til.

Jeg antar at også representanten Sanner er enig i at ulike bransjer i Norge har ulike utfordringer, og at det også må få konsekvenser for virkemiddelbruken. Jeg viser i den sammenheng til det engasjement tidligere næringsminister Brende hadde når det gjaldt norsk treforedlingsindustri, og hans engasjement for Elkem i Meråker. Mine spørsmål til representanten Sanner i den forbindelse er: Hvilke aktive virkemidler har Høyre for å sikre gode, målrettede rammevilkår for norsk kraftintensiv industri? Og: Er Høyre tilhenger av å innføre et industrikraftregime

som bedrer rammevilkårene for norsk kraftintensiv industri?

Jan Tore Sanner (H) [11:13:20]: Det er litt underlig at en representant for de rød-grønne partiene stiller spørsmål om næringspolitikk, når man tilhører en regjeringsfraksjon som mener at man ikke har behov for noen verk-tøykasse i næringspolitikken, men kan klare seg med et smykkeskrin.

Vi har det siste året sett veldig tydelig at det som skulle bli en aktiv næringspolitikk, er blitt en passiv næringspolitikk. I forbindelse med revidert nasjonalbudsjett foreslår Høyre å bevilge over 100 mill. kr til næringsrettet forskning, bl.a. reiseliv. Det betyr mye for de konkrete bransjene som representanten bl.a. var innom.

Det er ikke slik at Høyre er imot et industrikraftregime. Poenget er at vår regjering, i likhet med mange regjeringer tidligere, undersøkte muligheten for å få dette til med ESA. Vi fikk det samme svaret som den forrige energiministeren fra Senterpartiet fikk da Senterpartiet var med på å avvikle selve industrikraftregimet. Jeg ønsker representanten lykke til, og så får vi se når forslagene blir lagt frem for Stortinget.

Heikki Holmås (SV) [11:14:37]: Jeg synes alltid det er interessant å lese budsjettforslag og å se på virkeligheten de stedene der Høyre styrer, for å få en forståelse av hvordan et Høyre-samfunn ville bli. Det er ikke vanskelig å danne seg et bilde ut fra både representanten Sanners innlegg, det som har stått i avisene de siste dagene, og det forslaget som ligger her, og som vi behandler i dag.

I høyrestyrte Oslo er altså barnehagekøene større enn noen gang. Det er samtidig slik at det har blitt færre sykehjemsplasser for eldre. Da er spørsmålet mitt veldig enkelt: Er det slik at det er de arbeidsløse, gjennom kutt i arbeidsmarkedstiltak, barnefamilier, eldre og syke som må lide for at Jan Tore Sanner skal få muligheten til å gi de skattelettene som han ønsker?

Jan Tore Sanner (H) [11:15:25]: Jeg tror nesten ikke at representanten Holmås kan ha lest Høyres budsjettforslag. Realiteten er at vi fremmer mange forslag for å gi mennesker som har falt utenfor arbeidsmarkedet, en ny sjanse. Vi øker bl.a. antall tiltaksplasser for yrkeshemmede, med 1 000 plasser. Vi fremmer forslag om å gi barn i skolen, særlig barn som kommer fra ressursvake hjem, 50 mill. kr ekstra i leksehjelp.

I dette budsjettforlaget er det ikke slik at Høyre fremmer mange forslag om skattelette. Men vi går imot Regjeringens forslag om å øke skatten på sparing, som jeg gjennom mitt innlegg har dokumentert rammer mange enkeltmennesker, bl.a. trafikkskadde som har fått tilkjent store engangsforsikringssummer. Vi vet også at Overformynderiet forvalter penger til foreldreløse barn – ofte gjennom livrente. Jeg tror kanskje SV bør se litt på konsekvensene av sine forslag for de gruppene de er bekymret for, bl.a. forslaget om å øke skatten på sparing.

Marianne Aasen Agdestein (A) [11:16:39]: Høyre er ofte bekymret for den måten den sittende regjeringen bruker budsjettet på. De mener at dette er noe mer ekspansivt og vil medføre en økt fare for renteøkning. Også nå uttrykte representanten Sanner bekymring for Regjeringsens evne til økonomisk styring. Samtidig er Fremskrittspartiet inkludert i det borgerlige alternativet som ønsker et maktskifte i 2009. Og mange steder i denne innstillingen går også de fire partiene sammen.

Hvordan mener representanten Sanner, som står for en ansvarlig økonomisk politikk, at det vil være mulig å samarbeide tett med et parti som så til de grader vil sette hus og hjem i fare, for å bruke et av Høyres mest brukte begreper i valgkampen?

Jan Tore Sanner (H) [11:17:21]: I mitt innlegg konstaterte jeg at forrige gang Arbeiderpartiet styrte, var vi inne i en negativ spiral med høyere rente, sterkere krone og høyere skatter, som bl.a. rammet familier og bedrifter i konkurranseutsatt sektor. Jeg frykter at vi kan komme inn i en ny slik spiral nå. Men jeg håper at Arbeiderpartiet viser standhaftighet denne gang, slik at Arbeiderpartiet fortsetter en ansvarlig kurs fremover.

Representanten Aasen Agdestein vet også meget godt at Høyre har noen veldig klare grenser når det gjelder samarbeidet med Fremskrittspartiet. Det viste vi i forrige periode. Realiteten er at vi gjennom samarbeidet i Stortinget klarte å få vedtatt budsjetter som gav gradvise rentereduksjoner, og som bedret rammebetingelsene for bedriftene i konkurranseutsatt sektor. Det er nok en del områder Høyre kan kompromisse på, men når det gjelder kjernen, nemlig ansvarligheten i den økonomiske politikken, vet representanten Aasen Agdestein at der har ikke Høyre noe å gi, for vi er opptatt av hva det betyr både for familiene, bedriftene og arbeidsplassene våre.

Per Olaf Lundteigen (Sp) [11:18:34]: Senterpartiet er enig med Høyre i at det er enorme utfordringer i næringspolitikken. Stadig flere bransjer i Norge blir utsatt for en mer og mer brutal internasjonal konkurranse fra land som har helt andre lønns- og arbeidsvilkår, miljøstandarder osv. Det er tydelig nå at det siger inn på Høyre at næringsnøytralitetens tid i næringspolitikken er forbi. Det er interessant å høre at det ikke skal være Høyre imot å gjeninnføre et industrikraftregime.

Mine spørsmål er: Vil denne gledelige nyorienteringa fra Høyre også innebære at det blir en gledelig nyorientering når det gjelder de selskaper som er nødvendige å ha for å kunne realisere et industrikraftregime? Er det nå også slik at Høyre vil akseptere at Statkraft skal være et heleid offentlig selskap, slik at vi kan bruke Statkraft som et virkemiddel for å sikre et industrikraftregime?

Jan Tore Sanner (H) [11:19:39]: Jeg blir litt bekymret hvis jeg har gledet representanten Lundteigen for mye.

La meg heller svare på følgende måte: Vi deler åpenbart den virkelighetsforståelse at våre bedrifter møter økende konkurranse fra landene rundt oss. Da er tiden inne til å satse mer på næringsrettet forskning. Da er tiden

inne til å satse mer på grunnforskningen. Da er tiden inne til å satse mer på skolen. Men jeg registrerer at representanten Lundteigen er i et selskap der man ikke ser behovet for å ha en verktøykasse i næringspolitikken, men finner det tilstrekkelig å ha et smykkeskrin. Jeg er ikke helt overbevist om at det er en situasjon som Lundteigen føler seg komfortabel med, men det får vi kanskje mulighet til å diskutere senere i dag.

Når det gjelder et industrikraftregime, er mitt svar at vi får se hva Regjeringen kommer med. Jeg har registrert at en statssekretær fra Arbeiderpartiet har vært ute og sagt at det ikke er sikkert at vi får det til, for det kan hende at ESA setter ned foten. Representanten vet at tidligere regjeringer har jobbet offensivt og målrettet for å få dette til. Men vi avventer dette og ser hvilke forslag som blir lagt på bordet. Men når det gjelder en offensiv næringspolitikk, er Høyre i fremste rekke.

Presidenten: Replikordskiftet er omme.

Heikki Holmås (SV) [11:21:04]: Jeg er så utrolig glad for at det er vi som styrer landet – og ikke høyresiden.

Vi får flere folk i jobb enn vi ville ha hatt om høyresiden hadde styrt. Arbeidsløsheten synker og synker, og den skal enda lenger ned slik at unge, yrkeshemmede og arbeidsløse skal komme ut i arbeid.

Vi får flere barnehageplasser. Aldri har vi hatt en større barnehagedekning, og flere får råd til å ha barna sine i barnehage. Og at det er snakk om flere enn det høyresiden ville ha fått til, er det faktisk ikke tvil om. Det er bare å se på de kommunene som har de lengste køene – Oslo, Stavanger og ikke minst Bergen – og sjekke hvilke folk som styrer i disse byene, så finner man ganske klart ut hvordan landet hadde sett ut om høyresiden hadde fått styre.

Vi får lavere egenandeler enn om høyresiden hadde bestemt. Skatt på sykdom er en skatteøkning som rammer de syke. Men høyresiden forteller aldri folk at skattelettene deres er finansiert av høyere skatt på sykdom og kutt i trygder. Nå fjerner vi egenandelen for fysioterapibehandling, fordi en slik egenandel ikke er forenlig med et mål om utjamning mellom folk og målet om et inkluderende arbeidsliv. Vi satser pengene på å bekjempe bostedsløshet og å få flere yrkesrettede tiltak, som skal være tilrettelagt slik at de som får tiltak, får tiltak som er best egnet for at vedkommende kommer tilbake i jobb – uten at man skjeler for mye til prisen.

Gleden ved mestring og gevinsten for samfunnet forsvarer ganske høye utgifter når det gjelder slike tiltak, og er viktigere enn at vi på millimeteren når målet om antall tiltak. Disse tiltakene vil bli foreslått i forbindelse med den fattigdomsmeldingen som kommer til høsten.

Vi satser på miljøvennlig omlegging av bilparken og av drivstoffbruken. Svenskenes enormt vellykkede satsing skal være målsettingen for det arbeidet vi skal gjøre. Vi satser på hydrogenbiler og på å komme i gang med bruk av miljøvennlig drivstoff. Vi vil komme tilbake til en mer omfattende omlegging til høsten.

Vi beveger oss nærmere målet om gratis læremidler i skolen. Det står i loven at skolen skal være gratis, men alle de som har gått på skolen de siste årene, eller som har barn i skolen, vet at videregående skole i dag ikke er gratis.

Satsingen på digitale læremidler – som vi har foreslått – er mer vellykket enn man tror. Der har man vært smartere og mer intelligent enn de fleste her i salen kanskje forstår rekkevidden av. De av oss som har avbrutt et studium – og dermed er halvstuderte røvere – men som igjen har vært en snei innom høyere utdanningsinstitusjoner denne våren, har sett hvor utrolig effektivt digitale læremidler tas i bruk i høyere utdanning. Hvis vi kan få på plass noe som ligner dette, i videregående skole, vil vi være mye nærmere målet: å ta i bruk ny teknologi på en måte som skaper mye mer effektiv læring.

Jeg vil samtidig benytte anledningen til å si at det er tre forhold ved utviklingen som jeg synes er bekymringsfullt akkurat nå. Det er bekymringsfullt at sykefraværet øker, og at utgiftene til den gode sykelønnsordningen vi har, dermed øker. Dette betyr først og fremst at flere folk er syke, og at samfunnet derfor går glipp av deres ressurser – i tillegg til at de selv ikke får muligheten til å jobbe – men også at det tas penger fra andre satsinger vi ønsker å gjennomføre. I tillegg er dette en indikasjon på at selv med de endringene i arbeidsmiljøloven som det var helt avgjørende at vi fikk til – vi fikk snudd den brutaliseringen av arbeidslivet som høyresiden hadde lagt opp til – støtes flere folk ut av arbeidslivet. Jeg er derfor veldig glad for at statsråd Bjarne Håkon Hanssen har tatt initiativ overfor partene i arbeidslivet for å klare å bekjempe dette sterkere.

Den andre bekymringen handler om det vi debatterte her for et par dager siden, at altfor mange mennesker etter hvert begynner å få altfor store lån og vil få trøbbel dersom rentene går opp. Det er mange som ikke tar inn over seg at Norges Bank legger opp til en renteøkning i årene som kommer. Det blir et problem når vi igjen ser at det blir gjeldsofre – da vil vi se at dette er alvorlig. Derfor er jeg veldig glad for at Regjeringen nå klarer å innføre et fastrentelån i Husbanken over ti år. Jeg har merket meg at studentene allerede er ute og klager over at studielånet ikke er inkludert.

Den tredje bekymringen min er at mens Norge nå går så det griner, blir det enda tøffere for de menneskene som sitter nederst ved bordet, og som føler at de står igjen på perrongen når Ekspress Norge – der de aller fleste er med – farer forbi stasjonen. Det blir fryktelig viktig for oss å vise at vi i forbindelse med budsjettet til høsten klarer jobben med å ta med de menneskene som er aller fattigst, på det toget – som er det Fellesskaps-Norge vi vil bygge i årene som kommer.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Christian Tybring-Gjedde (FrP) [11:26:33]: De fleste har registrert at den politiske retorikken fra SV har stilnet betraktelig etter at Finansdepartementets embetsverk overtok styringen av SVs finanspolitikk.

Nå er det blitt slik at til tross for at staten aldri har hatt større inntekter – vi har aldri hatt bedre råd enn nå – har

SV fått akkurat like dårlig råd som Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Høyre, Venstre og Kristelig Folkeparti.

Mine spørsmål til representanten Holmås er derfor: Mener han at finansministeren styrer Norges finanspolitikk i tråd med SVs partiprogram og valgkamplofter? Hvilke konkrete endringer i budsjettet ville han ha foretatt, dersom SV hadde hatt rent flertall på Stortinget? Sagt med andre ord: Hvilke finanspolitiske kamper har SV tapt i regjering og i Finansdepartementets embetsverk?

Heikki Holmås (SV) [11:27:22]: Jeg håper at finansministeren styrer i tråd med Soria Moria-erklæringen og ikke i tråd med SVs partiprogram alene – vi er faktisk i et samarbeid hvor vi er avhengige av at vi samarbeider på en ordentlig måte.

I hvert fall i de ti siste årene og i overskuelig fortid har SV ført en politikk der den viktigste forskjellen på oss og de andre partiene ikke har vært at vi har brukt mer penger enn dem – tvert imot har vi enkelte ganger brukt mindre. Den viktigste forskjellen har vært hva vi har brukt pengene på. Vi er ikke et utdelingsparti, som Fremskrittspartiet er. Vi er et prioriteringsparti, som omprioriterer og viser hva vi mener er viktigst.

I tillegg er det én ting som er viktig for meg å få tatt opp med Fremskrittspartiet: Jeg har opp gjennom årene vært i debatter med mange fremskrittspartipolitikere, og det er én diskusjon man aldri har vært villig til å gå inn i. Det er når man spør: Kan vi ikke bruke bare lite grann mer oljepenger? Jo, man kan velge å bruke mer oljepenger – vi kan bruke mer oljepenger. Men det er ingenting som tilsier at renten ikke ville ha økt mye dersom vi hadde brukt så mye oljepenger som det bl.a. Fremskrittspartiet har foreslått i løpet av denne våren på Stortinget – noe som ville ha fått store konsekvenser for folk som i dag har store lån på husene sine. De ville ha gått under hvis Fremskrittspartiets politikk hadde fått gjennomslag.

Svein Flåtten (H) [11:28:59]: Representanten Holmås var svært opptatt av skatt på sykdom i sitt innlegg. Da vil jeg gjerne henlede hans oppmerksomhet på den største enkeltsaken i revidert budsjett, som er beskatningen på privat sparing.

På grunn av manglende utredning har verken Regjeringen, statsråden, SV eller andre partier som er i posisjon, fått øye på noen tusen trafikkskade som med denne beskatningen får sine levevilkår dramatisk forverret og redusert i forhold til forutsetningene. Er representanten Holmås komfortabel med at dette er tilfellet for en slik svak gruppe?

Heikki Holmås (SV) [11:29:48]: Det vil alltid være slik at de endringene vi gjør, kan være ukomfortable for enkeltgrupper. Jeg vil gjerne snakke med de trafikkskade for å høre på de innvendingene de har mot de endringene som er foreslått. Men jeg synes det er viktig å huske på at når vi gjør endringer i måten vi sparer på, i reglene rundt pensjonssparing, er vi nødt til å se alle tingene i en helhet.

Det er altså slik at vår regjering har gjennomført den største enkeltstående økningen i pensjonssparingen til

folk gjennom innføringen av obligatorisk tjenstepensjon. Vi har økt muligheten til skattesubsidiert sparing for de selvstendig næringsdrivende. I sum gjør det at vi synes det er rimelig å fjerne den subsidieringen som enkeltindivider har hatt. Det er konsekvensen. Vi er nødt til å se på helheten når vi skal se på en samlet pensjonssparing, og det er det vi har gjort.

Laila Dāvøy (KrF) [11:30:59]: Det er med bekymring vi nå går inn i sommermånedene med tanke på rusmisbrukerne. Sommeren er den travleste tiden på året innenfor rusbehandling. Stengingen av M3, en avdeling for avrusing av rusmisbrukere i Oslo, fra 1. mai, samt stengning av ikke mindre enn 37 behandlingsplasser i Follo i juli, kan medføre at rusmisbrukere som trenger hjelp, ikke får plass.

Kristelig Folkeparti foreslo i forbindelse med behandlingen av revidert nasjonalbudsjett en økning på 50 mill. kr til rusbehandling i helseforetakene og 12 mill. kr til private rusbehandlingsinstitusjoner, som f.eks. P22, som driver med avrusing nettopp i Oslo.

Hvordan har Regjeringen tenkt å forhindre at rusmisbrukerne i hovedstaden kommer til lukkede dører i sommer? Slik som situasjonen er nå, kommer det til å skje.

Eirin Faldet hadde her overtatt presidentplassen.

Heikki Holmås (SV) [11:31:55]: Representanten Dāvøy stiller et veldig godt spørsmål, som veldig mange av oss i regjeringspartiene er veldig opptatt av. Det gjelder situasjonen for rusmisbrukerne. Sommeren er jo en tid der mange mennesker nettopp vil være motivert for å kunne gjennomføre et behandlingsopplegg.

Nå ser jeg at helseministeren også sitter her i salen, og jeg har i hvert fall fått det inntrykket at signalene som har gått ut, er at man skal prioritere og sørge for at selv om man stenger noen av institusjonene for oppussing eller andre ting, må det samlet sett finnes et tilbud som er godt nok.

Vi ønsker å komme tilbake med en ordentlig oppgradering, en satsing, for å bedre forholdene for rusmisbrukerne. Det er i hvert fall en av de tingene som jeg er veldig opptatt av, og som jeg vil jobbe for å få gjennomslag for i tiden som kommer.

Lars Sponheim (V) [11:33:03]: Representanten Heikki Holmås er en glad gutt. Samme hvor mørke og vonde vinterdagene har vært, har det vært slik at når en har møtt Heikki Holmås i stortingskorridorene denne vinteren, har det vært som å møte et stykke vår – sevjha har stått høyere enn han selv er. (Munterhet i salen) Det tror jeg reflekterer litt av den følelsen SV har ved å være i regjering. Det som er noe av det mest spennende i vår tid eller disse dagene, disse politiske årene, er nå å se hvordan SV klarer seg i regjering.

Jeg vil først sitere fra en leder i Dagbladet, som sikkert ikke var så hyggelig for representanten Holmås å lese, for der står det:

«Det er flere grunner til at Regjeringen ikke virker.» Dette sier altså Dagbladet – SVs hofforgan de siste årene. Det står videre:

«SV er tidvis så overkjørt at partiet minner om et uheldig pinnsvin på en motorvei.»

Jeg tror SV kommer til å tåle å være et pinnsvin ganske mye, for alternativet, slik det har vært i uoverskuelig fortid, hvis SV har vært det som representanten selv sa, er Arbeiderpartiets skyggelagte parlamentariske bakgård. Har jeg rett når jeg nå spør representanten Holmås om han kommer til å trives med å være et overkjørt pinnsvin ganske mye, for alternativet er faktisk enda verre?

Presidenten: Presidenten vil nødig svare på det.

Heikki Holmås (SV) [11:34:20]: Representanten Lars Sponheim er jo en glad hane. Jeg er en mann som veldig lite ligner – som han sier – på et overkjørt pinnsvin, og jeg har en klar ambisjon om ikke å bli overkjørt i løpet av denne perioden.

Det er altså sann at i løpet av denne tiden har vi forhandlet på plass et ordentlig kompromiss når det gjelder Barentshavet. Det ble forhandlet ferdig her i går. Det er også sann at vi har lagt fram en plan for en storsatsing på alternativ energi i løpet av årene som kommer, og det er sann at vi gjennom Soria Moria-forliket har gjort det klart at vi har en ambisjon om å få på plass en storstilt satsing bl.a. på jernbanen. Sponheim var med på å slå fast at man burde ha 1 milliard kr mindre til jernbanen enn det SV sier at vi har som plan å få gjennomført i løpet av denne stortingsperioden.

I tillegg til det er jeg helt sikker på at Sponheim har merket seg at vi deler en felles ambisjon om å klare å få gjennomslag for mer miljøvennlige biler og drivstoff i løpet av årene som kommer. Vi har mye vi kan gå og smile av for sommerferiene i årene som kommer.

Jørund Rytman (FrP) [11:35:43]: SV har i alle år prøvd å framstå som det partiet som skal ta fra de rike og gi til de fattige. Det motsatte skjedde jo i statsbudsjettet for 2006. SV vil jo bekjempe fattigdommen, noe som også står i Soria Moria-erklæringen. Mener Heikki Holmås at det er færre fattige i Norge nå, etter at SV har vært i regjeringskontorene i nesten ett år? Og kan Heikki Holmås fortelle meg hvorfor SV og de andre regjeringspartiene ikke støtter Fremskrittspartiets forslag om at de fattige skal få økt sosialhjelpssats i julemånen desember og sommermånen juli?

Så litt om inflasjon og renten: Mener Holmås at det blir inflasjon og høyere rente av å gå til anskaffelser i utlandet? Blir det f.eks. inflasjon av å kjøpe nye transportfly til Forsvaret fra USA samtidig som vi kvitter oss med de gamle Hercules transportflyene, noe som årlig kan spare oss for vedlikeholdskostnader?

Heikki Holmås (SV) [11:36:47]: Jeg klarer ikke å svare på alle disse spørsmålene. Jeg må bare innrømme at kampen for de fattige i Norge står litt høyere på min prio-

riteringsliste enn transportfly til Forsvaret. Det er kanskje ikke så veldig oppsiktsvekkende.

Ja, jeg er nokså overbevist om at det er færre folk i kategorien «fattige» i Norge i dag enn det var for et år siden. Bakgrunnen for det er først og fremst at den viktigste måte å sørge for at folk som har dårlig økonomi, får bedre økonomi på, er å sørge for at flere mennesker får jobb, og flere mennesker har fått jobb i løpet av det siste året som har gått. Flere mennesker har fått jobb enn det man ville fått om den forrige regjeringen hadde blitt sittende, med støtte fra Fremskrittspartiet.

Men det er én ting jeg vil si, og det er det samme som jeg nevnte i innlegget mitt. Det er at de menneskene som ikke har fått det spesielt mye bedre, er de aller fattigste. Derfor legger vi fram en klar plan for fattigdomsbekjempelse. Blant annet har vi en klar formulering i Soria Moria-erklæringen om at sosialhjelpssatsene skal opp. Det er en av de tingene vi kommer til å prioritere.

Presidenten: Replikkordskiftet er omme.

Hans Olav Syversen (KrF) [11:38:10]: Det er et visst sammenfall mellom status for norsk økonomi og det været vi ser ute her for tiden: stabilt og pent, men kanskje med noen muligheter for mer hete enn det som er tilrådelig.

Ja, vi er inne i en enestående vekstperiode, noe selv Finansdepartementet i sin nøkterne beskrivelse i revidert ikke greier å skjule. Og vi må ha lov til å si at Bondevik II-regjeringens økonomiske politikk, med vekt på å styrke norsk næringsliv og sysselsetting, har gitt gode resultater. I Kristelig Folkeparti er vi glade for at den nåværende regjering i sin budsjettpolitikk ser ut til å følge samme spor, selv om det dessverre er for liten fokusering på rammebetingelsene for næringslivet og på langsiktig verdiskaping.

Som følge av bl.a. økt skatteinngang og økte utbytter har Regjeringen kunnet foreslå påplussinger i budsjettet. Barnehagesatsingen er bra. Den følger opp tidligere beskjed fra forrige regjering til alle kommunale og private barnehageeiere: Hver eneste nye plass skal fullfinansieres. Men det er fortsatt et stykke igjen til full barnehagedekning, og det må faktisk Regjeringen selv ta et visst ansvar for. Ved å kutte i kontantstøtten har man oppnådd to ting, for det første å kutte i en velferdsordning som mange foreldre ønsker, og for det andre: økt barnehagekø. En slik politikk får selvsagt ikke vår støtte, og vi foreslår derfor betydelige endringer i revidert budsjett på familiepolitikens område.

Regjeringen skal derimot ha honnør for at man har reversert noen kutt fra det ordinære budsjettet. Stiftelsen Amatheia, som driver med viktig rådgivningsarbeid overfor gravide, får reversert sitt kutt. Det samme gjelder de private sykepleierhøgskolene. Det er vi glade for, ikke minst på vegne av dem som opprinnelig ganske meningsløst ble rammet av et slikt kutt. Så må vi imidlertid konstatere at andre private høyskoler, bl.a. skoler som utdanner lærere og førskolelærere, ikke får rettet opp sine kutt. Her er det ikke lett å få øye på logikken.

I Soria Moria-erklæringen heter det at man ønsker et arbeidsliv for alle, og at det er spesielt viktig med tiltak overfor yrkeshemmede. Til tross for disse fagre ord kutter Regjeringen bevilgningen til yrkeshemmede med hele 172 mill. kr. Det hevdes like fullt at man skal få 1 000 nye tiltaksplasser. Dette er skuebrød, og det tror jeg også regjeringspartiene er klar over. Kuttet vil ramme personer med store bistandsbehov, som personer med psykiske lidelser, funksjonshemmede og rusmiddelmissbrukere. Deres vei til arbeidslivet blir lengre som følge av Regjeringens opplegg, der kvantitet nå går på bekostning av kvalitet. Det er umulig for Kristelig Folkeparti å gi sin tilslutning til et så overraskende usosialt forslag fra Regjeringen.

Vi er også forbauset over at Regjeringen er villig til passivt å se på at antallet akutt plasser innenfor rusomsorgen ser ut til å bli redusert. Jeg har hørt om en institusjon som stenges, og andre frivillige tiltak får ikke nødvendig finansiering selv om de har ledig kapasitet. Jeg skulle ønske Regjeringen hadde sett behovet for å prioritere disse gruppene.

I revidert flyttes det på hele 700 000 kr i Stortinget, og vi er glade for at magasinet «Oslo» og andre tilsvarende tiltak får et løft gjennom den bevilgningen som tross alt finner sted, og som flyttes på også av regjeringspartiene. Det er vi glade for. Men at såpass få kroner flyttes, sier også noe om en mer lukket beslutningsprosess når vi nå har en flertallsregjering. Gjennom høringer, brev og henvendelser har institusjoner, frivillige organisasjoner, Bedrifts-Norge og andre kommet med mange innspill. Noen innspill er det absolutt verdt å lytte til, skulle jeg tro, også sett med regjeringspartienes øyne. Vi øyner derfor en styringssituasjon hvor de åpne kanaler dessverre innsnevres, og hvor en naturlig demokratisk prosess ser ut til å kunne få mindre spillerom. Det er en utfordring en flertallsregjering bør ta alvorlig, en utfordring som dreier seg om noe helt annet enn ro og orden. Det dreier seg faktisk om et levende demokrati. Dette perspektivet er blitt langt klarere gjennom behandlingen av revidert budsjett, og vi er derfor spent på om dette er en mal flertallet har tenkt å legge seg på også framover.

Avslutningsvis: Våre endringsforslag til revidert budsjett innebærer at den sosiale profilen blir styrket i forhold til Regjeringens opplegg. Vi skulle gjerne sett at flere av disse forslagene hadde fått flertall.

Jeg tar herved opp Kristelig Folkepartis forslag.

Presidenten: Representanten Hans Olav Syversen har tatt opp de forslagene han refererte til.

Det blir replikkordskifte.

Reidar Sandal (A) [11:43:43]: I innstillinga som vi no debatterer, uttalar Kristeleg Folkeparti at vi har å gjere med ei administrasjonsregjering som ikkje har det målet for auget å endre politikken. Det blir òg slått fast at på mange område har Regjeringa ikkje augekontakt med val-løfta sine. Dette er synspunkt som Kristeleg Folkeparti ytra i lag med Høgre og Venstre.

Ein annan plass i innstillinga uttalar Kristeleg Folkeparti, utan tilslutning frå Høgre, at partiet vil «gi Regjeringa honnør for å ha prioritert å styrke kommuneøkonomien».

Spørsmålet mitt til representanten Syversen blir derfor: Kor ligg Kristeleg Folkeparti sitt hjarte – i det harde utfallet mot Regjeringa, eller i den rosande omtala av satsinga på velferd for barn, unge og eldre?

Hans Olav Syversen (KrF) [11:44:44]: Jeg tror Reidar Sandal bør vite at Kristelig Folkepartis hjerte ligger der vi kjemper for dem som trenger det i dette samfunnet, hos dem som er mest sårbare. Jeg kan nevne noen grupper som Regjeringen dessverre ikke har prioritert i revidert budsjett. Det gjelder de yrkeshemmede, hvor kvantiteten nå går på bekostning av kvaliteten, og det gjelder rusmisbrukere, hvor vi dessverre ser at antallet behandlingsplasser blir redusert i de sommermånedene vi nå går i møte.

Kristelig Folkeparti vil gi Regjeringen ros der det er grunn for det, men vi kommer ikke til å la være å påtale det der Regjeringen svikter.

Heikki Holmås (SV) [11:45:37]: Jeg vil som god Oslo-representant egentlig bare takke for et godt samarbeid i forbindelse med behandlingen av revidert nasjonalbudsjett. I tillegg til det har jeg også et spørsmål til Hans Olav Syversen. Det er følgende:

Før jul var Hans Olav Syversen med på å forsvare et budsjettforslag som var framlagt av den forrige regjering. Der lå det inne massive skattelettelser. Vi synes det er viktigere å bruke pengene på velferd enn å bruke dem på skattelettelser. Vi kommer til å fortsette det arbeidet i budsjettet vårt til høsten. Vil det være slik i tiden framover at Hans Olav Syversen og Kristelig Folkeparti vil være med på vår prioritering av fellesskap, mer penger til kommuneøkonomi, mer penger til satsing på å hjelpe dem som trenger det, og på bekjempelse av fattigdom? Er Hans Olav Syversen og Kristelig Folkeparti en alliert i den kampen? Eller vil de kjempe for at de skattelettelsene som ble innført av den forrige regjeringen, fremdeles skal bestå i årene som kommer?

Hans Olav Syversen (KrF) [11:46:47]: Jeg tror den største overraskelsen i høst neppe var Kristelig Folkepartis budsjett og det budsjettet vi var med på. Det var nok det reviderte utkastet som SV var med på, og som gav så sterke skattelettelser til dem som hadde mest fra før – altså en total snuoperasjon fra valgkampen.

Det representanten Holmås kan være helt sikker på, er at vi skal føre en skattepolitikk som har en god fordelingsprofil, men som også sørger for at vi har et næringsliv som fungerer, som igjen kan bidra til at vi får velferd i dette landet. Det samarbeider vi gjerne med alle partier om.

Rune J. Skjælaaen (Sp) [11:47:41]: I revidert budsjett fjerner vi egenandelene på fysioterapi, som Bondevik-regjeringen foreslo.

Jeg synes det er patetisk å høre representanten Dāvøy og representanten Syversen snakke om satsing på rus når det er helseforetakene som har dette ansvaret, og Kristelig Folkeparti foreslo en halv milliard mindre til helseforetakene i statsbudsjettet for 2006.

Hva er det som har gjort at Kristelig Folkeparti nå plutselig snur og velger å bruke mer penger på helse? Revidert budsjett er på en måte en justering av en utvikling, og det har ikke vært noen spesielt sterkere utvikling innenfor helse. Hvis Kristelig Folkepartis budsjett hadde blitt vedtatt når det gjelder helse, hadde en måttet redusere aktiviteten i forhold til i 2005.

Hans Olav Syversen (KrF) [11:48:42]: For det første skal jeg gi Regjeringen ros for at man i revidert fjerner egenandelen for kronisk syke pasienter når det gjelder fysioterapi. Men som representanten Skjælaaen unngikk å nevne, var det også et forslag som Stoltenberg-regjeringen opprettholdt fra ordinær budsjettbehandling, slik at det er en revisjon av egen regjerings forslag som Skjælaaen har vært med på.

Når det gjelder rus, er helseforetakene et spekter av tiltak overfor rusmisbrukere, et annet er at vi har en lang rekke frivillige organisasjoner som har tiltak rettet mot rusmisbrukere, og som har ledig kapasitet, men som ikke får god nok finansiering. Jeg skulle ønske at Senterpartiet kunne være med på å gi relativt få kroner til disse institusjonene, slik at det kunne sørge for at flere rusmisbrukere faktisk får den behandling og den rehabilitering de trenger.

Eirin Kristin Sund (A) [11:49:55]: Kristelig Folkeparti har mye bra politikk. Veldig mye av det som er i revidert, ligger tett opp imot det som regjeringspartiene har, og det synes jeg er bra.

Jeg har et spørsmål til representanten Syversen som jeg håper kan bli oppklart. Kristelig Folkeparti foreslo nå i revidert å gjeninnføre kompensasjonsordningen for el-avgift for elektrifisert skinnegående transport. Dette er en ordning som Bondevik-regjeringen foreslo å avvike i sitt eget budsjett i 2006. Da er spørsmålet: Er det én politikk fra opposisjon og én politikk fra posisjon?

Hans Olav Syversen (KrF) [11:50:36]: Representanten Sund sa at vi hadde mye bra politikk. Det takker jeg for. Det er bare så synd at Arbeiderpartiet i så liten grad følger opp ved å støtte de gode forslagene vi har i revidert. Men det kan kanskje bli en anledning for det senere.

Når det gjelder kompensasjonen for el-avgiften, synes jeg det kan være rett å si at av og til ser vi at de forslag vi har hatt, kan endres og gjøres bedre. Det er også tilfellet i denne saken.

Per Olaf Lundteigen (Sp) [11:51:18]: Det skjer en veldig interessant utvikling i Kristelig Folkeparti. Som flere har vært inne på, er det veldig gledelig det som står i innstillinga, hvor Kristelig Folkeparti og Venstre vil gi Regjeringa honnør for å ha prioritert å styrke kommuneøkonomien. Jeg regner med at det også vil få konsekven-

ser framover, at en kan videreutvikle de felles holdningene som Kristelig Folkeparti legger til grunn sammen med Regjeringa.

Samtidig velger representanten å gå til angrep på regjeringspartiene i forhold til den skattelette som de gav i forbindelse med korrigeringen av statsbudsjettet for 2006. Det vil jo innebære en enda sterkere kritikk av sin egen regjeringsskatteforslag, for der var jo fordelingsprofilen enda dårligere.

Mitt spørsmål er: Kan vi nå forvente at Kristelig Folkeparti i større grad vil prioritere en progressiv inntektsbeskatning, slik at en derigjennom kan få en bedre fordelingsprofil framover?

Hans Olav Syversen (KrF) [11:52:30]: Når det gjelder revidert budsjett, er jeg glad for at representanten Lundteigen synes det står mye bra fra Kristelig Folkepartis side i innstillingen. Han har sikkert også lagt merke til at det er en merknad fra Venstre og Kristelig Folkeparti sammen i revidert budsjett, som jeg tror egentlig innholdsmessig svarer for mye av det Senterpartiet også står for. Vi må bare konstatere at Senterpartiet dessverre ikke har funnet anledning til å være med på en slik sentrumsmerknad. (Presidenten klubber.)

Presidenten: Replikordskiftet er omme.

Per Olaf Lundteigen (Sp) [11:53:36]: Revidert er en justering av statsbudsjettet for 2006, og det preger alle partienes merknader. Debatten i dag gir anledning til å heve blikket og se framover.

Det norske folk er til de grader privilegert. Vi har gjennom en samfunnsorganisering og en naturressurstilgang fått muligheter som vel ingen andre land og folk har. Det er viktig at vi stiller en del spørsmål, slik at vi får et skarpere offentlig ordskifte om hvordan vi kan utnytte disse mulighetene. I Senterpartiet er det sentralt at vi stiller spørsmålet nå: Hva er det vi egentlig vil med Norge?

Det er på mange arenaer det spørsmålet vil føre til debatt. En aktuell arena er næringspolitikken. Vi ser utfordringene i næringspolitikken, som er diskutert tidligere i dag, på en rekke områder. Vi ser at utfordringene er knyttet til svært sentrale bransjer som det er nødvendig å diskutere gjennom hva vi vil med.

Det er framlagt utredninger om skipsfarten og skipsfartsbeskatninga. Det kommer til å bli helt sentralt hvilke løsninger som velges der i forhold til hva vi vil med skipsfarten i Norge framover. Det er ganske opplagt at dersom vi med vår kyst, våre tradisjoner og våre fortrinn skal ha en moderne skipsfartsnæring, må vi også ha rammebetingelser som sikrer at skipsfarten blir driftet og ledet ut ifra Norge.

På tilsvarende måte har vi en annen arena som er kraftig undervurdert i forhold til det offentlige ordskiftet, og det er treforedlingsbransjen – en bransje som er en nøkkelbransje i forhold til hvordan landet skal se ut. Det er en bransje som er helt avgjørende langt utover de fabrikkene som vi her snakker om. Det er helt opplagt at bransjen i dag er i en økonomisk situasjon som er langt mer usikker

enn det som er kommet fram i media. Det er derfor nødvendig å diskutere hva det er vi vil med treforedlingsbransjen. Det er ganske opplagt at dersom en ikke får på plass et industrikraftregime som sikrer at en her kan foredle vårt råstoff «energi» kombinert med vårt råstoff «trevirke» og få fram nye og moderne og mer konkurransedyktige produkter, kommer vi ut i vanskeligheter.

Det er altså en del nøkkelarenaer som må på plass. Det er områder som Regjeringa arbeider videre med, og som det vil bli sentralt å få inn i statsbudsjettet for 2007, slik at vi på det tidspunktet kan diskutere nærmere konkrete innhold i de arenaene vi står framfor.

På tilsvarende måte har vi energipolitikken. Det er ganske opplagt at slik som energisituasjonen utvikler seg, må det et krafttak til når det gjelder den fornybare energien. Det er helt opplagt at dersom det samfunnsøkonomiske regnskapet knyttet til bruk av ikke-fornybar energi innebærer betydelige kostnader, har vi i hvert fall et rom for å stimulere den fornybare energien som er minst det rommet som kostnaden for den ikke-fornybare energien er. Jeg tenker på gass og gass brukt til gasskraftverk – nøkkelarenaer som vi er nødt til å få kraftfulle virkemidler på, slik at vi kan sikre både næringspolitikken og miljøpolitikken.

Innenfor velferdspolitikken har Regjeringa gjort betydelige ting i forhold til den lokale velferden, og det blir videreført. Senterpartiet vil også understreke det som representanten Heikki Holmås sa når det gjaldt det bekymringsfulle ved økningen i sjukefraværet. I det budsjettet som vi nå behandler revidert er inndekninga av kostnadene som følge av det økte sjukefraværet prioritert høyest. Ingen må glemme det. Det er en bevisst prioritering fra Regjeringas side at det her skal gis trygghet, samtidig som Regjeringa sjølsagt vil ha et våkent øye på området, slik at vi kan se på de nødvendige prioriteringene.

Vi har tidligere diskutert mye omkring samspillet mellom finanspolitikken og pengepolitikken. Handlingsregelen legges til grunn på samme måte som tidligere regjeringer har gjort. Men det essensielle i det hele er tilgangen på realressurser, og da er det samspillet mellom finanspolitikken og det som skjer i den private sektor, som er avgjørende. Det er ganske opplagt at dersom vi f.eks. skal kunne sikre at vi får et statlig investeringsprogram i forhold til infrastruktur, hvor bredbånd eksempelvis er en nøkkelarena, må vi dempe veksten i det private forbruket. Vi får ikke nødvendige realressurser til å få til fellesskapets oppgaver dersom vi ikke får en demping i veksten i det private forbruk og private investeringer. Alternativet til denne helhetlige politikken vil være at vi får en pengepolitikk og en rentepolitikk som fører til en for høy renteøkning og tilhørende høy kronekurs.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Jørund Rytman (FrP) [11:58:59]: Senterpartiet liker å bli betegnet som skogbrukernes og distriktenes parti. Før valget opptådte Senterpartiet som skogbrukernes venner, og var for at avkastning på skogbruk skulle kvalifiseres som kapitalinntekt. Men nå som de er i regjering,

er de imot. Videre har de nye skattereglene medført at bønder og grunneiere får en skikkelig skattesmell ved salg av eiendom. I tillegg til det har Norge det høyeste avgiftsnivået for biler i Europa. Regjeringen har etter at Senterpartiet kom inn i regjeringskontorene bl.a. innført økte engangsavgifter på traktorer og mindre lastebiler som i stor grad er firehjulsdrivne, som uten tvil er helt klart mer nødvendige i Norge enn i andre europeiske land, og som burde vært mye billigere i Norge.

Mener representanten Lundteigen at det jeg nevnte nå er bra distriktspolitikk? Kan representanten Lundteigen fortelle hvorfor man ikke har gjort noe med dette i revidert?

Per Olaf Lundteigen (Sp) [12:00:00]: Det er riktig at Senterpartiet har et våkent øye for skogbruket. I mitt innlegg nå nevnte jeg i den sammenhengen en nøkkelarena, nemlig avsetning av de verdiene som skapes i skogbruket. Vi har fokus på det for å sikre markedet for skogsprodukter, sikre et marked som blir utsatt for stadig tøffere konkurranse, og vi går inn for de nødvendige virkemidler der, eksempelvis Industrikraft, som jeg vet Fremskrittspartiet er motstander av.

Når det gjelder skogbruksbeskatning, har vi i dag fått gjennomsnittsbeskatning, slik vi hadde tidligere. Det er en betydelig framgang i forhold til det som kunne vært alternativet.

Når det gjelder gevinst på salg av eiendom, avgifter på bil og det hele, ble det avklart i forbindelse med statsbudsjettet for 2006. Det kommer til å bli diskusjoner om dette framover. Det er viktige spørsmål representanten tar opp, og Senterpartiet vil ta dem inn i den helhet som framtidige budsjett vil innebære.

Svein Flåtten (H) [12:01:15]: Representanten Lundteigen vil gjerne dempe veksten i det private forbruket i fremtiden, sier han. En av måtene det skal gjøres på – forstår jeg – er å øke skattene på vanlige folks hus og hytter. Representanten Lundteigen har tidligere vært en ivrig talsmann for at folks vanlige boliger ikke skal være noe skatteobjekt, og svært mange vil fortsatt huske hans definisjon av vanlige boliger – jeg skal ikke gå nærmere inn på det nå!

I tillegg til at Lundteigen i budsjettet i fjor var med på å øke formuesverdiene på folks boliger, er han nå motstandsløst med på å øke kommunenes mulighet til å utskrive ytterligere skatter. Hva er grunnen til at Senterpartiet, og representanten Lundteigen, helt har skiftet kurs på dette området?

Per Olaf Lundteigen (Sp) [12:02:14]: Først til historibeskrivelsen: Senterpartiet var med på økninger i formuesskatten og av likningsverdiene, samtidig som vi var med på økning av grunnfradragene når det gjaldt formuesskatt. I sum innebar det at det store flertall som har formue her i landet, ikke fikk økt formuesskatt – i rettferdighetens navn!

Det vi står overfor når det gjelder boligbeskatningen, kommer til å bli et viktig tema framover. Det er mange

viktige elementer i det som må diskuteres. Jeg kan forsikre representanten om at Senterpartiets standpunkt når det gjelder beskatning av bolig – og da snakker vi om beskatning av vanlig boligstandard, vanlig hyttestandard – står fast. Det er ikke Senterpartiets politikk å beskatte vanlige folks boliger. Det er et sentralt gode, og det har i hele etterkrigstida i Norge vært stimulert til at en skulle eie sin egen bolig. Det har vært et gode som skulle tas vare på, og det kan jeg forsikre at det også skal være framover. Derimot: Når det gjelder luksusboliger, er det riktig å legge opp til økt skatt.

Ingebrigt S. Sørfonn (KrF) [12:03:30]: Trass i iherdige og optimistiske forsøk har eg ikkje greidd å få auge på sentrumsprofilen hos den raud-grøne regjeringa.

Kristeleg Folkeparti har føreslege ei rekkje tiltak i revidert budsjett, bl.a. meir til oppretting av skeivfordelinga mellom helseforetak, meir til styrking av samhandling når det gjeld spesialisthelsetenesta, kommunehelsetenesta og psykiatri, tilskot til private kyrkjebygg, midlar for å hindra kyrkjeforfall, tilrettelegging for auka bruk av biodiesel osv. Me har òg føreslege auka løyvingar for å retta opp dei stygge kutta for private høgskular. Faktisk er situasjonen den at NLA Lærarhøgskolen i Bergen, som utdanar høgt ettertrakta lærarar og førskulelærarar for offentleg sektor, står i fare for å leggja ned, for dei kutta som vart gjorde i budsjettet, var så stygge. Bekymrar ikkje dette representanten Lundteigen?

Har Senterpartiet heilt gjeve opp å gje den raud-grøne regjeringa ein sentrumsprofil?

Per Olaf Lundteigen (Sp) [12:04:40]: Senterpartiet har en fast hånd inn i Regjeringa med hensyn til våre verdier. Det er en fast hånd i forhold til det vi har gått til valg på, og vi er fornøyd med det.

Det var fire punkter som ble tatt opp.

Når det gjelder helseforetakene, spesialisthelsetjenesten og psykiatrien, kan jeg bare forsikre om – både for Regjeringas vedkommende og for Senterpartiets vedkommende – at dette er av de områder som vi fokuserer sterkest på fram mot budsjettet i 2007. Det er krevende. Påplussingene fra Kristelig Folkeparti er ikke spesielle og vil ikke forandre situasjonen for helseforetakene. Det er et mye mer omfattende tema enn det som Kristelig Folkeparti har lagt opp til.

Når det gjelder kirkebygg og vedlikehold av dem, er det et kommunalt ansvar. Nå har Kristelig Folkeparti berømmet Regjeringa for det de gjorde, så det bør jo være rimelig godt ivaretatt.

Biodiesel og biobensin er områder hvor det ikke er stor forskjell mellom Regjeringa og opposisjonen.

Når det gjelder private høgskoler, er en del gjort.

Lars Sponheim (V) [12:05:54]: Representanten Lundteigen er opptatt av hva han og vi andre vil med Norge, og det er et godt spørsmål. Det er kanskje ikke egnet til å svare på i en replikk som dette, men jeg har iallfall merket meg at det i den innstillingen som foreligger, gis lite svar på hva Lundteigen vil med Norge. Lundteigen er jo poli-

tisk tvilling med f.eks. Schjøtt-Pedersen i Arbeiderpartiet, eller stortingspresident Jagland, og dermed får vi lite inn-syn i hva Senterpartiet egentlig mener om hva man vil med Norge.

Tidligere kjente jeg Senterpartiet som et parti som stod sammen med f.eks. Venstre og Kristelig Folkeparti når det gjaldt frivillig sektor, det gjør de ikke her, og når det gjaldt å stimulere til sparing – sterke borgere som legger penger til side for å klare vanskelige tider. Han er nå med på en politikk – som økt formuesskatt i budsjettrevisjonen før jul, og nå utvidet eiendomsskatt – som går i en retning Senterpartiet ikke tidligere har fortalt at de vil Norge skal gå i.

Når kan vi regne med at representanten Lundteigen vil fortelle hva han og Senterpartiet vil med Norge – og ikke dette blandevannet de har laget oppe i luftslottet på Soria Moria?

Per Olaf Lundteigen (Sp) [12:07:02]: I forhold til alternativet er Senterpartiet meget godt fornøyd med det selskap vi er i i dag. Vi er meget godt fornøyd med det. La oss bare nevne skatte- og avgiftspolitikken hovedinnretning i forhold til skatt etter evne. Representanten Sponheim har gjort seg til talsmann for en skattepolitikk som totalt bryter med det som har vært Venstres liberale linje tidligere, ved at en til de grader gir skattelettelse til dem som har størst evne til å betale.

Det blir referert til representanten Jagland, fra Buskerud, og jeg kan forsikre representanten Sponheim om at når det gjelder et område som i Buskerud er helt sentralt, nemlig næringspolitikken – treforedlingsindustrien – er det et samspill og et samarbeid mellom Senterpartiet og Arbeiderpartiet som er svært tett og svært godt, og som kommer til å gi store resultater i forhold til det som ville vært alternativet. Vi er godt fornøyd så langt.

Gjermund Hagesæter (FrP) [12:08:22]: Representanten Lundteigen gir uttrykk for at han er oppteken av rammevilkåra for norsk industri og norske arbeidsplassar, og det er bra. I samband med revidert er det også eit Dokument nr. 8-forslag som går på å fjerne sjokolade- og sukkervareavgifta. I samband med det har eg to brev, eit frå finansministeren og eit frå LO. I brevet frå LO er ein bekymra over denne avgifta, og ein meiner at ho vil true norske arbeidsplassar. I brevet frå finansministeren viser ho til at denne avgifta er avhengig av produktet og uavhengig av kor produksjonen skjer, og ho skriv følgjande:

«Det kan derfor ikke hevdes av avgiften vrir konkurransen mellom norske og utenlandske produsenter.»

Spørsmålet mitt til representanten Lundteigen er: Er Lundteigen einig med finansministeren, eller er han einig med Framstegspartiet og LO om at denne avgifta er bekymringsfull?

Per Olaf Lundteigen (Sp) [12:09:28]: Representanten Lundteigen er enig både med finansministeren og med Landsorganisasjonen. Vi er enig med finansministeren i at sjokolade- og sukkeravgiften er nøytral i forhold til norsk

produksjon og importproduksjon. Det forventer jeg også at representanten er enig i, for det er et objektivt faktum. Punkt 2: Vi er enig med Landsorganisasjonen når det gjelder konkurransesituasjonen for norsk næringsmiddelindustri, kanskje spesielt sjokoladeindustrien, fordi det er et område som også blir utsatt, som en del av de vareproduserende næringene, for en stadig større og mer brutal internasjonal konkurranse. Det er nok et område hvor det må stilles spørsmål ved om hva vil vi med næringsmiddelindustrien i Norge. Det hadde vært gledelig om representanten fra Fremskrittspartiet her var med på å stille det spørsmålet og se på hva som var nødvendig å gjøre, slik at vi kunne ha en næringsmiddelindustri som er moderne og effektiv, og som også innbefatter at vi har et importvern på en del av de råvarene som den industrien er avhengig av.

Presidenten: Replikordskiftet er omme.

Lars Sponheim (V) [12:11:02]: Jeg slutter meg uten videre til Regjeringens hovedmål for den økonomiske politikken om arbeid til alle, en rettferdig fordeling og en bærekraftig utvikling. Dette er også viktige hovedpilarer i Venstres politikk. En annen viktig hovedpilar er et sterkt og konkurransedyktig næringsliv. Dette er politiske mål som faktisk er helt avhengige av hverandre. Uten et sterkt næringsliv blir det verken arbeid til alle eller en offentlig økonomi som tåler en omfattende velferdssatsing. Dette synes det som Regjeringen helt har glemt i den interne diskusjonen om hvorvidt virkemidlene får plass i en verktøykasse eller i et smykkесkrin. Det faktum at satsing på norsk næringsliv må være en hovedpilar i den økonomiske politikken, er blitt borte i Regjeringens analyser av den økonomiske politikken som ligger til grunn for Stortingets behandling i dag. Dette føyer seg dessverre inn i et større bilde av en regjering som, i den grad den er opptatt av næringspolitikk i det hele tatt, nesten uten unntak fremmer næringsfiendtlige forslag, spesielt overfor de minste bedriftene og de selvstendig næringsdrivende.

Sjelden har grunnlaget for å gjennomføre viktige og riktige endringer av norsk politikk vært bedre enn det det er nå. Gjennom den forrige regjeringens møysommelige og langsiktige arbeid er ressursene nå på plass for å gjennomføre en ny og framtidsrettet politikk dersom viljen er til stede. Det ser vi ingen spor av. Virkeligheten er dessverre slik VG beskrev i går:

«Stoltenbergs andre regjering fremstår som et reaksjonært politisk prosjekt.»

Det står videre:

«Denne reaksjonære profilen har utgangspunkt i Senterpartiets prosjekt.»

Dette prosjektet er omtalt av Åslaug Haga som «dønn konservativt».

Regjeringens forslag til revidert budsjett er helt uten retning og politisk vilje, slik sett er det «dønn konservativt». Forslaget vitner mest om en administrasjonsregjering som har søkt makt for maktens skyld og ikke for å endre politikken. Det viser jo også det «herlige» kaos internt i Regjeringen i ulike saker som eierskapsmelding, ervervslov – eller hva nå loven skal hete – og forvaltnings-

reformen, hvor det nå ser ut som om Senterpartiet vil ha fire ulike forvaltningsnivå – for ikke å snakke om håndteringen av de statseide selskapene Statoil, BaneTele og SAS.

Hvor er den aktive næringspolitikken? En kan spørre om den sitter fastklemt i en dør borte i Årdal. Hvor er satsingen på skole og utdanning? Hvor er gjenreisningen av Norge som en miljønasjon? Hvor er satsingen på kollektivtransport, på miljøvennlig samferdsel eller på alternativ energi? Hvor er Regjeringens tiltak for å avskaffe fattigdom nasjonalt og internasjonalt?

Mens den forrige regjeringen etter sitt siste vedtatte budsjett – revidert budsjett for 2005 – etterlot seg en bistandssatsing på 0,97 pst. av BNI, er denne nå nede i 0,91 pst. av BNI som følge av det regjeringspartiene nå vedtar, stikk i strid med de samme partienes løfter fra Soria Moria. Sjelden har en erklæring mer levd opp til navnet sitt: Luftslott-erklæringen.

Bortsett fra et svært lite gjennomtenkt forslag om å utvikle IPA-ordningen over natten, er den eneste politiske profilen i Regjeringens forslag til revidert budsjett reparasjon av egen feilslått barnehagepolitikk. Etterspørselen etter barnehager har naturlig nok eksplodert i tråd med at maksimalprisen for oppholdsbetaling er senket. Dette er jo en av økonomiens mest elementære naturlover: Lavere priser øker etterspørselen. Det er til å undre seg over at Regjeringen ikke skjønner konsekvensene av sin egen politikk og må bruke mesteparten av det økonomiske handlingsrommet til å dekke opp for økt etterspørsel som konsekvens av lavere priser. Jeg er enig i at det må være moderate priser for oppholdsbetaling i barnehager, men plass til alle må prioriteres foran lavere pris.

Slik sett er Regjeringens barnehagepolitikk mislykket, og den gir mest til dem som allerede har. Venstre inviterer derfor til en felles dugnad for å få løst problemene og foreslår en moderat prisøkning til 2 500 kr pr. måned for å frigjøre ytterligere midler til barnehageutbygging. Derfor foreslår vi også å bruke 240 mill. kr – det som vi får inn på den vridningen – utover Regjeringens forslag til en generell satsing på å bygge flere barnehageplasser. En slik satsing vil gi 3 560 nye heltidsplasser og plass til mange barn.

Venstre fremmer en rekke forslag til endringer i forhold til Regjeringens forslag til revidert nasjonalbudsjett. Vi endrer på om lag 1,5 milliarder kr netto i forhold til Regjeringens forslag. Venstre satser på en framtidsrettet næringspolitikk, på småbedrifter, miljøvennlig samferdsel, skole, utdanning og forskning og en målrettet politikk som hjelper dem som trenger det aller mest. Vi fremmer en rekke forslag som kunne fylt opp både den næringspolitiske verktøykassen og det næringspolitiske smykke-skrinet: bedre sosiale ordninger for selvstendig næringsdrivende, økte bevilgninger til næringsrettet forskning, Innovasjon Norge, ulønnet arbeidsinnsats i SkatteFUNN, halvering av Brønnøysund-gebyrene, doubling av aksjerabatten ved kjøp av aksjer i egen bedrift, økning av avskrivningssatsene for maskiner fra 20 pst. til 25 pst. og å opprettholde IPA-ordningen. Her er det bare å velge på

øverste hylle i gode og målrettede tiltak for norsk næringsliv generelt, og småbedrifter spesielt.

For Venstre er det grunn til å understreke betydningen av en vedvarende og sterk satsing på skole, utdanning og forskning. I vårt alternativ til revidert budsjett foreslår Venstre å bevilge ytterligere 200 mill. kr til gjennomføring av Kunnskapsløftet. Vi har til behandling i Stortinget et forslag fra Venstre om å innføre et kompetanseår for lærere i grunn- og videregående skole, og vi følger dette opp med forslag om 25 mill. kr til forberedelse av innføringen av et kompetanseår. Vi fremmer forslag for å styrke private høyskoler og studentbarnehager, styrker forskningen gjennom å øke Forskningsfondet med 25 milliarder kr samt avviser Regjeringens forslag om å kutte 100 mill. kr i gaveforsterkingsordningen i grunnforskningen.

Det er grunn til å påpeke Regjeringens manglende vilje til satsing på kollektivtrafikken både i forbindelse med budsjettbehandlingen i fjor høst og nå i revidert budsjett. En styrking av fremkommelighet for kollektivtransporten gjennom belønningsordningen vil gjøre kollektive løsninger mer konkurransedyktige og attraktive i forhold til bruk av personbil i byområder. Venstre foreslår derfor å styrke belønningsordningen for kollektivtrafikk med 50 mill. i nye midler. I tillegg foreslår vi 75 mill. mer til jernbane enn Regjeringens forslag for å ferdigstille Lysaker stasjon, sikre framdriften i arbeidet med dobbeltsporet Sandvika–Lysaker, og økte midler til sikring og forbedringer langs Nordlandsbanen, Sørlandsbanen og banen i Trøndelag.

Venstre støtter Regjeringens økning av tilskudd til helsevesen Helse Vest og Helse Midt-Norge på 100 mill. kr for å rette opp noe av skjevfordelingen mellom de ulike helseforetakene, men tviler på at disse bevilgningene er tilstrekkelige. Venstre foreslår derfor å bevilge ytterligere 100 mill. kr til de samme helseforetakene, og med den samme fordelingsnøkkelen som i Regjeringens forslag. Venstre foreslår også å styrke Helse Øst med 17 mill. kr for å opprettholde rustilbudet ved Aker Sykehus. I tillegg fremmer vi forslag om 30 mill. kr til tiltak for å sikre at så mange som mulig av de 5 000 bostedsløse i Norge kan få et tilbud.

Til slutt vil jeg litt innom to av de mange Dokument nr. 8-forslagene som vi har til behandling i dag, og som vi diskuterer i denne debatten. Det gjelder Dokument nr. 8:63 om å frita bioetanol for avgifter og Dokument nr. 8:76 om justering av grensene for arbeidsgiveravgiftsfritak for frivillige organisasjoner.

Venstre er fornøyd med at Regjeringen langt på vei har kommet oss i møte når det gjelder forslagene om avgiftsfritak for bioetanol, der andelen bioetanol som blandes i bensinen, er over 5 pst. Vi ønsker imidlertid å gå lenger enn Regjeringen og foreslår også avgiftsfritak for alle avgifter for bioetanolbensin med en innblanding på mindre enn 5 pst. Dette er forslag som hele opposisjonen støtter. Jeg regner uten videre med at finansministeren ikke føler seg bekvem med å innnta en mindre miljøvennlig posisjon enn en samlet opposisjon, og at Regjeringen kommer tilbake til dette i forbindelse med statsbudsjettet for 2007.

Når det gjelder forslaget om å justere beløpsgrensene for arbeidsgiveravgiftsfritak for frivillige organisasjoner, er jeg langt mindre fornøyd med Regjeringen. Disse beløpsgrensene har vært uendret siden loven trådte i kraft 1. mai 1997, mens lønnsutviklingen har vært betydelig i de ni årene som har gått i lovens virkeperiode – 44,8 pst. for industriarbeidere, for å gi et eksempel.

Derfor må det være lov til å stille seg undrende til at regjeringspartiene i innstillingen og finansministeren i sitt svar til komiteen, datert 4. mai 2006, vektlegger at en økning av beløpsgrensene til f.eks. 450 000 kr ville være en sterk økning i den indirekte støtten til frivillige organisasjoner, som om dette skulle være noe negativt i seg selv. Det er kanskje på sin plass å minne både statsråd og regjeringspartier om at man i «luftslottserklæringen» lover å legge til rette for det frivillige Norge og å gjennomføre et løft for frivillig sektor. I lys av dette er det skuffende, men ikke overraskende, å se at regjeringspartiene generelt, og Senterpartiet spesielt, ikke støtter forslaget.

Jeg tar med dette opp de forslag Venstre fremmer i innstillingen.

Presidenten: Representanten Lars Sponheim har tatt opp de forslag han refererte til.

Det blir replikkordskifte.

Rolf Terje Klungland (A) [12:20:43]: Representanten Sponheim stilte mange spørsmål. Så har han iallfall vist at han er bedre til å stille spørsmål enn han er til å gi svar.

Prosessindustrien innbringer over 130 milliarder kr i eksportinntekter til den norske stat. Historisk sett har Venstre og representanten Sponheim vært imot at de skal få kraft til konkurransedyktige priser. Vi vet at det vil ramme mange lokalsamfunn. Venstre og representanten har vært imot petroleumsvirksomhet i nord, som er viktig for landsdelen. De går imot nettolønnsordningen for sjøfolk, som vil bevare norske arbeidsplasser. Det eneste forslag representanten Sponheim har fremmet, er om at enhver skal ha sin hønse. Er representanten fornøyd med å surfe på flertallsvedtak, eller hva vil han gjøre for Norge – foruten kyllingpolitikken til Venstre?

Lars Sponheim (V) [12:21:52]: Ingen skal beskyldes meg for ikke å synes humor er morsomt, men når det blir så mislykket som dette forsøket, er det ikke særlig morsomt. Men jeg kan godt tilby representanten Klungland noen gode kurs.

Jeg synes heller ikke det politiske i dette var særlig treffende. Det er slik at Venstre er opptatt av å ha en veldig god prosessindustri. Derfor synes vi det er rett at de møter reelle betingelser. Derfor er det rett at de møter markedsbaserte priser på strøm. Jeg satt i Bondevik I-regjeringen, og Senterpartiets energiminister avvirket det politiske regimet, og må selvsagt være ansvarlig for det. Men det var rett. Vi støttet det, fordi det er viktig at industrien kjøper strømmen til det den koster. Men det var faktisk mulig å kjøpe den gangen. De som kjøpte etter at det ble avvirket den gangen, f.eks. Elkem, som kjøpte i det svenske Vat-

tenfall, sitter i dag med veldig konkurransedyktige priser. Så de som hørte på Venstre og Sponheim, er kommet godt ut av det, og de som har ventet på Klungland, ja, de kommer til å dø mens de venter.

Heikki Holmås (SV) [12:23:08]: Jeg skal ikke påstå at Lars Sponheim er over sin reproduktive alder, men det er i hvert fall helt åpenbart at han ikke har barn i barnehagealder ut fra den politikken Venstre fører i regjering – nei, ikke i regjering, men utenfor regjering. Det er altså slik at Sponheim var med på et forpliktende flertall her i Stortinget – faktisk et enstemmig storting – som gikk inn for å senke barnehageprisene og oppnå det at alle som ønsket det, skulle få barnehageplass. Da fatter og begriper ikke jeg at det som et ledd i denne politikken virker helt naturlig for Venstre å øke barnehageprisene midt i løpet av dette året som er gått. Det vi har gjort, er noe av det alvorligste og mest effektive vi kan gjøre. Vi har senket barnehageprisene, slik at alle de menneskene som ikke har fått barnehageplass, har vi rett og slett pusset på de lokale politikere.

Så kan det være ubehagelig for Venstre at Venstre er med i byrådet i Bergen, og er med på å støtte opp under flertallet her i Oslo, men det blir altså ikke bedre med den politikken som Venstre foreslår her.

Lars Sponheim (V) [12:24:23]: Dette forklarer hvorfor representanten Holmås bak i rotunden for en stund siden måtte spørre hvor ung den yngste av mine barn var. Jeg var redd det var den kriminelle lavalder som var problemet, men det var det altså ikke, det gjaldt barnehager. Jeg kan forsikre representanten Holmås om at jeg definitivt har hatt min tid ut og inn av norske barnehager, bærende på opptil tre barn, akebrett og sjokoladecake, og med snørr som renner og litt av hvert. Så dette vet jeg noe om.

Det sier meg – og det var tilfellet da dette var min virkelighet – at det viktigste var å få en barnehageplass. Det er viktigere enn noe annet. Da må det ikke være slik at man senker prisene før alle har fått en barnehageplass, for da trekker man opp stigen, og så skaffer man en fordel til dem som er på innsiden. Så jobb nr. 1 er å skaffe en barnehageplass til alle. Nå ser vi hvordan lavere priser øker etterspørselen – og så øker køene for Regjeringen. Så mitt gode råd er å følge Venstre: Gi alle en barnehageplass, og så får vi begynne å sette ned prisene.

Eli Sollied Øveraas (Sp) [12:25:29]: Eit av Regjeringa sine mål i samferdslepolitikken er å få ned transportkostnadene knytte til ferjedrift. Ikkje minst er dette viktig for næringslivet. Dette arbeidet er Regjeringa i gang med gjennom å auka rabattordningar, og det er også sett i gang eit utgreiingsarbeid når det gjeld forsøk med gratis ferje. Med respekt å melde kan ein vel ikkje seie at Bondevik II-regjeringa og dåverande samferdsleminister Skogsholm var særleg opptekne av dette.

Det er derfor med ei viss undring eg registrerer at Venstre i førre veke fremma eit forslag om snarleg opp-

start av gratis ferjeforsøk, samtidig som Regjeringa har varsla at dette arbeidet er i gang.

Så mi utfordring, eller spørsmål om ein vil, til Venstre sin leiar er: Vil Venstre no leggje seg på ei slik linje, som fortrinnsvis har vore Framstegspartiet si linje, at når Regjeringa varslar saker, så vil Venstre umiddelbart fremme konkrete forslag i Stortinget relaterte til Regjeringa sitt arbeid, i staden for å seie noko positivt om eller støtte det arbeidet Regjeringa held på med?

Lars Sponheim (V) [12:26:44]: Det mest alvorlige ved politikk er i praktisk politikk å etterleve det man har lovet sine velgere. Dette halvåret har vært et en demonstrasjon i å springe fra løftene sine. Noen av oss drev nemlig en valgkamp for en del måneder siden, hvor vi opplevde at Senterpartiets representanter stod på ferjekaiene og lovet gratis ferjer. Da er det ikke urimelig at det er noen som begynner å spørre: Kommer det ikke snart? Hva vil Senterpartiet med Ferje-Norge? Svaret er ikke kommet, annet enn at de sitter og utreder. Det handler selvsagt om at man har møtt virkeligheten og pengesekken. Derfor er det av og til nødvendig, dessverre, å la noen få lov til å møte virkeligheten.

Ellers vil jeg gjerne ha sagt, siden det er snakk om Venstre og samferdselspolitikk, at er det noe det skinner av, så er det den formidable kollektivsatsing som den forrige regjering gjorde i forrige periode. Der hvor vi trenger samferdselssatsing mer enn noe annet, der hvor bilene står oppå hverandre og forurenser uten å gå framover, der trenger vi kollektivsatsing. Der har Venstre gjort et formidabelt løft gjennom den forrige regjering. Og så langt ser vi altså en samferdselsminister som lover satsing på fylkesveier, og utreder gratis ferjer. Vi får bare vente.

Torgeir Micaelsen (A) [12:28:00]: Jeg liker egentlig ikke å innrømme slike ting, men jeg har jo egentlig alltid hatt litt sansen for Sponheim og partiet Venstre, selv om han av og til blir litt snurt når det han omtaler som dårlig humor, går ut over ham selv. Jeg ser jo også både av programmet og merknadene til dagens reviderte nasjonalbudsjett at det er mange bra ting, men der Venstre på ingen måte kan sies å være den beste gutten i klassen. Det var jo i forrige periode man sulteføret kommunene, og kommuneopplegget gjorde mange folk frustrerte rundt omkring.

Men nå registrerer jeg at det er en annen pip i fløyta. Nå er det samling om å satse på kommunene. Spørsmålet mitt til representanten Sponheim er da: Er dette å betrakte som et litt mer varig linjeskifte i den økonomiske politikken, der Venstre går vekk fra høyresidens mas om lavere skatter og i årene framover vil fortsette den entydige hyllesten til Regjeringens økonomiske opplegg til kommunene, slik vi ser i merknadene til dagens RNB?

Lars Sponheim (V) [12:28:58]: La meg først få si til den generelle inngangen at jeg som type og som politiker har gjort det til et varemerke – og det er meg – å prøve å være ærlig både ved det jeg synes er all right, og ved det som jeg mener er galt. Derfor står jeg ofte på denne taler-

stol i ulike sammenhenger og sier bra ting når Regjeringen gjør noe bra. For det synes jeg at man skal gjøre. Derfor reagerer jeg så sterkt på komitelederens innlegg i dag, som bare blir helt unyansert. Og jeg måtte bruke en så sterk sammenligning som Komiske Ali.

Det er slik at når det gjelder Regjeringens økte bevilgninger i forhold til den forrige regjering, på 3,8 milliarder kr til kommunene, synes jeg det isolert sett er bra, og da gir jeg beskjed om det. Men det var ikke slik at ikke den forrige regjering også var opptatt av å jobbe med kommunene. Vi hadde et par tøffe innstrammingsår de første årene – jeg vil ikke si for å rydde opp etter Schjøtt-Pedersen, men for å gjøre jobben bedre. Så klarte vi å få en formidabel økning i kommunesatsingen de to siste årene av den forrige regjeringens liv. Det gir et overskudd i kommunesektoren. Det er dette fundamentet denne regjeringen nå bygger videre på, og det er bra. Det skal få vår støtte. Medaljens bakside, nemlig at næringslivet straffes med økte skatter, skal vi se nøye på.

Sigvald Oppbøen Hansen hadde her teke over presidentplassen.

Heikki Holmås (SV) [12:30:17]: Lars Sponheims kreative måte å løse problemet med lange barnehagekøer på er å si at man først må sørge for at alle skal få barnehageplass, og så skal man senke prisen.

Han prøvde seg først på en lekse om hvordan markedet fungerer. Det er helt klart at målet vårt med å senke prisen er å få fram det reelle behovet og få vite hvor mange mennesker det er som faktisk etterspør en barnehageplass. Det Lars Sponheim foreslår, er å heve prisen, slik at færre skal etterspørre barnehageplass, slik at færre skal ha råd til barnehageplass.

Tenk om Venstre hadde brukt den samme politikken overfor kollektivtrafikken i Oslo! Da hadde de sagt at nå er det så store køer på T-banen fra Stovner og fra Vestli at nå hever vi prisene, for det viktigste for oss er først å sørge for at alle får plass, og så skal vi sørge for å senke prisene. Det blir den samme problemstillingen, og det er en problemstilling som – beklager, det holder ikke mål.

Lars Sponheim (V) [12:31:14]: Jeg synes at dette egentlig var en ganske oppsiktsvekkende replikk. Det representanten Holmås her sier, er at Regjeringen først ønsker å se barnehagekøene, og deretter vil en telle alle som står i barnehagekøene, for å få vite hvordan man skal bygge dette ut.

Markedssammenlikningen er mulig å dra et visst stykke, nemlig at lavere pris gir økt etterspørsel. Problemet er at lavere pris som betales over statsbudsjettet, de pengene man bruker til å senke prisene, får man ikke brukt på andre ting. Det er problemet. Men de pengene er det vi foreslår å bruke til å bygge flere barnehageplasser, og dermed slipper alle disse å stå i denne køen så lenge som de gjør som en konsekvens av den rekkefølgen innen barnehagepolitikken som representanten Holmås her står for.

Presidenten: Replikskordskiftet er avslutta.

Statsråd Kristin Halvorsen [12:32:28]: Jeg tror at jeg må ha verdens mest spennende jobb. Jeg tror at de som får sitte i regjering i Norge, har verdens mest spennende jobb, og jeg tror at de som er folkevalgte på vegne av den norske befolkningen, er blant de mest privilegerte folkevalgte i hele den store, vide verden. Det er fordi vi har en økonomisk handlefrihet og en økonomisk standard som de fleste andre land kan misunne oss.

Hvis vi sammenlikner oss med EU-land, er vårt brutto-nasjonalprodukt nesten 50 pst. over det som er gjennomsnittet i EU. Hvis vi måler på samme vis, er det bare USA og Luxembourg som ligger foran oss. Vi har altså muligheter som er større enn det de fleste andre land har.

I tillegg har vi høy yrkesdeltakelse i Norge. Det betyr at mange er aktive i arbeidslivet, men i snitt jobber vi litt færre timer. Men produktiviteten, muligheten til å omstille seg og produsere på nye og lurere måter, er større hos oss enn i de fleste andre land. Vi har altså en situasjon i Norge som vi må huske på er veldig god, sammenliknet med virkeligheten i verden rundt oss.

Det er ikke bare oljeinntektene som har gjort at vi er privilegerte. I tillegg til at vi har klart å være et produktivt land og investere i kunnskap og nyskaping, har vi en naturformue, en ikke fornybar ressurs som gjør at vi er i en ekstra gunstig situasjon.

Dette er en formue som vi må forvalte med vett og forstand. Vi tilhører den generasjonen som har teknologi til å pumpe den opp og veksle den om i penger, men det har tatt millioner av år å danne olje og gass. Men siden det er en formue som vi snakker om, må vi ha det perspektivet når vi bruker disse pengene, at vi om 20–30 år skal kunne se neste generasjon i øynene og si: Ja, vi har investert i noe som gjør at dette samfunnet er i bedre stand nå enn da vi overtok for 20–30 år siden. Et slikt generasjonsperspektiv må vi ha på det vi holder på med.

Vi bruker mye oljepenger, og vi skal bruke mer. 66 milliarder kr over dagens statsbudsjett er direkte inntekter fra oljefondet inn i statskassen. Det er to ganger forsvarsbudsjettet. Det ville ha vært merkbart om vi f.eks. skulle privatisere oljeformuen, holde den utenfor statsbudsjettet. Da skulle vi ha kuttet hver tolvte krone over statsbudsjettet. Vi har altså en mulighet som nesten ingen andre har, fordi vi har store inntekter i tillegg fra oljeformuen.

Jeg ser at det ofte i diskusjoner om økonomisk politikk raljeres med at SV har forandret seg så mye i regjeringssisjon. Det må jeg si er en liten utfordring å ta, fordi at for å godta en slik påstand må man ha som utgangspunkt at da vi var i opposisjon, stemte det som var skremmebildet av SV, som som oftest kom fra høyresiden, nemlig at vi ikke kunne holde orden på økonomien, at vi bød over, osv. Så skal man måle oss opp mot skremmebildet og løgnen om hvordan vi var i opposisjon. Det er klart at da synes man man står der med noen poenger. Men i opposisjon stod SV for en ansvarlig økonomisk politikk. Det som vi nå har sjansen til, er å vise den fram. Den store utfordringen for oss er å klare å prioritere klart og tydelig en ny kurs i forhold til det som var den forrige regjeringens økonomiske kurs og politikk.

Vi har altså ikke lovt at 130 000 småbarnsfamilier som har stor boliggjeld, skal ende i gjeldskrise. En ansvarlig økonomisk politikk dreier seg om å sørge for at man ikke gambler med dem som er i etableringsfasen og har stor gjeld. Det er noe av det en gambler med dersom en ikke klarer å holde igjen oljepengebruken med vett og forstand, slik at renten går opp med ett, to eller tre prosentpoeng utover det Norges Bank allerede har sagt at den sakte, men sikkert kommer til å gå opp med. Da gambler man med åpne øyne med minst 130 000 familiers privatøkonomi. Det har aldri vært SV-politikk. Det har heller aldri vært SV-politikk å gi reisepass til konkurranseutsatt sektor, som er de som kommer til å få de største utfordringene, hvis vi sørger for at kronen blir så sterk at de får store problemer med konkurransen.

Vi har en arv fra generasjonen før oss. Det er den nordiske velferdsmodellen. Den har kvaliteter som mange folk i andre land nå ser opp til. Til og med på OECDs siste møte hadde man omtale av den nordiske velferdsmodellen, som vanligvis ikke nødvendigvis passer inn i de råd som kommer derfra. Men den svenske og den britiske finansministeren har beskrevet hvordan man kan finne en annen måte å få til omstilling, utvikling og produktivitetsutvikling på enn nødvendigvis skattedumping, lengre arbeidsdager og tøffere marked. Den nordiske velferdsmodellen er svaret på det. For det første har vi høy yrkesdeltakelse. For det andre har vi en universell velferdsordning som gjør at det er lettere for folk å omstille seg og bytte arbeidsplasser i samfunn med den nordiske velferdsmodellen enn det er i mange andre samfunn. Dermed klarer vi begge deler: mer rettferdig fordeling, men også høyere produktivitet og bedre utvikling enn det veldig mange andre land har.

Denne modellen er det vår regjering nå må sørge for å videreutvikle. Den største utfordringen vi har etter fire år med Høyre-dominert styre, er at ensidig, systematisk satsing på skattelette framfor å ruste opp offentlig sektor har laget ubalanse i denne modellen, truet det som er vår nordiske velferdsstats gode løsning, nemlig at man betaler skatt etter evne og får tjenester etter behov, gratis utdanning, gratis helse osv. Det er det som er vårt prosjekt – ruste opp fellesskapet slik at det er samsvar mellom den private levestandarden vi har, og det offentlige tilbudet vi har. Det er vi meget godt i gang med, men vi har noen utfordringer.

Det som er veldig tydelig for alle i forbindelse med dette reviderte nasjonalbudsjettet, er at vi bruker mer penger på sykefravær, fordi sykefraværet er kraftig økende. Det er egentlig den største enkeltposten. Bare økningen i sykefraværet, som vi nå har måttet oppjustere, betyr at vi har 10 000 færre årsverk. Det er vår største utfordring framover nå. Vi trenger arbeidskraft – med de riktige kvalifikasjonene på de riktige stedene. Det opplyser bedriftene. De mangler folk, og det er grunnen til at svært mange bedrifter nå sier til at de ikke kan ekspandere. Det blir også utfordringen i offentlig sektor.

Vi trenger arbeidskraft. Derfor er det viktigste politiske prosjektet vi holder på med, å få den såkalte NAV-reformen på plass, slik at de 20 pst. av befolkningen i yrkes-

aktiv alder som nå er på ulike trykdeordninger, har mulighet til å komme inn i arbeid igjen. Da kan vi løse flere av de oppgavene vi har foran oss.

Vi har gjennom dette reviderte nasjonalbudsjettet foreslått større endringer enn det som er vanlig i et revidert nasjonalbudsjett. Sykelønnsutgiftene har jeg vært igjennom. Men barnehagepolitikken er også et viktig og vesentlig satsingsområde. Jeg synes, med respekt å melde, at representanten Sponheim kom veldig dårlig ut av runden med representanten Holmås om barnehageprisene. Det er klart det er én måte å bli kvitt barnehagekøene på. Det er å sette opp prisen til 4 500 kr, slik den var da jeg hadde unger i den alderen. Da var barnehageplassen et luksusgode som mange måtte ordne privat, og som hadde den typen pris. Men det er ikke denne regjeringens politikk, for vi mener at barnehager er ekstremt viktig for unger, og det skal være et gode som det er mulig å få til. Derfor har vi høyt trykk på dette. Den største utfordringen vi nå har, er å få til en fortløpende i kommunene for å få tomter og planer om utbygging – det er ikke mangel på statlig støtte. Her kommer vi til å ha høyt trykk.

Så er det en klar kurs i at vi tar bort den femtilappen som Bondevik-regjeringen foreslo skulle innføres som egenandel på fysioterapi. Den er nå vekk. Vi har fått mange henvendelser om det. Jeg er glad for at vi har ordnet opp i dette, for det var mange som plutselig fikk seg en overraskende utgift. De har bekymret seg mye for den, og det er ordnet. Altså: ny kurs på det!

Vi har på mange områder styrket offentlig sektor. Det overraskende er – i forhold til de kommentarene som kom da revidert ble lagt fram – hvor utrolig puslete opposisjonens forslag er, fra Fremskrittspartiet til Venstre.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Ulf Leirstein (FrP) [12:42:53]: Jeg hører at finansministeren igjen advarer mot en økt bruk av oljepenger ut over det man selv har foreslått i revidert. Jeg hører at Regjeringen gang på gang påstår at økt bruk av oljepenger til investeringer vil skape høyere rente og inflasjon. Kan finansministeren da forklare hvilken inflasjonsdrivende effekt det har å bytte ut noe av vårt gamle sykehusutstyr og erstatte dette med moderne utstyr, slik at flere kan behandles hurtigere og sykehuskøene reduseres? Hvilken økonomisk teori støtter finansministeren seg på?

Så veldig kort: Vi har hatt flere runder hvor vi har diskutert skattefritaket for fri kost for sokkelarbeidere og skattefritak for hyretilllegg. Det lovte Regjeringen å komme tilbake og rydde opp i. Nå har man altså valgt å rydde opp fra 1. juli, slik at det blir en halvårseffekt, i tillegg til at man setter noen nye grenser når det gjelder dette. Føler finansministeren at det man nå gjør på dette området, er i tråd med det man faktisk har lovt?

Statsråd Kristin Halvorsen [12:43:54]: For det første har jeg en utfordring å komme med til Fremskrittspartiet. Jeg må si det er veldig overraskende å se Fremskrittspartiets opplegg i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett. De har et forslag om en påplussing på under 7 milli-

arder kr og sier at de bare reviderer budsjettet. Men fra statsbudsjettet ble lagt fram og til nå har Fremskrittspartiet kommet med et antall forslag som har en kostnad på titalls av milliarder kroner, uten at de kan gjøre rede for det, og uten at de foreslår det selv i revidert nasjonalbudsjett. Det er altså helt umulig for velgerne å vite hva Fremskrittspartiet egentlig prioriterer, for de klarer ikke engang å gjøre rede for det selv i revidert.

Så til sykehusutstyr. Ja, det er riktig som Fremskrittspartiet sier, at forskjellige måter å bruke penger på i økonomien vil ha forskjellig effekt. Hvis man kjøper inn utstyr fra utlandet, vil det være mindre press enn ellers, men det er ikke uten noe, for har du nytt utstyr, skal du ha ny opplæring, nytt vedlikehold, nye rutiner osv. Alt har dessverre en virkning på norsk økonomi, men i litt forskjellig grad.

Jan Tore Sanner (H) [12:45:21]: Jeg synes kanskje statsrådens innlegg bar preg av en litt presset finansminister, og at innlegget hadde egnet seg best på SVs landsstyremøtet for å overbevise tvilende SV-folk.

Uten en skikkelig vurdering har Regjeringen i dette revidert nasjonalbudsjett foreslått å øke skatten på sparing ved å fjerne skattefordelen for individuell pensjonssparing og livrente. Dette rammer mange enkeltmennesker. Vi vet at over halvparten av dem som sparer i individuelle pensjonsordninger, tjener under 400 000 kr. Vi vet at en del av dem som sparer i livrente, er trafikkskadde som skal leve av avkastningen på erstatningssummen gjennom et langt liv.

I går kunne TV 2 forklare oss hvilke brutale konsekvenser Regjeringens forslag får for trafikkskadde, som over natten mister en tredjedel av det de skal leve av gjennom et år. Dette fremstår som et ganske iskaldt gufs fra SV.

Mitt spørsmål er om statsråden i dag vil erkjenne at man ikke har utredet og sett skikkelig på konsekvensene av sine forslag, og om man vil åpne for en ny vurdering av disse forslagene.

Statsråd Kristin Halvorsen [12:46:35]: De endringene vi foreslår i IPA og livrente, henger sammen med at vi nå innfører obligatorisk tjenstepensjon for alle ansatte, også de 600 000 som ikke har hatt det før, og for selvstendig næringsdrivende med like gode vilkår. Det betyr at vi har en betydelig skattesubsidiering av de pensjonsordningene som opptjenes i arbeidslivet. Vi har flyttet noen av de pengene vi bruker til det, fra IPA-ordningen og livrenteordningen. Den siste kan ikke sies å være en pensjonsordning, men en skattesubsidiert spareordning.

Det er helt entydig at det er de som har høyest inntekt, som har den største effekten av denne måten å spare på. Det er slik at de 20 pst. rikeste i Norge vil få 60 pst. av den skatteskjerpelsen som gjennomføres i forbindelse med IPA, og at det er 4 pst. på de 30 pst. med lavest inntekt. Det er selvfølgelig fordi man kan spare forskjellig beløp. De som har lave inntekter, sparer små beløp.

Hans Olav Syversen (KrF) [12:47:53]: Både Kristin Halvorsen og andre talere fra regjeringssiden får det nes-ten til å høres ut som den nordiske velferdsmodellen er et slags sosialistisk patent. Det kan kanskje være grunn til å minne om at det var en borgerlig regjering, med Aarvik og Kristiansen i spissen, som innførte folketrygden. Når hun nå snakket om NAV-reformen, ble den initiert av forrige regjering med daværende arbeidsminister Høybråten.

Da vil jeg følge på med barnehager. Det ser nå ut til at kvaliteten kan forringes som følge av Regjeringens politi-ikk. Utdanningsforbundet mener at reduksjonen i kon-tantstøtten vil ha samme etterspørselsstimulerende effekt som reduksjonen i makspris. Utdanningsforbundet regner nå med at vi må se i øynene at vi vil mangle rundt 6 000 førskolelærere om kort tid. På samme tid kutter Regjer-ingen støtten til de skoler som faktisk utdanner førskolelæ-riere.

Mitt spørsmål er: Vil Regjeringen nå revurdere sin fa-miliepolitikk, slik at den ikke går ut over kvaliteten for våre barn?

Statsråd Kristin Halvorsen (SV) [12:49:08]: Nei, Regjeringen vil ikke revurdere sin familiepolitikk. Vi kommer til å holde høyt trykk på utbygging av barneha-ger, men vi kommer selvfølgelig til å følge veldig nøye med på at vi holder en god pedagogisk standard også i barnehagene. Kvaliteten er ekstremt viktig i denne sam-menhengen.

Hvis jeg kan bruke resten av tiden til å konkludere på svaret på replikken fra Høyre, som jeg vet at også Kri-ste-lig Folkeparti er opptatt av, nemlig IPA og livrente, har jeg lyst til å si følgende: Nei, de forslagene som vi har fore-slått og varsler i revidert nasjonalbudsjett, er alvorlig ment. Fordelingsvirkningen av dem er generelt gode. En-kelte av de som har store sparebeløp, f.eks. trafikkskadde eller andre som har fått erstatning, kan komme ut på en måte som ikke er tiltenkt. Å gå gjennom de ordningene for trafikkskadde og andre med store erstatninger, som i utgangspunktet skal ha fått utmålt sine erstatninger ut fra den framtidige formuesskatten de skulle betale, skal jeg gjøre fram til 2007-budsjettet.

Lars Sponheim (V) [12:50:23]: Om det er lov å gi fi-nansministeren et lite råd: Jeg tror nok at finansministeren vil gjøre klokt i å gjennomregne og vurdere forholdene i forbindelse med IPA, livrente og skattestimulering en gang til. Det er nemlig et helt grunnleggende fundamen-t for framtidig pensjonsordninger, de tre beina, som er en revidert folketrygd, en tjenestepensjon for dem som har tjeneste, og denne muligheten til individuell skattestimul-ert sparing. Det skjedde nok litt fort. Jeg er vel kjent med at dette er et forslag som alltid har ligget i skuffen i Fi-nansdepartementet, men det er ingen som har latt det komme opp i dagslys på denne måten før. Slik gjør man når man er i pengenød.

Det er ikke det spørsmålet mitt går på. Det gjelder fi-nansministeren, som sier at de er på rett kurs også der – det gikk igjen i innlegget til finansministeren. På ett område går kursen i feil retning i forhold til Soria Moria-erklærin-

gen, og det gjelder bistandsprosenten. Nå vet jeg at det ikke er vanlig å rette opp den ved revidert nasjonalbud-sjett, men det er heller ikke vanlig at den faller så mye som den gjør nå. Kan statsråden forsikre oss om at når det gjelder bistandsprosenten, kommer den i alle fall på rett side av Bondevik II-regjeringen når budsjettet kommer på plass til høsten?

Statsråd Kristin Halvorsen [12:51:36]: Jeg kan selvfølgelig ikke forskuttere hva som kommer i budsjettet for 2007. Representanten Sponheim har helt rett. Det at vi har en så gunstig økning av brutto nasjonalinntekten mens budsjettet står fast gjennom hele året, også på bistandssi-den, og så faller prosenten, er en stor utfordring. Vi vet at mange av dem som har de største kostnadene ved at olje-og gassprisen er høy, som vi tjener godt på, er fattige land. Dette er en stor utfordring som jeg selvfølgelig kommer tilbake til i forbindelse med budsjettet for 2007.

For øvrig synes jeg at representanten Sponheim skal glede seg over at viktige miljøforslag er kommet i dette reviderte nasjonalbudsjettet – forslag som Venstre tyde-ligvis ikke fikk gjennomslag for da de selv satt i regjering. For eksempel har vi nå fått avgiftsfritak på bioetanol, som har gjort at den første pumpen nå er etablert – meget nær meg selv. Dette gir muligheter for en mye mer miljøvenn-lig miljøpark, og det tror jeg Venstre og vi er skjønt enige om at vi trenger.

Lars Sponheim (V) [12:52:45]: Jeg forstår at jeg hadde feil replikk!

Christian Tybring-Gjedde (FrP) [12:52:55]: Først må jeg minne finansministeren om at det er represen-tane som spør, og finansministeren som svarer. Jeg refere-rer her til spørsmålet fra representanten Leirstein.

Jeg ser at når det gjelder IPA og livrenter, skal man rette opp en angivelig urettferdighet med en ny urettfer-dighet, som igjen skal rettes opp med en rettferdig lov, som skal komme for å rette opp de urettferdigheter som kom med den loven som Kristin Halvorsen innførte. Dette er litt komplisert, denne typen politikk. Man prøver å rette opp en urettferdighet med en ny rettferdig lov, og så finner man ut at den også er urettferdig, og så lager man en lov som skal rette opp den urettferdigheten som den første loven har skapt.

Mitt spørsmål til finansministeren gjelder Statens pen-sjonsfond – Utland som i dag er verdens største forvalt-ningsfond. Det er et stort paradoks at til tross for at kapi-talforvaltning er en betydelig aktivitet for Norges Bank, velger Regjeringen nesten utelukkende å benytte kapital-forvaltere lokalisert i utlandet for å forvalte norske folks penger.

Fremskrittspartiet har i flere år argumentert for å få denne forvaltningen til Norge. Så mitt spørsmål til finans-ministerens er om hun for fremtiden vil pålegge forvaltnin-gen av Statens pensjonsfond – Utland å lokalisere sin virksomhet til Norge og skape de hundrevis av arbeids-plassene som vi i dag skaper i utlandet.

Statsråd Kristin Halvorsen [12:54:03]: Nei, det vil jeg ikke, fordi Norges Bank forvalter dette og kjøper de tjenestene de trenger, ut fra hva de synes er hensiktsmessig. Hvis vi skulle kvotere eller favorisere en norsk finansnæring, mener jeg at vi ville ha brukt de oljepengene vi har på bok, dårlig. Det er prioritert at avkastningen av oljefondet skal skje ut fra visse regler for å sikre best mulig avkastning og ut fra de etiske retningslinjene som er der. Nye retningslinjer utover det kommer Norges Bank ikke til å få av meg.

Presidenten: Replikskordskiftet er slutt.

Statsminister Jens Stoltenberg [12:55:15]: Flertallsregjeringen har styrt landet i åtte måneder. Tilstanden i norsk økonomi er god, og revidert nasjonalbudsjett inneholder klare politiske valg. Flere mennesker er i jobb, færre er arbeidsledige, og aldri før har flere vært i lønnet arbeid i Norge enn i dag. Arbeidsledigheten har ikke vært så lav siden sommeren 2001. Det er tegn på optimisme og tro på framtiden når det ansettes flere folk i norske bedrifter, og det er tegn på optimisme og tro på framtiden og et utslag av Regjeringens bedring av kommuneøkonomien at kommunene nå satser på fellesskap og ansetter flere folk i viktige velferdsoppgaver.

Vi er godt i gang fra Regjeringens side med å gjennomføre løftene vi gav i valgkampen. Vi velger fellesskap framfor skattelette, akkurat slik vi lovte velgerne før valget. Vi har stanset privatisering av skolen, styrket arbeidstakernes rettigheter og gitt mer til dem som har minst. Nå ser vi at denne politikken gir resultater.

Nye tall fra Statistisk sentralbyrå viser at kommunene nå satser mer nettopp på de viktigste oppgavene, på barnehager, skole, pleie og omsorg. Pengene de har fått, gir virkning og gir mer velferd.

I revidert nasjonalbudsjett fortsetter vi satsingen på fellesskapet. Vi fortsetter den historiske satsingen på barnehager. Det er ikke blitt bygd flere barnehager i Norge siden midten av 1990-tallet. Vi bevilger mer til sykehusene, og vi fjerner egenandelen på fysioterapi. Vi starter arbeidet med gratis læremidler og bevilger nye penger til digitale læremidler. Vi går løs på fengselskøene. Det opprettes nye fengselsplasser, og vi starter byggingen av et nytt fengsel i Halden om kort tid. Vi styrker arbeidsmarkeds tiltakene med 1 000 nye plasser for yrkeshemmede. Vi satser på samferdsel. Det blir mer penger til vei, mer til sykkelstier og mer til bredbånd over hele landet. Vi styrker norsk økonomi og verdiskaping, og vi kjøper strandeiendommer over hele landet.

Så vi er i gang med å gjøre det vi sa. Vi satser på fellesskap, rettferdig fordeling og arbeid for alle. Det betyr at Regjeringen vil bygge ut og er i gang med å bygge ut fellesskapet. Men vi vil også bygge det om. Offentlig sektor må både styrkes og også fornyes.

Derfor arbeider vi med store nye reformer:

- Pensjonsreformen for et mer rettferdig og mer bærekraftig pensjonssystem.
- En helt ny organisering av trygde- og arbeidsforvaltningen her i landet.

- En ny politikk mot fattigdom og for inkludering, med klare plikter og klare rettigheter. Vi arbeider med det vi kaller velferdskontrakter.
- Et nytt krafttak for en verdig eldreomsorg.

Jeg er stolt av resultatene Regjeringen har fått til på åtte måneder. Likevel er dette bare en begynnelse. Vi har fortsatt store uløste oppgaver. Fortsatt er det foreldre som ikke får barnehageplass til barna sine, og det er syke og eldre som ikke får den behandlingen og omsorgen de trenger. Fortsatt er det mangler i skolen, og det er mennesker som faller utenfor, ikke bare økonomisk, men også sosialt. Det er liten trøst for dem som ikke får hjelp, at de fleste har det bedre enn før.

Felles for alle disse utfordringene er at de ikke løses gjennom mer skattelette og mer marked. De løses gjennom mer fellesskap.

Mye er ugjort, men Regjeringen er godt i gang. Landet har fått en ny kurs. Vi ser fram til å gå løs på nye oppgaver i flertallsregjeringen.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Siv Jensen (FrP) [12:59:02]: Statsministeren hadde åpenbart ikke mye på hjertet siden han avsluttet innlegget sitt lenge før han måtte. Det er vel kanskje en illustrasjon på hvor lite Regjeringen egentlig har gjort i de åtte månedene de nå har styrt.

Jeg tror de fleste av oss har sett at statsministeren og hans to venninner var ute på Bygdøy og plasket i går. Det er selvfølgelig et av de store prestisjeprosjektene Regjeringen har å vise fram, at man altså har brukt betydelig antall penger på å rydde en strand.

Det er mange andre viktige uløste oppgaver som jeg ikke kan se at Regjeringen har prioritert i det hele tatt. Det er f.eks. landets sykehus. Vi er i en situasjon hvor helsekøene dessverre er i ferd med å bli lengre. Mange av sykehusene opplever en betydelig skjevfordeling av økonomien seg imellom, og i tillegg må flere av sykehusene gå til oppsigelser på grunn av en vanskelig økonomisk situasjon.

Når har Regjeringen tenkt å ta helsevesenet på alvor, ta landets syke mennesker på alvor, slik at vi får løst de utfordringene som landets helsekøer faktisk bringer?

Statsminister Jens Stoltenberg [13:00:05]: For det første er det slik at jeg mener at representanten Jensen kanskje ikke har hørt godt nok etter, fordi jeg nevnte sykehusene, og vi gjør noe når det gjelder sykehusene. Vi har styrket bevilgningene til sykehusene i statsbudsjettet for 2006, og vi styrker bevilgningene til sykehusene i revidert budsjett, som behandles i dag. Så begge de to budsjettene vi har lagt fram, har innebåret styrking av sykehusene. I tillegg fjerner vi egenandeler, og vi har innført nye vaksiner for norske barn. Denne regjeringen har valgt å satse på sykehusene. Vi har bevilget mer penger enn tidligere både til sykehus og til annen type helsevesen. Det kan vi gjøre, fordi vi velger annerledes enn de borgerlige. Vi velger fellesskap framfor skattelette.

Erna Solberg (H) [13:01:14]: Noe av det som slår meg når det gjelder denne regjeringen, er at de åpenbart har allergi mot alle ordninger som det står «privat» foran. I revidert nasjonalbudsjett gir dette seg utslag i at man velger med et pennestrøk å sette strek og lager nye skatteregler for privat pensjonssparing og for dem som legger opp til å få utbetalt f.eks. erstatningsordninger gjennom en gradvis utbetaling over flere år. Hvilke konsekvenser det ville få, tenkte åpenbart Regjeringen ikke gjennom før de satte i gang. Det er også noe finansministeren har erkjent betyr mye, ikke minst for de mange trafikkskadde som får en erstatning, og som må betale mye mer av den inn i skatt. Jeg synes det er iskaldt. Jeg synes det er dårlig arbeid når man på forhånd ikke ser hva man gjør. Da må jeg spørre på nytt: Vil man frem til statsbudsjettet til høsten sikre at det ikke blir en strømlinjeformet A4-ordning for alle ansatte, som skal være grunnlaget for pensjonen, slik at folk kan sikre seg, og at mennesker som kommer ut for en ulykke, kan sikre fremtiden i vårt samfunn?

Statsminister Jens Stoltenberg [13:02:31]: Det vi gjør når det gjelder skattlegging av individuell pensjonssparing og livrente, henger sammen med omleggingen av hele pensjonssystemet. Det som skjer i den omleggingen, er for det første at vi får en bedre og sterkere folketrygd. For det andre innfører vi tjenstepensjon for alle, slik at alle nå vil ha tjenstepensjon i tillegg til folketrygden. Og for det tredje innfører vi nå også økte og bedre vilkår og også økt skattestimulering av pensjonssparing for selvstendig næringsdrivende. Det er pakken med økt adgang til skattestimulert pensjonssparing for selvstendig næringsdrivende og tjenstepensjon som gjør at det er fullt ut forsvarlig å avvikle de skattestimulansene som tidligere var i individuell pensjonssparing. Det er lang og god erfaring for at favorisering av én type sparing ikke øker den samlede sparingen i samfunnet, men derimot bidrar til at noen får urettmessig store skattelettelser. Her snakker vi om at de som har de aller største inntektene, får de største lettelsene gjennom disse ordningene.

Dagfinn Høybråten (KrF) [13:03:45]: Jeg spisset ørene da statsministeren snakket om store, nye sosiale reformer fra denne regjeringens side. Han nevnte pensjonsreformen, arbeids- og velferdsreformen og fattigdomssatsingen. Siden jeg i all beskjedenhet var medlem av den regjeringen som la fram alle disse reformene, synes jeg kanskje at statsministeren kunne koste på seg en viss raushet i forhold til sine forgjengere. Det er flott at Regjeringen viderefører disse reformene, men det er altså ikke nye sosiale reformer fra denne regjeringen.

I den innstillingen som Stortinget behandler i dag, er det flyttet på fattige 700 000 kr. Vi er glad for at det er et forslag som Kristelig Folkeparti fremmet, som regjeringspartiene har gått inn for, en styrking av midlene til gatemagasinet =Oslo og tilsvarende. Men det er vel også uttrykk for hvilket handlingsrom regjeringspartienes stortingsgrupper har, og kanskje også et uttrykk for hvilket ambisjonsnivå statsministeren har når det gjelder å lytte til gode forslag fra opposisjonen. Det jeg spør om, er om

statsministeren er fornøyd med dette ambisjonsnivået, om han har større ambisjoner for resten av stortingsperioden når det gjelder å samarbeide med opposisjonen i Stortinget.

Statsminister Jens Stoltenberg [13:04:53]: For det første mener jeg det er veldig positivt i den grad man kan greie å skaffe bred enighet om store og viktige reformer. Derfor er det bra at det er grunnlag for å si at vi kan få bred enighet i Stortinget om en del av de reformene som det nå jobbes med. Der er jeg glad for at Kristelig Folkeparti bidrar.

Når det gjelder historieskrivningen, er det litt avhengig av når man starter. Selve arbeidet med pensjonsreformen ble startet under den forrige arbeiderpartiregjeringen, i 2000. Så inngikk man et bredt og godt pensjonsforlik her i Stortinget, der Arbeiderpartiet og mange andre partier deltok. Nå følger vi det opp. Det er mye som gjenstår, og vi jobber med det.

Når det gjelder arbeidet med en ny organisering av hele velferds- og fattigdomskampen, var hele ideen med velferdskontrakter noe som kom på Soria Moria. Jeg kan ikke se at det er noe som den forrige regjeringen arbeidet med. Men det er helt utmerket dersom vi kan få til enighet mellom flere partier og mellom Regjeringen og opposisjonen om denne måten å tenke på.

700 000 kr er et begrenset beløp. Det er jeg enig i. Jeg tror at når det gjelder budsjettarbeid, har det så langt vist seg at det er vanskelig å få til endringer i Stortinget. Men jeg tror det kan være dialog på andre måter, f.eks. om pensjon og velferdsreform, som gjør at opposisjonen likevel vil bli tatt med på råd.

Lars Sponheim (V) [13:06:17]: Jeg er sikker på at statsministeren føler en smule lettelse ved at dette er siste dag på Stortinget, at opposisjonen reiser hver til sitt, og at også journalistene ser på ferielistene. Jeg tror for øvrig at dette ikke er noe som bare gjelder denne statsministeren. Det tror jeg gjelder enhver statsminister. Men i økende grad møter man en aggressiv medievirkelighet. Statsministeren har en av de vanskeligste oppgavene, kanskje den vanskeligste oppgaven, man kan ha i et land.

Min problemstilling, kanskje med et lite råd, er ikke knyttet til dette, for det er en del av politikken og politikens dynamikk. Men jeg føler en sterk uro for det som skjer rundt Regjeringen, dens vennekrets og parlamentariske grunnlag når det gjelder å sende farlige signaler til norsk næringsliv. Det ristes nå rundt omkring av kloke mennesker i norske styrever. Det synes ikke så veldig, men det er veldig farlig for Norge på lang sikt. Odfjell-saken er ett element i dette. Det har statsministeren selv tatt en del kritikk for. Men det er mange andre sider ved det som skjer, senest i dagens aviser går det fram at en av våre viktigste næringslivsledere de siste tiårene gjør dette.

Kan statsministeren bruke denne siste dagen (presidenten klubber) i Stortinget til å forsikre oss om at det nå blir ro rundt norsk næringsliv, ikke minst der staten er eier, som gjør at andre enn (presidenten klubber) staten og politikere kan ha tillit til det Regjeringen gjør?

Presidenten: Presidenten vil minne om at taletida ved replikkordveksling er inntil 1 minutt.

Statsminister Jens Stoltenberg [13:07:44]: Det grunnleggende målet for Regjeringens økonomiske politikk er at det skal være vekst, mange sysselsatte og lav ledighet – og med de målene lykkes vi veldig godt. Den økonomiske veksten er høy, arbeidsløsheten går kraftig ned, og sysselsettingen har aldri vært høyere. Så i forhold til de grunnleggende og aller viktigste målene på om man lykkes i den økonomiske politikken, er det all grunn til å si at her går ting i riktig retning og på en god måte.

Når det gjelder eierskap, utøver Regjeringen det eierskapet på den måten vi mener er riktig. Det er sagt før, og jeg gjentar det gjerne igjen: Spørsmålet om styreleder i Statoil kunne vært håndtert bedre. Men når det viste seg at det ikke hadde den forankringen og ikke var den løsningsen man la opp til, tok Regjeringen ansvar for å finne en løsning som skapte den ro som Sponheim åpenbart er ute etter. Og da tror jeg ikke det er noen grunn til å lage noen større problemer ut av det. Da gjør man det i tilfelle bare fordi man er opposisjonspolitiker og har problem med å finne andre saker å markere seg på.

Siv Jensen (FrP) [13:08:53]: Jeg tror jeg skal begynne der siste replikant sluttet, nemlig med det utrolige mageplasket Regjeringen landet med i forhold til Statoil-saken. Regjeringen har jo i veldig lang tid snakket om behovet for en aktiv nærings- og eierskapspolitikk. Det mest aktive vi har sett nå, er for så vidt evnen til å skape full forvirring både om hva som er Regjeringens eierskapspolitikk og hva som er dens næringspolitikk. Det er faktisk relativt vanskelig å få øye på hva Regjeringen mener, og jeg tror det også er litt avhengig av i hvilken grad LO er sterke på de områdene som er utsatt for utfordringer i næringspolitikken.

Når det er sagt, så er det helt avgjørende at man gjennom eierskapspolitikken fremviser profesjonalitet. Alt annet vil medføre at utenlandske investorer og potensielle næringslivsfolk vil rømme fra selskaper som har statlig eierskap. Kan statsministeren forsikre om at det er profesjonalitet som er hovedkriteriet for Regjeringen, og ikke regjeringspartienes partibøker?

Statsminister Jens Stoltenberg [13:09:57]: For det første, igjen: De grunnleggende målene for næringspolitikken er jo å sikre verdiskapning, sikre sysselsetting, sikre lav ledighet – og der går det altså meget bra. Så i forhold til de overordnede grunnleggende målene for næringspolitikken går ting i riktig retning.

For det andre mener jeg at det er stort sett bare her i salen man er veldig redd for at utlendinger skal rømme fra selskaper hvor staten er eier. Det er ingen tegn til at utlendinger gjør det. Tvert imot er det stor interesse for de statlige selskapene. Det er mange som kjøper aksjer og mange som investerer i dem. Jeg mener det er fullt mulig å være partipolitiker og profesjonell, både i Fremskrittspartiet, i Arbeiderpartiet og i andre partier, og jeg er helt trygg på at vi kommer til å utnevne styrer med fin balanse

– medlemmer med ulik bakgrunn og ulik erfaringsbakgrunn, som gjør at disse styrene blir gode og representative i forhold til de interesser de skal ivareta.

Presidenten: Replikordskiftet er slutt.

Siv Jensen (FrP) [13:11:09]: Jeg synes finansministeren sa det ganske godt. Vi er i en veldig god situasjon, sa finansministeren da hun skulle beskrive norsk økonomi. Det er selvsagt helt sant. Norge har god råd. Og nettopp fordi vi er i en situasjon hvor vi har god råd, burde vi også la dette tilkomme befolkningen på ulikt vis.

Finansministeren var opptatt av at vi skulle forvalte vår oljeformue med vett og forstand, slik at vi kunne se kommende generasjoner i øynene, ved å investere pengene riktig. Det er jeg enig i. Men vi kommer ikke til å kunne se kommende generasjoner i øynene hvis vi i det alt vesentlige velger å investere vår oljeformue i aksjer og obligasjoner ute fremfor å investere i fremtidig verdiskapning og vekst i Norge. Der har Regjeringen en utfordring i å forklare hvorfor i all verden det er så mye bedre formueshåndtering ensidig å plassere overskuddet utenfor landets grenser fremfor å investere det i noe som kan gi oss flere arbeidsplasser og bedre vekst i fremtiden. Nettopp den gode økonomiske situasjonen er en av grunnene til at Fremskrittspartiet i revidert har fremmet forslag om å redusere bensin- og dieselavgiften til det nivået som var budsjettforutsetningen i høst. Men den budsjettforutsetningen er altså brutt ettertrykkelig fordi oljeprisen har steget dramatisk siden budsjettet ble vedtatt.

14. mars 1986 fremmet den daværende regjering, regjeringen Willoch, en innstrammingspakke – den såkalte påskepakken. Der var et av forslagene at man skulle øke bensinavgiften. Jeg har lyst til å sitere litt fra St.prp. nr. 59 for 1985-86:

«Forslaget kan særlig ses på bakgrunn av at den sterke nedgangen i oljeprisen har bidratt til en sterk nedgang i utsalgsprisene på bensin innenlands.»

Regjeringen skrev videre:

«Den foreslåtte avgiftsøkning vil kunne medføre at utsalgsprisene på bensin etter avgiftsøkningen kan komme opp mot tilnærmet samme nivå som i desember i fjor.»

Den daværende regjeringen argumenterte altså med at det å sette avgiften opp, ville bringe oss tilbake til budsjettforutsetningene og således være fornuftig økonomisk politikk.

Når Fremskrittspartiet nå fremmer et egentlig identisk forslag, i en situasjon hvor oljeprisene har gått dramatisk opp, budsjettforutsetningene er blitt dramatisk annerledes og folks kjøpekraft er blitt dramatisk svekket som følge av det, burde flertallet i denne sal – på samme måte som i 1986 – være tilhenger av å redusere bensin- og dieselavgiften i tråd med budsjettforutsetningene. Men nå er argumentasjonen en helt annen, og det er selvsagt fordi man ikke ønsker å innrømme befolkningen den velstandsøkning som kun staten ser ut til å nyte godt av. Jeg synes det er spesielt. Og jeg har lyst til å utfordre samtlige partier i denne sal til å svare på hvorfor man hadde den argumen-

tasjonen i 1986, og en helt annen argumentasjon nå 20 år senere. Norge er bare blitt enda rikere. Den daværende situasjonen var jo at man hadde behov for penger. Da hentet man det altså fra befolkningen. Men når man nå har masse penger, ser man altså ingen grunn til å gi det tilbake til befolkningen. Det kunne jeg godt tenke meg å høre denne sal redegjøre for.

Så kort oppsummert om dette stortingsåret.

Vi la bak oss en valgkamp med massive løfter fra de nåværende regjeringspartier. Det var altså ingen grenser for hva man skulle løse bare man fikk tre inn i regjeringskontorene. Og man ser av dagens debatt også at representanter fra regjeringspartiene febrilsk forsøker å fremstille seg som aktive, handlende politikere som har fått gjennomslag for en hel masse.

Jeg tror Stortinget ser det litt annerledes. Vi har opplevd noen måneder på tomgang. Det har knapt vært saker til behandling i denne sal. Det viser med all tydelighet den handlingslammelse Regjeringen har vært utsatt for, først og fremst på grunn av intern stridighet og uro.

Men det som kanskje har vært et av de mest tydelige trekkene så langt i denne regjeringens styringstid, har vært den enorme innflytelse som LO – riktignok LOs ledelse – har på styringen av denne regjeringen, og den markante forskjellsbehandling som statsministeren og Regjeringen øver i forhold til de ulike fagorganiserte i dette landet. Det å være organisert i Akademikerne er åpenbart ikke godt nok. Det er bare LO som gjelder. Når de taler, så hopper statsministeren.

Det må jeg si er stort sett en god oppsummering av denne regjeringens tid så langt.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Hill-Marta Solberg (A) [13:16:26]: Vi har nå lagt bak oss et stortingsår med Fremskrittspartiet som det ledende parti på borgerlig side. I forrige periode opplevde vi et noe furtent fremskrittsparti som ikke slapp inn i Bondeviks varme. Nå på slutten av dette året kan det være grunn til å spørre hva Fremskrittspartiet vil bruke sin posisjon som det største opposisjonspartiet til. Så langt er det nokså uklart. Siv Jensen som parlamentarisk leder og partileder – unnskyld: formann – står fram i fjernsynsdebatter som brobygger på borgerlig side, mens Hagen i tråd med gammel fremskrittspartipolitikk kommer med grove utfall mot utenlandske statsborgere.

Så mitt spørsmål er: Vil vi se et fremskrittsparti som bevisst rir to hester – med Hagen som skal holde på velgerne i innvandringssaken, mens formann Siv skal være brobygger?

Siv Jensen (FrP) [13:17:22]: Alle forslag som fremmes av Fremskrittspartiet, står vi samlet bak, og jeg kan forsikre representanten Hill-Marta Solberg om at det å stille krav til å ha norske statsborgere i fremtredende posisjoner i styringen av Norge, ja, det synes jeg skulle bare mangle – det er på linje med det man gjør i mange andre land.

Og så til spørsmålet om hva Fremskrittspartiet skal bruke sin rolle som opposisjonsparti til. Ja vel. På den ene

siden har vi hatt en utstrakt hånd til Regjeringen og sagt at dere må gjerne komme hvis dere ønsker å samarbeide med oss. Det var for øvrig den første invitasjonen Regjeringen kom med til opposisjonen også, uten at vi har sett synlige spor av det. Her gjør Regjeringen som den vil, og er overhodet ikke lydhør overfor det minste lille forslag opposisjonen måtte ha til forbedringer av Regjeringens politikk. Den viktigste jobben Fremskrittspartiet har i årene som kommer, er å gjøre alt vi kan for å få kastet de nåværende regjeringspartiene rett ut av regjeringskontorene, slik at vi kan få en bedre styring av Norge.

Ole-Anton Teigen (SV) [13:18:26]: Fremskrittspartiet har ikke mye tillit til det lokale folkestyret og foreslår at offentlige tjenester som omsorg, skole og sosiale tjenester skal stykkeprisfinansieres, og at staten skal betale regningen. Men likevel skal kommunene ha ansvar for å utføre tjenestene.

Under debatten om kommuneøkonomien på onsdag var det flere som prøvde å spørre Fremskrittspartiet om hvordan Fremskrittspartiets forslag skal kunne gjennomføres uten at man raserer distriktskommunene og gravlegger det lokale folkestyret. Vi fikk ikke svar, så jeg prøver igjen: Hvordan vil Fremskrittspartiet gjennomføre stykkeprisfinansieringen og forslagene til omlegging uten å rase distriktene og det lokale folkestyret?

Siv Jensen (FrP) [13:19:22]: Jeg inviterer gjerne representanten Teigen til kurs i Fremskrittspartiet om hvordan man skal få mest mulig glede av stykkeprisfinansiering. Hele poenget her er jo å ta høyde for innbyggernes interesser. Fremskrittspartiet er ikke fullt så opptatt av at kommunepolitikere rundt omkring i det ganske land nødvendigvis skal ha råderett. Men innbyggerne i hele vårt land skal ha den samme retten til god eldreomsorg, til god skole, til gode helsetjenester, uavhengig av om de bor i en rik eller fattig kommune. Den eneste måten å få til det på er at innbyggerne selv får makt til å bestemme hvilke krav de skal stille til kvaliteten på omsorg, utdanning og helse. Uten å kunne bruke den makten er man relativt hjelpeløs i forhold til en kommune som velger å prioritere alt annet enn helse, omsorg og skole. Det er det dessverre mange kommuner som gjør.

May-Helen Molvær Grimstad (KrF) [13:20:28]: Det å bli foreldre gir store gleder, stort ansvar og nye utfordringer. Kristeleg Folkeparti er opptatte av å gi småbarnsforeldre en god start. Vi har eit kurs som heiter God start, som er eit tilbod som mange førstegongsforeldre får når dei får sitt første barn – eit samlivskurs. Hadde Kristeleg Folkeparti fått gjennomført sin politikk, ville dette kurset ha vore landsdekkjande. Men kvar gong vi har foreslått tiltak om samlivskurs, har Framstegspartiet sagt at nei, dette vil vi ikkje bruke skattebetalarane sine pengar på.

Framstegspartiet har mange ting dei vil bruke pengar på. Kristeleg Folkeparti meiner dette er ei god investering. Ser ikkje representanten Siv Jensen at det å investere i eit parforhold, det å gi foreldre samlivskurs som gjer at dei

blir tryggere på dei utfordringane som kjem, kan vere god, førebyggjande politikk som vil vere nyttig, som ikkje direkte kan målast i kroner og øre, men som totalt sett er veldig bra for samfunnet?

Siv Jensen (FrP) [13:21:34]: Jeg har stor tro på at det er mange oppgaver politikere kan løse på vegne av innbyggerne. Men akkurat det interne samlivet tror jeg strengt tatt at par klarer å ordne bedre selv.

I den grad politikken skal bidra med noe for familiene, så bør jo det være å sette familiene best mulig i stand til å håndtere hverdagen med små barn, som er krevende og utfordrende – både tidsmessig og økonomisk. Der tror jeg at Kristelig Folkeparti og Fremskrittspartiet har ganske mange felles interesser, nemlig i å øke valgfriheten for alle småbarnsfamilier, slik at de selv kan vurdere hvordan deres situasjon kan løses på en best mulig måte i hverdagen, uten at Molvær Grimstad og jeg eller andre politikere skal være de som dikterer hvordan dette skal gjøres.

Per Olaf Lundteigen (Sp) [13:22:34]: Fremskrittspartiets finanspolitikk er klar: både–og – sterkere vekst i privatforbruket og økt bruk av penger over statsbudsjettet. Sum effekt: Mange titalls milliarder, flere blir etterspurt i arbeidsmarkedet, økonomien vil etter hvert løpe løpsk. En må dempe vekstimpulsene. Hva har en igjen? Jo, pengepolitikken.

Hva er så sentralbankens rolle? Fremskrittspartiet sa i Innst. O. nr. 101 for 2002-2003 at loven skulle endres slik at «foreleggelsesplikten burde oppheves». Det skulle altså ikke lenger være Fremskrittspartiets ansvar hva sentralbanken v/sentralbanksjefen gjorde. Behendig har en frigjort seg fra sentralbankens ansvar. Eller er det nå slik at Fremskrittspartiet har skiftet standpunkt til sentralbankloven § 2, hvor en altså foreslo at «foreleggelsesplikten burde oppheves»?

Siv Jensen (FrP) [13:23:33]: Jeg ble et øyeblikk litt urolig, for det kan høres ut på Lundteigens innlegg som om vi ikke har en fri sentralbank som selv og etter egen evne fastsetter pengepolitikken i dette landet. For det er altså norsk pengepolitikk etter at den ble lagt om i 2001.

Hvis det representanten Lundteigen nå sier, er at Regjeringen i større grad faktisk er med på å påvirke rentesettingen i Norges Bank, blir jeg særdeles urolig. Jeg håper at finansministeren kan klare opp i dette på vegne av Regjeringen etterpå. For den type signaler om pengepolitikken bør skape uro langt ut i norske finansmarkeder.

Det er ikke slik som Lundteigen sier, at Regjeringen burde dempe vekstimpulsene i økonomien for å unngå renteøkning, snarere tvert imot. Er det én eneste viktig grunn til å unngå press på rentene for norsk økonomi fremover, er det nettopp å føre en økonomisk politikk som øker veksten i bruttonasjonalproduktet.

Karl Eirik Schjøtt-Pedersen (A) [13:24:51]: Fremskrittspartiets formann hadde åpenbart ingen klar mening om hva hun vil bruke størrelsen til. Jeg registrerer ut fra det som har vært sagt fra andre talere i denne debatten, at

Fremskrittspartiets økonomiske politikk, en økonomisk politikk for høy rente og for konkurser i norsk næringsliv, er et viktig hinder for å kunne utvikle et samarbeid med seriøse partier. Er Fremskrittspartiets svar at de partiene som eventuelt skal samarbeide med Fremskrittspartiet, må tilpasse seg Fremskrittspartiets politikk? Eller er Fremskrittspartiets svar at Fremskrittspartiet erkjenner at en slik politikk ikke lar seg gjennomføre dersom man skal ha mulighet for å etablere et samarbeid?

La meg til slutt bare få lov til å rette ikke bare en misforståelse, men en åpenbar feil hos representanten Jensen. Det var altså slik at daværende statsminister Willoch *ikke* fikk flertall i Stortinget for endringer i bensinprisene. Det var derfor, som kjent, Willoch gikk av. Fremskrittspartiet stemte mot Willochs forslag. Det er derfor Willoch påstår at Fremskrittspartiet kastet hans regjering.

Siv Jensen (FrP) [13:25:53]: Jeg er svært godt kjent med situasjonen. Men jeg har også registrert at verken Arbeiderpartiet eller SV hadde noen prinsipielle motforestillinger mot å øke bensinavgiften på det tidspunktet. Det som holdt dem igjen, var skatten.

Men tilbake til spørsmålet fra Schjøtt-Pedersen. Selvsagt har Fremskrittspartiet en klar mening om hvor vi vil. Jeg var jo krystallklar på det. Det vi ønsker å gjøre, er å sørge for at Karl Eirik Schjøtt-Pedersens eget parti snarest mulig blir fratatt styringsevnen, slik at vi kan få fart på økonomien og ta mer hensyn til folk flest i dette landet. Det er ikke slik at det å føre en økonomisk politikk for økt vekst i økonomien, automatisk medfører økt rente og konkurser i næringslivet. Hvor i all verden har lederen i finanskomiteen det fra? Snarere tvert imot – jeg synes hovedproblemet ligger hos den sittende regjering, som hele tiden argumenterer med at hvis Fremskrittspartiet får styre, så øker renten. Hvordan i all verden har det seg da at renten først begynte å gå opp etter at denne regjeringen trådte i kraft?

Karl Eirik Schjøtt-Pedersen (A) [13:26:57]: President, en ny feil. Arbeiderpartiet stemte (presidenten klubber) også mot Willochs forslag.

Presidenten: Replikskordskiftet er avslutta.

Erna Solberg (H) [13:27:19]: Høyre har i revidert nasjonalbudsjett fremmet forslag som vi mener er viktige for å bidra til muligheter for alle. Da trenger vi en annen politisk kurs enn den Regjeringen byr på, en politikk som tar hensyn til at fellesskap er mer enn offentlig sektor, at velferd er mer enn statlig støtte, at rettferdighet er mer enn likhet, og at trygghet er mer enn at samfunnet står stille.

Høyre styrker leksehjelpen i skolen med 50 mill. kr, et skritt på veien mot vårt mål om en kunnskapsskole der ingen elev blir hengende etter. Vi foreslår 1 000 flere tiltaksplasser for yrkeshemmede og penger til grunnskoleopplæring for voksne for å bidra til et arbeidsliv der alle får bidra, og der de som faller utenfor, får en ny sjanse.

Så sier Høyre nei til Regjeringens kutt til forskning, og foreslår heller store økninger til forskning og mer penger

til veiinvesteringer for å bidra til et nyskapende næringsliv som utløser muligheter i hele landet. Og Høyre foreslår 200 mill. kr mer til helse, psykiatri og tiltak mot rus, fordi vi ønsker oss et offentlig velferdstilbud som sikrer hjelp når vi trenger det.

Men så har vi også funnet plass til noe mer penger til kultur, bl.a. for å gjøre året for kulturbyen Stavanger til et år og en happening for hele landet og ikke bare for Stavanger. Dette er et bidrag til et mangfoldig samfunn der mennesker møtes med respekt, åpenhet og toleranse.

Statsbudsjettet er et viktig verktøy i politikkenes verkøykasse. Revidert budsjett er først og fremst en revisjon, men gir i hvert fall mulighet til å «rette oppatt æille feil ifrå i går». Da synes jeg det er oppsiktsvekkende at Regjeringen ikke retter opp 25-milliarderkronerskuttet i Forskningsfondet, som gir 800–900 mill. kr mindre i årlig forskningsinnsats. Retorikken om en aktiv næringspolitikk dreier seg åpenbart ikke om å stimulere næringslivets evne til å skape grunnlaget for morgendagens velferd. Men derimot, istedenfor å rette opp feilene fra i går, velger Regjeringen å begå nye feil. Den gjør helomvending på privat pensjonssparing. Det rammer 800 000 mennesker, det rammer mange av dem som er mest sårbare, de som ikke er sikret de standardvilkårene, de offentlige A4-vilkårene, som mange andre er sikret. Statsministeren beviste det da han listet opp begrunnelsen for å gjøre det, for så lenge man er ansatt, eller man har et regulert, vanlig liv, vil man få bedre vilkår fremover, men dette er luftehullet for dem som av en eller annen grunn ikke har det regulerte livet, for de menneskene som velger å prioritere noe annerledes enn jevn deltakelse i arbeidslivet i 40 år og å være ansatt slik at man får en pensjonsordning og en tjenstepensjonsordning. Det er et bidrag til å ensrette dette samfunnet. Jeg synes det er iskaldt, for det kommer til å ramme mange av de menneskene som trenger en ekstra inntektssikring når de blir eldre, men også i løpet av et liv fordi de har vært uheldige og kommet ut for noe.

Ved inngangen til denne stortingsperioden varslet statsministeren at han ville endre politikkenes form og politikkenes innhold. Det var ikke grenser for hvor ryddig og forutsigbar norsk politikk skulle bli hvis vi bare fikk en flertallsregjering. Dette har jo nesten utviklet seg til å bli en vits i ettertid. Regjeringen har endret politikkenes form. Når noen ringer, særlig fra Youngstorget, endrer statsministeren standpunkt. Da har Regjeringen fått en ny politikk. Utsettelsen av den bebudede eiermeldingen vitner om stor politisk uenighet regjeringspartiene imellom. Eller er det slik at uenigheten står mellom regjeringspartiene og pressgruppene og de økonomiske støttegruppene til denne regjeringen? Det er et problem dersom politikkenes endrede form består i at Regjeringen nå styres av krefter som ikke er valgte medlemmer av Regjeringen.

Endringene av politikkenes innhold er heller ikke særlig oppløftende. Regjeringen senker kunnskapskravene, svekker åpenheten i skolen, reduserer satsingen på forskning og innovasjon, stikk i strid med løftene, og det synes nå som om løftet om aktiv næringspolitikk består i å gjøre næringslivet til en ideologisk slagmark. Og de 800 000

menneskene som står utenfor arbeidslivet, en av fire i arbeidsløst, har fortsatt mest hørt fine ord.

Jeg frykter at denne regjeringen kan bli regjeringen for de tapte muligheter for vårt land. Mot dette presenterer vi en politikk som bidrar til muligheter for alle.

E i r i n F a l d e t hadde her overtatt presidentplassen.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Hill-Marta Solberg (A) [13:32:43]: Vi har i vinter hørt og sett et Høyre som har vært på leting etter en ny profil, og som har erkjent at fokusering på penger og skatt ikke hadde den gjenklang man trodde. Høyre skal nå stå fram med et sosialt ansikt. Jeg lyttet nøye til representanten Solbergs innlegg og konstaterte at det ikke var snakk om skatteletter i dette innlegget, så her er Høyre åpenbart i ferd med å endre sitt fokus.

Det som er interessant å spørre Høyres leder om, er hvordan denne nye linjen fra Høyre passer inn i dialogen med de andre partiene på borgerlig side, spesielt Fremskrittspartiet som det største opposisjonspartiet. Er det slik at vi kan forvente at Høyre skal påvirke også Fremskrittspartiet til å være opptatt av kommuneøkonomi, av eldreomsorg og av finansiering av dette, på samme måte som Høyre nå tar mål av seg til det? Eller er det slik at forslaget om å selge øl døgnet rundt er et uttrykk for den nye linjen?

Erna Solberg (H) [13:33:59]: Forslaget om å fjerne de nasjonale maksimalbegrensningene på øl er et forslag om at kommunene nå kan få lov til å bestemme noe som velgerne kanskje kan være opptatt av. Den andre biten av det er at det er grenser for hvor mye vi skal styre enkeltpersoners liv. Jeg tror at vi har et potensial i vårt samfunn for å ha mer tillit til enkeltmenneskene fremover.

Når det gjelder spørsmålet om samarbeidsforhold, opplever jeg at revidert nasjonalbudsjett er en positiv manifestasjon av at det på mange områder, men ikke på alle, er enighet om en noe annen kurs enn det Regjeringen ønsker på viktige felt mellom de fire partiene som er i opposisjon. Et av dem er symbolisert ved det jeg og Høyre har brukt litt tid på i denne salen i dag, nemlig muligheten for å leve et annerledes liv enn det A4-livet som åpenbart alle ordninger i det offentlige krever, f.eks. muligheten til å kunne spare til egen alderdom med en skattestimulans.

Inge Ryan (SV) [13:35:16]: Sent i natt hadde vi en interessant avstemning i Stortinget. Vi stemte over årets jordbruksoppgjør. Det interessante var at Høyre som det ansvarlige partiet de mener å være, faktisk stemte imot årets jordbruksoppgjør. Men det som er like interessant, er at det var et parti i tillegg til Høyre som faktisk stemte imot, og det var Fremskrittspartiet. Mitt spørsmål til representanten Erna Solberg er: Det vi nå ser av endringer i Høyres politikk på asyl- og innvandringspolitikken, og det å stemme sammen med Fremskrittspartiet imot jordbruksoppgjøret, er det uttrykk for at Høyre nå har en stra-

tegi for å samordne de to høyrepartiene i Norge bedre, slik at man fram mot neste valg kan ha et bredt høyrealternativ i Norge?

Erna Solberg (H) [13:36:04]: Jeg tror av og til at det for politikere kan være lurt å se litt på historien. Hvis man gjør det, vil man finne ut at Høyre veldig ofte har stemt imot landbruksoppgjør fremforhandlet av andre regjeringer. Grunnen til det er at vi har et annet syn på hva som kommer til å gjøre Distrikts-Norge og norsk landbruk sterkere. Vi tror på mer deregulering, vi tror faktisk at det er feil å fortelle noen bønder på Sunnmøre at fordi de er åtte stykker, skal de ikke få lov til å lage fellesfjøs som gjør at den bygden fortsatt skal få kunne ha både bønder og andre mennesker som har tid til fritid, og som tør investere. Den typen reguleringer begrenser i dag et landbruk som kunne vært bedre. Alle disse begrensningene i dag innføres i hovedsak gjennom et forhandlingssystem som vi er skeptiske til. Vi ønsker altså prinsipielt en konsultasjonsordning om landbruksoppgjøret og ikke et oppgjør og et forhandlingssystem, og at det behandles parallelt med statsbudsjettet om høsten. (Presidenten klubber.) Det er også begrunnelsen for at vi stemmer imot, men vi har en helt annen landbrukspolitikk enn det Fremskrittspartiet har. Vi kommer ikke til å kutte halvparten av landbruksbevilgningene over natten, slik de gjør.

Presidenten: Presidenten vil understreke at replikken skal vare høyst 1 minutt.

Per Olaf Lundteigen (Sp) [13:37:30]: Høyres finanspolitiske talsmann snakket om næringspolitikk, så også Høyres leder. Høyres leder sa at aktiv næringspolitikk ikke må bli en ideologisk slagmark, og det kunne da være interessant å ta en liten ideologisk lakmustest på Høyre. Jeg ønsker ikke nå å få noe svar som er knyttet til forskning og utvikling. Der byr Høyre over alle, så det er greit.

Spørsmålet mitt er knyttet til næringsnøytraliteten og de ulike bransjenes situasjon. Høyres finanspolitiske talsmann sa at det ikke var imot Høyres interesse å gå inn for et industrikraftregime framover. Det var for Senterpartiet en gledelig nyorientering fra Høyre, og jeg ber om en bekreftelse fra Høyres leder på om det nå også er Høyres politikk. Videre: Er det da slik å forstå at også Høyre vil videreføre Statkraft organisasjonsmessig, slik at en kan gjennomføre dette standpunkt?

Erna Solberg (H) [13:38:38]: Jeg tror at hvis man mener at Statkraft skal være et instrument for å lage en spesiell industrikraftordning, må man endre Statkrafts statutter, og man må ha noen betydelige endringer i EUs energipolitikk før man kan få gjort det. Så den typen premisser som representanten Lundteigen nå forsøker å legge for sitt spørsmål, tar jeg bare rett og slett avstand fra. Men hvis han mener at vi ønsker en energipolitikk som gir kraft til industrien og gir konkurransevilkår for industrien fremover som gjør at den fortsatt kan være her, ja, så er vi villige til det, men det må være innenfor de regler og den

rimelige konkurransebiten som vi også skal ha knyttet til dette.

Når det gjelder spørsmålet om næringsnøytralitet, har jeg lyst til å minne om at det var Karl Eirik Schjøtt-Pedersen som var den statsråden som siste gang brukte det ordet overfor Stortinget. Det gjorde han da han var finansminister, som en begrunnelse for deres politikk. Vi har alltid vært for at vi f.eks. skal ha forskningsprosjekter som er rettet mot å hjelpe en del av næringene med å videreutvikle seg.

Karl Eirik Schjøtt-Pedersen (A) [13:39:53]: Som representanten Hill-Marta Solberg var inne på i sin replikk, har Høyre gitt inntrykk av å være på leting det siste året, og er det muligens fortsatt. Inntrykket er at Høyre har funnet seg selv i en klemme mellom et sterkt Fremskrittspartiet, som står for et fundamentalt annet samfunn enn det vi har i Norge i dag, med større forskjeller, og et Kristelig Folkeparti, som markerer sin avstand til Fremskrittspartiet og tvert imot vil styrke det norske velferdssamfunnet. Er det slik at Høyre, uavhengig av en slik avstand, tar Fremskrittspartiets støtte for gitt, eller – motsatt – tar Kristelig Folkepartis og Venstres støtte for gitt. Hvordan vil Høyre lene seg og balansere i en situasjon hvor Høyre er blitt lillebror mellom to veldig motstridende søsken?

Erna Solberg (H) [13:40:58]: Jeg har med noe forundring registrert hva som er Arbeiderpartiets linje i denne debatten knyttet til alle spørsmål til Høyres representanter. Det er at de ikke vil snakke om innholdet i politiken. De vil ikke snakke om det faktum at det linjeskiftet som de hevdet Regjeringen skulle gjøre på mange områder, rett og slett er blitt litt «fiskepudding», for å si det som vi pleier å si det i Bergen. Det er litt kraftløst det man har gjort, og så forsøker man da å være kommentatorer til det store politiske spillet. Men jeg håper at denne salen blir brukt til debatt om hva vi skal gjøre for innbyggerne i dette landet, ikke om hvordan spillet skal formes mellom partier.

Høyre er i opposisjon. Ja, vi har brukt litt tid på å finne ut hva som gikk galt ved valget, og hvordan vi skal bygge vår egen politikk. Da er det slik at et parti i opposisjon vil bygge politikken sin på innholdet i de politiske sakene, og så inviterer vi dem som vil samarbeide med oss om den retningen for samfunnet som vi ønsker, til å være med oss på det. Det er en invitasjon som har gått både til Fremskrittspartiet og til våre tidligere regjeringssamarbeidspartnere. Vi kjenner de siste litt bedre enn vi kjenner Fremskrittspartiet når det gjelder mulighetene til å nå frem.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til replikk.

Reidar Sandal (A) [13:42:27]: Landet vårt er inne i ei spennende tid. Jens Stoltenberg skreiv definitivt historie i oktober i fjor da han danna regjering mellom tre parti som aldri før har vore i lag i ein koalisjon. Resultatet så langt er svært lovande.

På kort tid har Regjeringa vist vilje og evne til å forandre kvardagen til folk. Vi har så avgjort fått meir fellesskap. Det kom sterkt til uttrykk då kommunane fekk vesentleg meir pengar for å løyse velferdsoppgåvene sine. Ordførarar og andre folkevalde kunne senke skuldrene og puste letta ut. Etter fleire år med svelteføring av kommunane møtte dei raskt ein ny kvardag.

Ei undersøking som er gjort, viser at 75 pst. av kommunane planla reduksjon i eldreomsorga etter budsjettforslaget frå regjeringa Bondevik II. Etter at budsjettforslaget frå regjeringa Stoltenberg II blei vedteke, er det 50 pst. av kommunane som styrkjer tilbodet til dei eldre. Dette er tal som taler for seg. Dei er uttrykk for den kvardagen som var, og den kvardagen som er rundt om i kommunane.

Vi får no fleire og billigare barnehagar. Maksimalprisen i barnehagane er sett vesentleg ned frå nyttår, til 2 250 kr. Velferda blir vesentleg betre for dei aller yngste i samfunnet vårt. Det er gledeleg.

Då statsråd Clemet forlét kontoret sitt, låg det ca. 100 søknader om å opprette nye privatskular. Hadde planane til den førre regjeringa blitt sette ut i livet, hadde vi fått 22 000 nye private skuleplassar. No er privatiseringa av skulen heldigvis stansa. Det er den offentlege skulen som blir prioritert. Behandlinga av nye søknader er avslutta. Vi har fått ny privatskulelov. Også på dette området har vi fått ein ny politisk kurs. Han er synleg for alle som har augo opne.

For nøyaktig eitt år sidan vedtok Stortinget ei ny arbeidsmiljølov. Det var dei dåverande regjeringspartia og Framstegspartiet som utgjorde fleirtalet her i salen. Lova skulle setjast i verk 1. januar i år. Ho ville gitt eit meir brutalt arbeidsliv og meir mellombelse tilsetjingar, og ho ville svekt arbeidstakarane sine rettar.

Lova frå juni i fjor blei heldigvis aldri sett i verk. Den nye regjeringa fremma forslag om å reversere vedtaket som dei borgarlege partia gjorde. Det nye fleirtalet i Stortinget sikra at arbeidstakarane sine rettar fekk gjennomslag. Det gav siger for eit sunt arbeidsmiljø og for arbeidstakarane sine rettar.

Regjeringspartia er svært godt i gang med arbeidet sitt. Mange og nye utfordringar må løysast. Med regjeringserklæringa som rettesnor vil nye initiativ bli tekne for å styrkje fellesskapen og redusere forskjellane i samfunnet. I revidert nasjonalbudsjett for 2006 kjem Regjeringa med forslag og tiltak for å føre oss vidare i den retninga.

Arbeidarpartiet har som mål stadig å forbetre samfunnet vårt. Vilkåra for dei breie gruppene av kvinner og menn skal stå i sentrum. Samfunnskritikken skal vere rettesnora, ikkje systemforsvaret.

I revidert budsjett blir det foreslått både å redusere løyvinga til ordinære arbeidsmarknadstiltak og å auke løyvinga til spesielle arbeidsmarknadstiltak. Det blir særleg sett søkjelys på vilkåra for dei yrkeshemma. Regjeringa meiner at tiltaksnivået for denne gruppa skal aukast med 1 000 plassar.

Dette er ei viktig sak. Finanskomiteen legg vekt på at det både skal skje integrerande tiltak og kvalifiserande og grundige attføringsløp. Vi har å gjere med ei gruppe som

vanlegvis slit tungt med å få innpass på arbeidsmarknaden. Derfor skal dei følgjast spesielt godt opp.

Dersom ein skal nå målsetjinga på dette området, må det utvisast fleksibilitet og samspel. Det må statlege etatar og tiltaksarrangørar ta ansvar for i eit positivt samvirke. Det avgjerande er at yrkeshemma med store bistandsbehov skal få tilpassa tiltak og arbeid. Det målet er det viktigaste. Altså er det ikkje avgjerande at det gjennomsnittlege nivået for tiltaksplassar blir 27 300.

Ein samla finanskomite står bak dette synet. Eg ber derfor om at Regjeringa gir klare signal til statlege etatar om å følgje opp saka i samsvar med den erklærte viljen i Stortinget.

Christian Tybring-Gjedde (FrP) [10:55:28]: Regjeringens forslag til revidert statsbudsjett og ikke minst statsministerens innlegg tidligere i dag viser med all tydelighet at Regjeringen mangler en visjon for hva den vil med Norge.

I saldert budsjett for inneværende år unnskyldte Regjeringen seg med at de arvet et usolidarisk budsjettforslag av regjeringen Bondevik, og at de kun hadde to uker til å foreta endringer. Til det er det å si at hadde Regjeringen virkelig hatt en visjon for Norge, burde to uker og flertall i Stortinget ha vært tid nok til å foreta merkbare endringer. Problemet var imidlertid at det ikke fantes noen plan, det fantes kun slagord.

I forslag til revidert budsjett kommer dette enda tydeligere frem. Her viderefører Regjeringen i all hovedsak politikken som har vært ført de senere årene. Etter åtte måneder i finansministerstolen er statsråd Halvorsen så fornøyd med tingenes tilstand at hun kun finner rom for å bruke 4 milliarder kr, penger som til alt overmål har tilfalt statskassen grunnet høyere skatteinntekter og mer utbytte fra statlige og delvis statlig eide selskaper. Selv ikke i en enestående god økonomisk tid for Norge finner finansministeren rom for å gjøre skikkelige løft innenfor noen sektor. Det bevilges en million her og to millioner der, nærmest på bakgrunn av oppslag i mediene. Hvor er visjonene? Hvor blir det av krafttakene innenfor samferdsel, jus, energi og helse? Ganske enkelt: Hva vil egentlig regjeringen Stoltenberg med Norge?

For Fremskrittspartiet dreier politikk seg om å ville noe, om å ha en visjon for fremtiden. Norges finansielle styrke setter landet i en unik posisjon til å iverksette tiltak som andre land bare kan drømme om.

Fremskrittspartiet utfordrer derfor Regjeringen til å gå sammen med oss om å bygge verdens beste infrastruktur – intet mindre! La oss sammen utfordre dem som hevder at vår oljerikdom kun kan benyttes til å styrke næringsvirksomhet og infrastruktur i våre konkurrentland. La oss sammen vise alle dem som hevder at Norge ikke kan ha verdens beste sykehusutstyr, verdens best utrustede politi og forsvarsstyrker, verdens beste veinett, verdens beste læremidler til elevene i skolen. La oss slutte å fortelle hverandre hvorfor det ikke lar seg gjøre, men heller fokusere på mulighetene. La oss sammen ha en visjon om å overlate til våre barn og barnebarn en verdensledende infrastruktur som fremmer læring og forskning i utdannel-

sessektoren, et næringsliv som kan frakte sine varer raskt og rimelig, et politivesen med det utstyr de mener er påkrevd, og et sykehusvesen som kan behandle pasientene på det tidspunkt de har behov for det.

Beklageligvis er slike visjoner ikke en del av Regjerings eventyrerklæring. Og det er jo ofte slik at jo lenger man har deltatt i det politiske spillet, jo mindre opptatt blir man av å levere resultater. Det er spillet som blir viktigst.

I forslag til revidert budsjett har imidlertid Regjeringen gjort ett stort grep. Finansministeren har med et pennestrøk stjålet 98 milliarder kr fra Statens pensjonsfond – Norge, det tidligere Folketrygdfondet. Dette har hun gjort ved å betale tilbake kun 10 milliarder kr av et lån på 108 milliarder kr. Dette er penger som den gang Folketrygdfondet var pålagt å gi i lån til statskassen, slik at staten kunne låne ut de samme pengene til bl.a. Husbanken og Lånekassen. Skatter er krevd inn av staten, plassert i Folketrygdfondet, tvangslånt tilbake til staten, som igjen låner pengene videre. Når så staten på et gitt tidspunkt ikke lenger trenger å låne penger av Folketrygdfondet, betaler altså ikke finansministeren pengene tilbake. Hun konfiskerer dem! Dette kan ikke betraktes som noe annet enn et ran fra Folketrygdfondet. Fondet får med et pennestrøk halvert sin reelle verdi.

Det minner meg om en idrettskollega av meg som under en reise ble utnevnt til reiseleder. I den ene lommen hadde han en bunke sedler som tilhørte klubben, og i den andre en bunke sedler som var hans private. Skulle reiselederen ha fulgt Halvorsens logikk, ville det ikke spille noen rolle hvilke penger min kollega brukte, for buksa var den samme uansett, og den var jo vitterlig hans.

Det overrasker meg at Dagens Næringsliv som eneste avis har plukket opp denne åpenbart største nyheten i revidert budsjett. Men muligens blir det for komplisert for presselosjens folk, som ikke engang er til stede, å forholde seg til et ran av 100 milliarder kr av skattebetalernes penger. Da gir det nok høyere status i avisredaksjonene å fokusere på stortingsrepresentantenes frisorregninger, drosjeturer og seminarer.

Hill-Marta Solberg (A) [13:52:26]: Det første stortingsåret etter valget i 2005 avsluttes i dag. På flere områder er samfunnsutviklingen i ferd med å snu. Retningen er en annen enn den vi så fra Bondevik-regjeringen. Vi bremser privatiseringen. Vi satser mer på fellesskap og rettferdig fordeling. Vi bruker de store pengene på de viktige velferds- og omsorgsordningene.

Debatten om skattelettelser har stilnet. Ingen spør etter den en gang. Selv Høyre er kommet til at det er andre saker enn skattelettelser som er viktige for folk.

Alle skremsler om at en rød-grønn regjering ville ødelegge økonomien, har også stilnet. Naturlig nok, det går jo svært godt i norsk økonomi.

I revidert nasjonalbudsjett fremmer Regjeringen en rekke viktige tiltak, i tråd med Soria Moria-erklæringen. Det er mer til barnehager. Det er mer til samferdsel. Egenandeler fjernes. Det er økte tilskudd til helseforetakene. Det er utvikling av digitale læremidler i skolen. Det er mer til bredbåndstiltak. Det er miljøtiltak. Det er en sat-

sing på å få ned soningskøene. Alt dette er i samsvar med Regjeringens erklæring.

Flere store og viktige saker i tråd med de politiske mål i regjeringserklæringen er under arbeid, med stortingsmeldinger og -proposisjoner om velferd, inkludering, pensjon og statlig eierskap, for å nevne noen. Det er store saker som sammen med statsbudsjettet vil prege arbeidet i Stortinget kommende høst.

Som sagt: Mye er bra i Norge, og det går godt med økonomien. Det er optimisme i næringslivet. Arbeidsledigheten er redusert siden regjeringsskiftet.

Selv om ledighetsnivået er lavt, er det fortsatt grupper som sliter med å få innpass på arbeidsmarkedet. Vi er opptatt av dem som fortsatt har problemer i arbeidsmarkedet. Regjeringen foreslår å styrke innsatsen for yrkeshemmede med 1 000 flere plasser.

Virkningen av en ny politisk kurs merkes aller sterkest i kommunene. Den kraftige veksten i kommuneøkonomien i år gir mer eldreomsorg og en bedre skole. Det er igjen stor fart i barnehageutbyggingen, og foreldrebetalingen er satt ned. Alt dette er i tråd med Soria Moria-erklæringen.

Det har mange ganger underveis blitt stilt spørsmål fra deler av opposisjonen om man ville få de effektene man trodde da man satset på kommuneøkonomien. Nå har vi dokumentasjon for det. Satsingen er kommet der hvor Regjeringen har forutsatt det.

Jeg vil nevne to områder til der den politiske kursen er snudd. Den planlagte privatiseringen av skolen er stanset. Det er et meget viktig prinsipielt spørsmål. Vi ønsker ikke en privatisering av Utdannings-Norge, og derfor kommer det en ny lov som styrker fellesskolen.

Reverseringen av den forrige regjeringens forslag om midlertidige tilsetninger og svekket stillingsvern er en annen viktig kursendring. Vi er opptatt av et arbeidsliv for alle, med gode arbeidsvilkår. Det er et konkurransefortrinn for norsk næringsliv, ikke en hemske, som de andre politiske fløyene tilsynelatende synes.

I går behandlet Stortinget forvaltningsplanen for Barentshavet og havområdene nord for Lofoten. Forvaltningsplanen legger til rette for ny næringsaktivitet i nord, og gir en god balanse mellom miljø og næring. Gjennom nordområdepolitikken har Regjeringen startet en offensiv for nordområdene. Den operative aktiviteten er økt for både Kystvakten og Orion-fly. Ny optimisme preger den nordlige landsdel.

Når vi snart avslutter vårsesjonen her i Stortinget og etter hvert reiser hver til vårt, reiser jeg til en landsdel og til et fylke med framtidstro og mange positive utviklingstrekk. Det er nyetableringer, økning i verdiskapingen og kraftig økning i eksporten som preger mye av vårt næringsliv i distriktene. Nylig fikk Regjeringen gjennomslag i ESA for differensiert arbeidsgiveravgift, noe som uten tvil er det aller beste og mest målrettede distrikts- og regionalpolitiske virkemiddelet vi har.

Opposisjonens rolle kjenner vi alle sammen. Vi er der hver vår gang. Opposisjonens rolle er å angripe regjeringen, det skjønner alle. Selvfølgelig er det slik at mange oppgaver ikke er løst etter åtte måneder. Det er heller in-

gen fra regjeringspartiene som gir inntrykk av at vi har løst alle oppgavene, at vi har nådd alle mål, at vi har innfridd alle løfter. Men det er fra regjeringspartienes side grunn til å oppsummere nå i vår med å si at vi er godt i gang med å innfri løftene i Soria Moria-erklæringen

Med dette ønsker jeg alle en god sommer.

Presidenten: Det var en hyggelig hilsen, men her fortsetter vi.

Det blir replikkordskifte.

Ulf Leirstein (FrP) [13:57:41]: Det siste som taleren var inne på, tror jeg vi kan være enige om, på tvers av alle mulige partigrenser.

Da vi diskuterte revidert i fjor, var Arbeiderpartiet, og spesielt den nåværende parlamentariske leder i Arbeiderpartiet, veldig opptatt av sykehusenes økonomi. Man flagget det som den store saken til Arbeiderpartiet mot den sittende regjering og også for å prøve å komme med kritikk mot Fremskrittspartiet.

Nå når Arbeiderpartiet har kommet i posisjon, ser vi i dette reviderte budsjettet, til tross for at vi vet at sykehusene sliter, og til tross for at vi hører om nedleggelser og oppsigelser, at man flagger kun 100 mill. kr mer til sykehusene, som da skal siktes inn mot skjevfordelingen mellom helseregionene.

Er det slik at representanten Solberg er fornøyd med den innsatsen regjeringspartiene nå viser i dette reviderte budsjettet, i forhold til sykehusene?

Hill-Marta Solberg (A) [13:58:35]: Jeg prøver å tenke tilbake, og jeg kan nesten ikke huske en eneste budsjett-korsvei i Stortinget der sykehusenes økonomi ikke har blitt styrket, ofte utover det regjeringen har foreslått. Så det er en lang historie når det gjelder å komme i mål med å kunne konstatere at vi har en trygg og solid sykehusøkonomi.

Regjeringen Stoltenberg så det da budsjettet lå på bordet sist høst, og økte derfor innsatsen i Sykehus-Norge og styrket økonomien til sykehusene med en halv milliard utover det som var foreslått. Det er også blitt en styrkning av økonomien ved denne omfordelingen. Her forserer den sittende regjeringen opprettingen av skjevheten utover det som var vedtatt i Stortinget, nettopp fordi man erkjenner at dette er et for stort problem i de helseregionene som er tyngst berørt av dette.

Torbjørn Hansen (H) [13:59:36]: Alle som har fulgt debatten siden i fjor høst, ser at næringspolitikken er begynt å bli et alvorlig problem for Regjeringen. Løftene om en mer aktiv næringspolitikk, kombinert med anklager mot den forrige regjeringen om passivitet og næringsnøytralitet, har skapt store forventninger. De forventningene har Regjeringen fulgt opp ved å kutte i de mest sentrale virkemidlene til næringsrettet forskning og Innovasjon Norge. Og de har kuttet 25 milliarder kr i Forskningsfondet. Samtidig er skattene økt, løftene om veibygging er glemte, og det har vært flere hjelpeløse forsøk på innblanding overfor enkeltbedrifter. I revidert nasjonalbudsjett blir denne politikken videreført.

Næringsministeren antydte nylig i Dagsavisen at bildet av den næringspolitiske verktøykassen skulle erstattes av et næringspolitisk smykkeskrin. Det innebærer vel at reelle tiltak skal erstattes med symbolpolitisk pynt. Kan representanten Hill-Marta Solberg forsikre oss om at vi snart får se en ordentlig satsing på verdiskaping, eller er den aktive næringspolitikken på vei rett ned i smykkeskrinet til næringsministeren?

Hill-Marta Solberg (A) [14:00:41]: Jeg vet ikke hvor god kunnskap representanten Hansen har om hva som befinner seg i smykkeskrin. Ofte er det noe ganske verdifullt og edelt som ligger der. Hvis man kan etablere noen edle og verdifulle virkemidler, kan det i så måte komme meget godt med også i næringspolitikken. Så etter min oppfatning har næringsministeren en klok tilnærming til viktigheten av de virkemidlene.

Det mest avgjørende i spørsmålet om hvordan det går i næringspolitikken, er hvordan det går i økonomien, og hvordan det går med sysselsettingen. Og her har ikke opposisjonen i ett eneste innlegg i dag kritisert Regjeringen, for alle må konstatere at det går veldig godt i norsk økonomi, det går godt i næringslivet, sysselsettingen øker, og ledigheten går ned.

T h o r b j ø r n J a g l a n d hadde her gjeninntatt presidentplassen.

Laila Dævøy (KrF) [14:01:40]: Forleden dag fikk jeg en mail fra LO i Trondheim, der de bl.a. skrev følgende:

«LO i Trondheim forventer at Stortinget bidrar til å løse de økonomiske problemene ved St. Olavs Hospital mhp. drift og investeringer i fase II nytt sykehus, slik at man møter de helsebehov befolkningen har.»

LO i Trondheim viser til situasjonen akkurat nå, med uavklarte forhold rundt balansekravet, at psykiatrimidler salderer det somatiske underskuddet, og at styret har vedtatt å nedlegge en sengepost ved sykehuset. I tillegg viser de til skjevfordelingen av Helse Midt-Norge, som jo er en realitet også for Helse Vests vedkommende. De påpeker videre at dersom byggetrinn II ikke blir realisert, «vil det være en katastrofe for tilliten hos fagbevegelsen og befolkningen» i regionen.

Regjeringen har sagt nei til samtlige forslag fra opposisjonen om å gi mer midler til de to nevnte helseregionene i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett. Mitt spørsmål er følgende: Har Arbeiderpartiets parlamentariske leder et råd om hvilket svar jeg bør gi til LO i Trondheim?

Hill-Marta Solberg (A) [14:02:45]: Det første rådet jeg vil gi til representanten Dævøy, er å tenke igjennom hva den regjeringen representanten selv var medlem av, bidrog til på sykehussiden i forrige periode. Da hadde man fire år på seg til å få orden på balansesituasjonen i Sykehus-Norge. Det greide man aldri. Det strever også den regjeringen som nå har tatt over, med å få ordnet opp i. Det er en sak som helseministeren også arbeider med.

Som jeg også sa i min forrige replikk: Når regjeringen Stoltenberg nå foreslår å framskynde opprettingen av den-

ne skjevfordelingen, går det faktisk lenger enn den planen for oppretting som Stortinget vedtok å legge til grunn. Det som nå er foreslått, er å rette opp skjevfordelingen raskere enn det som egentlig lå til grunn fra Stortingets side. Det er et uttrykk for at Regjeringen tar situasjonen på alvor, og så raskt som mulig ønsker å få rettet opp den skjevheten vi vet eksisterer mellom helseregionene.

Christian Tybring-Gjedde (FrP) [14:03:56]: Representanten Lundteigen fra regjeringspartiet Senterpartiet uttalte litt tidligere i debatten at vi må redusere privat forbruk og private investeringer, fordi den totale aktiviteten i norsk økonomi ble for høy. Det var interessant. La oss anta at representanten Lundteigen er på linje med Regjeringen, det er ikke så ofte, men la oss anta det. Hva er da bakgrunnen for å satse så mye på såkalt aktiv næringspolitikk og f.eks. å bevilge 1 milliard kr til Innovasjon Norge, eller å satse på økt turisme – rett og slett få fart på næringslivet, som Hill-Marta Solberg også skrot av tidligere – hvis det allerede blir investert for mye i norsk økonomi og privat forbruk er for høyt? Ville det ikke da vært klokere å kutte all støtte til Innovasjon Norge, så man slapp å få den private veksten og det offentlige kunne ta over?

Hill-Marta Solberg (A) [14:04:47]: Jeg synes dette er en glitrende illustrasjon på at Fremskrittspartiet aldri noen gang har skjønnet hvordan virkemidlene i f.eks. Innovasjon Norge fungerer. Jeg bruker mer enn gjerne mitt eget hjemfylke, Nordland, som et godt eksempel – et distriktsfylke som har hatt stor glede og nytte av Innovasjon Norges virkemidler. Der er det blitt etablert et stort antall arbeidsplasser som ikke ville blitt det uten slike virkemidler. Et sånt apparat må vi ha i erkjennelsen av at også når det er press i økonomien, fordeler dette seg ulikt. I enkelte deler av landet er det stort press. I andre deler av landet er det nødvendig å stimulere til næringsutvikling og nyskaping. Slik fungerer også de virkemidlene som finnes innenfor f.eks. Innovasjon Norge.

Odd Einar Dørum (V) [14:05:40]: Representanten la stor vekt på å skildre at det går bra i Norge. Mye går bra. Men det som er viktig i Norge, for både kommende generasjoner, nåværende generasjoner og det ufødte næringsliv, er forskningen vår. Den sittende regjeringen kuttet i forskningsinnsatsen, det vet vi, i budsjettet for inneværende år. Det jeg synes var langt mer forskrekkende – spesielt for en representant som tilhører et parti som har sans for spleis og dugnad, om jeg får uttrykke meg slik – gjelder den sjenerøse ordningen som inviterer til at private kan gi tilskudd til forskning. Nå gir private faktisk mer enn de nåværende regjeringspartiene trodde var mulig, men når de private gir mer, svarer Regjeringen med å dekke inn det som gis mer, ved å kutte i andre forskningsmidler.

Synes representanten det er en redelig måte å ta imot en utstrakt hånd fra det sivile samfunn på? Synes representanten det er en OK måte å lage spleis og dugnad på? Er ikke representanten også enig med meg i at man bør fullføre forskningsinnsatsen i Ny-Ålesund, slik at når amerikanerne kommer dit, som Regjeringen prisverdig

inviterer til, tar vi den helt ut? Det er dessverre ikke situasjonen i dag.

Hill-Marta Solberg (A) [14:06:44]: Først vil jeg si at jeg har veldig stor sans for spleiselag, og det er også med på å prege Arbeiderpartiets politikk på svært mange områder.

Det som er bildet når det gjelder forskning i Norge og innsatsen der, er ikke at det er den offentlige innsatsen på forskningssiden som gjør at vi ligger betydelig etter, men det faktum at innsatsen fra private er svært mye lavere i Norge enn i mange andre land vi kan sammenlikne oss med. Derfor kommer vi samlet sett ut med en lavere forskningsinnsats.

Forskningsfondet skal bygges opp og styrkes. Det har det regelmessig og årvisst også blitt, og det kommer det også fortsatt til å bli.

Når det gjelder innsatsen som Norge har lagt ned for å bygge ut og legge til rette for forskning på Svalbard, er den meget imponerende og god. Og jeg skal gjerne være med og jobbe for at vi også skal fylle disse veldig flotte fasilitetene som vi har lagt til rette for der oppe, med flest mulig forskere.

Presidenten: Replikordskiftet er omme.

Svein Flåtten (H) [14:08:02]: Forutsigbarhet er viktig i økonomiske spørsmål og skattespørsmål. Av den grunn har det vært vanlig at skatteendringene i revidert budsjett har vært små – og som regel i hvert fall utredet. Det er derfor ikke rart at det blir reaksjoner på de betydelige skatteskjerpelser som nå er foreslått på privat sparing. Det gir et inntrykk av at ingen anledning forsømmes til å gi skatteøkninger. Innføring av beskatning på individuelle pensjonsavtaler og fjerningen av fritak for formuesbeskatning på livrenter har et helt annet omfang og innebærer helt andre konsekvenser enn det vi vanligvis har sett i reviderte budsjett.

Jeg synes ikke det er uventet med skatteøkninger fra Regjeringen – det er det motsatte som ville ha vært uventet. Det som er uventet, er at det er improvisert og frikoblet fra en konsekvensutredning. Det er en dramatisk ny beskatningen av norsk sparing. Over 800 000 personer har etablert muligheter til en slik type sparing.

Pensjonskommisjonen, og senere med pensjonsforliket i Stortinget, bygger på tre hovedbjelker: folketrygd, arbeidsmarkedsbaserte pensjonsordninger – og nettopp privat pensjonssparing. Den endringen som nå gjennomføres, tar vekk én av pilarene, nemlig den private sparingen ved at skattefordelen fjernes. Dette er en beskatning på vanlige menneskers sparing, ikke på velstående menneskers formuesoppbygging, slik finansministeren synes å anta. Det er den type antagelser som i hvert fall ville fått klare motforestillinger om man hadde gjort en konsekvensvurdering. Da ville det ikke blitt nødvendig i budsjettdokumentene å indikere at dette benyttes av folk med høye inntekter og formue, for siden å måtte slå retrett, i et svar til Høyres stortingsgruppe, der det medgis at over 50 pst. av de som benytter IPA, har en bruttoinntekt på

under 400 000 kr og mange tjener under 250 000 kr brutto. Det betyr at selv i budsjettokumentene må en lete bak «mer til de rike»-retorikken fra valgkampen for å få frem realitetene. Men nå er det ikke valgkamp lenger, nå er det alvor, og noen skal leve med eller av de resultater avgjørelser skaper.

Ved å ha utredet dette, kanskje sendt det på høring, ville en også funnet ut at mange sparer gjennom IPA nettopp for å skaffe seg bedre pensjonsløsninger enn de minimumsløsninger man ellers får. Dette er paradoksalt i et land med solid sparetradisjon og generasjoners nedarvede nøkternhet.

Ved en utredning ville man kanskje kommet i kontakt med interesserorganisasjoner, som f.eks. Landsforeningen for trafikkskadde. De ville kunne ha fortalt om et par tusen unge mennesker som har plassert sine engangserstatninger i livrente i forvissning om at avkastningen skal forbedre det tilbudet de får fra det offentlige – et offentlig tilbud som uansett standard aldri kan bli bra nok for slike skjebner. Det er også et faktum at erstatningsutmålingene fra forsikringene har tatt høyde for at det ikke skal beregnes formuesskatt. Det nytter ikke å komme tilbake til selskapet og si at man nå har en tredjedel mindre i avkastning fordi Regjeringen har endret spillereglene. Man vil også kunne få innspill fra andre – fra Overformyndieriet og andre som forvalter penger – om at dette er dårlige løsninger.

Bare det at man kan overse slike grupper, sier meg at disse 800 000 potensielle sparerne fortjener at man burde ha foretatt en helt annen utredning. Skjerpelsene er ikke bare manglende utredet, men de er også sosialt svært dårlig gjennomtenkt. Jeg må si at særlig det siste kler en finansminister fra SV svært, svært dårlig.

Jeg skjønner at komitelederen i begynnelsen av debatten, i sitt panegyriske innlegg om hva man gjør, ikke minst for de svake, ikke hadde anledning til å gå i detaljer om noen tusen trafikkskadde. Vi er opptatt av det. Jeg håper også at finansministeren vil bruke sin utvilsomme sosiale samvittighet til å utrede dette nærmere. Nå har hun sagt i dag at hun vil se på situasjonen for trafikkoferne. Det er bare én hake ved dette, og det er at dette er én sak som media har pekt på. Det finnes flere tilfeller som vil dukke opp i kjølvannet av denne debatten og i kjølvannet av medie-debatten. Det er bare én måte å gjøre dette på, og det er å foreta en fullstendig utredning av konsekvensene ved hele forslaget. Man er utvilsomt i et ulendt terreng og har ikke blitt utstyrt med kart. Og så vidt jeg kan skjønne, må det mest fornuftige være å snu eller i hvert fall finne en meget justert kurs.

Rolf Terje Klungland (A) [14:13:11]: Norge har en stolt tradisjon som foregangsland innen miljøvern. Gjennom tiltak her hjemme og gjennom internasjonalt arbeid har vi bidratt til bedre miljø. Norge har signert mange forpliktende miljøavtaler, og skal Norge opprettholde sin status som en miljønasjon, er det helt nødvendig at vi gjør alt vi kan for å opprettholde disse. Samtidig må vi gjøre det på en måte som ikke resulterer i at vi flytter miljøproblemer og byrdene til andre steder i verden.

Gøteborgprotokollen er en viktig internasjonal miljøavtale som forplikter oss til å redusere utslippene av NO_x vesentlig innen 2010. Vi har lenge visst om disse utfordringene. Etter fire år med en borgerlig regjering, der lite eller ingenting ble gjort, er det derfor en stor oppgave for den rød-grønne regjeringen å nå det målet. Det er også bakgrunnen for at Regjeringen i revidert varsler at den tar sikte på å innføre en NO_x-avgift. Men en avgift i seg selv bidrar ikke nødvendigvis til store nok reduksjoner i NO_x-utslippene. Det er innretningen på den og hvilke utslipps-reducerende tiltak en slik avgift utløser, som vil være det avgjørende. Min oppfatning er at næringslivet, skipsfarten, fiskerne, landbasert industri, oljesektoren mv. tar disse miljøproblemerne på alvor og vil bidra til å oppfylle forpliktelsene i Göteborgprotokollen. En tett og god dialog mellom myndighetene og næringslivet vil derfor være svært viktig for å få ønskede resultater.

Skipsfarten og fiskeriene står for en stor del av de NO_x-utslippene vi har. Selv om inntjeningen er god i deler av flåten, vet vi at mange sliter med dårlig økonomi – spesielt de i kystflåten, sliterne langs kysten. Disse opplever også en sterk konkurranse fra lastebilnæringen. Når målet er at vi skal ha mer gods over til sjø, må vi ta spesielt hensyn til denne næringen når vi nå pålegger den en avgift. Vi kan ikke risikere at næringen langs kysten forsvinner.

Ett virkemiddel for å redusere NO_x-utslippene er overgang til gass. En aktiv strategi for bygging av flere gasskip vil derfor være et viktig bidrag for å oppfylle forpliktelsene i Göteborgprotokollen.

Det reviderte budsjettet inneholder også et krafttiltak mot soningskøene og for bedre soningsforhold. I Soria Moria-erklæringen varslet Regjeringen at den ville prioritere styrking av kriminalomsorgen, og i løpet av 2006 skal det etableres nærmere 250 fengselsplasser. Det foreslås i revidert budsjett å etablere 90 åpne plasser på Vestlandsheimen i Bergen og 60 plasser i Bruvoll leir i Nord-Odal. Dette er kapasitetsutvidelse, med tiltak i de regionene der køproblemerne er størst når det gjelder soning i fengsel. Arbeidet med etableringen av Halden fengsel fortsetter også som planlagt, med etablering av 251 plasser i 2009. Innholdet i soningen vil samtidig styrkes gjennom 7,4 mill. kr til utdanning, bibliotek og helsetilbud for de innsatte. Samlet for 2006 har Regjeringen dermed satt av over 35 mill. kr til styrking av soningsforholdene.

Vi må også styrke mulighetene for et kriminalitetsfritt liv etter soning. Det er noe av det viktigste i kriminalpolitikken. Å fjerne den lange soningskøen reduserer også presset på politiet når det gjelder transport. Dette gir mer politiskraft til å kunne møte både vinningskriminaliteten og den alvorlige, organiserte kriminaliteten. Dette er en helhetlig politikk for mer trygghet i Norge.

Framover må vi satse mer på soningsforholdene, på et bedre tilbud i fengslene og, ikke minst, på en bedre oppfølging av gjengangerne når de kommer ut etter soning, slik at vi kan få dem ut av kriminalitetslivet, som er den største faren når det gjelder sikkerhet.

Dagfinn Høybråten (KrF) [14:18:28]: Vi har bak oss det første stortingsåret siden 1985 med en flertallsre-

gjeriing. Før valget drev Jens Stoltenberg en intens agitasjon for flertallsregjeringens fortrefelighet. Folk skulle stemme på de rød-grønne for å slippe spill, spetakkel, omkamper og alt det tøvet, sa han på NRKs folkemøte 16. august i fjor. Så fikk vi en flertallsregjering, og vi fikk alt det andre på kjøpet.

Flertallsstyret har ikke blitt det Soria Moria som valgpropagandaen spådde. I sak etter sak har uenigheten mellom regjeringspartiene og innad i regjeringspartiene kommet til syne. Noen har til og med gått i demonstrasjonstog mot egen regjering. Saker som styreledervalg i Statoil, bordbønn i skolen, boikott av Israel, støtte til Hamas og oljeaktivitet i nord er eksempler på at det slett ikke har vært så rolig og fordragelig innad. Det er også et dårlig tegn at store saker som har vært varslet til Stortinget i år, ennå ikke er fremmet.

For så vidt er det forståelig at en regjering som har store utfordringer i sitt interne samarbeid, velger å ikke involvere seg med opposisjonen når den ikke må. Men også her opplever vi noe annet enn det statsministeren erklærte da han tok fatt på sin gjerning. Da inviterte han hele Stortinget til et samarbeid der han ville trekke på kunnskap og kompetanse også i opposisjonen. Rett skal være rett. Noen av hans statsråder etterlever dette. For eksempel skal statsråd Sylvia Brustad ha honnør for sin oppfølging av Kristelig Folkepartis initiativ til tverrpolitisk dugnad om framtidens eldreomsorg. Og vi er glade for at kuttene til private sykepleierskoler og til Amatheia er rettet opp. Men det generelle bildet er en regjering som ikke trenger opposisjonen, og derfor verken spør den, lytter til den eller samarbeider med den. Det er greit nok. De har jo flertall. Men klokt er det ikke.

Gjennom fire år har de tre regjeringspartiene bygget opp forventninger hver for seg og sammen om alle de gode tiltak som skulle få penger, om alle små og store problemer som skulle løses – om hvor fint og flott alt skulle bli. Det er nok mange som er blitt skuffet dette året over alle valgløftene som det så langt ikke er blitt noe av: Renteøkninger spiser opp lønnsøkningen for mange. Hvor er det blitt av vannet i svømmebassengene? Hvor er det blitt av de nye grep i fattigdomssatsingen? Hva med kontantstøttemottakerne, som har fått 357 kr mindre å leve av hver måned, til tross for løfter om at kontantstøtten skulle vernes fram til 2008?

Kristelig Folkeparti har ved revideringen av budsjettet stilt i fokus de vanskeligst stilte, de som sliter mest. Vi satser på over 3 000 flere plasser for yrkeshemmede enn det Regjeringen gjør. Vi setter inn en tiltakspakke for rusavhengige gjennom så vel helseforetak som private institusjoner. Vi gjenoppretter nivået på kontantstøtten og styrker samlivstiltak og tilbud til familier med funksjonshemmede barn. Dessuten retter vi opp Regjeringens kutt i fjor høst i bevilgningene til frikirkebygg og til private høyskoler, og vi satser mer på rassikring. Sammen med de andre opposisjonspartiene foreslår vi også fulle trygderettigheter for selvstendig næringsdrivende, men ingenting av dette får flertallspartiernes støtte.

Kristelig Folkeparti er et kristendemokratisk parti, og vi er et sentrumparti. I innstillingen til revidert budsjett

har Kristelig Folkeparti og Venstre en felles merknad hvor vi trekker fram noen av de verdiene og sakene som kjennetegner sentrumpartiene i norsk politikk:

- satsing på små enheter og kulturelle og menneskelige verdier
- vern om familie og nærmiljø
- en familiepolitikk med vekt på valgfrihet og god omsorg
- satsing på frivillig virksomhet
- en aktiv distriktspolitikk som bidrar til levende og livskraftige bygder
- satsing på utdanning og kompetanse
- ansvar for miljøet, der forvaltertanken og ansvaret for framtidige generasjoner er styrende
- balanse mellom offentlig og privat sektor
- rettferdig fordeling så vel nasjonalt som internasjonalt

I grunnmuren for det hele er et samfunn bygget på et solid verdifundament, nedfelt bl.a. gjennom vår kristne og humanistiske kulturarv, et samfunn der mennesket står i sentrum for samfunnsbygging og for samfunnets institusjoner, og der begreper som åndsfrihet, toleranse og personlig frihet er retningsgivende.

Kristelig Folkeparti samarbeider fra sak til sak med alle partier på Stortinget. Det er innholdet i politikken som avgjør hvem vi samarbeider med. Vi markerer ikke uenighet for uenighetens skyld. Vi er opptatt av å finne gode løsninger på de sakene vi er opptatt av, til beste for de menneskene som bor i landet vårt.

I den politiske situasjonen som vi nå har i Stortinget, ville nettopp dette hensynet tjent på at det var rom for noe mer samspill mellom Regjeringen og opposisjonen enn det innstillingen til revidert nasjonalbudsjett vitner om. Å flytte på fattige 700 000 kr gir ikke spesielt mye spillerom, verken for regjeringspartienes grupper her i Stortinget eller når det gjelder samspillet mellom Regjeringen og opposisjonspartiene, noe statsministeren vitterlig har erklært at han ønsker. Jeg utfordrer derfor Regjeringen og regjeringspartiene til å tenke igjennom hvordan de ønsker at dette samspillet skal foregå i resten av denne stortingsperioden. Dette har vært et prøveår for mange av oss. Nå har vi tre år igjen til å gjøre dette på en bedre måte for de menneskene vi er satt til å tjene her i landet.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Karl Eirik Schjøtt-Pedersen (A) [14:23:43]: Jeg vil gjerne følge opp representantens invitasjon eller opplegg til et samspill mellom Kristelig Folkeparti og Regjeringen. Det har jeg også tidligere gitt uttrykk for. Det mener jeg vi har sett på enkelte områder, som representanten Høybråten også viste til. Jeg synes det er viktig å utvikle det.

Jeg synes også det er positivt at Kristelig Folkeparti og Venstre i innstillingen gir en raus honnør til Regjeringen for å ha prioritert en styrking av kommuneøkonomien. Vi har sett at Kristelig Folkeparti nettopp har vært opptatt av å styrke kommuneøkonomien. Det har denne regjeringen gjort. Vi har sett en stopp i privatiseringen av skolen, noe veldig mange av Kristelig Folkepartis lag rundt omkring i

landet nettopp har etterspurt. Vi har sett en styrking av distriktpolitikken, senest gjennom den stortingsmeldingen som legges fram i dag. Vi ser en videreføring, en utvikling, av velferdspolitikken, noe representanten Høybråten også er opptatt av.

Mitt spørsmål er: Er denne politiske utviklingen en omlegging av politikken som drar den politiske utviklingen nærmere eller fjernere det som er Kristelig Folkepartis verdigrunnlag?

Dagfinn Høybråten (KrF) [14:24:55]: Det er riktig at vi har gitt en raus kommentar til satsingen på kommunene. Det er ingen i Kommune-Norge som beklager at Regjeringen har satset mer på kommunene i dette årets budsjett. Det gjør heller ikke Kristelig Folkeparti. Men når representanten Karl Eirik Schjøtt-Pedersen forsøker å ta Kristelig Folkeparti og Kristelig Folkepartis partilag til inntekt for den kraftige innstramningen som Regjeringen har gjort i forhold til friskolene, er han ute i et nokså urent farvann. For det er helt klart at den bråstoppen som Regjeringen har innført i forhold til friskoler, som den før valget sa den skulle skjerme, nemlig de som utgjør et religiøst, livssynsmessig eller pedagogisk alternativ, har overhodet ingen støtte i Kristelig Folkeparti.

Det er helt rett at vi er fornøyd med satsingen på en eldrereform. Men vi er ikke fornøyd med de mange konfrontasjoner som Arbeiderpartiet har rettet mot Kristelig Folkeparti i viktige verdispørsmål, ikke minst når det gjelder bioteknologiloven.

Heikki Holmås (SV) [14:26:19]: I forrige periode satt Dagfinn Høybråten i en regjering som slo fast at statsbudsjettets utgifter og veksten i dem skulle utgjøre en stadig mindre andel av den samlede økonomien i landet. Med andre ord: Forskjellen mellom den velstanden vi så utvikle seg blant private, og som mange, mange folk merket, og det nivået og den kvaliteten vi hadde i offentlig sektor, skulle bli større og større. Dette var i strid med Kristelig Folkepartis program, som sa at vi skulle ha en balansert utvikling mellom privat og offentlig sektor, og det er stikk i strid med vårt regjeringsprogram, som sier at veksten i de offentlige utgiftene over statsbudsjettet skal være større.

Da er mitt spørsmål til Kristelig Folkeparti vedrørende den økonomiske politikken framover: Kommer Kristelig Folkeparti til å velge mer skattelette, slik som det stod i Sem-erklæringen, eller vil de velge mer fellesskap, slik det står i Soria Moria-erklæringen?

Dagfinn Høybråten (KrF) [14:27:29]: Representanten Heikki Holmås gir en noe forkjørt beskrivelse av den forrige regjeringens politiske grunnlag. Det er riktig at det var et mål – et mål vi, så vidt jeg husker, innfridde – at de offentlige utgiftene ikke skulle overstige veksten i økonomien. Og *det* er ganske viktig i en økonomi, at det er en privat sektor som skaper de verdiene som vi ønsker å fordele. SV er jo eksperter på å fordele, men det er også viktig at verdiene skapes et sted.

Kristelig Folkeparti kommer i denne perioden ikke til å prioritere store, nye skattelettelser. Det sa vi i valgkampen. Det sier vi nå. Vi kommer derimot *ikke* til å stå for en uansvarlig økonomisk linje, der vi lar offentlig sektor vokse mer enn det veksten i økonomien gir grunnlag for. For det er med på å fortrenge den verdiskapingen som det er helt nødvendig at skjer i privat sektor, for at vi skal kunne få gode velferdsordninger i offentlig sektor.

Magnhild Meltveit Kleppa (Sp) [14:28:42]: Senterpartiet følger med interesse Kristeleg Folkeparti si grensedraging mot høyre. Vi har sett det denne veka i to store saker – først i samband med behandlinga av kommune-proposisjonen, der Kristeleg Folkeparti no vil ha både eldresatsing og meir helsepersonell etter fire år i regjering, og vi såg det i samband med behandlinga av forvaltingsplanen for nordområda, der det var all grunn til å undra seg over kva dei eigentleg hadde fått til i lag med Høyre.

Så har Kristeleg Folkeparti og Venstre i innstillinga i dag behov for ein eigen merknad for å fortelja at dei er plasserte i sentrum. Det lovar veldig godt for eit framtidig samarbeid. Dei ynskjer å fokusera på ein god balanse mellom offentlig og privat sektor, ei rettferdig fordeling nasjonalt og internasjonalt, eit levande folkestyre, familie og nærmiljø, distrikt, utdanning, kultur og frivillig medverknad.

Mitt spørsmål til Høybråten er: Er det hjå dagens regjering, eller er det i lag med Høyre, han vil få styrkt nettopp denne politikken?

Dagfinn Høybråten (KrF) [14:29:45]: Det første jeg vil si, er at jeg hadde ventet at når sentrumpartiene Venstre og Kristelig Folkeparti summerer opp sentrumsverdier i en så viktig politisk innstilling som den til revidert nasjonalbudsjett, hadde sentrumpartiet Senterpartiet sluttet seg til det. Men så stort handlingsrom har tydeligvis ikke Senterpartiet under denne flertallsregjeringen at de kunne få lov til å slutte seg til noe som er fellesstoff for Senterpartiet og de to andre sentrumpartiene i norsk politikk.

For det andre må jeg si at vi er fornøyd med flere av de tingene som den nye regjeringen har gjort, ikke minst at man har videreført det vi satte i gang når det gjelder å forberede en eldrereform II. Det er ikke slik at det var noe denne regjeringen fant på.

Derimot må jeg si at jeg er meget skuffet over Senterpartiet når det gjelder de mange kutt Senterpartiet har vært med på, som når det gjelder kontantstøtten, når det gjelder Norsk Lærerakademi, når det gjelder frikirkebygg, når det gjelder den lokale norske kirke. Om det at Senterpartiet heller ikke har vært med på å rette opp dette i ettertid, kan jeg si det slik som representanten Meltveit Kleppa sa det til meg i mange runder i forrige periode: Det hadde jeg ikke ventet av Senterpartiet!

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til replikk.

Magnhild Meltveit Kleppa (Sp) [14:31:23]: Vi i Senterpartiet ynskter eit regjeringsskifte fordi vi meiner at

ressursane og moglegheitene i dette landet skal forvaltaast på ein meir klok og framtidsretta måte.

Den siste veka i vårsesjonen bekreftar til fulle viktige endringar, som ei varsla storsatsing på alternativ energi, differensiert arbeidsgivaravgift innført i 204 kommunar og ein kompensasjon til dei som ikkje opplever gjeninnføring, 8 milliardar kr meir i frie inntekter til kommunane på to år, ein forvaltningsplan for nordområda, med ein god balanse mellom næring og miljø, i dag, på Lucky Næroset, ei ny distrikts- og regionalmelding og så eit vedtak her i Stortinget: eit revidert nasjonalbudsjett som er eit ytterlegare steg i rett retning.

Vi gler oss over meir til samferdsel. Vi veit at kvar einaste kilometer ny asfalt har betydning for busetjing og næringsliv. 50 mill. kr til breiband vil gi langt fleire enn i dag tilknytning til nett. Vi er svært fornøgde med at Regjeringa foreslår å fjerna Bondevik II sin usosiale eigendel på fysioterapi, og vi gler oss over 1 000 fleire tiltaksplassar for yrkeshemma, og over at innsatsen for å gi bustadlausa tak over hovudet blir intensivert. Skeivfordelinga mellom helseføretaka blir raskare retta opp, og eit nasjonalt senter for kvinnehelse blir etablert.

Regjeringa foreslår ei rekkje mindre tiltak som betyr mykje for mange folk sin kvardag. Det er bra at folk i Stranda no veit at fjellpartiet i Åkerneset skal overvakast, og at landbruksministeren får på plass eit springssystem i matkjeda. Vi er òg svært fornøgde med at nasjonale og lokale kalkingsprosjekt kan vidareførast, at det blir oppretta eit informasjons- og kompetansesenter for villrein, og at fleire eigedommar blir sikra for friluftsføremål.

Så følgjer Regjeringa opp med betydeleg fleire barnehageplassar og snur reverseringa av kutt i studieforbund og private høgskular. Lokalavisene er viktige demokratitorg. Regjeringa lova kompensasjon for auka portoutgifter og held no ord.

Ei av dei endringane som blir gjorde i skattesystemet, er lovfesting for sjølvstendig næringsdrivande til å få frådrag for eiga pensjonsordning, ei oppfølging av pensjonsforliket, med senterpartistempel. Endra reglar for innkreving av eigedomsskatt gir større lokal handlefridom for dei kommunane som benytter seg av det.

Det er mykje som er ugjort. Regjeringa viser etter åtte månader likevel ein tydeleg profil: ein offensiv nærings- og distriktspolitikk, betre lokale velferdstilbod og kamp mot auka forskjellar.

Vi registrerer med interesse den merknaden som Kristeleg Folkeparti og Venstre har skrive i dagens innstilling, og som fortel kva verdiar dei eigentleg står for. Dei har behov for å klargjera her i Stortinget, og dei har behov for å klargjera det ut til folk, at dei eigentleg er sentrumparti. Frå vår side hadde vi ikkje behov for å gå inn i ein slik merknad. Vi meiner at den politikken som Regjeringa no står for, viser ein god balanse mellom offentleg og privat sektor, viser ein kamp for rettferdig fordeling nasjonalt og internasjonalt, legg vekt på eit meir levande folkestyre, tek i vare både familien og nærmiljøet, har ein meir aktiv distriktspolitikk og satsar på utdanning, kultur og frivilligheit. Vi synest at det er oppløftande med denne klargjeringa frå Kristeleg Folkeparti og Venstre, og vi ser fram til

eit godt samarbeid med dei to andre regjeringspartia og med Kristeleg Folkeparti og Venstre i store, viktige saker framover.

President: Det blir replikkordskifte.

Ulf Leirstein (FrP) [14:36:43]: Jeg har registrert at stort sett samtlige talspersoner for regjeringspartiene i dag er veldig opptatt av å få fjernet denne usosiale egenandelen, slik de selv uttrykker det. Men det var da vitterlig kun Fremskrittspartiet som stemte imot å innføre den, slik at i så fall retter man opp sin egen bommert fra i fjor høst.

Men det jeg har lyst til å si, er at i forrige periode opplevde vi et senterparti som var mye mer proaktivt når det gjaldt tolkning av handlingsregelen og hvordan de så for seg en bruk av mer oljepenger til fornuftige investeringer – det være seg i Distrikts-Norge, i norske byer eller til norsk infrastruktur. Nå stiller Senterpartiet seg bak det grunnlaget man sitter i regjering på, og er i alle dokumenter veldig klar på at handlingsregelen skal legges til grunn, den skal følges, og at det skal være en såkalt ansvarlig, økonomisk politikk. Betyr det at Senterpartiet mener at den politikk man selv førte i forrige periode, ikke var en ansvarlig, økonomisk politikk? Eller hva er det som har skjedd?

Magnhild Meltveit Kleppa (Sp) [14:37:39]: Lat meg aller fyrst seia at når det gjeld oppretting av forslag frå førre regjering, skal ingen vera i tvil om at både Senterpartiet og dei andre regjeringspartia er opptekne av at flest mogleg skal ha moglegheit til å delta i arbeidslivet og moglegheit til hjelp i sjukdomsperiodar. Vi såg faktisk denne eigendelen nettopp som eit usosialt bidrag for mange av dei som går mellom arbeid og sjukdom, og er særst nøgde med at det no er endra.

Ingen skal heller vera i tvil om at vi står fast på vårt fokus frå Senterpartiet i førre periode for ein styrkt infrastruktur. Det er ikkje for ingenting at dagens regjering på tre veker faktisk fekk til ei sterkare styrking på samferdsle enn Framstegspartiet klarte i heile førre periode, trass i tre budsjettforlik.

Sonja Irene Sjøli (H) [14:38:52]: Uansett hvor mye regjeringspartiene skryter, er det et faktum at Regjeringens retorikk for et varmt fellesskap fra valgkampen i realiteten er blitt til en kald skulder for mange av de dårligst stilte i samfunnet, som bl.a. rusmiddelmissbrukere. Ifølge fagrådet for rus er dette det dårligste budsjettet siden forrige Stoltenberg-regjering.

Jeg kunne nevne flere eksempler, men jeg vil nevne det som topper listen av smålighet fra Regjeringen. Fornyingsministeren har lagt ned taleportalen, informasjonstilbudet til funksjonshemmede, blinde og eldre som ikke kan bruke Internett. De vurderte en kostnad på 300 000 til å være for høy, til tross for at det er flere tusen som bruker dette tilbudet. Høyre har selvfølgelig lagt inn igjen de 300 000, og jeg spør: Hvordan er det mulig for en tidligere sosialminister som har et hjerte for funksjonshemmede, å støtte forslaget om å legge ned taleportalen? Jeg vil også

spørre om hun vil ta initiativ for å gjenopprette denne taleportalen for funksjonshemmede.

Magnhild Meltveit Kleppa (Sp) [14:40:03]: Det framgår både av Soria Moria-erklæringa og av Regjeringa sin politikk så langt at vi i regjeringspartia her i Stortinget og i dei ulike departementa er opptekne av å motarbeida auka forskjellar. Det betyr òg at vi har mange konkrete prosjekt for å gi funksjonshemma ein betre kvardag, og det betyr at vi vil intensivera både det førebyggjande arbeidet for rusmiddelmissbrukarar og behandlingstilbodet.

Det kan nok vera at det i ein intensiv budsjettprosess kan koma opp gode forslag som det kan vera vel verdt å sjå nærara på. Eg synest at dagens innstilling gir ein veldig god balanse og gir ei ytterlegare styrking i kampen mot auka forskjellar.

Harald T. Nesvik (FrP) [14:41:21]: Denne regjeringen er i ferd med å bli norgesmester i bortforklaring. Jeg skal begrunne det med følgende:

Representanten Meltveit Kleppa var inne på egenandeler for fysioterapi som denne regjeringen var så glad for at man klarte å fjerne, som noe av det usosiale fra regjeringen Bondevik II. Det er med respekt å melde å bevege seg rimelig langt vekk fra sannheten. I forbindelse med budsjettbehandlingen for inneværende år stod nettopp regjeringspartiene på talerstolen her i Stortinget for å fortelle hvorfor man ikke kunne fjerne denne egenandelen, og at de derfor gikk inn for den – kun Fremskrittspartiet gikk imot.

Spørsmålet mitt er følgende: Vi mottar nå veldig mange meldinger om innsparingstiltak ute fra distriktene, fortrinnsvis fra lokalsykehus som må sommerstenge avdelinger, som har problemer med å opprettholde tilbudet. Det er mangler knyttet til medisiner, og man har ikke råd. Denne regjeringen har snart, som den eneste regjeringen de senere årene, ikke klart å bevilge én krone mer til sykehusene utover den lille opprettelsen av skjevfordelingen mellom helseforetakene. Hvordan ser representanten Meltveit Kleppa på dette i et distriktpolitisk perspektiv?

Magnhild Meltveit Kleppa (Sp) [14:42:28]: Det er ikkje ukjent at Framstegspartiet slår om seg med store ord. Eg trur kanskje at noregsmeister i bortforklaring er noko som Framstegspartiet må ta i seg igjen, ikkje minst når vi ærleg og oppriktig har retta opp den eigenandelen som gjeld fysioterapi, fordi vi fekk tydeleg mykje betre innsikt i dei verknadene som dette forslaget ville gi, og som altså kom frå Bondevik II.

Så til sjukehussektoren: Senterpartiet er, i motsetning til Framstegspartiet, opptekne av at vi skal sikra eit godt og likeverdig offentleg sjukehusstilbod, med private sjukehus som supplement. Ingen skal vera i tvil om at vi framleis skal stå på barrikadane for å sikra lokalsjukehusa. Det går òg fram av Soria Moria-erklæringa.

Odd Einar Dørum (V) [14:43:43]: Representanten Meltveit Kleppa sa at det var ikke nødvendig for Senterpartiet å skrive under på Venstres eller Kristelig Folkepar-

tis verdisignaler. Mon tro om det kanskje kunne være interessant, for Senterpartiet sitter i en regjering hvor man f.eks. kutter i støtten til så viktige institusjoner som det frivillige sivile samfunns private høyskoler som utfører samfunnsoppdrag. Man klarer å gjenopprette noe av kuttet på 4 mill. kr, men fortsatt er det institusjoner som utdanner f.eks. førskolelærere og lærere som har fått kutt. Fra Venstres side har vi sett det som så viktig at vi har fremmet et forslag tidligere i dag sammen med andre partier for nettopp å se på de frivilliges kår.

La meg tydeliggjøre det: Når det gjelder forskningsinnsats, hvor den sittende regjering egentlig ikke trodde på at det sivile samfunn eller private ville gi bidrag i det hele tatt, får vi altså en tredobling av de private bidragene. Det svaret Regjeringen gir, er at i stedet for å komme med de pengene man trenger i tillegg, tar man de pengene man allerede har bevilget fra det offentlige. Synes representanten Meltveit Kleppa at dette er et godt signal til ideell innsats i dette landet?

Magnhild Meltveit Kleppa (Sp) [14:44:46]: Fyrst til dei private høyskulane. Det er ingen tvil om at Senterpartiet meiner at desse skulane er eit viktig supplement, og at dei utfører viktige oppgåver i tillegg til det offentlege høgskulesystemet. Det seier òg Soria Moria-erklæringa. Vi vil sikra finansiering av desse skulane framover. Eg set mi lit til at det no skal vera ein gjennomgang av tilskots-systemet til denne typen høgskular, slik at det framleis skal gå an å ha eit godt økonomisk fundament både for Lærarakademiet og for andre private høgskular.

Når det gjeld forskning, har det frå partia frå Bondevik II versert mange ulike påstandar. Faktum er at forskinga er auka betydeleg òg i 2006-budsjettet i høve til tidlegare.

Björg Tørresdal (KrF) [14:46:04]: Kristelig Folkeparti er opptatt av en sterk frivillig sektor, og vi ønsker gode rammevilkår for idrett, kulturorganisasjoner og kristne organisasjoner. Vi synes det er trist at støtten til f.eks. private kirkebygg er tatt vekk, og vi synes det er smålig at disse organisasjonene som bygger mye på dugnad og gjør en god innsats for barn og unge, ikke får denne kjærkomne statsstøtten. Deler ikke representanten Meltveit Kleppa det synet at det er sårt at disse pengene har falt ut av statsbudsjettet – og heller ikke tatt inn i revidert? I så fall: Hva vil representanten Meltveit Kleppa gjøre for at støtten til private kirkebygg skal komme tilbake?

Magnhild Meltveit Kleppa (Sp) [14:46:44]: Frivillig sektor og det arbeidet som blir gjort der, er uvurderleg viktig. Så kan det vera ulike støtteordningar for å sikra at dette arbeidet blir både vidareført og styrkt. Det er t.d. slik at i 2006-budsjettet har dagens regjering funne plass til ti nye sentralar for frivillige. Regjeringa har òg varsla eit kulturløft der fyrste biten er på plass. Det er ei satsing som skal gå heilt til 2014. Eg trur at det skal vera mogleg framover å finna saman om ei styrking av frivillig sektor mellom sentrumspartia Venstre og Kristelig Folkeparti og regjeringspartia.

Eirin Kristin Sund (A) [14:48:14]: I likhet med mange andre er jeg glad for at norsk økonomi går godt. Det er få land i verden som kan vise til liknende resultater som Norge. Denne regjeringens viktigste mål i den økonomiske politikken er kampen mot arbeidsledighet og en rettferdig fordeling. Hvis økonomien settes over styr, er det de svakeste som rammes hardest. I dette forslaget til revidert nasjonalbudsjett ivaretar Regjeringen og flertallet målet om å verne om arbeidsplasser og fellesskapet.

I et revidert nasjonalbudsjett er det revidering vi skal gjøre. Det er ikke noen ny budsjettbehandling, noe en nesten kan få inntrykk av når en ser Fremskrittspartiets alternative budsjett, og ikke minst hvis en legger kostnadene knyttet til Fremskrittspartiets Dokument nr. 8-forslag til grunn. Det forundrer meg at Fremskrittspartiet ikke ser at en slik formidabel bruk av oljepenger, som det virkelig er, kan true arbeidsplasser i hele landet. Det kan bidra til økt rentenivå, høyere kronekurs og økende lønns- og prispress, som det store flertallet av fagfolk bekrefter.

Denne regjeringen legger opp til forsvarlig bruk av oljepenger, noe representanten Ulf Leirstein i dag kaller for «et eneste stort gjesp». En holder fast ved den oljepengetruken det var enighet om, i fjor høst, at en skulle ha.

En skal lete lenge etter et revidert budsjett som er så bra som dette. Og det gleder meg at en, uten å sette pengepolitikken over styr har hatt anledning til å bruke noe ekstra i tillegg til de justeringene som vi har måttet gjøre. Den ekstra potten vi har til rådighet, bruker Regjeringen godt. En viser i dette reviderte budsjettet at en går for en ny kurs som er forankret i Soria Moria-erklæringen.

At Regjeringen øker bevilgningene til barnehagene med bortimot 700 mill. kr, som følge av høyere utbygging enn tidligere antatt og ikke minst for å stimulere til fortsatt høy utbyggingstakt, viser at målet om full barnehagedekning blir tatt veldig alvorlig av Regjeringen. Dette vet jeg gleder mange småbarnsforeldre, og Kommune-Norge ser fram til at pengene skal komme. Ekstra gledelig er det at en har klart å komme ned på en makspris på 2 250 kr. Det er noe som jeg vet har gledet småbarnsforeldre, og som har vist godt igjen i deres lommebøker.

At en har gått tilbake på Bondevik II-regjeringens forslag når det gjelder egenandel på fysioterapi, og at vi ikke klarte å gjøre noe med det i forrige budsjett, er noe vi gjør noe med nå. Det viser også en endret kurs, en ny retning. Folk som trenger det mest, får et gratis tilbud tilbake. Det betyr at en gruppe mennesker som er hardt rammet og helt avhengig av behandling for å kunne fungere i hverdagen, nå slipper en ekstra byrde fra 1. juli 2006.

Det gleder et rogalandshjerte at en endelig får muligheten til å begynne arbeidet med å rette opp skjevdelingen i helseregionen. En har lenge og lenger enn langt jobbet for at bl.a. Helse Vest skal få en større andel av basisbevilgningene. Nå har en startet arbeidet, og Regjeringen vil fortsette det arbeidet.

Til slutt vil jeg takke Regjeringen for at den nå retter opp den åpenbare urettferdige bestemmelsen som ligger i eiendomsskatteloven. Denne regjeringen har ikke innført noen ny skatt eller hytteskatt. Denne regjeringen skal gi kommunene valgfrihet til å praktisere loven rettferdig.

Kommunene skal selv bestemme om de skal skrive ut eiendomsskatten. I dag er det ikke noen rettferdighet i at små leiligheter i byområder eller tettbygde strøk skal betale skatt, mens dyre hus som står litt utenfor byene med en kunstig grense, ikke skal betale noe. En kan være for eller imot eiendomsskatten. Det synes jeg er en redelig sak, men å prøve å framstille denne endringen som noe annet enn det den i virkeligheten er, er ikke bra, og det er heller ikke godt politisk håndverk.

Jeg vet at det sitter kommunepolitikere både fra Fremskrittspartiet og Høyre som er imot eiendomsskatten, og jeg vet at det er flere Høyre-politikere som er for eiendomsskatten, og som hilser denne endringen med glede. De mener at det er en mer rettferdig måte å gjøre det på.

Regjeringen kan være fornøyd med at også på dette punktet er det rettferdigheten som skal råde og seire til slutt.

Gjermund Hagesæter (FrP) [14:53:21]: Som tildelbare nemnt, har ikkje Framstegspartiet hatt nokon fullstendig gjennomgang av dette budsjettet. Vi har behandla dette som det det skal vere: eit revidert nasjonalbudsjett. Vi har altså gjort minimale endringar i forhold til i ei ordinær budsjettbehandling.

No konstaterer eg også at vi er blitt angripne på forskjellige måtar, bl.a. slik vi blei angripne av representanten Eirin Sund her, for at våre forslag ville skape eit dramatisk press i norsk økonomi. Og så blei vi angripne av representanten Holmås for at vi var for pinglete, og at det rett og slett ikkje var noko omfang i dette budsjettet vårt i det heile tatt. Det får meg til å føle meg trygg på at Framstegspartiet har lagt fram eit godt forslag til alternativt revidert nasjonalbudsjett, sidan ein altså ikkje greier å bestemme seg for korleis ein skal angripe oss.

Det viktigaste er likevel at vårt alternative reviderte nasjonalbudsjett har ei heilt anna innretning enn det Regjeringa sitt reviderte har. Vi har ein del skatte- og avgiftslettar, som vil ha ein heilt annan verknad på økonomien enn om ein sprøyter pengar inn i offentleg sektor.

Når vi f.eks. reduserer bensin- og dieselsavgifta med kr 1,65 pr. liter, vil det sjølvsagt ikkje medføre at bensin- og dieselpriisen går opp. Nei, det vil medføre det motsette. Bensin- og dieselpriisen vil gå ned for forbrukarane og for næringslivet. Det vil sjølvsagt medføre at ein del transportørar kan la vere å setje opp prisane på grunn av at ein får prisen lågare, og at dei då kan greie å operere med eit overskot utan at dei treng å velte slike auka kostnader over på kundane.

Sjølvsagt er det eit veldig godt poeng, som også parlamentarisk leiar var innom, at vi no har fått ein høgare bensin- og dieselpriis ut til forbrukarane og til næringslivet enn det vi føresette då vi vedtok statsbudsjettet for 2006. Då er det heilt identisk – bortsett frå at det er den omvendte situasjonen – med det som var tilfellet for 20 år sidan, i 1986, då Kåre Willoch argumenterte med at forbrukarane hadde fått ei utilsikta forbetring av kjøpekrafta si på grunn av oljeprisfallet. I den situasjonen vi er no, har vi altså fått den motsette situasjonen, nemleg at forbrukarane og næringslivet har fått ein utilsikta reduksjon av kjøpekrafta.

Framstegspartiet følger derfor Kåre Willoch sin argumentasjon frå 1986, sjølv om vi ikkje gjorde det på det tidspunktet. Det kjem jo sjølvstøtt av at vi er eit parti som ønskjer å redusere skattar og avgifter, ikkje å auke dei, men vi synest den argumentasjonen er grei å bruke no. Vi hadde jo håpa på at dei som støtta denne argumentasjonen i 1986, også hadde støtta oss no. Når ein då ikkje gjer det, må det anten kome av at ein meinte at den argumentasjonen var feil, eller det må kome av at den argumentasjonen berre gjeld i forhold til å auke skattar og avgifter, ikkje når det gjeld å redusere skattar og avgifter.

Elles har vi også eit eige Dokument nr. 8-forslag om mobiltelefonskatten. Det går kort og godt ut på at skatten på arbeidsgivarbetalt mobiltelefon og Internett blir fjerna. Vi har konstatert at denne skatten har skapt ein del vanskelege problemstillingar, bl.a. innanfor beredskapsyrke, der arbeidstakarar ikkje lenger ønskjer å vere tilgjengelege for arbeidsgivarar utanom arbeidstid når dei må betale skatt til staten for å vere disponible. Vi har også fått konkrete spørsmål som går på at tilsette bl.a. i politiet ikkje vil vere tilgjengelege lenger, og at dette altså skaper problem for beredskapen.

Vi innser at det er vanskeleg å avgrense dette, og derfor foreslår vi at heile denne skatteplikta skal vekk. Vi vil sjølvstøtt subsidiært støtte forslaget frå Høgre, Kristeleg Folkeparti og Venstre om at regelverket skal evaluerast og regulerast. Sjølv om ikkje det forslaget får fleirtal, håper vi likevel at Regjeringa går gjennom dette, slik at ein får vekk dei verste urimelegheitene i denne ordninga.

Gunvor Eldegard (A) [14:58:43]: Næringspolitikk har alltid vore viktig for Arbeidarpartiet, og no er me i ferd med å levera, slik som me har lova i Soria Moria-erklæringa.

Me fører ein politikk som sikrar næringslivet gode og føreseielege rammevilkår, saman med ein ansvarleg økonomisk politikk. Me vil leggja til rette for nye arbeidsplassar, og me vil vidareutvikla dei me har.

Det går bra for næringslivet her i landet no, og arbeidsløysa går ned. Her om dagen kunne me lesa i avisa at norske bedriftsleiarar er blant dei mest optimistiske i Europa, og at dei tilset fleire folk. Aldri har det vore fleire folk i arbeid her i landet. Ifølgje SSB var det over 2,3 millionar i arbeid i fyrste kvartal. Men det betyr ikkje at me skal lena oss tilbake og innta ei passiv haldning til næringspolitikken – tvert imot! Regjeringa har dette fyrste halvåret lagt grunnlaget for ein langt meir offensiv næringspolitikk enn det den førre regjeringa gjorde. Som stikkord for dette vil eg kort nemna næringsretta designpakke, ein aktiv eigarskapspolitikk, ny satsing på romfart, gradert arbeidsgivaravgift og såkornfond.

Me vil satsa målretta på dei næringane der me er gode. Maritime næringar er blant desse. Me har teke viktige grep for å sikra arbeidsplassar og vekst i dei maritime næringane. Eit døme på det er at me frå 1. juli utvidar netto-lønnsordninga til konkurranseutsette skip i NOR-registret. Styrkinga av MARUT er eit anna døme. Dette vil bidra til å gjera oss verdsléiande innan maritim forskning, kompetanseutvikling og nyskaping. Dette er med på å

halda ved lag vår posisjon som ein leiarande maritim nasjon.

Regjeringa satsar òg på marin sektor. Som ein stor og viktig fiskerinasjon må me vera leiarande på trygg sjømat. I revidert budsjett er det no lagt inn ekstra løyvingar til dette arbeidet.

Regjeringa følger opp Soria Moria-erklæringa på punktet om at norsk patentpolitikk skal verta betre. Det er viktig å sikra patentrettane på høgd med det som våre konkurrentland har. Regjeringa søkjer no om norsk medlemskap i Den europeiske patentorganisasjonen, EPO. Dette vil gjera det både billigare og enklare for norske bedrifter, nettopp for at dei skal kunna sikra sine viktigaste verdier, nemleg retten til innovasjonane sine.

I revidert har me òg sett av 6,6 mill. kr til enklare innrapportering. Dette er eit viktig grep i arbeidet med fornying og forenkling av offentleg sektor, og noko som òg vil koma næringslivet til gode.

Eg er glad for at me har ei regjering som vil satsa på kvinner i næringslivet, og som vil stimulera kvinner til å starta eigne bedrifter. Me har sett i verk lova om 40 pst. kvinneandel i styra. Innovasjon Norge har fått øyremerkt 10 mill. kr til ekstrasatsing på kvinnelege grunderar, og kvinnesatsinga står òg sentralt i den distriktsmeldinga som kommunalministeren lanserer i dag. Denne regjeringa ser det som både naturleg og viktig at kvinner i større grad tek del i næringsutviklinga. Difor må eg seia at eg vart ganske overraska over opposisjonen, som her om dagen foreslo å laga ei ny aksjelov for småbedrifter og argumenterte m.a. med at det var «enklare for kvinner dersom det vart ei enklare lov». Dette synest eg er ei nedvurdering av kvinner som eg tek sterkt avstand frå.

Reiselivet har eit stort potensial i landet vårt. Me har i Soria Moria-erklæringa store mål, og Regjeringa er godt i gang med å leggja rammene for korleis morgondagens reiseliv skal sjå ut. Det er laga ein ny merkevarestrategi for Noreg som turistreisemål. Dette er gode retningslinjer som reiselivsbedriftene kan nytta seg av. Ein annan god reiskap er eit frivillig kvalitetssikringssystem for bedrifter som vil marknadsføra seg som ein del av den norske merkevara.

Næringspolitikken er faktisk noko av det viktigaste for framtida vår, for det dreiar seg om kva me skal leva av i ein knallhard global konkurranse situasjon.

Jørund Rytman (FrP) [15:04:05]: Det slår meg at den gruppen som blir hardest rammet ved revidert i år, trøllig er de eldre – for det første på grunn av utvidelsen av eiendomsskatt og for det andre på grunn av det ranet Regjeringen begår mot dem som sparer til pensjon. Regjeringen fjerner skattefordelene for individuelle pensjonsavtaler, IPA, og livrenter.

Det er skuffende at regjeringspartiene går inn for at kommunene skal få utvide muligheten til å skrive ut eiendomsskatt, også i hytteområder. Dette er trist ikke bare fordi det urettferdig vil ramme folk flest, både fattig og rik – eiendomsskatt på hytter vil ramme helt vanlige folk, det brede lag av befolkningen, og bare blir en ren tilleggsskatt som gjør økonomien dårligere for vanlige folk. Men det

som også er trist, er at det faktisk er udemokratisk, fordi mange hytteeiere da må betale skatt til kommuner de ikke selv har stemmerett i. Man kan da eksempelvis ikke stemme på partier som ikke ønsker eiendomsskatt i kommunen, som f.eks. Fremskrittspartiet. Eiere av fritidsboliger kan heller ikke påvirke hva skatteinntektene skal brukes til.

Regjeringens forslag åpner også for urimelig store forskjeller mellom kommunene, fordi kommunene selv skal kunne velge sats for eiendomsskatten på mellom 2 og 7 promille. Kommunene kan altså velge om eiendomsskatten skal beregnes ut fra boligens markedsverdi eller et lavere verdigrunnlag.

Så da kan vi kanskje få oppleve at eiendomsmeglernes salgsoppgaver til kunder i framtiden inneholder bl.a. en vurdering av den politiske situasjonen i den kommunen hytten selges i, for det er jo ikke tvil om at det vil være enklere å selge en hytte i kommuner der f.eks. Fremskrittspartiet har styringen.

Men jeg skjønner for så vidt tankegangen. Regjeringspartiene vil ta fra de rike og tenker: La oss ta de rikes hytter. Men de bommer totalt ved å foreslå dette. Det tas ikke hensyn til eiers inntekt, eller til at man har gjeld på hytta. En minstepensjonist som f.eks. hele livet har spart til en hytte, må ut med samme beløp som folk med inntekter i millionklassen. Det er en usosial lovendring.

Prinsippet med eiendomsskatt har vi her i salen og i andre politiske organer ofte diskutert med de sosialistiske partiene, og det må sies igjen: Skatten er en trippelbeskatning. Det er fordi eiendom er kjøpt med allerede beskattede midler, og ligningsverdien inngår ved beregning av formuesskatt. I tillegg dekkes kommunenes direkte kostnader til f.eks. kloakk med egne avgifter.

Det andre «ranet» Regjeringen begår, er at den fjerner skattefordelene for individuelle pensjonsavtaler og livrenter – enda et stikk til de eldre som i mange år har spart til en pensjon, på samme måte som mange gjennom et langt liv har spart til en hytte. Og så skjer dette. Plutselig over natten, uten bred høring, fjerner man denne fradragsretten.

For det første er det ikke bare rikfolk som hovedsakelig drar nytte av IPA, men vanlige småsparere. De best betalte i næringslivet, som Regjeringen tror er de eneste som rammes, vil nok være i stand til å få kompensert dette over lønnsbudsjettet på en annen måte, noe som sannsynligvis vil resultere i at vi vil oppleve en lønnsøkning for disse gruppene.

Jeg kan heller ikke se at dette vil styrke folks tro på politikere – det gjelder langsiktighetsperspektiv og troverdighet. Sparer man til sin pensjon, trenger man langsiktighet og forutsigbarhet.

Beskatningen av en slik ordning vil nok også føre til at folk velger å bruke pengene, i stedet for å spare dem til pensjon. Derfor burde de som har benyttet denne ordningen, i det minste fått mulighet til å finne et supplement. Hvis regjeringspartiene mener at 2 pst. med OTP skal erstatte IPA, burde det vært innført overgangsordninger. 50-åringer med IPA kommer jo nå i en fryktelig skvis ved overgang til OTP på 2 pst.

Avslutningsvis vil jeg vie oppmerksomheten til det Dokument nr. 8-forslaget som jeg har fremmet sammen med mine partifeller i finanskomiteen om skattefrihetsdagen. Bakgrunnen er det jo redegjort for skriftlig i forbindelse med finanskomiteens arbeid. Det gir en pekepinn om hvordan skattetrykket er her i landet sammenliknet med i konkurrerende land, ikke minst er det bra for skattyterne å vite når man begynner å tjene penger til seg selv og sin familie.

I fjor regnet Skattebetalerforeningen ut at nordmenn betalte skatt fram til 22. juli, før man gikk skattefrie måneder i møte. Arbeiderpartiets Hill-Marta Solberg lovet i VG på skattefrihetsdagen 22. juli i fjor «at Sanner og andre kan feire skattefrihetsdagen 22. juli neste år også, fordi de rødgrønne vil holde skattenivået uendret om de vinner valget».

Jeg kan love Regjeringen at jeg vil følge nøye med fram til 2009.

Presidenten: De talere som heretter får ordet, har en taletid på inntil 3 minutter.

Karl Eirik Schjøtt-Pedersen (A) (fra salen): President! Jeg ber om ordet for å ta opp et forslag.

Presidenten: Representanten Karl Eirik Schjøtt-Pedersen får da ordet til å ta opp et forslag.

Karl Eirik Schjøtt-Pedersen (A) [15:09:41]: På vegne av finanskomiteen tillater jeg meg å ta opp forslag til en del tekniske korrigeringer som følge av behandlinger i Stortinget i tiden mellom avgivelsen og behandlingen i dag.

Presidenten: Det skal det tas hensyn til ved avstemningen

Det er foreløpig inntegnet 21 treminuttersinnlegg.

Torgeir Micaelsen (A) [15:10:07]: Det sa presidenten med et sukk om hjertet.

Noen helt korte betraktninger i forbindelse med dagens debatt. I debatten om kredittmeldingen tidligere denne uken kom jeg inn på den økonomiske politikken til vår fremste motstander, Fremskrittspartiet, og uttrykket «at de tør» var vel egentlig det som gikk igjen hos flere av talerne. Og det fortsetter egentlig å surre rundt i hodet mitt jo mer jeg tenker på det, når man argumenterer stikk i strid med et nærmest samlet politisk miljø knyttet til hva slags råd man skal gi i den økonomiske politikken.

Dette uttrykket mener jeg i dag får fornyet tyngde også når det gjelder budsjettpolitikken. Fra denne talerstolen har vi i dag hørt Fremskrittspartiets fremste finanspolitiske talsmann, Ulf Leirstein, på egen hånd sette fingeren på den rette knappen, når han omtaler de manglende inndekningene for sine Dokument nr. 8-forslag, som det har vært en helt bråte av i Stortinget gjennom hele vinteren. Han sier at han ikke ser noen grunn til å finne inndekning for de ulike forslagene de har fremmet, fordi de ikke har fått flertall for dem i Stortinget.

Mange av oss har jo skrudd rundt i hodet på oss selv for å finne FrP-koden og slike ting, men her har vi kanskje et gyllent eksempel på hvordan dette egentlig foregår i praksis.

Jeg har ikke tall på hvor mange debatter jeg har vært i det siste året og foregående år, med lokale og sentrale fremskrittspartipolitikere som strør rundt seg med forslag de har fremmet i Stortinget om store og små saker. Det viftes i været: Hør nå her, vi har foreslått det, vi har foreslått det. Og så ser vi da tingenes realiteter når vi kommer til de årlige budsjetttrundene, enten det gjelder alternative budsjetter eller revidert nasjonalbudsjett.

For i Fremskrittspartiets verden er det åpenbart ingen grunn til å dra med seg forslagene til de punktene hvor man ikke har fått flertall – nei, da bruker man pengene om igjen til å fremme andre forslag. Jeg har da tatt med meg et par eksempler. Forslaget om å slette gjelden til bompengefinansierte samferdselsprosjekter, som vel er anslått til mellom 10 og 13 milliarder kr, er det ikke foreslått inndekning for verken i revidert nasjonalbudsjett eller i alternativt budsjett. Tiltakspakke for etterslep i vedlikehold av fylkesveier i størrelsesordenen 10 milliarder kr, kanskje – ja, noe er inne, det er det også fra regjeringspartiene, men det er ikke i nærheten av å være de beløpene som var anslått.

Et annet forslag: Tiltaksplan for bygging av gasskraftverk i Norge samt statlig ansvar for CO₂-verdikjeden – ja, 3–4 milliarder, minst, vil de som har greie på det, anslå at det koster – ikke inne med dekning.

Vi kan ikke holde på på denne måten. Hva skal folk tro om dette? Hvilke forslag kan Fremskrittspartiet senere i debatten bekrefte vil bli gjennomført hvis de kommer i regjering, og kan Fremskrittspartiet garantere at samtlige av de forslagene som blir fremmet i denne salen, vil bli gjennomført hvis de får hånden på roret og ikke blir stemt ned i salen?

Jeg er helt enig med representanten Holmås, som tidligere i debatten sa at dette rett og slett ikke holder mål. Jeg kunne holde et langt foredrag om alle systemfeil og om alt jeg vil gjøre gjennom denne stortingsperioden for å forandre Norge, men jeg ville aldri finne på å fly rundt og kaste blått i øynene på folk med å fremme ting jeg vet ikke får flertall, for så å bruke pengene på nytt. Det mener jeg er – ja, jeg skal ikke si det ordet jeg hadde tenkt å si ...

Gerd Janne Kristoffersen (A) [15:13:35]: Da revidert budsjett ble lagt fram, var jeg svært godt fornøyd med det som kom. Mange viktige saker fra budsjettet for 2006 ble fulgt opp. Når opposisjonen sier at dette er en liten revidering uten noen politiske signaler, så er det feil.

Mange saker viser noe annet, og jeg vil nevne noen eksempler. 7. mars i år hadde vi en interpellasjonsdebatt i denne salen om sykepleierutdanningene som ikke hadde fått godkjenning fra Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen, NOKUT, på grunn av manglende førstekompetanse ved undervisningsstedene. I den debatten tok representanten Høybråten, som er tidligere helse- og omsorgsminister, til orde for at disse utdanningene ikke har behov for høyere akademisk nivå, flere akademiske grader, flere doktoravhandlinger osv. Han nølte heller ikke med å hev-

de at profesjonskampen i sykehusene var årsaken til akademiseringen av sykepleierutdanningen. Det vil jeg hevde er en feil påstand. Tvert imot er det et stort behov for teoretisk forståelse og forskning innenfor dette feltet, som har så store utfordringer i framtida.

Vår regjering styrker derfor utdanningene med 11,9 mill. kr i revidert, slik at det kan settes fart på arbeidet med å tilfredsstille NOKUTs krav om kompetanse ved disse utdanningene.

Regjeringen styrker også basisfinansieringen av sykepleierutdanningene ved private høyskoler, bl.a. ved Lovisenberg. Dette skjer i erkjennelsen av at disse utdanningene er viktige, om vi skal nå målet om 10 000 nye årsverk i pleie- og omsorgssektoren i denne stortingsperioden.

Videre styrkes Helseundersøkelsen i Nord-Trøndelag, slik at NTNU kan komme i gang med en av de største folkehelseundersøkelsene som er gjennomført i noe land. Den forrige regjeringen hadde ikke lagt inn midler nok til at de ansvarlige for denne undersøkelsen kunne sette i gang dette viktige prosjektet.

Studieforbundene har også fått 27 mill. kr gjennom revidert budsjett. Dette var det helt nødvendig å få på plass, slik at studieforbundene skal kunne overleve og fortsatt gi viktige kurstilbud med egenandeler som ikke ekskluderer deltakelse fra noen.

Alt dette er eksempler på en retning og en annen måte å tenke på enn det den forrige regjeringen stod for. Jeg kunne ha nevnt flere, som f.eks. 50 mill. kr i satsing på digitale læremidler i den videregående skolen og økt tilskudd til opplæring innenfor kriminalomsorgen.

Måltrettet satsing på velferd, fellesskap, kvalitet og utvikling preger det reviderte budsjettet, slik det preger alle dokumenter lagt fram av Regjeringen denne våren. Det er bra, og det lover godt for det videre regjeringssamarbeidet.

Ine Marie Eriksen (H) [15:16:37]: Over ganske lang tid har vi fått dokumentert at den såkalte enhetsskolen i Norge reproducerer sosiale forskjeller – ikke bare reproduseres forskjellene, men de forsterkes og utdypes også i løpet av skolegangen.

Derfor har Høyre i sin store skolepakke og satsing på forskning og utdanning i sitt alternative opplegg til revidert budsjett, lagt inn en stor pott på 50 mill. kr ekstra til leksehjelp på skolene. Det er rett og slett for å sikre alle barn like muligheter, og sikre at ingen blir så avhengig av hjemmebakgrunnen sin at de får dårligere muligheter til å fullføre og gjennomføre en skolegang i Norge.

Jeg oppfordrer jo selvfølgelig regjeringspartiene til å være med på den satsingen, og til å stemme for det forslaget. Men mer alvorlig enn at det sannsynligvis ikke blir flertall for det forslaget, er at vi opp gjennom de siste syv-åtte månedene med den rød-grønne regjeringa har sett et formidabelt kutt i satsing på forskning.

Det er ikke bare jeg som har reagert på det. Universitets- og høyskolerådet uttalte nylig at reduksjonen i Forskningsfondet er en klar svekkelse av forskningsambisjonene som lå i forslag til statsbudsjett for 2006.

På noen få måneder har statsråd Øystein Djupedal og resten av hans regjeringskollegaer satt seg i gjeld til forskningen med nærmere 1 milliard kr. Dels ble økningen i fondskapitalen kuttet med 25 milliarder kr i det ordinære budsjettet. Det alene betyr ca. 900 mill. kr mindre å forske for i 2007. I tillegg kom revidert nasjonalbudsjett 12. mai i år. Heller ikke der ble forskningen spart. Der ble 100 mill. kr såkalt omdisponert fra langsiktig grunnleggende forskning i Forskningsrådet til gaveforsterkningsordningen. Det er én viktig ting å si om gaveforsterkning: Det er bra at det kanaliseres penger dit. Det er hele poenget med ordningen. Men forutsetningen har jo hele tiden vært at det skulle komme nye penger inn for å finansiere et løft på gaveforsterkningen.

Norge er avhengig av forskning og utvikling, både for å sikre velferden vår i framtida og for å kunne kurere sykdommer. Da er det slik at den offentlige forskningsinnsatsen, i likhet med den private, er nødt til å økes, ikke reduseres. Det vi derimot har sett nå, er jo at SV løper fra sine løfter i valgkampen om at det skulle tilføres mer penger i raskere tempo i Forskningsfondet, og ikke minst harmonerer de kuttene som man nå har sett, veldig dårlig med det daværende opposisjonspolitiker Øystein Djupedal sa til Aftenposten 26. september i fjor: «Det vi vil få til, får vi til.» Det er fristende å spørre om det er viljen det står på, eller hva det er som gjør at forskningen stadig vekk nå utsettes for kutt.

Jeg oppfordrer selvfølgelig Regjeringa til å reversere kuttpolitikken den har lagt seg på når det gjelder forskning og utdanning. Jeg håper vi ser et mer offensivt budsjett neste år. Det er ikke fordi jeg som opposisjonspolitiker nødvendigvis alltid vil være i opposisjon, men det er fordi vi er avhengige av penger til forskning og utdanning for at Norge skal ha en levevei i framtida.

Magnar Lund Bergo (SV) [15:20:03]: Også i revidert nasjonalbudsjett viser Regjeringen at den har ambisjoner om å være et foregangsland når det gjelder miljøpolitikk. Vi ser av årets reviderte budsjett at vi bl.a. skal få avgiftsfritak for hydrogenbiler, vi skal ikke ha avgift på drivstoff hvor bioetanol utgjør en hovedbestanddel, vi tar sikte på å innføre avgift på NO_x-utslipp, store beløp – 60 mill. kr – til CO₂-rensing, og vi ønsker å øke bevilgningen til planlegging av nye jernbaneprosjekter. Videre vil det bli brukt 8 mill. kr til å opprettholde framdrift av arbeidet med å bekjempe lakseparasitten Gyrodactylus salaris. Det vil bli økte bevilgninger til rovviltneimndene, økte bevilgninger til innkjøp av forsvarseiendommer til offentlig formål og økte bevilgninger for å utbedre stormskadde laksetrappor og gyrosperrer.

Men for en som bruker en stor del av tiden mellom stortingssesjonene på vidda, med stang på skulderen, er det to ting som gleder spesielt. Det ene er at Norge som det eneste land i Europa, har inntakte høyfjellsøkosystemer med bestander av villrein. Det innebærer selvfølgelig et særskilt norsk ansvar for villrein at det nå blir opprettet to sentre for villrein.

Som ivrig sportsfisker varmer det ekstra godt at vi har fått rettet opp det kuttet som den forrige regjeringen hadde lagt inn i forbindelse med bevilgning til kalking. Vi vet jo at hvis slik kalking stopper opp og ikke blir gjort kontinuerlig, er veldig mye av de investeringene som er gjort over mange år, bortkastet. Et slikt kutt ville ha hatt dramatisk negativ effekt på kalkingsvirksomheten, og i realiteten ville det ha medført fiskedød i form av avslutning av allerede pågående prosjekter. Kuttet ville ramme hardest de mindre lokale prosjektene i innlandsvassdragene. I tillegg var kuttforslaget så omfattende at også noen av de større nasjonale laksevassdragene faktisk stod i faresonen. For eksempel ville laksebestanden i Kvina gått dukken, noe som Fylkesmannen i Vest-Agder beskrev slik: Stans i kalkingen vil imidlertid være svært uheldig for laksen og det øvrige biologiske mangfoldet som nå er etablert. Vi forventer at laksestammen vil dø ut.

Dagens kalkingsvirksomhet er basert på en solid handlingsplan utarbeidet av Direktoratet for naturforvaltning. Det finnes lite annen virksomhet i norsk natur som er bedre dokumentert enn kalkingsvirksomheten, og de positive effektene er uomtvistelige – et tiltak som også er dokumentert samfunnsøkonomisk lønnsomt.

Thorbjørn Jagland hadde her gjeninntatt presidentplassen.

Dag Ole Teigen (A) [15:23:25]: Norge er et land med fantastiske muligheter. Valgkampen i fjor handlet om hvordan mulighetene skal tas i bruk.

Jeg hørte at opposisjonen kritiserte revidert nasjonalbudsjett fordi det var kjedelig. Jeg vet ikke helt hva de forventet – om de håpet at vi skulle sende opp fyrverkeri – men så vidt jeg kan se er det eneste kjedelige med revidert at det er så gjennomført solid at det må være vanskelig selv for opposisjonen å kritisere det.

Det blir økte rammer til helse, økte rammer til samferdsel, økte rammer til barnehager, økte rammer til velferd. Det er å ta mulighetene i Norge i bruk.

Den økonomiske politikken sikrer lav kronekurs og lav rente, som igjen sikrer konkurranseutsatt industri. Siden årsskiftet har det blitt 10 000 færre ledige i Norge, og i de forrige fire årene var arbeidsledigheten aldri så lav som nå. Rentenivået vil ikke stige på grunn av vår politikk, til beste for alle med boliglån.

Samtidig med revidert nasjonalbudsjett debatterer vi i dag et privat forslag om tilleggsbevilgninger til de underfinansierte regionale helseforetakene. Stortinget har anerkjent at det eksisterer en skjevdeling mellom de fem helseregionene. En slik skjevdeling er uakseptabel, og må rettes opp.

Regjeringspartiene har sagt at skjevdelingen skal rettes opp raskere enn det som lå til grunn i St.meld. nr. 5 for 2003-2004. Regjeringen starter dette arbeidet med å finne rom for en tilleggsbevilgning på 100 mill. kr i revidert budsjett, som blir fordelt mellom Helse Vest og Helse Midt-Norge.

Samtidig har stortingsflertallet gitt tydelige signal om at vi ikke bare akter å rette opp i fordelingen mellom helseregionene – vi skal også heve det generelle nivået. Allerede i år kan det behandles 20 000 flere pasienter i Norge enn det den forrige regjeringen la opp til.

Det er noe som kalles for «Loven om den omvendte omsorg»: Sosiale helseforskjeller gjør at de lavtlønte er de som oftest er syke, og som har størst behov for helsetjenester. Samtidig rammer egenandeler de fattigste hardest.

Å holde egenandelene lave er derfor en viktig politisk målsetting for en sosial helsepolitikk. Siden vi fikk et nytt flertall, er egenandelstak 2 senket fra 3 500 kr til 2 500 kr, og egenandelen på fysikalske tjenester er fjernet.

Det nye flertallet utgjør en forskjell. Men selv om vi allerede nå utgjør en forskjell, har arbeidet nettopp begynt. Mange har ennå ikke fått føle virkningen av endringene som er gjort. Vi har fortsatt store utfordringer framfor oss.

Revidert nasjonalbudsjett er en fortsettelse på veien mot fornyelse, en vei vi må fortsette på ved å skape flere og bedre arbeidsplasser, styrke sykehusøkonomien og skape mer velferd i form av en tryggere alderdom og et mer rettferdig utdanningssystem. Det er å ta i bruk mulighetenes Norge.

Solveig Horne (FrP) [15:25:58]: Regjeringen har, som statsministeren sa i sin tale, nå regjert i åtte måneder, og norsk økonomi går godt. Men det har også vært åtte måneder preget av uroligheter internt i Regjeringen og i Regjeringens forhold til Stortinget.

Jeg skal innrømme én ting, og det er at en av de statsrådene jeg hadde største tro på, var justisministeren. Han lovet mye både i opposisjon og i valgkampen, og er vel den statsråden som har vært høyest på banen i dette året med løsninger i justissektoren. Det var derfor med stor optimisme Fremskrittspartiet så fram til revidert, for virkelig å se om justisministeren hadde klart å riste noen ekstra kroner ut av finansministeren. Og – sannelig – det hadde han klart! Men det er på langt nær nok.

Statsministeren sa i sitt innlegg at Regjeringen satser på fengselsplasser. Men med de utfordringene vi nå står foran når det gjelder kriminalomsorgen og soningsplasser, er ikke en satsing på 100 nye åpne plasser nok. Vi trenger lukkede plasser, og vi trenger det fort. I likhet med statsråden er også Fremskrittspartiet bekymret over soningskøene, men framskutt prøveløslatelse og økt bruk av samfunnsstraff er ikke løsningen. Det står i dag over 250 personer i kø for å sone samfunnsstraff. Det er alvorlig. Flotte ord og planer er ikke løsningen. Hvis Halden fengsel – til 1 milliard kr – skal stå ferdig i 2009, som statsministeren sa i dag, ser vi fram til budsjettet til høsten, for der må det komme mye penger hvis dette skal bli en realitet.

Politiet har i dag 220 ledige stillinger på landsbasis. Dette er urovekkende, når vi vet at norsk politi er svært lavt bemannet i forhold til politiet i våre naboland. I tillegg har landets politi et stort behov for modernisering av verneutstyr og våpen. Fremskrittspartiet har registrert at justisministeren har uttalt at en må gå til innkjøp av nye våpen. Men hvor er pengene? Det må ikke bli opp til det

enkelte politidistrikts økonomi om – og når – en prioriterer dette.

Til slutt: I dag gjør Stortinget et enstemmig vedtak som går ut på å gi Haugaland og Gjøvik tingretter fullmakt til å inngå leieavtaler. Staten vil her pådra seg forpliktelser i framtidige budsjettår. Likevel nekter nå Domstoladministrasjonen å signere slike avtaler fordi de ikke får direkte lovnader om penger. Jeg vil be om at Regjeringen følger opp denne saken, slik at Stortingets vedtak om framdrift i domstolstrukturen blir fulgt opp, slik at vi ikke får de forsinkelsene som Domstoladministrasjonen nå varsler.

Harald T. Nesvik (FrP) [15:28:59]: Gjennom de snart ni årene jeg har vært på Stortinget, må dette være den debatten om revidert budsjett der en har viet minst tid til helse. Jeg skjønner hvorfor. Det er fordi Regjeringen gjennom sitt framlegg til revidert budsjett helt åpenbart må ha veldig dårlig samvittighet. Det gjøres så å si ingenting på helsesektoren, bortsett fra de 100 mill. kr som man – jeg holdt på å si – «vasker hendene sine med» for å late som om man gjør noe for å opprette litt av skjevfordelingene som Helse Vest og Helse Midt-Norge har blitt utsatt for gjennom de senere år.

Nesten daglig får vi tilbakemeldinger om avdelinger som må legges ned, sykehus som må gi de rimeligste – ikke nødvendigvis de mest effektive – medisinene, bl.a. som følge av at sykehusene nå har fått fullstendig ansvar for finansiering, også TNF-hemmerne for reumatiske pasienter, uten at man får overført tilstrekkelig med midler. I tillegg vet vi at sykehusene i fjor gikk med milliardunderskudd, som man nå i tillegg skal komme i balanse med for inneværende år. Vi har også bak oss et lønnsoppgjør.

Vi fikk i går et brev fra en del ansatte ved St. Olavs Hospital, som skriver om nedlegging av rehabiliteringsplasser for yngre pasienter med hjerneskada. Man har fjernet seks senger allerede ved denne avdelingen, og andre senger står for tur. Vi ser at andre plasser skal drive med sommerstengte avdelinger for å spare penger – og Regjeringen gjør ingen ting! Regjeringen gjør ingen ting, til tross for alle de alarmerende signalene vi har fått fra helsevesenet.

Representanten fra Arbeiderpartiet som nettopp var her oppe, Dag Ole Teigen, viste til at budsjettet var så godt at opposisjonen hadde problemer med å angripe det. Nei, jeg må bare si følgende: Opposisjonen er mer fortvilt enn opprørt. Her skyver man pasientene foran seg. Her er det mange som ikke får hjelp, og køene kommer til å øke. Det viser at Soria Moria-erklæringen er ingen ting annet enn nettopp en eventyrfortelling.

Lars Egeland (SV) [15:32:10]: Representanten Nesvik etterlyste mer engasjement i helsedebatten. Det er mye som kunne sies, ikke minst om det å få politisk kontroll med helseforetakene. Det er ingen grunn etter min mening for regjeringspartiene å skjemmes over dette budsjettet. Men jeg skal konsentrere meg om kun én sak.

SV ønsker et mer rettferdig helsevesen – et helsevesen som ikke bidrar til den onde sirkelen av sosial ulikhet,

hvor du er sjuk hvis du er fattig, og du blir fattig hvis du er sjuk. Et av elementene for å utjamne sosial ulikhet er selvfølgelig egenandeler. Egenandelen på fysioterapi var en egenandel som nærmest var laget øremerket for å ramme sosialt urettferdig, som rammet kronikere og de med lavest inntekt.

Det var en egenandel som verken Regjeringa eller regjeringspartiene kunne være bekjent av. At egenandelen var foreslått innført av regjeringa Bondevik, og at Stoltenberg-regjeringa begrenset de verste utslagene ved å innføre et tak, gjorde saken noe bedre, men ikke god nok. En regjering med ambisjon om sosial rettferdighet og utjamning kan ikke måles mot en høyreregjering som ønsket større ulikheter. Regjeringa må måles mot sine egne ambisjoner. Derfor var det mange som var skuffet, og som i dag har grunn til å juble over at egenandelen på fysioterapi trekkes tilbake fra 1. juli.

Presset for å få bort denne egenandelen var stort fra brukerorganisasjonene, fra enkeltpersoner, fra aktive politikere i flertallspartiene, som ikke kunne akseptere denne skatten på sjukdom. Den rammet opp mot 250 000 nordmenn – folk med multippel sklerose, cerebral parese, reumatiske lidelser, slagpasienter, lymfeødem og kvinner med bekkenløsning. Bondevik-regjeringa argumenterte for at statens utgifter på dette feltet – behandling av kronikerne – hadde økt for mye. Jeg vil nesten si det motsatte. Fysioterapi for disse gruppene er nyttig og god behandling, og sannsynligvis har vi å gjøre med et fortsatt underforbruk fordi det mange steder er mangel på fysioterapeuter som har kapasitet, kompetanse og avtale.

Selvfølgelig er det mange som kan ha råd til betale 50 kr for en fysioterapitime, men denne egenandelen rammet stort sett mennesker med uføretrygd som gikk og fikk behandling kanskje flere ganger i uka. Det er befriende at denne egenandelen nå blir kuttet. Vi kan gratulere hverandre, ikke minst alle de utenomparlamentariske aktivistene som har jobbet for dette.

I Soria Moria-erklæringa står det at egenandelen i helsetjenesten skal reduseres. Vi veit at Helse- og omsorgsdepartementet jobber med en stortingsmelding om sosial ulikhet i helsetjenesten. Fjerninga av denne egenandelen har brakt oss over i angrepsposisjon, hvor målet nå må være å fjerne flere egenandeler og redusere dem.

Kåre Fostervold (FrP) [15:35:34]: Dokument nr. 8-forslaget fra Fremskrittspartiet om å fjerne særavgiften på sjokolade- og sukkerholdige varer er oppskriften på hvordan Stortinget kan drive en aktiv næringspolitikk gjennom bruk av skatte- og avgiftslovgivningen. Ikke bare er avgiften konkurransevridende, men også totalt uforståelig når man ser nærmere på de grenseoppgangene som lovverket har medført.

La meg ta noen eksempler, så kanskje vi får gleden av å høre statsråden forklare oss dette nærmere. Hvorfor er det slik at en halv kilo marsipan på tube *ikke* er avgiftsbelagt, mens et ferdig marsipanlokk til kake – altså den samme marsipanen i kjevlet versjon – *er* avgiftsbelagt? Eller hvorfor er det slik at kjekssjokolade med samme innhold sukker og sjokolade som sjokoladekjeks behandles ulikt?

Hvorfor er det av betydning om sjokoladen er utenpå, inni eller dekker 50 pst.? Det kan bli artig å høre statsråden besvare noen av disse spørsmålene.

Samtidig skal vi huske på at dette er blodig alvor for sjokoladefabrikkene. Denne avgiften utgjør en ekstrakostnad fordelt pr. arbeidsplass på 400 000 kr. Det er en stor utfordring for bransjen, og jeg reagerer litt når jeg leser svarbrevet fra statsråden til komiteen, der det står at avgiften legges på produktet og er derfor ikke konkurransevridende.

Med all respekt, da er det på tide å komme seg ut av regjeringsskvartalet og ta en titt på verden rundt seg. Er det noe næringslivet er flink til, er det å tilpasse produktene sine på en slik måte at man slipper å betale norske særavgifter. Når sjokoladefabrikkene er bekymret, er det fordi konkurrentene lager produkter som i stor grad er identiske med de norske, men som på grunn av utseende eller innpakning slipper avgift. Samtidig ser det ut til at statsråden glemmer den omfattende grensehandelen. Ernæringsmessig har denne avgiften ikke noe for seg, da produkter med like mye sunt eller usunt innhold avgiftsbelegges likt. Det er et faktum at produkter som er sukkerfrie, heller ikke slipper avgiften. Det er unødvendig å påpeke flere momenter, men man må bare ut fra forslag til vedtak fra sosialistene trekke den konklusjonen at man fortsetter å føre en planløs næringspolitikk.

Jeg må bare poengtere at etter en lang valgkamp, der sosialistene varslet en ny kurs innen næringspolitikken, er det nå, etter snart ett år, tydelig at de ikke visste hva de pratet om, og at de ikke hadde noen idé om hva de skulle gjøre hvis de kom til makten. Det eneste nye som er kommet fra sosialistene innen næringspolitikken, er praksisen med å opprette fond og nedlegge arbeidsplasser. Å gi rammevilkår som forhindrer nedleggelse, har sosialistene ingen planer eller visjoner om. Det er ingen aktiv næringspolitikk. Det er en destruktiv næringspolitikk.

Lise Christoffersen (A) [15:38:55]: Jeg synes det er gledelig at arbeidsmarkedstiltakene har fått så stor oppmerksomhet i denne debatten. Jeg tolker det som en brei støtte til Regjeringen når den i stortingsmeldingen nok en gang slår fast at det skal føres en aktiv arbeidsmarkedspolitik her i landet.

I de nye NAV-kontorene skal stat og kommune jobbe intenst, målrettet, hånd i hånd for å bryte fordommer, kvalifisere, motivere og bistå både arbeidssøkere og arbeidsgivere. For å få til det må mest mulig penger ut i aktive tiltak, minst mulig til administrasjon. Der vi før gav passive ytelser, skal vi nå gi aktiv kvalifisering, og det er et riktig valg. Det er derfor også et riktig valg å øke antall plasser for yrkeshemmede, og når flere kommer i jobb, er det jo nettopp de som trenger en ekstra innsats, vi er nødt til å konsentrere oss mest om.

Og en viktig endring til: Det er ikke lenger lov å føre penger fra yrkeshemmede over til andre grupper. Mye taler for at det er fornuftig å vri ressursbruken for yrkeshemmede mer i retning av formidlingsrettede tiltak, som Regjeringen foreslår, hvis det gjør at flere får jobb. Men vi må vokte oss vel for å styre så ensidig mot det målet at

vi glemmer at mange yrkeshemmede fortsatt har store bi-standsbehov. Det er derfor en viktig og riktig presisering når komiteen åpner for fleksibilitet i forhold til tiltaksrangørene, heller enn å styre monomant i retning av et fastsatt måltall, selv om det kan bety at antall plasser kan bli færre. Det viktigste er at det blir kvalitet i de tiltakene vi faktisk tilbyr, og så må vi i NAV-reformen utvikle gode resultatmål som i tillegg til antall plasser på aggregert nivå, også reflekterer kvalitet og resultater på individnivå.

Dagens debatt har vist at det er nødvendig, for den har bare dreid seg om antall og kroner, og flertallet har fått pepper for å kutte i kroner og lite honnør for å øke i antall. Men etter valget har det i opposisjonen vært et kappløp om å overby Regjeringen. Hør bare:

Alminnelige plasser: Bondevik II-regjeringen, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre, 10 400 plasser. Da tilleggsproposisjonen sa pluss 2 500, sa de det òg, mens Fremskrittspartiet sa minus 4 600. Når revidert budsjett fortsatt sier 12 500, sier Kristelig Folkeparti pluss 90, Høyre minus 1 400, Venstre minus 2 000, mens Fremskrittspartiet nå er enig med Regjeringen.

For yrkeshemmede før valget sa Høyre, Venstre, Kristelig Folkeparti 26 300. Da tilleggsproposisjonen sa OK, sa Høyre, Venstre og Kristelig Folkeparti pluss 400, Fremskrittspartiet sa 500. Og når revidert da sier pluss 1 000, sier Høyre 2 000, Kristelig Folkeparti 3 000 pluss, mens Venstre har ramlet ned på 400. Men fortvil ikke, for Fremskrittspartiet går nå inn for – ikke pluss 500 som i budsjettet, men topper altså statistikken med 3 100. Dette er lite seriøst. Her må alle konstellasjoner ta en runde med seg selv, og innen budsjettet for 2007 kommer, har vi fått stortingsmeldingen om arbeid, velferd og inkludering, og da får vi en ny sjanse til å gjøre en god jobb alle sammen.

May-Helen Molvær Grimstad (KrF) [15:42:30]:

Kristeleg Folkeparti vil bevare barnas heim etter samlivsbrot. Derfor vil vi fjerne dokumentavgifta for sambuande foreldre med felles barn. Mange foreldre får dårleg økonomi etter eit samlivsbrot, og Kristeleg Folkeparti ønskjer å bidra til at foreldre kan behalde det huset barna har vakse opp i. Dei vaksne har og skal ha fridom til å velje samlivsform. Denne fridomen har ikkje barna. Kristeleg Folkeparti vil derfor fjerne dokumentavgifta også for sambuande foreldre, slik at barn av sambuarar ikkje skal kome dårlegare ut enn barn av gifte når foreldre går frå kvarandre.

Vi er glade for at regjeringspartia har kome oss i møte i denne saka og ønskjer å utgreie problemstillinga vidare med sikte på å rette opp denne forskjellen.

Foreldra har hovudansvaret for barnas oppvekst, og då er det viktig for samfunnet å leggje best mogleg til rette for at dei kan følgje opp det ansvaret slik dei sjølve ønskjer. Vi rettar derfor opp igjen det kuttet som regjeringspartia føretok i kontantstøtta, både i beløp og lengde, og har løyvt 163,5 mill. kr meir til kontantstøtte.

Regjeringa sin politikk skaper usikkerheit for småbarnsforeldre og vil truleg føre til at barnehagekøen blir supplert med barn av foreldre som primært ønskjer å vere heime eller ha andre tilsynsordningar.

Det er trist at Senterpartiet framleis ikkje har fått resten av Regjeringa med seg på å halde løftet frå Soria Moria-erklæringa om at kontantstøtta skal ligge fast minst til 2008.

Familien er starten på eit barns livsvandring. Den rammar inn oppveksten same korleis familien er sett saman. Derfor er Kristeleg Folkeparti oppteke av å gi familien betre odds for å lykkast i sin oppgåve. Vi har derfor lagt inn midlar til å gjere God start-prosjektet tilgjengeleg over heile landet – eit samlivskurs som gir nybakte foreldre over heile landet verktøy til å takle kvardagen. Dette er spesielt viktig i ei tid der svært mange ekteskap blir oppløyste og svært mange barn får oppleve ein endra kvardag og livssituasjon. Kan ein snu denne trenden ved førebyggjande arbeid som gjer at familien kan leve betre saman, vil dette kunne ha positive konsekvensar både mellom menneskeleg og samfunnsøkonomisk.

I eit replikk svar frå parlamentarisk leiar i Framstegspartiet, Siv Jensen, uttalte ho at vi ikkje skal bestemme korleis dei vaksne innrettar sine liv. Det er eg enig i, men det kan ikkje forsvare at ein ikkje er med på å gi pengar til samlivskurs, som mange foreldre sjølve ønskjer og spør etter. Det er blitt svært populært.

Regjeringa foreslår ein auke på 694 mill. kr til barnehagesektoren i sitt forslag til revidert nasjonalbudsjett. Vi har ikkje klart å finne 10 mill. kr til studentbarnehagane, som blei kutta i inneverande statsbudsjett. Studentbarnehagane er spesielt tilpassa studentanes behov og har m.a. utvida opningstid i eksamensperiodar. For studentar med små barn er studentbarnehagane avgjerande for at dei skal kunne studere. Så eg hadde håpt at regjeringspartia hadde hatt evne og vilje til å finne pengar til dette.

Signe Øye (A) [15:45:52]: Helt på tampen av debatten vil jeg si noen ord om Forsvaret.

Forsvaret må tilpasse seg et moderne trusselbilde. Nye og mer sammensatte trusler øker behovet for et fleksibelt forsvar, et forsvar som kan håndtere et bredt spekter av ulike oppgaver. Vi må ha tilgjengelig operativt personell til innsats i kriser, konflikt og krig – ute og hjemme. Forsvaret skal ivareta vår nasjonale sikkerhet og trygge vår territoriale suverenitet. Samtidig må Norge som et rikt land bidra til fred og sikkerhet internasjonalt.

Når det gjelder den vedtatte langtidsplanen, er det, som vi vet, en ubalanse mellom struktur, oppgaver og økonomiske rammer. Det er en utfordring for oss. At det er ubalanse mellom ambisjonsnivå og ressurser, er en situasjon vi ikke kan leve med på sikt. Derfor har Arbeiderpartiet programfestet at vi skal være en pådriver for å oppnå balanse mellom struktur, oppgaver og ressurser.

I revidert skjer det en del fornuftige omprioriteringer, fra materiellinvesteringer til nødvendige EBA-investeringer og vedlikehold av festningsverk. I tillegg er det gledelig at kommunene har fått utvidet forkjøpsrett ved avhending av militære eiendommer.

Regjeringen mener at angrepet på stabiliseringslaget i Meymaneh i Nord-Afghanistan krever at det blir iverksatt tiltak for å styrke sikkerheten der. Arbeiderpartiet er opptatt av å styrke sikkerheten til våre soldater maksimalt.

Derfor etablerer vi ny leir, egen vakt- og sikringsstyrke samt at vi tilrettelegger for stasjonering av et kompani fra den afghanske hæren i Meymaneh. Disse nødvendige tiltakene koster 150 mill. kr. Jeg er glad for at vi i år har klart å finansiere dette ved omprioriteringer innenfor Forsvarsdepartementets budsjett.

Norge bør som et rikt land bidra til fred og sikkerhet internasjonalt. Deltakelse i internasjonale operasjoner innebærer betydelige utgifter. Vi lever i en usikker verden, der det alltid vil være en risiko for at Norge på kort varsel må delta internasjonalt, uten at dette er planlagt. Ofte vil det i slike sammenhenger være avgjørende å handle raskt. Det er ikke mulig å budsjettere for uventede kriser og nye operasjoner. For å kunne ha den nødvendige handlefrihet til å delta i slike operasjoner i framtiden vil jeg understreke viktigheten av at merutgifter knyttet til ikke-planlagte operasjoner må baseres på tilleggsfinansiering. Det har vært den vanlige praksisen i Stortinget, og slik må det også være framover.

Inge Ryan (SV) [15:49:13]: Flere av representantene har i debatten i dag uttrykt bekymring for hvordan SV har det i regjering. Ikke minst har parlamentarisk leder for Venstre, Lars Sponheim, uttrykt stor bekymring for SVs situasjon etter at vi kom i regjering. Derfor syns jeg det er naturlig å melde tilbake til Stortinget om hvordan SV har det i regjering.

SV har det helt utmerket i regjering. Vi har det store privilegium at vi hver eneste dag kan sette SV-stemplet på Regjeringas politikk. Vi er fullstendig klar over at også Arbeiderpartiet og Senterpartiet setter sitt stempel på politikken, men også SVs stempel er på Regjeringas politikk. Etter litt over et halvt år i regjering ser vi at vi har flyttet politikken vesentlig i retning av det som SV ønsker. Så her trives vi godt.

La meg ta to–tre–fire eksempler. Vi klarte å få stoppet privatiseringa av den norske skolen. Enhetsskolen, som møysommelig var bygd opp gjennom mange år, var på full fart til å bli rasert.

Vi har faktisk fått Regjeringa med på å sette ned foten i forhold til hjemfall. Vedtaket om hjemfall er et av de viktigste vedtakene som er gjort i Stortinget. Her har man nå satt ned foten og kjører et tøft løp i forhold til ESA.

Vi har fått til en forvaltningsplan for Barentshavet som ingen annen regjering kunne ha fått en så god miljøprofil på. Det skyldes nettopp at SV sitter i regjering. Og for å ta dette budsjettet: Vi har gjort noe i forhold til egenandeler. Vi har faktisk fått en kraftig satsing på breibånd, spesielt rettet mot distriktene. At SV sitter i regjering, syns vi er veldig positivt for utviklinga, og vi trives godt med det.

Så må jeg si at det er litt forbausende å høre på dem som satt i regjering sammen for litt over et halvt år siden. De fremmer en rekke forslag her i salen, som spriker i alle retninger. Siden Venstre, Kristelig Folkeparti og Høyre var i regjering sammen for en tid tilbake, hadde jeg forventet at når de kom i opposisjon, var det fortsatt et snev av samarbeid. Men svært mye av det samarbeidet har tydeligvis forsvunnet, og vi sitter i dag med en opposisjon som er fullstendig splittet i forhold til Stortinget og ved

den behandlingen som har vært gjort i forbindelse med revidert budsjett.

Sonja Mandt-Bartholsen (A) [15:51:59]: I motsetning til representanten Nesvik ser vi i Arbeiderpartiets helsefraksjon at i revidert budsjett er det en del gode helsetaker. En av dem, som har vært nevnt flere ganger, gjelder arven fra Bondevik. Den har vi betalt, den har vi kvittert ut, nemlig egenandelen på 50 kr på fysioterapi. Alle de som engasjerte seg og opplevde den som urettferdig, kan nå få en bedre hverdag.

Vi snakker fra denne talerstolen bestandig om de store beløpene, men jeg har lyst til å nevne styrkingen av det lokale folkehelsearbeidet, dvs. partnerskap for lokalt folkehelsearbeid, som ble styrket med 5 mill. kr. Å bedre folkehelsen er å forebygge. Det er god politikk. Det er tiltak der folk bor, og som er rettet spesifikt mot helsa.

Fylker som bl.a. Hedmark, Telemark og Vestfold får nå styrket den bevilgningen som de fikk for 2006. Nå kan de få med flere kommuner inn i ordningen. Målet vårt er at alle fylker og kommuner skal være med.

Som et eksempel fra Vestfold og min egen by, Larvik, kan jeg nevne at man har montert vannautomater med kaldt vann på skolene. Det gjør at ungdom drikker mer vann og mindre brus. Tilbud om røykestopp med ulike måter å slutte å røyke på er også gode folkehelse tiltak. En liten sum – men den har god effekt. Når det gjelder forebygging, kan man gjøre veldig mye med lite penger.

En annen god sak i revidert er oppfølgingen av det vi rød-grønne har sagt om kvinnehelse. Ved å bevilge 10 mill. kr til et kompetansesenter ved Kvinneklinikken ved Rikshospitalet-Radiumhospitalet kan vi sørge for å få mer kunnskap om og kompetanse på hva kjønn og kjønnsforskjeller gjør for helse og utvikling av sykdom. Det er et viktig felt, og der vi trenger mer forskning og mer kompetanse.

De tre nevnte saker er alle viktige helsesaker som kan bidra til færre innleggelser – som jo koster mye mer – og dermed lavere sykehusutgifter.

Robert Eriksson (FrP) [15:54:30]: Jeg har merket meg med interesse representanten Schjøtt-Pedersens innlegg som startet debatten i dag, der han framhevet at Regjeringen satser sterkt på gode fellesskapsløsninger framfor privatisering og skattelette til de rike. Det samme har blitt gjentatt av så å si alle de som har hatt ordet fra regjeringspartiene.

La meg gå inn på to saker. Jeg synes det er en skam at Regjeringen nå prioriterer ned de svakeste av de svake. Det gjelder arbeidsmarkedstiltak for yrkeshemmede. Her kutter Regjeringen med 172 mill. kr. Og hvem er det som blir rammet? Jo, det er bl.a. de narkomane som har gjennomgått behandling, og som vil tilbake i samfunnet, som trenger stabilitet, forutsigbarhet og langsiktighet. VTA-bedriftene er en viktig forutsetning og et hjelpemiddel for å få dem tilbake til samfunnet. Her kutter Regjeringen.

Det vil også gå ut over mennesker med sterke psykiske lidelser, og ikke minst blir de tyngste brukerne blant de psykisk utviklingshemmede rammet. Hadde Regjeringen

– selv om prisen på tjenestene har blitt lavere – søkt å opprettholde bevilgningen, kunne man ha hjulpet over 3 000 flere gjennom disse tiltakene. 3 000 flere kunne fra sommeren og fram til jul ha fått hjelp og sett en bedre og lysere hverdag i møte. Derfor synes jeg det er en skam, det Regjeringen har gjort på dette området.

Et annet eksempel er IPA og livrente. Her foreslår Regjeringen å omgjøre ordningen midt i året. Dessverre kan ikke finansministeren i dag heller gi klare svar på om det vil være mulig å komme seg ut av IPA-ordningen eller livrenteaftalene for dem som nylig har inngått slike avtaler.

Representanten Sanner viste til TV 2-nyhetene i går, der man nok en gang viste Regjeringens hjerteråhet ved at man reduserer inntekten til et ungt menneske som har fått ødelagt livet sitt i en trafikkulykke. Hun blir rammet ved at hun får 90 000 kr mindre i inntekt. Det er et annet eksempel på dem som de rød-grønne ikke ivaretar med sine fellesskapsløsninger.

Finansministeren var også inne på at det var en tilsiktet politikk, og man må ta den politikken med tanke på at man har fått til OTP. Da vil jeg spørre finansministeren: Hva med de nesten 40 000 menneskene som jobber ufriwillig deltid, under 40 pst. stilling i offentlig sektor, som verken får KLP-pensjon eller OTP? Den eneste muligheten for at de kunne ha fått en ordentlig pensjon, var gjennom IPA-ordningen, ved at de kunne spare selv. Men også på dette området tar Regjeringen fra dem muligheten til en pensjon.

Helt avslutningsvis: Regjeringens politikk er ikke en straff for de rike, men en straff for helt vanlige folk som er i den helt andre enden av skalaen enn dem som Regjeringens argumenter sikter til.

Ole-Anton Teigen (SV) [15:57:58]: Parlamentarisk leder Inge Ryan nevnte bredbånd i sitt innlegg, og jeg vil komme med noen kommentarer til det. I dag fikk jeg et hefte. Det heter «Bredbånd skaper nærhet» og viser noen praktiske eksempler fra Telemark på hvordan man kan sitte hjemme ved sin egen pc og løse mange oppgaver som man ikke kunne tidligere.

Regjeringen vil i tråd med Soria Moria-erklæringen arbeide for at hele landet skal ha et tilbud om å bli knyttet til et godt bredbåndsnett innen utgangen av 2007. Vi har et mål om digital allemannsrett. Regjeringen er på vei – på en bredbåndvei.

Midt i et budsjettår settes det høy fart på bredbåndssatsingen gjennom en økt bevilgning til HØYKOM-distrikt i revidert budsjett, 50 mill. kr til bygging av bredbånd i det distriktpolitiske virkemiddelområdet. Det er en økning for HØYKOM-programmet fra 70 til 120 mill. kr – en økning på 60 pst. Det er ikke småtterier midt i et budsjettår. Så her vil en kritisk røst fra nord skryte av sin egen regjering. Dette er verdifull bygging av hele landet. Vi vet at bl.a. i Troms og Finnmark foregår det nå satsing på bredbånd i regi av kommuner, fylkeskommuner og energiselskaper. Dette er penger som vil bidra til at bl.a. en liten distriktskommune i Nord-Troms, Kåfjord kommune, kan gjøre ferdig den utbyggingen som er startet opp av Nord Troms Kraftlag og Kåfjord kommune.

Troms fylkeskommune i samarbeid med kommunene i Troms har i regi av bredbåndfylket Troms brukt 250 mill. kr, og innen rimelig kort tid har alle i Troms kommune bredbånd, med alle de positive ringvirkningene det har for befolkningen og næringslivet rundt i hele fylket.

Det som burde være et samfunnsansvar og blitt finansiert over statsbudsjettet, har kraftselskap, kommuner og fylkeskommuner tatt tak i. Men den nye rød-grønne regjeringen tar her et klart ansvar, og det er jeg svært glad for. Dette er 50 gode millioner kroner for Troms og Finnmark – og andre deler av landet som har behov for utbygging. De 50 mill. kr er digitale såkorn for distriktene. Satsingen på bredbånd skjer også innenfor rammene av en offensiv IT-politikk, i regi av fornyings- og administrasjonsminister Heidi Grande Røys. Det gjøres nå grep på høyteknologisk bygging av landet som den forrige regjeringen ikke var i nærheten av. Dette går igjennom i Stortinget samme dag som Regjeringen legger fram en ny stortingsmelding om distrikts- og regionalpolitikken, og samme uke som Kristin Halvorsen, Åslaug Haga og Regjeringen fikk gjeninnført lavere arbeidsgiveravgift i distriktene fra 1. januar 2007. De gikk i nærkamp med ESA i Brussel, og de vant matchen. Nå setter Regjeringen også opp farten på IT-utviklingen i distriktene. Norge har et ganske godt utgangspunkt for å nå målet om en digital allemannsrett.

Det er langt fra Lyngen til Oslo. Med bredbånd er vi bare et tastetrykk unna. Digital allemannsrett opphever avstander og skaper muligheter for mange nye arbeidsplasser i distriktene. Det er bare å slå fast at på dette området leverer Regjeringen varene.

Line Henriette Holten Hjemdal (KrF) [16:00:56]: Kristelig Folkeparti konstaterer at det ikke er noen stor miljøatsing i Regjeringens forslag og heller ikke i dagens innstilling fra flertallet. Tar jeg på meg brillene til dem som kommer etter oss, er det med tristhet jeg registrerer dette. Hvorfor? Jo, fordi miljøet trenger kontinuerlig å stå høyt oppe på det politiske kartet hvis vi skal møte utfordringene og klare å gjøre de endringer som må til. Det er vel som 20 års-jubilanten Bellona sa det på dagens mottakelse: Det begynte med å grave opp gifttonner, nå skal vi være med og grave ned CO₂. Bellona har klart denne utviklingen gjennom faglighet og et stort engasjement.

Kristelig Folkeparti har i dagens innstilling fremmet forslag om bl.a. en omlegging av oppvarmingen av hus allerede fra fyringssesongen 2006–2007. Kristelig Folkeparti utfordret tidlig Regjeringen til å komme med en omlegging av nettopp dette i RNB, slik at de positive miljøkonsekvensene dette ville få, kunne komme miljøet til gode, samt at dette kunne være et positivt tiltak i forhold til den utfordringen vi står overfor i Midt-Norge. Men dessverre – Regjeringen har ikke tatt denne oppfordringen på alvor slik at denne omleggingen kunne startet allerede nå i sommer og fått konsekvenser for fyringssesongen vi går inn i.

På søndag kom Regjeringen med tre budsjettlekasjer angående sin satsing på alternativ energi. Regjeringens styrte overskriftslekkasje vil Kristelig Folkeparti bruke for å fylle de store manglene på subsidier og system som

ligger under overskriftene som ble tilgjengelige for oss på søndag. For Kristelig Folkeparti er det avgjørende at den nye innmatingsordningen som det nå legges opp til fra Regjeringens side, er forutsigbar, og at den gir mest mulig ny fornybar energi.

Jeg er glad for å lese i Agderposten i dag at staten har gått med på å betale 210 000 kr til strandperlen Kibbevika. Det er fint at Regjeringen setter av noen midler til å kjøpe strandsone i pressområder i distriktene. Jeg regner da med at Regjeringen også er glad for denne betalte regningen og for denne satsingen i Kommune-Norge, og at de også vil stemme for forslaget til Kristelig Folkeparti som går nettopp på denne saken.

Tord Lien (FrP) [16:03:55]: Representanten Micaelsen angrep Fremskrittspartiet for veldig mye – han brukte vel hele sitt innlegg på å snakke om Fremskrittspartiet. En av de tingene han beskyldte oss for, var at vi ikke hadde bevilget midler til CO₂-håndteringsprosjektet på årets reviderte budsjett. Det er litt interessant å høre, for han snakket om at kostnadene er 4–5 milliarder kr. Da vi fremmet forslaget i Stortinget, kommenterte bl.a. statsminister Stoltenberg forslaget på den måten at dette var overhodet ikke nødvendig, for CO₂-håndteringsprosjektet var lønnsomt. I dag sier altså Torgeir Micaelsen at det koster minst 5 milliarder kroner. Det har jeg notert meg. Og jeg er nok mer enig i Micaelsens virkelighetsbeskrivelse enn i Regjeringens virkelighetsbeskrivelse i den saken.

Så har jeg lyst til å mimre litt om behandlingen av budsjettet før jul, hvor Fremskrittspartiet sa at å kutte i bevilningene til kalking av forsured vassdrag fra 100 mill. kr til 70 mill. kr ikke var god og forsvarlig miljøpolitikk. I håp om å få med oss et flertall påpekte vi den gang at 88 mill. kr var et minimum for å få til en håndterbar nedtrapping av kalkingen i Norge. Dette tallet – 88 mill. – kjenner jeg nå igjen i det reviderte budsjettet.

Det er artig å se at Miljøverndepartementet følger våre råd både når det gjelder kalking og gyrobekjempelse, og vi er også veldig fornøyd med villreinsentrene. Så vil jeg innstendig be finansministeren og Regjeringen om å legge merke til Fremskrittspartiets merknad om Trillemarka og Rollag-massivet og det vernet som der vil bli gjennomført i løpet av høsten. Lokale krefter, grunneiere og lokalpolitikere var imot vern til å begynne med, men har nå snudd og akseptert et vern og lagt fram et forslag om hvordan det nye verneområdet bør se ut. Da er det min og Fremskrittspartiets anbefaling at Regjeringen følger det rådet lokalpolitikere og grunneiere gir. Hvis ikke vil jeg gå så langt som til å hevde at alt pratet til Regjeringen om lokaldemokratiets store betydning blir tomt prat.

Om ordningen for å styrke ny fornybar strøm i Norge, som skulle være så mye bedre enn grønne sertifikater, er det å si at det ikke vil føre til noen som helst ny produksjon av strøm før Regjeringen kommer med et klarere signal om hvor de vil hen i den saken.

Sonja Irene Sjøli (H) [16:07:35]: Satsing på bedre helsetjenester er en hovedprioritering i Høyres forslag til revidert budsjett. Jeg er glad for at vi har funnet rom for å

øke bevilgningene til helse- og omsorgstjenesten med så mye som 220 mill. kr i forhold til Regjeringens budsjettforslag.

Samarbeidsregjeringen startet arbeidet med å rette opp underfinansieringen av Helse Vest og Helse Midt-Norge gjennom forslag i St.meld. nr. 5 for 2003-2004, Inntektsystem for spesialisthelsetjenesten. Den økonomiske situasjonen disse helseregionene nå står overfor, tilsier en raskere opptrapping av bevilgningene enn tidligere forutsatt. Høyre foreslår derfor å bevilge 49 mill. kr utover Regjeringens forslag for å rette opp underfinansieringen i Helse Vest og Helse Midt-Norge. Dette vil sikre at helseregionene får et bedre og mer likeverdig ressursgrunnlag for spesialisthelsetjenesten. I tillegg ber vi statsråden vurdere behovet for en ytterligere opptrapping av bevilgningene til disse regionene utover det Stortinget gikk inn for under behandlingen av St.meld. nr. 5.

Rusmiddelbrukere har lenge vært behandlet som de siste uverdige trengende. Det ble tatt et skritt i riktig retning ved å gi rusavhengige pasientrettigheter på lik linje med andre pasienter. Nå er det imidlertid nødvendig å tilføre betydelige ressurser for å gi pasientrettighetene et reelt innhold. Høyre har satt av 55 mill. kr til første steg i en opptrappingsplan på rusfeltet, og denne satsingen vil gi mange rusavhengige en ny sjanse til å skape et bedre liv for seg og sin familie. Det er skuffende at Regjeringen ikke har funnet rom for å prioritere rusavhengige i revidert budsjett, til tross for fagre løfter i valgkampen.

Det har vært mye fokusering på behovet for flere hender i eldreomsorgen, men Høyre mener at dette ikke er nok. Det er minst like viktig å sørge for kvalitativt bedre helsetjenester, slik at eldre med komplekse sykdomstilstander får kvalifisert helsehjelp. Vi har derfor foreslått en økt bevilgning for å rekruttere flere faglærte ansatte og for å styrke den geriatrike kompetansen i eldreomsorgen. I tillegg går Høyre inn for å øke tilskuddet til lindrende behandling ved livets slutt, slik at pasientene får et tilbud som ivaretar dem bedre i livets siste fase.

Jeg vil avslutte med å si at Regjeringens retorikk om et varmt fellesskap fra valgkampen i realiteten er blitt en kald skulder overfor mange av de dårligst stilte i samfunnet. Fagrådet innen Rusfeltet har påpekt at man må tilbake til den forrige Stoltenberg-regjering for å finne et revidert budsjett som ikke inneholder noen satsing på rusområdet. Et annet eksempel er at syke eldre får lengre reisevei til sykehus som følge av at Regjeringen går inn for å avvikle avtaler med private aktører.

Det er imidlertid fornyingsministeren som topper listen over smålighet i Regjeringen. Hun har nedlagt et informasjonstilbud, taleportalen, til blinde, funksjonshemmede og eldre som ikke kan bruke Internett, fordi hun vurderte en kostnad på 300 000 kr pr. år som for mye. Dette skjer samtidig med at SVs Karin Andersen snakker om at diskriminering av funksjonshemmede er et alvorlig samfunnsproblem. Det var en selvfølge for Høyre å bevilge de 300 000 kr som trengs for å videreføre den såkalte taleportalen for funksjonshemmede, som ble opprettet av statsråd Meyer fra Høyre.

Peter Skovholt Gitmark (H) [16:10:59]: Denne debatten tok aldri av. Det mest oppsiktsvekkende var likevel en statsminister som ikke ønsket å bruke egen taletid, som faktisk stod på talerstolen i ca. 3 ½ minutt av en taletid på 5. Det finner jeg oppsiktsvekkende. Det sier at man har en statsminister og en regjering som er blottet for politiske visjoner, og som har gjennomført lite, iallfall som man ønsker å snakke om, og ikke minst i dette tilfellet. Man ønsker tross alt å snakke om de positive tingene, og da har man minimalt å ta tak i. Jeg får si som Fædrelandsvennens leder for noen dager siden, at Stoltenberg II minner nå stadig mer om Stoltenberg I. Det var fra «Fævennen»s side, eller fra min, ikke ment positivt.

Det er lite som skjer i dette reviderte budsjettet. Det er negative forandringer for IPA. Man ønsker en hytteskatt, som er negativt, og det er et par andre momenter.

Jeg ønsker å bruke litt tid på den såkalte avgiften på sjokolade- og sukkervarer. Dette er en avgift som Bondevik II-regjeringen, eller sentrum-Høyre-regjeringen, ønsket å fjerne, som lå inne i budsjettet for 2006. Likevel fant ikke Stoltenberg II-regjeringen rom for å fjerne denne. Den rammer ca. 3 000 mennesker som i dag jobber i sjokolade- og sukkervareindustrien. Nidar, Freia eller iskremfabrikanter som Hennig-Olsen og Diplom-Is blir rammet av denne.

Det som er pussig, er at man har et LO og en arbeidsgiverside som står sammen om et sterkt krav om å fjerne denne, nettopp fordi avgiften slår så hardt ut for dem det gjelder. Det er få avgifter i Norge som faktisk medfører kostnader på 400 000 kr pr. arbeidsplass i gjennomsnitt. Det er betydelig. Og som man sa på Nidar: Det er begrenset hvor lenge man kan leve under et slikt avgiftsregime.

Jeg finner det nødvendig å sitere Lundteigen når han sier i sitt innlegg tidligere i dag, at «hva vil vi med næringsmiddelindustrien?» Hans svar var importvern på råvarer. Ja, hvis man ser på Nidar alene, står de for melkeforbruket av i overkant av 600 melkekyr. Så viktigheten også for landbruket for å beholde Nidar og lignende industri i Norge, er betydelig.

Men Høyre ønsker ikke importvern. Høyre ønsker å fjerne denne avgiften, som slår så hardt ut for dem det gjelder. Det er underlig når LO har en så klam hånd rundt Regjeringen, at man ikke på det ene punktet hvor faktisk arbeidsgiver og arbeidstaker står sammen, ønsker å fjerne denne avgiften.

Jan Tore Sanner (H) [16:14:27]: Jeg ønsker på tampen å knytte noen kommentarer til forslag nr. 89, som jeg har fremmet på vegne av Venstre, Kristelig Folkeparti, Høyre og Fremskrittspartiet, hvor vi «ber Regjeringen foreta en ny vurdering, inkludert en offentlig høring, av forslaget om å avvike skattefavouriseringen av individuelle pensjonsavtaler (IPA) og livrente», og ønsker en ny vurdering i forbindelse med statsbudsjettet for 2007.

Når vi tar opp dette forslaget, er det to hovedgrunner til det. For det første hviler vårt pensjonssystem på tre pilarer. Det er folketrygden, det er de kollektive ordningene eller obligatorisk tjenstepensjon, og det er privat eller individuell pensjonsforsikring. Høyre har vært veldig opp-

tatt av at disse tre pilarene også skal ivaretas i det nye pensjonssystemet. Vi oppfatter det slik at pensjonsforliket hviler på disse tre pilarene, og vi blir meget provosert over at Regjeringen med et pennestøk fjerner det ene beinet i pensjonssystemet.

Det andre er at Regjeringen, uten å utrede, uten en offentlig høring, har lagt frem et forslag som får dramatiske konsekvenser for enkeltmennesker. Det er dokumentert at det var feil da finansministeren hevdet at dette var ordninger først og fremst for de rike, for det er faktisk slik at over halvparten av dem som sparer i individuell pensjonsforsikring, tjener mindre enn 400 000 kr i året. Det er også dokumentert at når det gjelder livrente, har 40 pst. en nettoinntekt på under 250 000 kr – disse tallene kommer fra Vital og Storebrand – og over 50 pst. har en skattbar formue på under 250 000 kr.

Statsråden har erkjent at forslaget ikke har vært skikkelig utredet. Etter at TV 2 i går avdekket at en sterkt funksjonshemmet ung kvinne vil få redusert sine årlige utbetalinger med 30 pst., ja hun vil faktisk få 90 000 kr mindre å rutte med i året, har statsråden erkjent at dette har man ikke sett skikkelig på. På vegne av de fire partiene vil jeg derfor konkludere med at vi ønsker at forslaget skal oversendes Regjeringen uten realitetsvotering. Statsråd Kristin Halvorsen har sagt at hun vil se nærmere på konsekvensene av forslaget. Jeg forutsetter da at man ikke bare ser på denne enkeltsiden som TV 2 har brakt opp i går, men at man også ser på det noe bredere enn de enkelt-skjebnene som mediene tar tak i. Så jeg vil be om at forslaget oversendes, men jeg er veldig tydelig på at Høyre ser på dette som en viktig del av pensjonsforliket, og vi er veldig opptatt av hvilke konsekvenser dette får for enkeltmennesker. Jeg gleder meg til å lese statsbudsjettet for 2007, hvor jeg forutsetter at Regjeringen har foretatt en grundigere vurdering av sine forslag.

Laila Dāvøy (KrF) [16:17:56]: Jeg er opptatt av skjevdelingen mellom helseforetakene, der Helse Vest og Helse Midt-Norge kommer dårligst ut. Utfordringen framover blir å utjevne skjevdelingen mellom regionene slik at vi får en rettferdig fordeling. Det er viktig at de vedtak som fattes i Stortinget, følges opp, og at det i denne saken skjer så fort som mulig, og jeg tenker på St.meld. nr. 5 for 2003-2004.

Både pasienter og ansatte i de aktuelle helseforetakene opplever skjevdelingen urettferdig, og problemene med dette har også forsterket seg i det siste. Vi foreslo derfor sammen med Høyre i forbindelse med behandlingen av revidert i dag å rette opp skjevdelingen med ytterligere 49 friske millioner. Dessverre blir det ikke flertall for dette.

Det gjenstår en del opprettinger før oppfølgingen av St.meld. nr. 5 er gjennomført, og det er nå behov for en ny gjennomgang av beregningen av basistilskuddet sammenholdt med en helhetlig oversikt over eksisterende budsjetter og regnskaper i helseforetakene. Dette vil kunne danne grunnlaget for en felles forståelse av utfordringene som finnes i sykehussektoren, og det vil være riktig å se på fordelingen ut fra en helhetlig vurdering av dagens situasjon. Befolkningsstørrelse og alderssammensetning, men også

nasjonale prioriteringer sett i lys av nye oppgaver som er tilført helseforetakene de siste årene, bør inngå i en helhetlig gjennomgang av inntektsfordelingen. Det er i denne forbindelse viktig å minne oss selv om bakgrunnen for sykehusreformen, tror jeg. Årene før sykehusreformen måtte Stortinget nesten hvert år bevilge ekstra penger til fylkeskommunene for å dekke underskuddene, og det oppstod dermed uklare ansvarsforhold. Fylkeskommunene hadde eieransvaret, mens ansvaret for finansieringen ble stadig mer statlig, og hensikten med reformen, eller noe av den, var bl.a. at underskuddene og tilleggsbevilgningene skulle bli mindre.

Det er viktig at helseforetakene fokuserer på budsjettbalanse, aktivitetsvekst og effektivitetsvekst i henhold til det oppdrag de får i styringsbrevene fra sin eier. Staten må på sin side skape forutsigbarhet, bl.a. ved å ordne opp i forhold rundt åpningsbalanse, refusjonssatsene ved den innsatsstyrte finansieringen, balansekrav osv. Det er vanskelig for Stortinget å vurdere om ventelister er resultatet av høye kostnader eller for lave bevilgninger. Sannsynligvis vil alle helseforetakene og ikke minst pasientene være tjent med stabile overføringer basert på nasjonale prioriteringer, framfor stadige inndeckninger, underskudd og forskyvning av budsjettbalanser. Men først må grunnlaget for finansieringen komme helt og fullt på plass. Kristelig Folkeparti imøteser Regjeringens innsats for å få dette til.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sakene nr. 4–13.

(Votering, se side 2934)

S a k n r . 1 4

Innstilling fra helse- og omsorgskomiteen om samtykke til ratifikasjon av Europarådets konvensjon av 4. april 1997 om menneskerettigheter og biomedisin (Innst. S. nr. 238 (2005-2006), jf. St.prp. nr. 53 (2005-2006))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.

(Votering, se side 2973)

S a k n r . 1 5

Innstilling fra valgkomiteen om suppleringsvalg til Ombudsmannsnemnda for Forsvaret og Ombudsmannsnemnda for sivile vernepliktige (Innst. S. nr. 240 (2005-2006))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.

(Votering, se side 2973)

Etter at det var ringt til votering i 5 minutter, uttalte

presidenten: Stortinget skal nå votere i sakene nr. 1–15.

Votering i sak nr. 1

Komiteen hadde innstilt:

I

I Stortingets forretningsorden gjøres følgende endringer:

§ 12 annet ledd nr. 10 bokstav b skal lyde:

b. regjeringens årlige melding om oppfølgingen av stortingsvedtak som inneholder en anmodning til regjeringen, og om behandlingen av *representantforslag* som er vedtatt oversendt regjeringen til utredning og uttalelse,

§ 18 femte ledd første punktum skal lyde:

Forslag som omhandles og utformes i innstillingen, jf. § 30 første ledd, skal stilles opp summarisk og i nummerorden i et eget avsnitt i innstillingens premisser.

§ 25 første punktum skal lyde:

Tingmøter og komitémøter holdes i regelen på hverdager mellom kl. 10 og 16, lørdager mellom kl. 10 og 13.

§ 28 første og annet ledd skal lyde:

Overbringelse av kongelige proposisjoner og fremsettelse av grunnlovsforslag og *representantforslag* bør i allminnelighet skje ved begynnelsen eller slutten av et møte. Grunnlovsforslag og *representantforslag* innleveres til Stortingets administrasjon senest kl. 09.00 den dag forslaget skal fremsettes i møte.

Presidentskapet foreslår behandlingsmåten for de kongelige proposisjoner og meldinger samt *representantforslag* og søknader når de er kommet inn til vedkommende ting.

§ 29 første ledd skal lyde:

Grunnlovsforslag og *representantforslag* – sammen med eventuell begrunnelse – skal snarest gjøres tilgjengelig for representantene i papirutgave eller elektronisk form.

§ 29 annet ledd første punktum skal lyde:

Når et *representantforslag* er sendt til en komité, avgir komiteen innstilling om det til vedkommende ting.

§ 31 tredje ledd første punktum skal lyde:

Representantforslag kan tas tilbake ved at forslagsstilleren melder dette skriftlig til Stortingets administrasjon og i tillegg muntlig til det ting der forslaget ble satt fram.

§ 33 femte ledd skal lyde:

Representantforslag og søknader som er satt fram på et foregående storting i samme valgperiode, men ikke avgjort der, står fremdeles for tur til å bli behandlet, hvis ikke forslagsstilleren har tatt forbehold om det motsatte. *Representantforslag* som ikke er blitt ferdig behandlet i den valgperiode der de ble satt fram, bortfaller.

II

I Reglement for åpne kontrollhøringer vedtatt av Stortinget 11. juni 2001, gjøres følgende endringer:

§ 2 første ledd, annet punktum skal lyde:

Etter forretningsorden § 12 nr. 10 femte ledd kan likevel en tredjedel av medlemmene i kontroll- og konstitusjonskomiteen kreve at det avholdes komitéhøring i kontroll saker.

§ 4 første ledd tredje punktum skal lyde:

Når komitélederen skal stille spørsmål, bør møteledelsen overlates til *første nestleder*, eventuelt *annen nestleder*.

III

Endringen under I for så vidt gjelder forretningsordenen § 18 og endringene under II trer i kraft straks. Øvrige endringer under I trer i kraft 1. oktober 2006.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Votering i sak nr. 2

Presidenten: Det vil bli votert over forslag fra stortingsrepresentant Solveig Horne på vegne av Fremskrittspartiet oversendt fra Odelstingets møte 13. juni 2006:

«Under henvisning til Grunnloven § 83 ber Stortinget Høyesterett om en betenkning om følgende i forhold til Grunnloven §§ 97 og 105:

1. Vil det være i strid med Grunnloven å innføre en rett for fester til å kunne kreve å få innløse festetomten uten grunneiers samtykke i forbindelse med allerede eksisterende festeavtaler?
2. Vil det være i strid med Grunnloven dersom en eventuell innløsningssum lovfestes til et bestemt antall ganger festeavgiften uten en individuell prisfastsettelse der også andre forhold blir tillagt vekt?»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet ble med 74 mot 25 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 16.29.27)

Votering i sak nr. 3

Presidenten: Det vil bli votert over forslag fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter på vegne av Fremskrittspartiet oversendt fra Odelstingets møte 13. juni 2006:

«Stortinget ber Regjeringen gjennomføre de nødvendige forskriftsendringer for å frita fri kost på sokkelen for skatt og arbeidsgiveravgift med virkning fra 1. januar 2006.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet ble med 81 mot 23 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 16.29.45)

Votering i sak nr. 4

Presidenten: Under debatten har Ulf Leirstein satt fram et forslag på vegne av Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre. Forslaget lyder:

«Stortinget ber Regjeringen i statsbudsjettet for 2007 drøfte og utrede en modell for fritak av formuesskatt på næringsformue (arbeidende kapital).»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre ble med 56 mot 48 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 16.30.14)

Komiteen hadde innstilt:

St.meld. nr. 2 (2005-2006) – Revidert nasjonalbudsjett for 2006 – vedlegges protokollen.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Votering i sak nr. 5

Presidenten: Under debatten er det satt fram 89 forslag. Det er

- forslagene nr. 1–10, fra Ulf Leirstein på vegne av Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre
- forslag nr. 11, fra Ulf Leirstein på vegne av Fremskrittspartiet, Høyre og Kristelig Folkeparti
- forslag nr. 12, fra Ulf Leirstein på vegne av Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre
- forslagene nr. 13–16, fra Ulf Leirstein på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre
- forslag nr. 17, fra Ulf Leirstein på vegne av Fremskrittspartiet, Kristelig Folkeparti og Venstre
- forslag nr. 18, fra Ulf Leirstein på vegne av Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti
- forslagene nr. 19 og 20, fra Ulf Leirstein på vegne av Fremskrittspartiet og Venstre
- forslagene nr. 21–29, fra Jan Tore Sanner på vegne av Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre
- forslagene nr. 30–60 og nr. 88, fra Ulf Leirstein på vegne av Fremskrittspartiet
- forslagene nr. 61 og 62, fra Jan Tore Sanner på vegne av Høyre og Kristelig Folkeparti
- forslagene nr. 63 og 64, fra Jan Tore Sanner på vegne av Høyre og Venstre
- forslagene nr. 65–67, fra Jan Tore Sanner på vegne av Høyre
- forslagene nr. 68–73, fra Hans Olav Syversen på vegne av Kristelig Folkeparti og Venstre
- forslagene 74–80, fra Hans Olav Syversen på vegne av Kristelig Folkeparti
- forslag nr. 81–86, fra Lars Sponheim på vegne av Venstre

- forslag nr. 87, fra Karl Eirik Schjøtt-Pedersen på vegne av finanskomiteen
 - forslag nr. 89, fra Jan Tore Sanner på vegne av Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre
- Forslagene nr. 1–86 er inntatt i innstillingen, mens de øvrige er omdelt i salen.

Under debatten er forslag nr. 89, fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre omgjort til et oversendelsesforslag og lyder i endret form:

«Det henstilles til Regjeringen å foreta en ny vurdering, inkludert en offentlig høring, av forslaget om å avvike skattefavoriseringen av individuelle pensjons-

avtaler (IPA) og livrente. Vurderingen bes lagt frem i forbindelse med statsbudsjettet for 2007.»

Presidenten foreslår at dette forslaget oversendes Regjeringen uten realitetsvotering. – Det anses vedtatt.

I den voteringen vi nå skal foreta, tar presidenten først for seg mindretallsforslagene og deretter innstillingens forslag til vedtak, og vi starter med forslagene fra minste fraksjon.

Forslagene nr. 81–86, fra Venstre, tas opp til votering. Forslag nr. 81 lyder:

«I statsbudsjettet for 2006 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
166		Tilskudd til ymse tiltak	
	70	Ymse tilskudd, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 5 842 000 til kr 6 982 000	1 140 000
225		Tiltak i grunnopplæringen (jf. kap. 3225)	
	62	(NY) Tilskudd til digitale læremidler i videregående opplæring, bevilges med	37 500 000
226		Kvalitetsutvikling i grunnopplæringen	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres, kan nyttes under post 70</i> , forhøyes med fra kr 946 209 000 til kr 1 148 209 000	202 000 000
	22	(NY) Kompetanseår lærere, bevilges med	25 000 000
231		Barnehager	
	60	Driftstilskudd til barnehager, <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med fra kr 11 701 619 000 til kr 11 913 719 000	212 100 000
	61	Investeringsstilskudd, <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med fra kr 250 000 000 til kr 314 900 000	64 900 000
	65	Skjønnsmidler til barnehager, forhøyes med fra kr 1 972 709 000 til kr 2 332 209 000	359 500 000
320		Allmenne kulturformål	
	74	Tilskudd til tiltak under Norsk kulturråd, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 121 326 000 til kr 123 326 000	2 000 000
	76	(NY) Kompetansetiltak folkekultur, bevilges med	5 000 000
335		Pressestøtte	
	75	Tilskudd til samiske aviser, forhøyes med fra kr 13 369 000 til kr 14 369 000	1 000 000
472		Administrasjon av særskilte erstatningsordninger m.m. (jf. kap. 3472)	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 23 746 000 til kr 26 246 000	2 500 000
621		Tilskudd forvaltet av Sosial- og helsedirektoratet	
	63	Rusmiddeltiltak og sosiale tjenester, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 120 900 000 til kr 150 900 000	30 000 000
630		Aetat (jf. kap. 3630)	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 2 190 900 000 til kr 2 193 000 000	2 100 000
634		Arbeidsmarkedstiltak (jf. kap. 3634)	
	70	Ordinære arbeidsmarkedstiltak, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 1 484 000 000 til kr 1 273 400 000	210 600 000
	71	Spesielle arbeidsmarkedstiltak, <i>kan overføres, kan nyttes under post 70</i> , nedsettes med fra kr 3 622 000 000 til kr 3 529 000 000	93 000 000
719		Folkehelse	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 43 913 000 til kr 58 913 000	15 000 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
724		Helsepersonell og tilskudd til personelltiltak (jf. kap. 3724)	
	21	Forsøk og utvikling i primærhelsetjenesten, <i>kan nyttes under post 70</i> , forhøyes med fra kr 22 696 000 til kr 27 196 000	4 500 000
732		Regionale helseforetak (jf. kap. 3732)	
	71	Tilskudd til Helse Øst RHF, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 17 373 301 000 til kr 17 402 501 000	29 200 000
	73	Tilskudd til Helse Vest RHF, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 8 915 009 000 til kr 9 043 609 000	128 600 000
	74	Tilskudd til Helse Midt-Norge RHF, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 6 474 483 000 til kr 6 559 683 000	85 200 000
909		Refusjonsordning for sjøfolk	
	73	Tilskudd til sysselsetting av sjøfolk, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med fra kr 1 225 000 000 til kr 1 115 000 000	110 000 000
920		Norges forskningsråd	
	50	Tilskudd, forhøyes med fra kr 1 066 000 000 til kr 1 071 000 000	5 000 000
1000		Fiskeri- og kystdepartementet (jf. kap. 4000)	
	70	Tilskudd diverse formål, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 500 000 til kr 1 250 000	750 000
1062		Kystverket (jf. kap. 4062)	
	61	(NY) Tilskudd til kjøp av fireiendommer (nytt navn), bevilges med Statens vegvesen (jf. kap. 4320)	7 475 000
1320		Trafikktilsyn, drift og vedlikehold av riksveger m.m., <i>kan overføres</i> , <i>kan nyttes under post 29, post 30, post 31 og post 72</i> , forhøyes med fra kr 6 089 200 000 til kr 6 431 400 000	342 200 000
1330		Særskilte transporttiltak	
	60	Særskilt tilskudd til kollektivtransport, forhøyes med fra kr 200 000 000 til kr 250 000 000	50 000 000
1350		Jernbaneverket (jf. kap. 4350)	
	30	Investeringer i linjen, <i>kan overføres</i> , <i>kan nyttes under post 23</i> , forhøyes med . fra kr 1 477 000 000 til kr 1 563 500 000	86 500 000
1410		Miljøvernforskning og miljøovervåkning (jf. kap. 4410)	
	21	Miljøovervåkning og miljødata, forhøyes med fra kr 98 752 000 til kr 99 252 000	500 000
	70	Nasjonale oppgaver ved miljøforskningsinstituttene, forhøyes med fra kr 15 151 000 til kr 15 651 000	500 000
1710		Forsvarsbygg og nybygg og nyanlegg (jf. kap. 4710)	
	47	Nybygg og nyanlegg, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 1 240 000 000 til kr 1 290 000 000	50 000 000
2309		Tilfeldige utgifter	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 5 969 672 000 til kr 6 015 072 000	45 400 000
2421		Innovasjon Norge (jf. kap. 5325 og 5625)	
	71	Internasjonalisering, profilering og innovasjon – programmer, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 338 500 000 til kr 346 000 000	7 500 000
	72	Forsknings- og utviklingskontrakter, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 244 600 000 til kr 252 100 000	7 500 000
2445		Statsbygg (jf. kap. 5445)	
	33	Videreføring av ordinære byggeprosjekter, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 465 049 000 til kr 415 049 000	50 000 000
	34	Videreføring av kuranprosjekter, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 519 400 000 til kr 469 400 000	50 000 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
5309		Tilfeldige inntekter	
	29	Ymse, nedsettes med fra kr 587 727 000 til kr 287 727 000	300 000 000
5501		Skatter på formue og inntekt	
	70	Toppskatt mv., nedsettes med fra kr 15 985 000 000 til kr 15 903 000 000	82 000 000
	72	Fellesskatt, forhøyes med fra kr 117 682 000 000 til kr 117 696 000 000	14 000 000
5531		Avgift på tobakkvarer	
	70	Avgift, forhøyes med fra kr 7 151 000 000 til kr 7 211 000 000	60 000 000
5536		Avgift på motorvogner m.m.	
	77	Avgift på mineralolje til framdrift av motorvogn (autodieselavgift), nedsettes med fra kr 5 344 000 000 til kr 5 321 000 000	23 000 000
5542		Avgift på mineralolje mv.	
	70	Avgift på mineralolje, forhøyes med fra kr 602 000 000 til kr 653 000 000	51 000 000
5631		Aksjer i A/S Vinmonopolet	
	80	Statens overskuddsandel, forhøyes med fra kr 28 800 000 til kr 38 600 000	9 800 000
5656		Aksjer i selskaper under NHDs forvaltning (jf. kap. 950 og 3950)	
	80	Utbytte, forhøyes med fra kr 9 176 500 000 til kr 11 458 600 000	2 282 100 000
5700		Folketrygdens inntekter	
	71	Trygdeavgift, nedsettes med fra kr 69 584 000 000 til kr 69 442 000 000	142 000 000
	72	Arbeidsgiveravgift, nedsettes med fra kr 97 917 000 000 til kr 97 872 000 000»	45 000 000

Forslag nr. 82 lyder:

«Fra 1. juli 2006 gjøres følgende endring i Stortingets vedtak av 24. november 2005 om grunnavgift på fyringsolje mv.:

§ 1 skal lyde:

Fra 1. juli skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på mineralolje med kr 0,521 pr. liter.»

Forslag nr. 83 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen øke maksimalprisen for en heltidsplass i barnehage til 2 500 kroner pr. måned fra 1. august 2006.»

Forslag nr. 84 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen endre forskriften for produksjonstilskudd for aviser slik at det blir satt et maksimaltak på kr 25 000 000 for hvor mye en enkeltavis kan motta i tilskudd. En forutsetning for forslaget er at samlet bevilgning til produksjonstilskudd opprettholdes, men fordeles mer rettferdig.»

Forslag nr. 85 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen innføre omsetningspåbud for biodrivstoff på nedstrøms oljeselskaper med målsetning om 2 pst. biodrivstoff (biodiesel og bioetanol) innen 2007 og 4 pst. innen 2010.»

Forslag nr. 86 lyder:

«Stortinget samtykker i at det spares inn 124,6 mill. kroner på departementenes driftsutgifter (postene 1-29, unntatt post 24). Regjeringen gis fullmakt til å foreta den endelige fordelingen av beløpet. Innsparingen spesifiseres på kapitler og poster, og Stortinget orienteres om fordelingen i forbindelse med salderingen av statsbudsjettet for 2005. Innsparingen tas foreløpig ved å redusere kap. 2309 Tilfeldige utgifter med 124,6 mill. kroner. Når beløpet er fordelt på kapitler og poster, tilbakeføres 124,6 mill. kroner til kap. 2309.»

V o t e r i n g s t a v l e n e viste at det var avgitt 5 stemmer for og 99 stemmer mot forslagene fra Venstre. (Voteringsutskrift kl. 16.32.33)

Anne Margrethe Larsen (V) (fra salen): Unnskyld president, jeg stemte feil.

Presidenten: Det er da avgitt 6 stemmer for forslagene og 98 stemmer imot. Med disse stemmetall er forslagene ikke bifalt.

Forslagene nr. 74–80, fra Kristelig Folkeparti, tas opp til votering.

Forslag nr. 74 lyder:

«I statsbudsjettet for 2006 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
340		Kirkelig administrasjon	
	72	Tilskudd til kirkelig virksomhet i kommunene, forhøyes med fra kr 81 470 000 til kr 92 470 000	11 000 000
621		Tilskudd forvaltet av Sosial- og helsedirektoratet	
	63	Rusmiddeltiltak og sosiale tjenester, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 120 900 000 til kr 125 900 000	5 000 000
630		Aetat (jf. kap. 3630)	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 2 190 900 000 til kr 2 216 000 000	25 100 000
634		Arbeidsmarkedstiltak (jf. kap. 3634)	
	70	Ordinære arbeidsmarkedstiltak, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 1 484 000 000 til kr 1 389 400 000	94 600 000
	71	Spesielle arbeidsmarkedstiltak, <i>kan overføres, kan nyttes under post 70</i> , forhøyes med fra kr 3 622 000 000 til kr 3 677 000 000	55 000 000
732		Regionale helseforetak (jf. kap. 3732)	
	70	Tilskudd til helseforetakene, <i>kan overføres, kan nyttes under postene 71, 72, 73, 74 og 75</i> , forhøyes med fra kr 3 308 196 000 til kr 3 383 196 000	75 000 000
761		Tilskudd forvaltet av Sosial- og helsedirektoratet	
	67	Tilskudd til særskilte utviklingstiltak, forhøyes med fra kr 21 180 000 til kr 33 180 000	12 000 000
830		Samlivstiltak og foreldreveiledning (jf. kap. 3830)	
	70	Tilskudd, forhøyes med fra kr 6 112 000 til kr 9 612 000	3 500 000
854		Tiltak i barne- og ungdomsvernet (jf. kap. 3854)	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan nyttes under kap. 830 post 21</i> , forhøyes med fra kr 34 145 000 til kr 34 645 000	500 000
1320		Statens vegvesen (jf. kap. 4320)	
	31	Rassikring, <i>kan overføres, kan nyttes under post 30 og post 60</i> , forhøyes med fra kr 265 200 000 til kr 330 200 000	65 000 000
	72	Kjøp av riksvegferjetjenester, <i>kan overføres, kan nyttes under post 23 og post 30</i> , forhøyes med fra kr 1 355 000 000 til kr 1 361 000 000	6 000 000
1330		Særskilte transporttiltak	
	74	(NY) Kompensasjon for el-avgift for elektrisifisert skinnegående transport, bevilges med Jernbaneløst (jf. kap. 4350)	15 000 000
1350		Investeringer i linjen, <i>kan overføres, kan nyttes under post 23</i> , forhøyes med . fra kr 1 477 000 000 til kr 1 513 500 000	36 500 000
1427		Direktoratet for naturforvaltning (jf. kap. 4427)	
	30	Statlige erverv, båndlegging av friluftsområder, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 34 405 000 til kr 36 615 000	2 210 000
1710		Forsvarsbygg og nybygg og nyanlegg (jf. kap. 4710)	
	47	Nybygg og nyanlegg, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 1 240 000 000 til kr 1 390 000 000	150 000 000
1760		Nyanskaffelser av materiell og nybygg og nyanlegg (jf. kap. 4760)	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 7 685 612 000 til kr 7 315 612 000	370 000 000
1825		Omlegging av energibruk og energiproduksjon	
	70	(NY) Tilskuddsordning for elektrisitetssparing private husholdninger, bevilges med	10 000 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
2309		Tilfeldige utgifter	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 5 969 672 000 til kr 6 054 672 000	85 000 000
5501		Skatter på formue og inntekt	
	72	Fellesskatt, forhøyes med fra kr 117 682 000 000 til kr 117 738 000 000	56 000 000
5531		Avgift på tobakkvarer	
	70	Avgift, forhøyes med fra kr 7 151 000 000 til kr 7 221 000 000	70 000 000
5656		Aksjer i selskaper under NHDs forvaltning (jf. kap. 950 og 3950)	
	80	Utbytte, forhøyes med fra kr 9 176 500 000 til kr 11 370 800 000»	2 194 300 000

Forslag nr. 75 lyder:

«Fra 1. juli 2006 gjøres følgende endringer i Stortingets vedtak av 24. november 2005 om avgifter på tobakkvarer:

§ 1 bokstav e første ledd skal lyde:

Snus: kr 1,25 pr. gram av pakningens nettovekt.»

Forslag nr. 76 lyder:

«Stortinget samtykker i at Arbeids- og integreringsdepartementet i 2006 kan gi tilsagn utover gitte bevilgninger, men slik at samlet ramme for nye tilsagn og gammelt ansvar ikke overstiger følgende beløp:

Kap.	Post	Betegnelse	Samlet ramme
634		Arbeidsmarkedstiltak	
	71	Spesielle arbeidsmarkedstiltak	688,6 mill. kroner»

Forslag nr. 77 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag som innebærer at barnetillegget til personer som mottar attføringspenger og rehabiliteringspenger økes tilsvarende barnetillegget ved langtidsytelsene.»

Forslag nr. 78 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen kjøpe strandtomten Kibbevika i Tvedestrand.»

Forslag nr. 79 lyder:

«Stortinget samtykker i at det spares inn til sammen 60 mill. kroner på departementenes drifts- og investeringsutgifter (postene 1-49, unntatt post 24), samt på nettobudsjetterte virksomheter. Regjeringen gis fullmakt til å foreta den endelige fordelingen av beløpet. Innsparingene spesifiseres på kapitler og poster, og Stortinget orienteres om fordelingen i forbindelse med ny saldering av statsbudsjettet for 2006. Innsparingene tas foreløpig ved å redusere kap. 2309 Tilfeldige utgifter med 60 mill. kroner. Når beløpet er fordelt på kapit-

ler og poster, tilbakeføres 60 mill. kroner til kap. 2309.»

Forslag nr. 80 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen gjeninnføre tilskuddsordningen til husholdninger som ønsker å kjøpe varmepumpe, pelleskamin eller strømstyringssystem, tidsnok til fyringssesongen 2006/2007.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Kristelig Folkeparti ble med 97 mot 7 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 16.33.01)

Presidenten: Forslagene nr. 68–73, fra Kristelig Folkeparti og Venstre, tas opp til votering.

Forslag nr. 68 lyder:

«I statsbudsjettet for 2006 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
325		Samordningstiltak for arkiv, bibliotek og museer	
	73	Prosjekt- og utviklingstiltak, forhøyes med fra kr 21 959 000 til kr 26 959 000	5 000 000
440		Politidirektoratet – politi- og lensmannsetaten (jf. kap. 3440)	
	1	Driftsutgifter, <i>kan nyttes under kap. 441 post 1</i> , forhøyes med fra kr 6 868 446 000 til kr 6 952 396 000	83 950 000
2410		Statens lånekasse for utdanning (jf. kap. 5310)	
	71	Andre stipend, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med fra kr 523 161 000 til kr 473 161 000	50 000 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
2751		Legemidler mv.	
	70	Legemidler, nedsettes med fra kr 7 686 000 000 til kr 7 468 000 000»	218 000 000

Forslag nr. 69 lyder:

«Fra 1. juli 2006 gjøres følgende endringer i Stortingets vedtak av 24. november 2005 om avgifter på tobakksvarer:

§ 1 bokstav a første ledd skal lyde:

Sigarer: kr 1,90 pr. gram av pakningens nettovekt.

§ 1 bokstav b første ledd skal lyde:

Sigaretter: kr 1,90 pr. stk.

§ 1 bokstav c skal lyde:

Røyketobakk, karvet skråtobakk, råtobakk i forbrukerpakning: kr 1,90 pr. gram av pakningens nettovekt.»

Forslag nr. 70 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen om å dekke utgiftene til trykking av bindet om Valdres i forsknings- og bokprosjektet Norges Kirker.»

Forslag nr. 71 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen foreslå endringer i trygdellovgivningen som sikrer at de som blir alene med omsorgen for barna fordi den andre forelderen soner fengselsstraff, blir regnet som aleneforsørger i lovens forstand.»

Forslag nr. 72 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen innføre en egen DRG-kode eller en prosedyrekode for å finansiere organuttak ved sykehusene etter en ny spesifikasjon for alle potensielle donorer.»

Forslag nr. 73 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge fram en plan som sikrer at den positive utviklingen med økt godstransport på bane kan fortsette, bl.a. ved kjøp av flere vogner og forslag til tiltak som kan få mer gods over fra vei- til sjøtransport.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Kristelig Folkeparti og Venstre ble med 90 mot 13 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 16.33.19)

Presidenten: Forslagene nr. 65–67, fra Høyre, tas opp til votering.

Forslag nr. 65 lyder:

«I statsbudsjettet for 2006 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
225		Tiltak i grunnopplæringen (jf. kap. 3225)	
	76	(NY) Leksehjelp, bevilges med	50 000 000
231		Barnehager	
	60	Driftstilskudd til barnehager, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med fra kr 11 701 619 000 til kr 11 347 619 000	354 000 000
	65	Skjønnskudd til barnehager, forhøyes med fra kr 1 972 709 000 til kr 2 498 209 000	525 500 000
320		Allmenne kulturformål	
	83	Stavanger som europeisk kulturby, forhøyes med fra kr 20 000 000 til kr 28 000 000	8 000 000
440		Politidirektoratet – politi- og lensmannsetaten (jf. kap. 3440)	
	1	Driftsutgifter, <i>kan nyttes under kap. 441 post 1</i> , forhøyes med fra kr 6 868 446 000 til kr 6 969 396 000	100 950 000
441		Oslo politidistrikt (jf. kap. 3441)	
	1	Driftsutgifter, <i>kan nyttes under kap. 440 post 1</i> , forhøyes med fra kr 1 344 068 000 til kr 1 350 818 000	6 750 000
572		Rammetilskudd til fylkeskommuner (jf. kap. 3572)	
	60	Innbyggertilskudd, forhøyes med fra kr 11 138 494 000 til kr 11 176 994 000	38 500 000
634		Arbeidsmarkedstiltak (jf. kap. 3634)	
	70	Ordinære arbeidsmarkedstiltak, kan overføres, nedsettes med fra kr 1 484 000 000 til kr 1 220 400 000	263 600 000
	71	Spesielle arbeidsmarkedstiltak, <i>kan overføres, kan nyttes under post 70</i> , nedsettes med fra kr 3 622 000 000 til kr 3 560 000 000	62 000 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
651		Bosetting av flyktninger og tiltak for innvandrere (jf. kap. 3651)	
	62	Kommunale innvandrertiltak, forhøyes med fra kr 56 100 000 til kr 65 100 000	9 000 000
732		Regionale helseforetak (jf. kap. 3732)	
	70	Tilskudd til helseforetakene, <i>kan overføres, kan nyttes under postene 71, 72, 73, 74 og 75</i> , forhøyes med fra kr 3 308 196 000 til kr 3 368 196 000	60 000 000
	75	Tilskudd til Helse Nord RHF, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 5 741 090 000 til kr 5 757 090 000	16 000 000
761		Tilskudd forvaltet av Sosial- og helsedirektoratet	
	63	Tilskudd til rusmiddeltiltak, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 132 910 000 til kr 152 910 000	20 000 000
909		Refusjonsordning for sjøfolk	
	73	Tilskudd til sysselsetting av sjøfolk, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med fra kr 1 225 000 000 til kr 1 045 000 000	180 000 000
920		Norges forskningsråd	
	50	Tilskudd, forhøyes med fra kr 1 066 000 000 til kr 1 076 000 000	10 000 000
922		Romvirksomhet	
	71	Internasjonal romvirksomhet, forhøyes med fra kr 146 300 000 til kr 161 300 000	15 000 000
928		FoU-prosjekter i næringslivets regi	
	71	(NY) Tilskudd til ulønnet forskningsinnsats, <i>kan overføres</i> , bevilges med	30 000 000
1150		Til gjennomføring av jordbruksavtalen m.m. (jf. kap. 4150)	
	70	Markedsregulering, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 215 500 000 til kr 190 820 000	24 680 000
	74	Direkte tilskudd, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 6 581 685 000 til kr 6 476 508 000	105 177 000
	77	Utviklingstiltak, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 222 970 000 til kr 221 921 000	1 049 000
	78	Velferdsordninger, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 1 591 354 000 til kr 1 556 106 000	35 248 000
1320		Statens vegvesen (jf. kap. 4320)	
	23	Trafikktilsyn, drift og vedlikehold av riksveger m.m., <i>kan overføres, kan nyttes under post 29, post 30, post 31 og post 72</i> , forhøyes med fra kr 6 089 200 000 til kr 6 605 400 000	516 200 000
	30	Riksveginvesteringer, <i>kan overføres, kan nyttes under post 23, post 29, post 31, post 33, post 60 og post 72</i> , forhøyes med fra kr 4 420 100 000 til kr 4 575 100 000	155 000 000
	72	Kjøp av riksvegferjetjenester, <i>kan overføres, kan nyttes under post 23 og post 30</i> , forhøyes med fra kr 1 355 000 000 til kr 1 357 000 000	2 000 000
1510		Fylkesmannsembetene (jf. kap. 4510)	
	1	Driftsutgifter, nedsettes med fra kr 1 033 697 000 til kr 1 023 697 000	10 000 000
2309		Tilfeldige utgifter	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 5 969 672 000 til kr 5 975 926 000	6 254 000
2421		Innovasjon Norge (jf. kap. 5325 og 5625)	
	71	Internasjonalisering, profilering og innovasjon – programmer, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 338 500 000 til kr 368 500 000	30 000 000
	72	Forsknings- og utviklingskontrakter, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 244 600 000 til kr 259 600 000	15 000 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
2426		SIVA SF (jf. kap. 5326 og 5613)	
	70	Tilskudd, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 30 000 000 til kr 40 000 000	10 000 000
2751		Legemidler mv.	
	70	Legemidler, nedsettes med fra kr 7 686 000 000 til kr 7 548 000 000	138 000 000
5501		Skatter på formue og inntekt	
	72	Fellesskatt, forhøyes med fra kr 117 682 000 000 til kr 117 843 000 000	161 000 000
5700		Folketrygdens inntekter	
	71	Trygdeavgift, nedsettes med fra kr 69 584 000 000 til kr 69 510 000 000	74 000 000
	72	Arbeidsgiveravgift, nedsettes med fra kr 97 917 000 000 til kr 97 914 000 000»	3 000 000

Forslag nr. 66 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen komme tilbake til Stortinget med en vurdering av behovet for en ytterligere opptrapping av basisbevilgningene til Helse Vest og Helse Midt-Norge, utover det Stortinget gikk inn for under behandling av St.meld. nr. 5 (2003-2004).»

Forslag nr. 67 lyder:

«Stortinget samtykker i at det spares inn til sammen 138,746 mill. kroner på departementenes drifts- og investeringsutgifter (postene 1-49, unntatt post 24) samt på nettobudsjetterte virksomheter. Regjeringen gis fullmakt til å foreta den endelige fordelingen av beløpet. Innsparingen spesifiseres på kapitler og poster, og Stortinget orienteres om fordelingen i forbindelse med nysalderingen av statsbudsjettet for 2006. Innsparingen tas foreløpig ved å redusere kap. 2309 post 1 Til-

feldige utgifter med 138,746 mill. kroner. Når beløpet er fordelt på kapitler og poster, tilbakeføres 138,746 mill. kroner til kap. 2309 post 1.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Høyre ble med 92 mot 12 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 16.33.38)

Presidenten: Forslagene nr. 63 og 64, fra Høyre og Venstre, tas opp til votering.

Forslag nr. 63 lyder:

«I statsbudsjettet for 2006 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
164		Fred, forsoning og demokrati	
	73	Andre ODA-godkjente OSSE-land, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 271 250 000 til kr 276 250 000	5 000 000
635		Ventelønn (jf. kap. 3635)	
	1	Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med fra kr 460 000 000 til kr 400 000 000	60 000 000
844		Kontantstøtte	
	70	Tilskudd, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med fra kr 2 407 000 000 til kr 2 392 500 000	14 500 000
1610		Toll- og avgiftsetaten (jf. kap. 4610)	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 1 009 700 000 til kr 1 012 200 000	2 500 000
1631		Senter for statlig økonomistyring (jf. kap. 4631)	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 200 100 000 til kr 205 300 000	5 200 000
3635		Ventelønn (jf. kap. 635)	
	1	Refusjon statlig virksomhet mv., nedsettes med fra kr 115 000 000 til kr 100 000 000	15 000 000
3904		Brønnøysundregistrene (jf. kap. 904)	
	1	Gebyrinntekter, forhøyes med fra kr 396 700 000 til kr 445 200 000	48 500 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
5543	70	Miljøavgift på mineralske produkter mv. CO ₂ -avgift, nedsettes med fra kr 4 269 000 000 til kr 4 267 000 000»	2 000 000

Forslag nr. 64 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen foreta en gjennomgang av statsstøtten til studieforbundene, med tanke på å sikre fortsatt støtte til de studieforbundene som driver utdannings- og opplæringsvirksomhet.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Høyre og Venstre ble med 86 mot 18 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 16.34.03)

Presidenten: Forslagene nr. 61 og 62, fra Høyre og Kristelig Folkeparti, tas opp til votering.
Forslag nr. 61 lyder:

«I statsbudsjettet for 2006 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
728	70	Forsøk og utvikling mv. Tilskudd, forhøyes med fra kr 19 900 000 til kr 20 200 000	300 000
732	73	Regionale helseforetak (jf. kap. 3732) Tilskudd til Helse Vest RHF, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 8 915 009 000 til kr 9 006 109 000	91 100 000
	74	Tilskudd til Helse Midt-Norge RHF, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 6 474 483 000 til kr 6 539 283 000»	64 800 000

Forslag nr. 62 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag som innebærer at hele det resterende beløpet av økt basisbevilgning til Helse Vest og Helse Midt-Norge bevilges i statsbudsjettet for 2007. Beregningen av økt basisbeløp skal være i tråd med Innst. S. nr. 82 (2003-2004), jf. St.meld. nr. 5 (2003-2004).»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Høyre og Kristelig Folkeparti ble med 85 mot 19 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 16.34.21)

Presidenten: Forslagene nr. 30–60 og nr. 88, fra Fremskrittspartiet, tas opp til votering.
Forslag nr. 30 lyder:

«I statsbudsjettet for 2006 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
204	1	Foreldreutvalget for grunnskolen (jf. kap. 3204) Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 5 751 000 til kr 6 983 000	1 232 000
207	1	Aktive Foreldre Driftsutgifter, bevilges med Kvalitetsutvikling i grunnopplæringen	500 000
226	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres, kan nyttes under post 70</i> , forhøyes med .. fra kr 946 209 000 til kr 971 209 000	25 000 000
254	71	Tilskudd til voksenopplæring Tilskudd til fjernundervisning, forhøyes med fra kr 11 063 000 til kr 13 063 000	2 000 000
276	71	Fagskoleutdanning (NY) Øvrige godkjente fagskoler, bevilges med Kriminalomsorgens sentrale forvaltning (jf. kap. 3430)	10 000 000
430	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 1 879 101 000 til kr 1 932 561 000	53 460 000
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 96 389 000 til kr 113 889 000	17 500 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
440		Politidirektoratet – politi- og lensmannsetaten (jf. kap. 3440)	
	1	Driftsutgifter, <i>kan nyttes under kap. 441 post 1</i> , forhøyes med fra kr 6 868 446 000 til kr 6 968 396 000	99 950 000
441		Oslo politidistrikt (jf. kap. 3441)	
	1	Driftsutgifter, <i>kan nyttes under kap. 440 post 1</i> , forhøyes med fra kr 1 344 068 000 til kr 1 358 068 000	14 000 000
572		Rammetilskudd til fylkeskommuner (jf. kap. 3572)	
	72	(NY) Øremerket tilskudd for sitteplasser på skolebuss, bevilges med	25 000 000
581		Bolig- og bomiljøtiltak	
	78	Kompetansetilskudd, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 65 800 000 til kr 62 800 000	3 000 000
600		Arbeids- og inkluderingsdepartementet (jf. kap. 3600)	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 176 863 000 til kr 180 513 000	3 650 000
634		Arbeidsmarkedstiltak (jf. kap. 3634)	
	71	Spesielle arbeidsmarkedstiltak, <i>kan overføres, kan nyttes under post 70</i> , forhøyes med fra kr 3 622 000 000 til kr 3 677 000 000	55 000 000
732		Regionale helseforetak (jf. kap. 3732)	
	71	Tilskudd til Helse Øst RHF, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 17 373 301 000 til kr 17 655 501 000	282 200 000
	72	Tilskudd til Helse Sør RHF, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 9 765 579 000 til kr 9 935 379 000	169 800 000
	73	Tilskudd til Helse Vest RHF, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 8 915 009 000 til kr 9 242 059 000	327 050 000
	74	Tilskudd til Helse Midt-Norge RHF, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 6 474 483 000 til kr 6 700 333 000	225 850 000
	75	Tilskudd til Helse Nord RHF, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 5 741 090 000 til kr 5 836 340 000	95 250 000
770		Pneumokokkvaksinefond	
	60	Pneumokokkvaksinefond, øremerket kommuner, bevilges med	75 000 000
907		Sjøfartsdirektoratet (jf. kap. 3907)	
	21	Spesielle driftsutgifter, forhøyes med fra kr 6 200 000 til kr 9 700 000	3 500 000
967		Investeringselskap	
	90	(NY) Egenkapitaltilskudd, bevilges med	1 800 000 000
1062		Kystverket (jf. kap. 4062)	
	1	Driftsutgifter, <i>kan nyttes under post 45</i> , forhøyes med fra kr 869 040 000 til kr 906 960 000	37 920 000
	30	Nyanlegg og større vedlikehold, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 226 220 000 til kr 238 720 000	12 500 000
1320		Statens vegvesen (jf. kap. 4320)	
	23	Trafikktilsyn, drift og vedlikehold av riksveger m.m., <i>kan overføres</i> , <i>kan nyttes under post 29, post 30, post 31 og post 72</i> , forhøyes med fra kr 6 089 200 000 til kr 6 781 400 000	692 200 000
	30	Riksveginvesteringer, <i>kan overføres, kan nyttes under post 23, post 29, post 31</i> , <i>post 33, post 60 og post 72</i> , forhøyes med fra kr 4 420 100 000 til kr 4 692 100 000	272 000 000
	31	Rassikring, <i>kan overføres, kan nyttes under post 30 og post 60</i> , forhøyes med .. fra kr 265 200 000 til kr 360 200 000	95 000 000
	72	Kjøp av riksvegerferjetjenester, <i>kan overføres, kan nyttes under post 23 og post 30</i> , forhøyes med fra kr 1 355 000 000 til kr 1 366 000 000	11 000 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
1350		Jernbaneanverket (jf. kap. 4350)	
	30	Investeringer i linjen, <i>kan overføres, kan nyttes under post 23</i> , forhøyes med fra kr 1 477 000 000 til kr 1 498 500 000	21 500 000
1508		Spesielle IT-tiltak	
	50	Tilskudd til høyhastighetskommunikasjon, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 69 024 000 til kr 169 024 000	100 000 000
1580		Byggeprosjekter utenfor husleieordningen	
	31	Igangsetting av byggeprosjekter, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 50 000 000 til kr 69 000 000	19 000 000
1760		Nyanskaffelser av materiell og nybygg og nyanlegg (jf. kap. 4760)	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i> , nedsettes med Fra kr 7 685 612 000 til kr 7 595 612 000	90 000 000
1790		Kystvakten (jf. kap. 4790)	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med Fra kr 774 744 000 til kr 844 744 000	70 000 000
2600		Trygdeetaten	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 4 929 135 000 til kr 5 063 235 000	134 100 000
2650		Sykepenges	
	70	Sykepenges for arbeidstakere mv., <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med fra kr 22 130 000 000 til kr 24 230 000 000	2 100 000 000
4115		Mattilsynet (jf. kap. 1115)	
	1	Gebyr og avgifter, nedsettes med fra kr 686 887 000 til kr 663 587 000	23 300 000
5501		Skatter på formue og inntekt	
	72	Fellesskatt, nedsettes med fra kr 117 682 000 000 til kr 116 333 240 000	1 348 760 000
5511		Tollinntekter	
	70	Toll, nedsettes med fra kr 1 716 000 000 til kr 1 709 000 000	7 000 000
5536		Avgift på motorvogner m.m.	
	76	Avgift på bensin, nedsettes med fra kr 9 088 000 000 til kr 7 909 000 000	1 179 000 000
	77	Avgift på mineralolje til framdrift av motorvogn (autodieselavgift), nedsettes med fra kr 5 344 000 000 til kr 4 022 000 000	1 322 000 000
5555		Sjokolade- og sukkervareavgift	
	70	Avgift, nedsettes med fra kr 1 113 000 000 til kr 649 000 000	464 000 000
5680		Innskuddskapital i Statnett SF	
	90	(NY) Egenkapitalinnskudd, Statnett, bevilges med Folketrygdens inntekter	2 000 000 000
5700		Folketrygdens inntekter	
	72	Arbeidsgiveravgift, nedsettes med fra kr 97 917 000 000 til kr 97 887 000 000»	30 000 000

Forslag nr. 31 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen i forbindelse med statsbudsjettet for 2007 fremme sak om at innblanding av etanol i bensin reduserer avgiftssatsen på bensinavgiften, slik man legger opp til at det også skal gjøres for CO₂-avgiften.»

Forslag nr. 32 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen utrede en NO_x-avtale på grunnlag av SO₂-avtalen til Norsk Industri og komme tilbake til Stortinget med denne avtalen i statsbudsjettet 2007.»

Forslag nr. 33 lyder:

«Stortinget gir Regjeringen fullmakt til å redusere forbruksavgiften på elektrisk kraft i situasjoner der elprisen til husstander er unormalt høy.»

Forslag nr. 34 lyder:

«Stortinget gir Regjeringen fullmakt til å redusere avgiften på bensin og autodiesel ved pumpepriser utover den forutsetning Stortinget la til grunn i budsjettet for vedtak om avgift på bensin og autodiesel.»

Forslag nr. 35 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen i forbindelse med statsbudsjettet 2007 vurdere å fjerne eller redusere HFK-avgiften for varer som omfattes av en avtale godkjent av departementet om utslippsreduserende tiltak.»

Forslag nr. 36 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen i forbindelse med statsbudsjettet 2007 vurdere å utvide ordningen med halv CO₂-avgift og fritak for grunnavgift på fyringsolje til å omfatte andre bedrifter med stort behov for mineralolje.»

Forslag nr. 37 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen vurdere ulike muligheter for å differensiere påslaget på nettariffen for å hensynta kraftkrevende industri som tar ut kraft i distribusjonsnettet.»

Forslag nr. 38 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen innføre en foreløpig finansieringsordning for nye fagskoler innen helse- og sosialfag ut fra prinsippet om å prioritere viktige samsfunnsområder.»

Forslag nr. 39 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen finne midlertidige finansielle løsninger for NAC inntil permanente løsninger er på plass.»

Forslag nr. 40 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen fremme nødvendige forslag for å innføre en stykkprisfinansiering av trafikkflygerutdanningen på fagskolenivå eller høyere fra 2007.»

Forslag nr. 41 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen gjennomføre salget av Filmparken AS/Norsk filmstudio AS.»

Forslag nr. 42 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen fremme de nødvendige forslag med sikte på å legge til rette for at nedlagte militærleire kan gjøres om til fengsler.»

Forslag nr. 43 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen opprette en landsdekkende back up-tjeneste med inntil fire helikopter for skarpe oppdrag. Disse skal brukes som beredskap for den ordinære redningstjenesten.»

Forslag nr. 44 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen avvikle ordningen med fremskutt prøveløslatelse.»

Forslag nr. 45 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen foreta en gjennomgang av alle de norske velferdsordningene som arbeidstakere og deres familiemedlemmer/pårørende fra EØS-land er, eller kan bli omfattet av, som en konsekvens av arbeid/opphold i Norge i kortere eller lengre perioder.»

Forslag nr. 46 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge frem en sak i statsbudsjettet for 2007, hvor det vurderes økte sosialhjelpssatser i månedene juli og desember.»

Forslag nr. 47 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen komme tilbake til Stortinget med nødvendige lovendringer, slik at sjøfolkene

får beholde retten til pensjon som er opptjent før 1967.»

Forslag nr. 48 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen i forbindelse med statsbudsjettet for 2007 fremme forslag om å overføre betalingsansvaret for TNF-hemmere fra helseforetakene og over til Rikstrygdeverket.»

Forslag nr. 49 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag, senest ved statsbudsjett for 2007, som fastsetter åpningsbalansen for helseforetakene.»

Forslag nr. 50 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen innføre nettolønnsordning for Hurtigruten, senest fra 1. januar 2007.»

Forslag nr. 51 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen styrke ambassadetjenestene i Asia, spesielt Kina, for å bistå norsk næringsliv og bedrifter når det gjelder immaterielle krenkelsers.»

Forslag nr. 52 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om endringer i tolloven for å bekjempe piratkopiering og import av piratprodukter.»

Forslag nr. 53 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen endre grensen midlertidig fra 15 til 25 kg når det gjelder utførselskvote for fisk og fiskevarer.»

Forslag nr. 54 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen utarbeide regelverk for utførselskvote for fisk og fiskevarer basert på bærekraftig forvaltning av kystfisk, og i samråd med havfiskerieringen.»

Forslag nr. 55 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen i statsbudsjettet for 2007 sørge for at rehabiliteringen av Freifjords- og Ålesundstunnelene fullføres iht. veinormalens standarder.»

Forslag nr. 56 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen ta initiativ til å utrede fondsstrukturer som kan brukes i fremtiden for å oppnå fullfinansiering av riksveinvesteringer.»

Forslag nr. 57 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen utrede en reform for å sikre standarden på stamveinettet. En slik reform bør ta utgangspunkt i bevilgninger i størrelsesorden 300 mrd. kroner over en 10-15-års periode.»

Forslag nr. 58 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen komme tilbake med egen sak om trafikkfall og bruk av korrekte trafikkprognoser for oppdatering av gjeldende NTP.»

Forslag nr. 59 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen starte forhandlinger med UND om en hensiktsmessig avtale for utdanning av norske flygeledere.»

Forslag nr. 60 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen betale tilbake alle pengene som Statens pensjonsfond – Norge over tid har lånt til statskassen. Dette bør fortrinnsvis skje gjennom

årlig utstedelse av statsobligasjoner inntil beløpet er tilbakebetalt.»
 Forslag nr. 88 lyder:
 «Stortinget ber Regjeringen snarest avvikle eierskapet i SAS-gruppen.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Fremskrittspartiet ble med 81 mot 23 stemmer ikke bifalt.
 (Voteringsutskrift kl. 16.34.39)

Presidenten: Forslagene nr. 21–29, fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre, tas opp til votering.
 Forslag nr. 21 lyder:

«I statsbudsjettet for 2006 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
270		Studier i utlandet og sosiale formål for elever og studenter	
	74	Tilskudd til velferdsarbeid, forhøyes med fra kr 67 684 000 til kr 77 684 000	10 000 000
281		Fellesutgifter for universiteter og høyskoler (jf. kap. 3281)	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 327 260 000 til kr 340 660 000	13 400 000
310		Tilskudd til trossamfunn m.m. og private kirkebygg	
	76	Tilskudd til råd for tro og livssyn, forhøyes med fra kr 3 600 000 til kr 4 300 000	700 000
323		Musikkformål (jf. kap. 3323)	
	78	Ymse faste tiltak, forhøyes med fra kr 48 088 000 til kr 50 088 000	2 000 000
1506		Norge.no (jf. kap. 4506)	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 21 162 000 til kr 21 312 000	150 000
1618		Skatteetaten (jf. kap. 4618)	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 3 340 800 000 til kr 3 373 800 000	33 000 000
2530		Fødselspenger og adopsjonspenger	
	70	Fødselspenger til yrkesaktive, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med fra kr 9 660 000 000 til kr 9 515 000 000	145 000 000
2600		Trygdeetaten	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 4 929 135 000 til kr 5 034 435 000	105 300 000
2650		Sykepenger	
	70	Sykepenger for arbeidstakere mv., <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med fra kr 22 130 000 000 til kr 24 240 200 000	2 110 200 000
	71	Sykepenger for selvstendige, <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med fra kr 1 570 000 000 til kr 1 572 300 000	2 300 000
	72	Omsorgs- og pleiepenger ved barns sykdom m.m., <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med fra kr 308 000 000 til kr 365 600 000	57 600 000
5536		Avgift på motorvogner m.m.	
	76	Avgift på bensin, nedsettes med fra kr 9 088 000 000 til kr 9 072 000 000»	16 000 000

Forslag nr. 22 lyder:
 «Fra 1. juli 2006 gjøres følgende endringer i Stortingets vedtak av 24. november 2005 om avgift på bensin:
 Ny § 3 skal lyde:
 Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift for andel av bioetanol i bensinen.

Departementet kan fastsette forskrifter om avgrensing av og vilkår for fritaket.
 Gjeldende §§ 3-7 blir nye §§ 4-8.
 Fra 1. juli 2006 gjøres følgende endringer i Stortingets vedtak av 24. november 2005 om CO₂-avgift på mineralske produkter:

§ 3 første ledd skal lyde:

Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift for andel av biodiesel i mineralolje og bioetanol i bensin.»

Forslag nr. 23 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen utarbeide og komme tilbake til Stortinget med en tiltakspakke for å legge til rette for økt bruk av biodrivstoff, spesielt med fokus på tilrettelegging for bruk av E85 (85 pst. etanol – 15 pst. bensin) og fleksifuelkjøretøyer.»

Forslag nr. 24 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen i statsbudsjettet for 2007 sikre alle skogeiere i forbindelse med frivillig vern, samme mulighet for betinget skattefritak.»

Forslag nr. 25 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen snarest mulig legge til rette for at hviterussiske studenter, som på grunn av politisk aktivitet har mistet studieplassen sin eller muligheten for å avlegge eksamen i sitt hjemland, får fortsette studiene sine i Norge uten ekstra kostnader.»

Forslag nr. 26 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen innlede forhandlinger med Oslo kommune med sikte på utbygging av nasjonalanleggene for ski i Holmenkollen, for på egnet måte å legge frem en sak for Stortinget om dette. Staten skal dekke 50 pst. av kostnadene.»

Forslag nr. 27 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen sikre at alle elever i grunnskolen som har behov for å få utarbeidet individuelle planer (IP) og individuelle opplæringsplaner (IOP) får et slikt tilbud.»

Forslag nr. 28 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen utarbeide en tiltakspakke, i samarbeid med de store byene og de prostituerte selv, som sikrer verdighet til de prostituerte og som gir alle en reell mulighet til å komme ut av prostitusjonen.»

Forslag nr. 29 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen bruke pengene fra salget av Schiøttsvei 8 i Oslo til å kjøpe nye friluftsarealer og strandsoner.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre ble med 78 mot 26 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 16.34.58)

Presidenten: Forslagene nr. 19 og 20, fra Fremskrittspartiet og Venstre, tas opp til votering.

Forslag nr. 19 lyder:

«I statsbudsjettet for 2006 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
732		Regionale helseforetak (jf. kap. 3732)	
	70	Tilskudd til helseforetakene, <i>kan overføres, kan nyttes under postene 71, 72, 73, 74 og 75, forhøyes med</i>	25 000 000
		fra kr 3 308 196 000 til kr 3 333 196 000	
854		Tiltak i barne- og ungdomsvernet (jf. kap. 3854)	
	71	Utvikling og opplysningsarbeid mv., <i>kan nyttes under post 50, forhøyes med ...</i>	5 000 000
		fra kr 45 060 000 til kr 50 060 000»	

Forslag nr. 20 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen snarest og senest i statsbudsjettet for 2007 oppheve inntektsgrensen for det studenter kan tjene ved siden av lånekassefinansiering av studiene.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Fremskrittspartiet og Venstre ble med 75 mot 29 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 16.35.13)

Presidenten: Forslag nr. 18, fra Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti, tas opp til votering. Forslag lyder:

«I statsbudsjettet for 2006 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
761		Tilskudd forvaltet av Sosial- og helsedirektoratet	
	70	Frivillig rusmiddelforebyggende arbeid mv., <i>kan overføres, forhøyes med</i>	12 000 000
		fra kr 95 059 000 til kr 107 059 000	
844		Kontantstøtte	
	70	Tilskudd, <i>overslagsbevilgning, forhøyes med</i>	104 000 000
		fra kr 2 407 000 000 til kr 2 511 000 000	
1429		Riksantikvaren (jf. kap. 4429)	
	72	Vern og sikring av fredete og verneverdige kulturminner og kulturmiljøer, <i>kan overføres, kan nyttes under post 21, forhøyes med</i>	5 000 000
		fra kr 145 030 000 til kr 150 030 000»	

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti ble med 74 mot 30 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 16.35.31)

Presidenten: Forslag nr. 17, fra Fremskrittspartiet, Kristelig Folkeparti og Venstre, tas opp til votering. Forslaget lyder:

«I statsbudsjettet for 2006 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
470		Fri rettshjelp (jf. kap. 3470)	
	72	Tilskudd til spesielle rettshjelpiltak, forhøyes med fra kr 20 265 000 til kr 20 465 000	200 000
572		Rammetilskudd til fylkeskommuner (jf. kap. 3572)	
	60	Innbyggertilskudd, forhøyes med fra kr 11 138 494 000 til kr 11 156 994 000	18 500 000
761		Tilskudd forvaltet av Sosial- og helsedirektoratet	
	63	Tilskudd til rusmiddeltiltak, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 132 910 000 til kr 136 610 000	3 700 000
928		FoU-prosjekter i næringslivets regi	
	71	(NY) Tilskudd til ulønnet forskningsinnsats, <i>kan overføres</i> , bevilges med 15 000 000»	15 000 000»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet, Kristelig Folkeparti og Venstre ble med 68 mot 36 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 16.35.50)

Presidenten: Forslagene nr. 13–16, fra Fremskrittspartiet og Høyre, tas opp til votering.

Forslag nr. 13 lyder:

«I statsbudsjettet for 2006 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
257		Program for basiskompetanse i arbeidslivet	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 24 490 000 til kr 34 490 000	10 000 000
400		Justisdepartementet (jf. kap. 3400)	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 226 740 000 til kr 231 740 000	5 000 000
480		Svalbardbudsjettet	
	50	Tilskudd, forhøyes med fra kr 96 559 000 til kr 109 559 000	13 000 000
651		Bosetting av flyktninger og tiltak for innvandrere (jf. kap. 3651)	
	60	Integreringstilskudd, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 2 718 000 000 til kr 2 708 000 000	10 000 000
732		Regionale helseforetak (jf. kap. 3732)	
	21	Forsøk og utvikling i sykehussektoren, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 17 012 000 til kr 39 612 000	22 600 000
761		Tilskudd forvaltet av Sosial- og helsedirektoratet	
	67	Tilskudd til særskilte utviklingstiltak, forhøyes med fra kr 21 180 000 til kr 45 180 000	24 000 000
5526		Avgift på alkohol	
	70	Produktavgift på alkoholholdige drikkevarer, nedsettes med fra kr 9 653 000 000 til kr 9 568 000 000»	85 000 000

Forslag nr. 14 lyder:

«I Stortingets vedtak av 5. desember 2005 om formues- og inntektsskatt til Svalbard gjøres følgende endring med virkning fra 1. januar 2006:

Bokstav b skal lyde:

Inntekt som blir skattlagt ved lønnstrekk etter Svalbardskattelova § 3-2: 8 pst.»

Forslag nr. 15 lyder:

«Fra 1. juli gjøres følgende endringer i Stortingets vedtak av 24. november 2005 om produktavgift på alkoholholdige drikkevarer:

Ny § 1 bokstav B pkt. 1 skal lyde:

Annen alkoholholdig drikk med alkoholstyrke over 4,7 til og med 22 volumprosent alkohol: kr 3,50 pr. volumprosent og liter.

Ny § 1 bokstav B pkt. 2 d skal lyde:

Annen alkoholholdig drikk med alkoholstyrke over 3,7 til og med 4,7 volumprosent alkohol: kr 15,71 pr. liter.»

Forslag nr. 16 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen foreta forskriftsendring i tråd med høringsforslaget fra Kommunal- og regionaldepartementet, sendt på høring 6. mai 2005, om endring i utlendingsforskriften av 21. desember 1990 nr. 1028.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Fremskrittspartiet og Høyre ble med 69 mot 35 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 16.36.10)

«I statsbudsjettet for 2006 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
310		Tilskudd til trossamfunn m.m. og private kirkebygg	
	75	(NY) Tilskudd til private kirkebygg, bevilges med	9 400 000
468		Kommisjonen for begjæring om gjenopptakelse av straffesaker (jf. kap. 3468)	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med	1 000 000
		fra kr 9 494 000 til kr 10 494 000	
743		Statlige stimulerings tiltak for psykisk helse	
	75	Tilskudd til styrking av psykisk helsevern, <i>kan overføres</i> , forhøyes med	20 000 000
		fra kr 1 541 006 000 til kr 1 561 006 000»	

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet, Høyre og Kristelig Folkeparti ble med 62 mot 42 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 16.36.46)

Presidenten: Forslag nr. 12, fra Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre, tas opp til votering. Forslaget lyder:

«Stortinget ber Regjeringen komme tilbake med en vurdering av hvilke særnorske avgifter som i dag er pålagt eksportindustrien og hvordan avgiftene kan tilpasses for å unngå at enkelte produksjonsbedrifter rammes ekstra hardt av særnorske eller spesielt høye avgifter.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre ble med 62 mot 41 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 16.36.26)

Presidenten: Forslag nr. 11, fra Fremskrittspartiet, Høyre og Kristelig Folkeparti, tas opp til votering. Forslaget lyder:

Presidenten: Forslagene nr. 1–10, fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre, tas opp til votering.

Forslag nr. 1 lyder:

«I statsbudsjettet for 2006 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
275		Høyskoler	
	70	Basisfinansiering private høyskoler, forhøyes med	17 300 000
		fra kr 304 665 000 til kr 321 965 000	
286		Fondet for forskning og nyskaping (jf. kap. 3286)	
	50	Overføring til Norges forskningsråd, forhøyes med	100 000 000
		fra kr 707 760 000 til kr 807 760 000	
	95	Fondskapital, forhøyes med	25 000 000 000
		fra kr 14 000 000 000 til kr 39 000 000 000	
455		Redningstjenesten (jf. kap. 3455)	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med	8 000 000
		fra kr 387 223 000 til kr 395 223 000	
571		Rammetilskudd til kommuner (jf. kap. 3571)	
	60	Innbyggertilskudd, forhøyes med	84 000 000
		fra kr 30 955 000 000 til kr 31 039 000 000	
730		(NY) Habilitering og rehabilitering av funksjonshemmede	
	22	(NY) CP-leir for barn, bevilges med	400 000
1311		Tilskudd til regionale flyplasser	
	71	Tilskudd til ikke-statlige flyplasser, <i>kan overføres, kan nyttes under kap. 1310 post 70</i> , forhøyes med	3 000 000
		fra kr 16 600 000 til kr 19 600 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner
1441		Statens forurensningstilsyn (jf. kap. 4441)	
	39	Oppryddingstiltak, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 93 080 000 til kr 94 080 000	1 000 000
2445		Statsbygg (jf. kap. 5445)	
	32	Igangsetting av kurantprosjekter, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 156 014 000 til kr 161 014 000»	5 000 000

Forslag nr. 2 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen foreta en ny og utvidet avgrensning for merverdiavgift på hytteutleie og fremlegge dette for Stortinget i budsjettet for 2007.»

Forslag nr. 3 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen senest i statsbudsjettet for 2007 foreslå endringer i merverdiavgiftslovens § 31 som medfører at selvstendig næringsdrivende eller selskaper som har en omsetning under 1 mill. kroner i året skal levere årsoppgaver i stedet for tomånedlige terminoppgaver for innbetaling av merverdiavgift.»

Forslag nr. 4 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge fram en finansieringsordning for fagskolene i statsbudsjettet for 2007.»

Forslag nr. 5 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen senest i statsbudsjettet for 2007 avsette nødvendige midler til videreføring av arbeidet med et nytt fengsel i Indre Salten/Fauske.»

Forslag nr. 6 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen sørge for at nødvendige forberedelser, inklusive utlysning av basedriften, blir gjort slik at oppstart av den sivile redningshelikopterbasen i Florø skjer i 2007.»

Forslag nr. 7 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen åpne for forsøk med opplæringsprogram for innvandrere i forlengelse av introduksjonsordningen, der disse etter norsk, samfunns- og arbeidslivsopplæring kan fortsette direkte inn i opplæring som helsefagarbeidere.»

Forslag nr. 8 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen øke GIEKs tilsagns- og garantiansvarsramme for Alminnelig garantiordning fra 40 til 50 mrd. kroner.»

Forslag nr. 9 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen koordinere utvidelsen av sikkerhetssonene ved Trondheim lufthavn Værnes med Jernbaneverkets gjennomføring av Gjevingtunne-

len, og komme tilbake til dette ved fremleggelse av statsbudsjettet for 2007.»

Forslag nr. 10 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen sørge for å ferdigstille prosjekteringen av Stad Skipstunnel slik at bygging av denne kan gjennomføres så raskt som mulig i neste NTP-periode.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre ble med 56 mot 48 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 16.37.14)

Presidenten: Vi har nå votert over alle mindretallsforslagene. Det gjenstår ett forslag utover innstillingens forslag til vedtak. Det er forslag nr. 87, fra finanskomiteen, og det kommer presidenten tilbake til.

Når vi nå skal votere over innstillingens forslag til vedtak, er partiene, i tråd med det som er praksis ved behandling av revidert nasjonalbudsjett, innstilt på å avstå fra den stemmegivning de normalt ville foreta ved den endelige voteringen, dette for å slippe en tidkrevende og til dels komplisert votering hvor resultatet likevel er gitt.

Presidenten vil understreke den selvfølgelige forutsetning at når partiene aksepterer en slik voteringspraksis, skal dette ikke bli brukt mot noe parti ved en senere anledning.

Før vi voterer over innstillingens forslag til vedtak, vil presidenten ta opp forslag nr. 87, fra Karl Eirik Schjøtt-Pedersen på vegne av finanskomiteen.

Bakgrunnen for dette forslaget er nødvendige justeringer som følge av vedtak Stortinget har gjort vedrørende inneværende års budsjett etter at finanskomiteen avgav sin innstilling, og som det følgelig ikke er tatt hensyn til i de aktuelle kapitler og poster i det foreliggende forslag til vedtak. Forslaget lyder:

«Kap.	Post	Formål	Kroner
732		Regionale helseforetak (jf. kap. 3732):	
	71	Tilskudd til Helse Øst RHF, <i>kan overføres, forhøyes med</i> fra kr 17 382 101 000 til kr 17 394 301 000	12 200 000
732		Regionale helseforetak (jf. kap. 3732):	
	72	Tilskudd til Helse Sør RHF, <i>kan overføres, forhøyes med.....</i> fra kr 9 768 879 000 til kr 9 786 879 000	18 000 000

«Kap.	Post	Formål	Kroner
732	73	Regionale helseforetak (jf. kap. 3732): Tilskudd til Helse Vest RHF, <i>kan overføres, forhøyes</i> med fra kr 8 918 409 000 til kr 8 987 009 000	68 600 000
732	74	Regionale helseforetak (jf. kap. 3732): Tilskudd til Helse Midt-Norge RHF, <i>kan overføres, forhøyes</i> med fra kr 6 475 983 000 til kr 6 521 183 000	45 200 000
732	75	Regionale helseforetak (jf. kap. 3732): Tilskudd til Helse Nord RHF, <i>kan overføres, forhøyes</i> med fra kr 5 742 090 000 til kr 5 748 090 000	6 000 000
2543	70	Ytelser til yrkesrettet attføring: Attføringspenger, <i>overslagsbevilgning, nedsettes</i> med fra kr 11 418 100 000 til kr 11 268 100 000	150 000 000
2655	74	Uførhet: Tidsbegrenset uførestønad, <i>overslagsbevilgning, forhøyes</i> med fra kr 3 968 100 000 til kr 4 218 100 000	250 000 000
2711	70	Spesialisthelsetjenester mv.: Refusjon spesialisthjelp, <i>nedsettes</i> med fra kr 1 088 000 000 til kr 1 058 000 000	30 000 000
2755	62	Helsetjeneste i kommunene mv.: Tilskudd til fastlønnsordning fysioterapeuter, <i>kan nyttes under post 71, forhøyes</i> med fra kr 189 000 000 til kr 214 000 000	25 000 000
2755	70	Helsetjeneste i kommunene mv.: Refusjon allmennlegehjelp, <i>nedsettes</i> med fra kr 2 483 500 000 til kr 2 442 000 000	41 500 000
2755	71	Helsetjeneste i kommunene mv.: Refusjon fysioterapi, <i>kan nyttes under post 62, forhøyes</i> med ... fra kr 1 136 000 000 til kr 1 273 000 000»	137 000 000

V o t e r i n g :

Forslaget fra finanskomiteen ble enstemmig bifalt.

Komiteen hadde innstilt:

I

I statsbudsjettet for 2006 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
1	50	H.M. Kongen og H.M. Dronningen: Det Kgl. Hoff, <i>f o r h ø y e s</i> med fra kr 116 930 000 til kr 121 430 000	4 500 000
21	1	Statsrådet (jf. kap. 3021): Driftsutgifter, <i>f o r h ø y e s</i> med fra kr 112 874 000 til kr 114 774 000	1 900 000
41	70	(NY) Tilskudd til tidligere statsministere, <i>b e v i l g e s</i> med Stortinget (jf. kap. 3041):	925 000
	1	Driftsutgifter, <i>kan nyttes under post 70, n e d s e t t e s</i> med fra kr 618 776 000 til kr 617 776 000	1 000 000
	72	(NY) Tilskudd til Nobelinstituttets bibliotek, <i>b e v i l g e s</i> med	1 000 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
43		Stortingets ombudsmann for forvaltningen (jf. kap. 3043):	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 35 266 000 til kr 36 266 000	1 000 000
61		Høyesterett (jf. kap. 3061):	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 57 556 000 til kr 58 690 000	1 134 000
100		Utenriksdepartementet (jf. kap. 3100 og 3101):	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 1 383 586 000 til kr 1 411 430 000	27 844 000
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres</i> , f o r h ø y e s med fra kr 4 226 000 til kr 6 426 000	2 200 000
151		Bistand til Asia:	
	78	Regionbevilgning for Asia, <i>kan overføres</i> , f o r h ø y e s med fra kr 510 000 000 til kr 535 000 000	25 000 000
160		Sivilt samfunn og demokratiutvikling:	
	70	Sivilt samfunn, <i>kan overføres</i> , f o r h ø y e s med fra kr 1 026 000 000 til kr 1 036 000 000	10 000 000
	75	Internasjonale organisasjoner og nettverk, <i>kan overføres</i> , f o r h ø y e s med ... fra kr 130 500 000 til kr 132 550 000	2 050 000
161		Næringsutvikling:	
	75	NORFUND – tapsavsetting, f o r h ø y e s med fra kr 143 750 000 til kr 148 750 000	5 000 000
	95	NORFUND – grunnfondskapital ved investeringer i utviklingsland, f o r h ø y e s med fra kr 341 250 000 til kr 346 250 000	5 000 000
165		Forskning, kompetanseheving og evaluering:	
	70	Forskning og høyere utdanning, <i>kan overføres</i> , f o r h ø y e s med fra kr 283 000 000 til kr 333 000 000	50 000 000
	71	Faglig samarbeid, <i>kan overføres</i> , f o r h ø y e s med fra kr 75 000 000 til kr 90 000 000	15 000 000
166		Tilskudd til ymse tiltak:	
	70	Ymse tilskudd, <i>kan overføres</i> , n e d s e t t e s med fra kr 5 842 000 til kr 4 982 000	860 000
167		Flyktningtiltak i Norge, godkjent som utviklingshjelp (ODA):	
	21	Spesielle driftsutgifter, n e d s e t t e s med fra kr 477 382 000 til kr 416 192 000	61 190 000
170		FN-organisasjoner mv.:	
	80	Bidrag til globale fond, <i>kan overføres</i> , n e d s e t t e s med fra kr 821 041 000 til kr 771 041 000	50 000 000
197		Bistand til ikke-ODA-godkjente land og internasjonale miljøtiltak:	
	70	Tilskudd til atomsikkerhetstiltak, prosjektsamarbeidet med Russland/SUS og arktisk samarbeid, <i>kan overføres</i> , n e d s e t t e s med fra kr 231 327 000 til kr 227 027 000	4 300 000
200		Kunnskapsdepartementet (jf. kap. 3200):	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 185 577 000 til kr 185 952 000	375 000
204		Foreldreutvalget for grunnskolen (jf. kap. 3204):	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 5 751 000 til kr 5 983 000	232 000
222		Statlige grunn- og videregående skoler og grunnskoleinternat (jf. kap. 3222):	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 125 849 000 til kr 127 149 000	1 300 000
225		Tiltak i grunnopplæringen (jf. kap. 3225):	
	62	(NY) Tilskudd til digitale læremidler i videregående opplæring, b e v i l g e s med b e v i l g e s med	50 000 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
	64	Tilskudd til opplæring for språklige minoriteter i grunnskolen, n e d s e t t e s med fra kr 836 035 000 til kr 834 235 000	1 800 000
	68	Tilskudd til opplæring innenfor kriminalomsorgen, f o r h ø y e s med fra kr 139 199 000 til kr 142 349 000	3 150 000
230		Kompetansesentra for spesialundervisning (jf. kap. 3230):	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 582 389 000 til kr 583 314 000	925 000
	21	Spesielle driftsutgifter, n e d s e t t e s med fra kr 50 420 000 til kr 49 120 000	1 300 000
231		Barnehager:	
	60	Driftstilskudd til barnehager, <i>overslagsbevilgning</i> , f o r h ø y e s med fra kr 11 701 619 000 til kr 11 934 619 000	233 000 000
	61	Investeringstilskudd, <i>overslagsbevilgning</i> , f o r h ø y e s med fra kr 250 000 000 til kr 336 000 000	86 000 000
	65	Skjønnsmidler til barnehager, f o r h ø y e s med fra kr 1 972 709 000 til kr 2 348 209 000	375 500 000
253		Folkehøgskoler:	
	70	Tilskudd til folkehøgskoler, f o r h ø y e s med fra kr 547 393 000 til kr 547 708 000	315 000
	71	Tilskudd til folkehøgskolerådet, n e d s e t t e s med fra kr 4 615 000 til kr 4 300 000	315 000
254		Tilskudd til voksenopplæring:	
	70	Tilskudd til studieforbund, f o r h ø y e s med fra kr 101 771 000 til kr 128 771 000	27 000 000
271		Universiteter:	
	50	Basisfinansiering statlige universiteter, f o r h ø y e s med fra kr 5 767 387 000 til kr 5 768 787 000	1 400 000
275		Høyskoler:	
	70	Basisfinansiering private høyskoler, f o r h ø y e s med fra kr 304 665 000 til kr 308 665 000	4 000 000
281		Fellesutgifter for universiteter og høyskoler (jf. kap. 3281):	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 327 260 000 til kr 339 160 000	11 900 000
	51	Senter for internasjonalisering av høyere utdanning, f o r h ø y e s med fra kr 21 800 000 til kr 23 480 000	1 680 000
283		Meteorologiformål:	
	72	Internasjonale samarbeidsprosjekter, n e d s e t t e s med fra kr 48 141 000 til kr 28 741 000	19 400 000
287		Forskningsinstitutter og andre tiltak (jf. kap. 3287):	
	21	Spesielle driftsutgifter, n e d s e t t e s med fra kr 4 202 000 til kr 2 802 000	1 400 000
288		Internasjonale samarbeidstiltak (jf. kap. 3288):	
	72	Internasjonale grunnforskningsorganisasjoner, f o r h ø y e s med fra kr 119 094 000 til kr 134 394 000	15 300 000
	73	EUs rammeprogram for forskning, n e d s e t t e s med fra kr 764 320 000 til kr 745 420 000	18 900 000
310		Tilskudd til trossamfunn m.m. og private kirkebygg:	
	76	Tilskudd til råd for tro og livssyn, f o r h ø y e s med fra kr 3 600 000 til kr 3 950 000	350 000
320		Allmenne kulturformål:	
	73	Nasjonale kulturbygg, <i>kan overføres</i> , f o r h ø y e s med fra kr 6 800 000 til kr 8 300 000	1 500 000
	79	Til disposisjon, n e d s e t t e s med fra kr 6 558 000 til kr 4 708 000	1 850 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
326		Språk-, litteratur- og bibliotekformål (jf. kap. 3326):	
	78	Ymse faste tiltak, f o r h ø y e s med fra kr 94 458 000 til kr 95 708 000	1 250 000
335		Pressestøtte:	
	72	(NY) Kompensasjon for portoutgifter, b e v i l g e s med Tingrettene og lagmannsrettene (jf. kap. 3410):	14 300 000
410	1	Driftsutgifter, <i>kan nyttes under kap. 412 post 1</i> , f o r h ø y e s med fra kr 1 257 057 000 til kr 1 304 795 000	47 738 000
412		Tinglysingsprosjektet (jf. kap. 3412):	
	1	Driftsutgifter, <i>kan nyttes under kap. 410 post 1</i> , f o r h ø y e s med fra kr 133 618 000 til kr 135 145 000	1 527 000
413		Jordskifterettene (jf. kap. 3413):	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 143 413 000 til kr 143 923 000	510 000
430		Kriminalomsorgens sentrale forvaltning (jf. kap. 3430):	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 1 879 101 000 til kr 1 930 561 000	51 460 000
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i> , f o r h ø y e s med fra kr 96 389 000 til kr 107 889 000	11 500 000
	60	Refusjoner til kommunene, forvaringsdømte mv., <i>kan overføres</i> , n e d s e t t e s med fra kr 50 078 000 til kr 35 078 000	15 000 000
	70	Tilskudd, n e d s e t t e s med fra kr 13 942 000 til kr 12 942 000	1 000 000
432		Kriminalomsorgens utdanningssenter (KRUS) (jf. kap. 3432):	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 109 715 000 til kr 118 715 000	9 000 000
440		Politidirektoratet – politi- og lensmannsetaten (jf. kap. 3440):	
	1	Driftsutgifter, <i>kan nyttes under kap. 441 post 1</i> , f o r h ø y e s med fra kr 6 868 446 000 til kr 6 949 396 000	80 950 000
	22	Søk etter omkomne på havet, i innsjøer og vassdrag, <i>kan overføres</i> , n e d s e t t e s med fra kr 8 921 000 til kr 7 006 000	1 915 000
441		Oslo politidistrikt (jf. kap. 3441):	
	1	Driftsutgifter, <i>kan nyttes under kap. 440 post 1</i> , f o r h ø y e s med fra kr 1 344 068 000 til kr 1 345 818 000	1 750 000
442		Politihøgskolen (jf. kap. 3442):	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 240 570 000 til kr 245 070 000	4 500 000
445		Den høyere påtalemyndighet (jf. kap. 3445):	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 101 650 000 til kr 101 900 000	250 000
450		Sivile vernepliktige (jf. kap. 3450):	
	1	Driftsutgifter, n e d s e t t e s med fra kr 104 274 000 til kr 100 414 000	3 860 000
455		Redningstjenesten (jf. kap. 3455):	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 387 223 000 til kr 394 223 000	7 000 000
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i> , f o r h ø y e s med fra kr 4 300 000 til kr 6 175 000	1 875 000
474		Konfliktråd (jf. kap. 3474):	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 38 713 000 til kr 40 835 000	2 122 000
475		Bobehandling:	
	1	Driftsutgifter, n e d s e t t e s med fra kr 62 403 000 til kr 50 403 000	12 000 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
500		Kommunal- og regionaldepartementet (jf. kap. 3500):	
	1	Driftsutgifter, n e d s e t t e s med fra kr 125 736 000 til kr 122 086 000	3 650 000
571		Rammetilskudd til kommuner (jf. kap. 3571):	
	60	Innbyggertilskudd, n e d s e t t e s med fra kr 30 955 000 000 til kr 30 925 000 000	30 000 000
572		Rammetilskudd til fylkeskommuner (jf. kap. 3572):	
	60	Innbyggertilskudd, n e d s e t t e s med fra kr 11 138 494 000 til kr 11 131 994 000	6 500 000
581		Bolig- og bomiljøtiltak:	
	78	Kompetansetilskudd, <i>kan overføres</i> , f o r h ø y e s med fra kr 65 800 000 til kr 82 800 000	17 000 000
587		Statens bygningstekniske etat (jf. kap. 3587):	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 36 919 000 til kr 41 419 000	4 500 000
600		Arbeids- og inkluderingsdepartementet (jf. kap. 3600):	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 176 863 000 til kr 184 613 000	7 750 000
621		Tilskudd forvaltet av Sosial- og helsedirektoratet:	
	21	Spesielle driftsutgifter, n e d s e t t e s med fra kr 71 246 000 til kr 64 246 000	7 000 000
630		Aetat (jf. kap. 3630):	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 2 190 900 000 til kr 2 201 000 000	10 100 000
634		Arbeidsmarkedstiltak (jf. kap. 3634):	
	70	Ordinære arbeidsmarkedstiltak, <i>kan overføres</i> , n e d s e t t e s med fra kr 1 484 000 000 til kr 1 379 400 000	104 600 000
	71	Spesielle arbeidsmarkedstiltak, <i>kan overføres, kan nyttes under post 70</i> , n e d s e t t e s med fra kr 3 622 000 000 til kr 3 505 000 000	117 000 000
	73	Investeringer i skjermede tiltak, <i>kan overføres, kan nyttes under post 71</i> , n e d s e t t e s med fra kr 28 500 000 til kr 0	28 500 000
635		Ventelønn (jf. kap. 3635):	
	1	Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i> , n e d s e t t e s med fra kr 460 000 000 til kr 420 000 000	40 000 000
640		Arbeidstilsynet (jf. kap. 3640):	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 315 000 000 til kr 318 000 000	3 000 000
642		Petroleumstilsynet (jf. kap. 3642):	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 136 948 000 til kr 137 948 000	1 000 000
651		Bosetting av flyktninger og tiltak for innvandrere (jf. kap. 3651):	
	62	Kommunale innvandreriltak, n e d s e t t e s med fra kr 56 100 000 til kr 55 100 000	1 000 000
	71	Tilskudd til innvandrersorganisasjoner og annen frivillig virksomhet, f o r h ø y e s med fra kr 26 400 000 til kr 27 400 000	1 000 000
653		Nasjonalt dokumentasjonssenter for personer med nedsatt funksjonsevne (jf. kap. 3653):	
	1	(NY) Driftsutgifter, b e v i l g e s med Utlendingsdirektoratet (jf. kap. 3690):	7 000 000
690		Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 323 375 000 til kr 345 625 000	22 250 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
	21	Spesielle driftsutgifter, statlige mottak, f o r h ø y e s med fra kr 872 731 000 til kr 937 731 000	65 000 000
	22	Spesielle driftsutgifter, tolk og oversettelse, f o r h ø y e s med fra kr 21 219 000 til kr 24 319 000	3 100 000
710		Nasjonalt folkehelseinstitutt (jf. kap. 3710):	
	1	Driftsutgifter, n e d s e t t e s med fra kr 403 796 000 til kr 401 796 000	2 000 000
719		Folkehelse:	
	60	Kommunetilskudd, <i>kan overføres</i> , f o r h ø y e s med fra kr 24 700 000 til kr 29 700 000	5 000 000
	72	Stiftelsen Amatheia, f o r h ø y e s med fra kr 14 507 000 til kr 15 507 000	1 000 000
	79	Andre tilskudd, <i>kan overføres</i> , f o r h ø y e s med fra kr 15 000 000 til kr 19 000 000	4 000 000
720		Sosial- og helsedirektoratet (jf. kap. 3720):	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 305 793 000 til kr 307 243 000	1 450 000
	21	Spesielle driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 47 009 000 til kr 52 609 000	5 600 000
722		Norsk pasientskadeerstatning (jf. kap. 3722):	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 66 796 000 til kr 69 796 000	3 000 000
	70	Dekning av advokatutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 12 805 000 til kr 20 305 000	7 500 000
723		Pasientskadenemnda (jf. kap. 3723):	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 20 233 000 til kr 21 033 000	800 000
724		Helsepersonell og tilskudd til personelltiltak (jf. kap. 3724):	
	21	Forsøk og utvikling i primærhelsetjenesten, <i>kan nyttes under post 70</i> , f o r h ø y e s med fra kr 22 696 000 til kr 25 696 000	3 000 000
	61	Tilskudd til turnustjenesten, n e d s e t t e s med fra kr 146 800 000 til kr 142 050 000	4 750 000
	70	Andre tilskudd, <i>kan nyttes under post 21</i> , f o r h ø y e s med fra kr 36 000 000 til kr 37 500 000	1 500 000
725		Nasjonalt kunnskapssenter for helsetjenesten (jf. kap. 3725):	
	1	Driftsutgifter, n e d s e t t e s med fra kr 39 302 000 til kr 38 302 000	1 000 000
726		Habilitering og rehabilitering og tiltak for rusmisbrukere:	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan nyttes under post 70</i> , n e d s e t t e s med fra kr 19 509 000 til kr 19 109 000	400 000
728		Forsøk og utvikling mv.:	
	21	Spesielle driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 72 141 000 til kr 74 941 000	2 800 000
	70	Tilskudd, n e d s e t t e s med fra kr 19 900 000 til kr 19 200 000	700 000
729		Annen helsetjeneste:	
	60	Helsetjeneste til innsatte i fengsel, f o r h ø y e s med fra kr 89 457 000 til kr 92 457 000	3 000 000
732		Regionale helseforetak (jf. kap. 3732):	
	21	Forsøk og utvikling i sykehussektoren, <i>kan overføres</i> , n e d s e t t e s med fra kr 17 012 000 til kr 14 612 000	2 400 000
	71	Tilskudd til Helse Øst RHF, <i>kan overføres</i> , f o r h ø y e s med fra kr 17 373 301 000 til kr 17 385 501 000	12 200 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
	72	Tilskudd til Helse Sør RHF, <i>kan overføres</i> , f o r h ø y e s med fra kr 9 765 579 000 til kr 9 783 579 000	18 000 000
	73	Tilskudd til Helse Vest RHF, <i>kan overføres</i> , f o r h ø y e s med fra kr 8 915 009 000 til kr 8 983 609 000	68 600 000
	74	Tilskudd til Helse Midt-Norge RHF, <i>kan overføres</i> , f o r h ø y e s med fra kr 6 474 483 000 til kr 6 519 683 000	45 200 000
	75	Tilskudd til Helse Nord RHF, <i>kan overføres</i> , f o r h ø y e s med fra kr 5 741 090 000 til kr 5 747 090 000	6 000 000
737		Kreftregisteret:	
	70	Tilskudd, f o r h ø y e s med fra kr 75 485 000 til kr 77 485 000	2 000 000
751		Apotekvesenet og legemiddelfaglige tiltak (jf. kap. 3751 og 5577):	
	70	Tilskudd, n e d s e t t e s med fra kr 63 208 000 til kr 56 208 000	7 000 000
761		Tilskudd forvaltet av Sosial- og helsedirektoratet:	
	60	Tilskudd til omsorgstjenester, <i>kan overføres</i> , n e d s e t t e s med fra kr 115 424 000 til kr 113 924 000	1 500 000
	63	Tilskudd til rusmiddeltiltak, <i>kan overføres</i> , f o r h ø y e s med fra kr 132 910 000 til kr 133 610 000	700 000
800		Barne- og likestillingsdepartementet (jf. kap. 3800):	
	1	Driftsutgifter, n e d s e t t e s med fra kr 78 958 000 til kr 78 583 000	375 000
830		Samlivstiltak og foreldreveiledning (jf. kap. 3830):	
	22	Driftsutgifter til samlivstiltak, f o r h ø y e s med fra kr 7 054 000 til kr 7 954 000	900 000
	60	Tilskudd til kommuner til samlivstiltak, n e d s e t t e s med fra kr 7 094 000 til kr 6 194 000	900 000
844		Kontantstøtte:	
	70	Tilskudd, <i>overslagsbevilgning</i> , n e d s e t t e s med fra kr 2 407 000 000 til kr 2 347 500 000	59 500 000
845		Barnetrygd:	
	70	Tilskudd, f o r h ø y e s med fra kr 14 290 000 000 til kr 14 310 000 000	20 000 000
858		Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (jf. kap. 3858):	
	1	Driftsutgifter, <i>kan nyttes under kap. 855 post 1</i> , f o r h ø y e s med fra kr 119 484 000 til kr 121 784 000	2 300 000
	22	(NY) Reguleringspremie mv. Bufetat, b e v i l g e s med Nærings- og handelsdepartementet (jf. kap. 3900):	60 400 000
900		1 Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 139 075 000 til kr 140 831 000	1 756 000
904		Brønnøysundregistrene (jf. kap. 3904):	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 202 650 000 til kr 209 750 000	7 100 000
	22	Forvaltning av Altinn-løsningen, <i>kan overføres</i> , f o r h ø y e s med fra kr 33 100 000 til kr 37 600 000	4 500 000
909		Refusjonsordning for sjøfolk:	
	73	Tilskudd til sysselsetting av sjøfolk, <i>overslagsbevilgning</i> , n e d s e t t e s med fra kr 1 225 000 000 til kr 1 210 000 000	15 000 000
922		Romvirksomhet:	
	72	Nasjonale følgemidler, f o r h ø y e s med fra kr 49 700 000 til kr 49 916 000	216 000
938		Omstillingstiltak:	
	72	(NY) Næringsfond for Skien, b e v i l g e s med NIFES (jf. kap. 4022):	25 000 000
1022		1 Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 42 183 000 til kr 46 183 000	4 000 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
1062		Kystverket (jf. kap. 4062):	
	1	Driftsutgifter, <i>kan nyttes under post 45</i> , f o r h ø y e s med fra kr 869 040 000 til kr 876 540 000	7 500 000
	30	Nyanlegg og større vedlikehold, <i>kan overføres</i> , f o r h ø y e s med fra kr 226 220 000 til kr 228 720 000	2 500 000
	61	(NY) Tilskudd til Hå kommune, b e v i l g e s med Landbruks- og matdepartementet (jf. kap. 4100):	2 475 000
1100	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 113 327 000 til kr 114 327 000	1 000 000
1115		Mattilsynet (jf. kap. 4115):	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 1 053 158 000 til kr 1 064 258 000	11 100 000
	70	Tilskudd til veterinær beredskap, f o r h ø y e s med fra kr 79 880 000 til kr 84 180 000	4 300 000
1139		Genressurser, miljø- og ressursregistreringer:	
	71	Tilskudd til genressursforvaltning, <i>kan overføres</i> , n e d s e t t e s med fra kr 17 916 000 til kr 16 566 000	1 350 000
1141		Kunnskapsutvikling m.m. innen miljø- og næringstiltak i landbruket:	
	52	(NY) Kunnskapsutvikling og kunnskapsformidling om arealressurser, skog og landskap, b e v i l g e s med Norsk institutt for jord- og skogkartlegging (jf. kap. 4146):	35 495 000
1146	1	Driftsutgifter, n e d s e t t e s med fra kr 81 835 000 til kr 38 885 000	42 950 000
1148		Naturskade – erstatninger og sikring:	
	70	Tilskudd til sikringstiltak m.m., <i>kan overføres</i> , f o r h ø y e s med fra kr 23 348 000 til kr 38 348 000	15 000 000
1149		Verdiskapings- og utviklingstiltak i landbruket:	
	50	Tilskudd til Landbrukets Utviklingsfond (LUF), n e d s e t t e s med fra kr 326 488 000 til kr 322 188 000	4 300 000
	71	Tilskudd til verdiskapingstiltak i skogbruket, <i>kan overføres</i> , n e d s e t t e s med fra kr 37 500 000 til kr 31 800 000	5 700 000
1151		Til gjennomføring av reindriftsavtalen:	
	51	Tilskudd til Utviklings- og investeringsfondet, f o r h ø y e s med fra kr 37 300 000 til kr 40 800 000	3 500 000
1161		Statskog SF – forvaltningsdrift:	
	70	Tilskudd til forvaltningsdrift, n e d s e t t e s med fra kr 17 703 000 til kr 15 953 000	1 750 000
1310		Flytransport:	
	70	Kjøp av innenlandske flyruter, <i>kan nyttes under kap. 1311 post 71</i> , n e d s e t t e s med fra kr 480 600 000 til kr 437 600 000	43 000 000
1313		Luftfartstilsynet (jf. kap. 4313):	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 134 500 000 til kr 139 500 000	5 000 000
	22	Flyttekostnader, <i>kan overføres</i> , f o r h ø y e s med fra kr 34 600 000 til kr 59 600 000	25 000 000
1320		Statens vegvesen (jf. kap. 4320):	
	23	Trafikktilsyn, drift og vedlikehold av riksveger m.m., <i>kan overføres</i> , <i>kan nyttes under post 29, post 30, post 31 og post 72</i> , f o r h ø y e s med fra kr 6 089 200 000 til kr 6 381 400 000	292 200 000
	29	Vederlag til OPS-prosjekter, <i>kan overføres</i> , <i>kan nyttes under post 23 og post 30</i> , f o r h ø y e s med fra kr 258 400 000 til kr 333 400 000	75 000 000
	30	Riksveginvesteringer, <i>kan overføres</i> , <i>kan nyttes under post 23, post 29</i> , <i>post 31, post 33, post 60 og post 72</i> , f o r h ø y e s med fra kr 4 420 100 000 til kr 4 528 100 000	108 000 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
	31	Rassikring, <i>kan overføres, kan nyttes under post 30 og post 60,</i> f o r h ø y e s med fra kr 265 200 000 til kr 305 200 000	40 000 000
	72	Kjøp av riksvegferjetjenester, <i>kan overføres, kan nyttes under post 23</i> <i>og post 30, f o r h ø y e s med</i> fra kr 1 355 000 000 til kr 1 356 000 000	1 000 000
1350		Jernbaneverket (jf. kap. 4350):	
	23	Drift og vedlikehold, <i>kan overføres, kan nyttes under post 30,</i> f o r h ø y e s med fra kr 2 937 200 000 til kr 3 054 200 000	117 000 000
	30	Investeringer i linjen, <i>kan overføres, kan nyttes under post 23,</i> f o r h ø y e s med..... fra kr 1 477 000 000 til kr 1 488 500 000	11 500 000
1400		Miljøverndepartementet (jf. kap. 4400):	
	21	Spesielle driftsutgifter, n e d s e t t e s med fra kr 43 838 000 til kr 43 588 000	250 000
	71	Internasjonale organisasjoner, f o r h ø y e s med fra kr 38 507 000 til kr 38 757 000	250 000
1426		Statens naturoppsyn (jf. kap. 4426):	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 59 297 000 til kr 69 047 000	9 750 000
1427		Direktoratet for naturforvaltning (jf. kap. 4427):	
	21	Spesielle driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 54 832 000 til kr 65 132 000.....	10 300 000
	30	Statlige erverv, båndlegging av friluftsområder, <i>kan overføres,</i> f o r h ø y e s med fra kr 34 405 000 til kr 36 405 000	2 000 000
	49	(NY) Statlig erverv, kjøp av forsvarseiendommer til friluftsmål, <i>kan overføres, b e v i l g e s med</i> fra kr 70 000 000 til kr 88 000 000	3 800 000
	70	Tilskudd til kalking og lokale fiskeformål, <i>kan overføres, f o r h ø y e s med ..</i> fra kr 70 000 000 til kr 88 000 000	18 000 000
	72	Erstatninger for beitedyr tatt av rovvilt, <i>overslagsbevilgning,</i> f o r h ø y e s med fra kr 76 970 000 til kr 80 970 000	4 000 000
	76	(NY) Tilskudd til informasjons- og kompetansesentre, <i>kan overføres,</i> b e v i l g e s med fra kr 76 970 000 til kr 80 970 000	4 500 000
1429		Riksantikvaren (jf. kap. 4429):	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan nyttes under postene 72 og 73, f o r h ø y e s med</i> fra kr 24 825 000 til kr 26 325 000	1 500 000
1441		Statens forurensningstilsyn (jf. kap. 4441):	
	76	Refusjonsordninger, <i>overslagsbevilgning, n e d s e t t e s med</i> fra kr 54 000 000 til kr 50 000 000	4 000 000
1472		Svalbard miljøvernfond (jf. kap. 4472):	
	70	Tilskudd, <i>kan nyttes under post 1, n e d s e t t e s med</i> fra kr 5 400 000 til kr 100 000	5 300 000
1500		Fornyings- og administrasjonsdepartementet (jf. kap. 4500):	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres, n e d s e t t e s med</i> fra kr 101 658 000 til kr 100 908 000	750 000
1508		Spesielle IT-tiltak:	
	50	Tilskudd til høyhastighetskommunikasjon, <i>kan overføres, f o r h ø y e s med .</i> fra kr 69 024 000 til kr 119 024 000	50 000 000
1530		Tilskudd til de politiske partier:	
	71	Tilskudd til kommunepartiene, f o r h ø y e s med fra kr 25 361 000 til kr 28 221 000	2 860 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
	75	Tilskudd til partienes fylkesungsdomsorganisasjoner, f o r h ø y e s med fra kr 2 817 000 til kr 16 237 000	13 420 000
1541		Pensjoner av statskassen:	
	1	Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i> , f o r h ø y e s med fra kr 15 800 000 til kr 21 000 000	5 200 000
1542		Tilskudd til Statens Pensjonskasse:	
	1	Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i> , n e d s e t t e s med fra kr 6 329 000 000 til kr 6 299 000 000	30 000 000
1544		Boliglån til statsansatte:	
	90	Lån, <i>overslagsbevilgning</i> , f o r h ø y e s med fra kr 200 000 000 til kr 700 000 000	500 000 000
1546		Yrkesskadeforsikring (jf. kap. 4546):	
	1	Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i> , f o r h ø y e s med fra kr 67 000 000 til kr 85 000 000	18 000 000
1547		Gruppelivsforsikring (jf. kap. 4547):	
	1	Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i> , n e d s e t t e s med fra kr 76 000 000 til kr 74 000 000	2 000 000
1550		Konkurransetilsynet:	
	1	Driftsutgifter, n e d s e t t e s med fra kr 76 493 000 til kr 75 743 000	750 000
	23	Klagenemnda for offentlige anskaffelser, f o r h ø y e s med fra kr 3 500 000 til kr 5 000 000	1 500 000
1580		Byggeprosjekter utenfor husleieordningen:	
	70	(NY) Tilskudd til Hovedstadsaksjonen, b e v i l g e s med fra kr 50 341 000 til kr 58 341 000	5 000 000
1581		Eiendommer til kongelige formål (jf. kap. 4581):	
	30	Ekstraordinært vedlikehold, Bygdø Kongsgård, <i>kan overføres</i> , f o r h ø y e s med fra kr 50 341 000 til kr 58 341 000	8 000 000
1610		Toll- og avgiftsetaten (jf. kap. 4610):	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 1 009 700 000 til kr 1 015 200 000	5 500 000
1618		Skatteetaten (jf. kap. 4618):	
	21	Spesielle driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 107 000 000 til kr 114 000 000	7 000 000
1620		Statistisk sentralbyrå (jf. kap. 4620):	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 368 700 000 til kr 371 700 000	3 000 000
	21	Spesielle driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 127 300 000 til kr 150 000 000	22 700 000
1631		Senter for statlig økonomistyring (jf. kap. 4631):	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 200 100 000 til kr 210 300 000	10 200 000
1634		Statens innkrevingssentral (jf. kap. 4634):	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 221 400 000 til kr 223 700 000	2 300 000
1710		Forsvarsbygg og nybygg og nyanlegg (jf. kap. 4710):	
	47	Nybygg og nyanlegg, <i>kan overføres</i> , f o r h ø y e s med fra kr 1 240 000 000 til kr 1 490 000 000	250 000 000
1733		Luftforsvaret (jf. kap. 4733):	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 3 378 490 000 til kr 3 398 168 000	19 678 000
1760		Nyanskaffelser av materiell og nybygg og nyanlegg (jf. kap. 4760):	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i> , n e d s e t t e s med .. fra kr 7 685 612 000 til kr 7 415 612 000	270 000 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
1795		Kulturelle og allmenntilgittige formål (jf. kap. 4795):	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 197 440 000 til kr 217 440 000	20 000 000
1800		Olje- og energidepartementet (jf. kap. 4800):	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres</i> , f o r h ø y e s med fra kr 22 863 000 til kr 31 363 000	8 500 000
1820		Norges vassdrags- og energidirektorat (jf. kap. 4820 og 4829):	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 258 458 000 til kr 262 858 000	4 400 000
	22	Sikrings- og miljøtiltak i vassdrag, <i>kan overføres</i> , f o r h ø y e s med fra kr 78 847 000 til kr 130 847 000	52 000 000
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i> , f o r h ø y e s med ... fra kr 4 946 000 til kr 6 946 000	2 000 000
2309		Tilfeldige utgifter:	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 5 969 672 000 til kr 6 078 972 000	109 300 000
2410		Statens lånekasse for utdanning (jf. kap. 5310):	
	50	Avsetning til utdanningsstipend, <i>overslagsbevilgning</i> , n e d s e t t e s med fra kr 4 413 280 000 til kr 4 379 980 000	33 300 000
	70	Utdanningsstipend, <i>overslagsbevilgning</i> , f o r h ø y e s med fra kr 2 640 285 000 til kr 2 709 985 000	69 700 000
	71	Andre stipend, <i>overslagsbevilgning</i> , n e d s e t t e s med fra kr 523 161 000 til kr 472 961 000	50 200 000
	72	Rentestønad, <i>overslagsbevilgning</i> , n e d s e t t e s med fra kr 994 220 000 til kr 947 020 000	47 200 000
	73	Avskrivninger, <i>overslagsbevilgning</i> , n e d s e t t e s med fra kr 311 000 000 til kr 296 000 000	15 000 000
	74	Tap på utlån, f o r h ø y e s med fra kr 444 000 000 til kr 452 000 000	8 000 000
	90	Lån til Statens lånekasse for utdanning, <i>overslagsbevilgning</i> , f o r h ø y e s med fra kr 16 910 320 000 til kr 16 972 020 000	61 700 000
2440		Statens direkte økonomiske engasjement i petroleumsvirksomheten (jf. kap. 5440):	
	25	(NY) Pro et contra-oppgjøret, b e v i l g e s med fra kr 19 400 000 000 til kr 22 300 000 000	16 000 000
	30	Investeringer, f o r h ø y e s med fra kr 19 400 000 000 til kr 22 300 000 000	2 900 000 000
	50	Overføring til Statens petroleumsforsikringsfond, f o r h ø y e s med fra kr 1 000 000 000 til kr 1 199 000 000	199 000 000
2470		Statens Pensjonskasse (jf. kap. 5470):	
	24	Driftsresultat:	
	1	Driftsinntekter, <i>overslagsbevilgning</i>	-336 850 000
	2	Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	266 405 000
	3	Avskrivninger	17 559 000
	4	Renter av statens kapital	115 000
	5	Til investeringsformål	27 822 000
	6	Til reguleringsfondet	-12 072 000
		Sum	-37 021 000
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i> , f o r h ø y e s med ... fra kr 25 302 000 til kr 37 124 000	11 822 000
2530		Fødselspengar og adopsjonspengar:	
	70	Fødselspengar til yrkesaktive, <i>overslagsbevilgning</i> , n e d s e t t e s med fra kr 9 660 000 000 til kr 9 490 000 000	170 000 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
	71	Engangsstønad ved fødsel og adopsjon, <i>overslagsbevilgning</i> , n e d s e t t e s med fra kr 435 000 000 til kr 425 000 000	10 000 000
2541		Dagpenger:	
	70	Dagpenger, <i>overslagsbevilgning</i> , n e d s e t t e s med fra kr 8 680 000 000 til kr 7 700 000 000	980 000 000
2543		Ytelser til yrkesrettet attføring:	
	70	Attføringspenger, <i>overslagsbevilgning</i> , n e d s e t t e s med fra kr 11 153 100 000 til kr 11 003 100 000	150 000 000
	71	Attføringsstønad, <i>overslagsbevilgning</i> , n e d s e t t e s med fra kr 1 578 000 000 til kr 1 408 000 000	170 000 000
2600		Trygdeetaten:	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 4 929 135 000 til kr 4 963 235 000	34 100 000
2603		Trygderetten:	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 48 969 000 til kr 50 919 000	1 950 000
2650		Sykepenger:	
	70	Sykepenger for arbeidstakere mv., <i>overslagsbevilgning</i> , f o r h ø y e s med fra kr 22 130 000 000 til kr 24 430 000 000	2 300 000 000
2655		Uførhet:	
	74	Tidsbegrenset uførestønad, <i>overslagsbevilgning</i> , f o r h ø y e s med fra kr 3 869 100 000 til kr 4 119 100 000	250 000 000
2661		Grunn- og hjelpestønad, hjelpemidler mv.:	
	73	Hjelpemidler mv. under arbeid og utdanning, n e d s e t t e s med fra kr 179 500 000 til kr 173 400 000	6 100 000
	75	Bedring av funksjonsevnen, hjelpemidler, n e d s e t t e s med fra kr 2 758 500 000 til kr 2 508 500 000	250 000 000
2711		Spesialisthelsetjenester mv.:	
	70	Refusjon spesialisthjelp, n e d s e t t e s med fra kr 1 070 000 000 til kr 1 040 000 000	30 000 000
2751		Legemidler mv.:	
	70	Legemidler, n e d s e t t e s med fra kr 7 686 000 000 til kr 7 570 000 000	116 000 000
2752		Refusjon av egenbetaling:	
	70	Refusjon av egenbetaling, egenandelstak 1, n e d s e t t e s med fra kr 3 382 500 000 til kr 3 255 000 000	127 500 000
	71	Refusjon av egenbetaling, egenandelstak 2, n e d s e t t e s med fra kr 138 000 000 til kr 113 000 000	25 000 000
2755		Helsetjeneste i kommunene mv.:	
	62	Tilskudd til fastlønnnsordning fysioterapeuter, <i>kan nyttes under post 71</i> , f o r h ø y e s med fra kr 185 000 000 til kr 210 000 000	25 000 000
	70	Refusjon allmennlegehjelp, n e d s e t t e s med fra kr 2 381 500 000 til kr 2 340 000 000	41 500 000
	71	Refusjon fysioterapi, <i>kan nyttes under post 62</i> , f o r h ø y e s med fra kr 1 095 000 000 til kr 1 232 000 000	137 000 000
3043		Stortingets ombudsmann for forvaltningen (jf. kap. 43):	
	1	(NY) Diverse inntekter, b e v i l g e s med Tiltak i grunnopplæringen (jf. kap. 225):	1 000 000
3225		4 Refusjon av ODA-godkjente utgifter, n e d s e t t e s med fra kr 26 400 000 til kr 20 000 000	6 400 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
3410		Rettsgebyr (jf. kap. 410):	
	1	Rettsgebyr, f o r h ø y e s med fra kr 1 093 588 000 til kr 1 109 288 000	15 700 000
3430		Kriminalomsorgens sentrale forvaltning (jf. kap. 430):	
	3	Andre inntekter, f o r h ø y e s med fra kr 5 363 000 til kr 9 363 000	4 000 000
3440		Politidirektoratet – politi- og lensmannsetaten (jf. kap. 440):	
	2	Refusjoner mv., f o r h ø y e s med fra kr 160 063 000 til kr 200 063 000	40 000 000
3441		Oslo politidistrikt (jf. kap. 441):	
	2	Refusjoner, f o r h ø y e s med fra kr 16 006 000 til kr 21 006 000	5 000 000
3442		Politihøgskolen (jf. kap. 442):	
	3	Inntekter fra Justissektorens kurs- og øvingssenter, f o r h ø y e s med fra kr 9 804 000 til kr 14 304 000	4 500 000
3450		Sivile vernepliktige, driftsinntekter (jf. kap. 450):	
	1	Inntekter av arbeid, n e d s e t t e s med fra kr 31 308 000 til kr 29 408 000	1 900 000
3474		Konfliktråd (jf. kap. 474):	
	2	(NY) Diverse inntekter, b e v i l g e s med Arbeidsmarkedstiltak (jf. kap. 634):	1 000 000
3634		(NY) Innfordring av feilutbetalinger, arbeidsmarkedstiltak, b e v i l g e s med	2 000 000
3635		Ventelønn (jf. kap. 635):	
	1	Refusjon statlig virksomhet mv., n e d s e t t e s med fra kr 115 000 000 til kr 105 000 000	10 000 000
	85	(NY) Innfordring av feilutbetaling av ventelønn, b e v i l g e s med	2 400 000
3690		Utlendingsdirektoratet (jf. kap. 690):	
	4	Statlige mottak, ODA-godkjente utgifter, n e d s e t t e s med fra kr 333 731 000 til kr 278 931 000	54 800 000
3722		Norsk pasientskadeerstatning (jf. kap. 722):	
	50	(NY) Overføring fra NPE som statlig fond, b e v i l g e s med	8 300 000
3732		Regionale helseforetak (jf. kap. 732):	
	90	Avdrag på investeringslån, f o r h ø y e s med fra kr 160 000 000 til kr 1 519 000 000	1 359 000 000
3900		Nærings- og handelsdepartementet (jf. kap. 900):	
	70	(NY) Tilbakeføring av stiftelseskapital fra Norsk Romsenter, b e v i l g e s med	216 000
3904		Brønnøysundregistrene (jf. kap. 904):	
	1	Gebyrinntekter, f o r h ø y e s med fra kr 396 700 000 til kr 481 700 000	85 000 000
3950		Forvaltning av statlig eierskap (jf. kap. 950 og 5656):	
	80	(NY) Salg av aksjer SND Invest AS, b e v i l g e s med	4 200 000
	96	Salg av aksjer, f o r h ø y e s med fra kr 10 000 000 til kr 1 670 000 000	1 660 000 000
4062		Kystverket (jf. kap. 1062):	
	3	Inntekter salg av fyr eiendommer, f o r h ø y e s med fra kr 2 000 000 til kr 9 150 000	7 150 000
4146		Norsk institutt for jord- og skogkartlegging (jf. kap. 1146):	
	2	Driftsinntekter, n e d s e t t e s med fra kr 29 558 000 til kr 11 498 000	18 060 000
4320		Statens vegvesen (jf. kap. 1320):	
	1	Salgsinntekter m.m., f o r h ø y e s med fra kr 18 800 000 til kr 135 000 000	116 200 000
	3	(NY) Refusjoner fra forsikringsselskaper, b e v i l g e s med	40 000 000
	4	Tilgodehavende fra fylkeskommunene, n e d s e t t e s med fra kr 9 500 000 til kr 0	9 500 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
4322		Svinesundsforbindelsen AS:	
	90	(NY) Avdrag på lån, b e v i l g e s med	32 000 000
4350		Jernbaneverket (jf. kap. 1350):	
	1	Kjørevegsavgift, n e d s e t t e s med	13 500 000
		fra kr 33 500 000 til kr 20 000 000	
4426		Statens naturoppsyn (jf. kap. 1426):	
	2	(NY) Oppdragsinntekter, b e v i l g e s med	1 750 000
4427		Direktoratet for naturforvaltning (jf. kap. 1427):	
	90	(NY) Inntekter ved salg av aksjer, b e v i l g e s med	270 000
4472		Svalbard miljøvernfond (jf. kap. 1472):	
	50	Refusjon fra fondet, n e d s e t t e s med	5 300 000
		fra kr 5 400 000 til kr 100 000	
4546		Yrkesskadeforsikring (jf. kap. 1546):	
	1	Premieinntekter, f o r h ø y e s med	8 000 000
		fra kr 153 000 000 til kr 161 000 000	
4547		Gruppelivsforsikring (jf. kap. 1547):	
	1	Premieinntekter, f o r h ø y e s med	1 000 000
		fra kr 41 000 000 til kr 42 000 000	
4610		Toll- og avgiftsetaten (jf. kap. 1610):	
	11	Gebyr på kredittdeklarasjoner, f o r h ø y e s med	20 000 000
		fra kr 230 000 000 til kr 250 000 000	
4618		Skatteetaten (jf. kap. 1618):	
	1	Refunderte utleggs- og tinglysingsgebyr, f o r h ø y e s med	1 700 000
		fra kr 35 000 000 til kr 36 700 000	
	5	Gebyr for utleggsforretninger, f o r h ø y e s med	3 300 000
		fra kr 22 700 000 til kr 26 000 000	
	7	Gebyr for bindende forhåndsuttalelser, f o r h ø y e s med	700 000
		fra kr 800 000 til kr 1 500 000	
4620		Statistisk sentralbyrå (jf. kap. 1620):	
	2	Oppdragsinntekter, f o r h ø y e s med	22 700 000
		fra kr 127 300 000 til kr 150 000 000	
4631		Senter for statlig økonomistyring (jf. kap. 1631):	
	2	(NY) Andre inntekter, b e v i l g e s med	4 000 000
4820		Norges vassdrags- og energidirektorat (jf. kap. 1820):	
	1	Gebyr- og avgiftsinntekter, f o r h ø y e s med	1 400 000
		fra kr 28 400 000 til kr 29 800 000	
	40	Sikrings- og miljøtiltak i vassdrag, f o r h ø y e s med	6 000 000
		fra kr 18 000 000 til kr 24 000 000	
5309		Tilfeldige inntekter:	
	29	Ymse, n e d s e t t e s med	450 000 000
		fra kr 587 727 000 til kr 137 727 000	
5310		Statens lånekasse for utdanning (jf. kap. 2410):	
	4	Refusjon av ODA-godkjente utgifter, f o r h ø y e s med	8 500 000
		fra kr 9 500 000 til kr 18 000 000	
	72	Gebyr, n e d s e t t e s med	1 000 000
		fra kr 129 000 000 til kr 128 000 000	
	90	Avdrag og renter, n e d s e t t e s med	313 000 000
		fra kr 8 067 000 000 til kr 7 754 000 000	
	91	Tap og avskrivninger, n e d s e t t e s med	22 000 000
		fra kr 581 000 000 til kr 559 000 000	
	93	Omgjøring av studielån til stipend, n e d s e t t e s med	172 000 000
		fra kr 4 353 000 000 til kr 4 181 000 000	
5325		Innovasjon Norge (jf. kap. 2421 og 5625):	
	50	Tilbakeføring fra landsdekkende innovasjonsordning, f o r h ø y e s med	2 117 000
		fra kr 5 000 000 til kr 7 117 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner
5327		Innovasjon Norge (IN) og fylkeskommunene mv.:	
	50	Tilbakeføring av tilskudd, n e d s e t t e s med fra kr 100 000 000 til kr 81 000 000	19 000 000
	51	Tilbakeføring av tapsfond, n e d s e t t e s med fra kr 20 000 000 til kr 14 000 000.....	6 000 000
5440		Statens direkte økonomiske engasjement i petroleumsvirksomheten (jf. kap. 2440):	
	24	Driftsresultat:	
		1 Driftsinntekter	177 800 000 000
		2 Driftsutgifter	-26 300 000 000
		3 Lete- og feltutviklingsutgifter	-1 800 000 000
		4 Avskrivninger	-14 900 000 000
		5 Renter av statens kapital	-6 700 000 000
		Sum	128 100 000 000
	30	Avskrivninger, n e d s e t t e s med fra kr 15 800 000 000 til kr 14 900 000 000	900 000 000
	80	Renter av statens kapital, n e d s e t t e s med fra kr 7 200 000 000 til kr 6 700 000 000	500 000 000
5446		Salg av eiendom, Fornebu:	
	2	(NY) Refusjon og innbetalinger – Fornebu, b e v i l g e s med Garanti-Instituttet for Eksportkreditt (jf. kap. 2460):	9 970 000
5460		(NY) Tilbakeføring fra risikoavsetningsfond for SUS/Baltikum-ordningen, b e v i l g e s med	21 340 000
5470		Statens Pensjonskasse (jf. kap. 2470):	
	30	Avsetning til investeringsformål, f o r h ø y e s med fra kr 16 000 000 til kr 27 822 000	11 822 000
5491		Avskrivning på statens kapital i statens forretningsdrift (jf. kap. 2445-2490):	
	30	Avskrivninger, n e d s e t t e s med fra kr 435 701 000 til kr 433 892 000	1 809 000
5501		Skatter på formue og inntekt:	
	70	Toppskatt mv., n e d s e t t e s med fra kr 15 985 000 000 til kr 15 940 000 000	45 000 000
	72	Fellesskatt, f o r h ø y e s med fra kr 117 682 000 000 til kr 117 709 000 000	27 000 000
5521		Merverdiavgift:	
	70	Avgift, f o r h ø y e s med fra kr 157 500 000 000 til kr 157 505 000 000	5 000 000
5526		Avgift på alkohol:	
	70	Produktavgift på alkoholholdige drikkevarer, n e d s e t t e s med fra kr 9 653 000 000 til kr 9 618 000 000	35 000 000
5536		Avgift på motorvogner m.m.:	
	71	Engangsavgift på motorvogner m.m., n e d s e t t e s med fra kr 17 259 000 000 til kr 17 257 000 000	2 000 000
5603		Renter av statens kapital i statens forretningsdrift (jf. kap. 2445-2490):	
	80	Renter av statens faste kapital, n e d s e t t e s med fra kr 61 609 000 til kr 60 583 000	1 026 000
5607		Renter av boliglånsordningen til statsansatte:	
	80	Renter, f o r h ø y e s med fra kr 295 000 000 til kr 334 000 000	39 000 000
5611		Aksjer i NSB AS:	
	82	Utbytte, f o r h ø y e s med fra kr 116 000 000 til kr 246 000 000	130 000 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
5615		Renter fra Den norske stats husbank (jf. kap. 2412):	
	80	Renter, n e d s e t t e s med fra kr 3 839 000 000 til kr 3 739 000 000	100 000 000
5617		Renter fra Statens lånekasse for utdanning (jf. kap. 2410):	
	80	Renter, f o r h ø y e s med fra kr 3 146 220 000 til kr 3 189 020 000	42 800 000
5618		Aksjer i Posten Norge AS:	
	80	Utbytte, n e d s e t t e s med fra kr 216 000 000 til kr 0	216 000 000
5622		Aksjer i Avinor AS:	
	80	Utbytte, n e d s e t t e s med fra kr 40 000 000 til kr 26 400 000	13 600 000
5623		Aksjer i BaneService AS:	
	85	(NY) Utbytte, b e v i l g e s med Renter av Svinesundsforbindelsen AS:	3 500 000
5624		(NY) Renter, b e v i l g e s med Renter og utbytte fra Innovasjon Norge (jf. kap. 2421 og 5325):	23 000 000
5625		Renter på lån fra statskassen, n e d s e t t e s med fra kr 355 000 000 til kr 325 000 000	30 000 000
	81	Rentemargin, risikolåneordningen, f o r h ø y e s med fra kr 2 000 000 til kr 6 800 000	4 800 000
5652		Innskuddskapital i Statskog SF:	
	80	Utbytte, n e d s e t t e s med fra kr 8 500 000 til kr 7 321 000	1 179 000
5656		Aksjer i selskaper under NHDs forvaltning (jf. kap. 950 og 3950):	
	80	Utbytte, f o r h ø y e s med fra kr 9 176 500 000 til kr 11 310 800 000	2 134 300 000
5680		Innskuddskapital i Statnett SF:	
	80	Utbytte, f o r h ø y e s med fra kr 85 000 000 til kr 87 000 000	2 000 000
5685		Aksjer i Statoil ASA:	
	80	Utbytte, f o r h ø y e s med fra kr 8 139 000 000 til kr 12 593 000 000	4 454 000 000
5700		Folketrygdens inntekter:	
	71	Trygdeavgift, n e d s e t t e s med fra kr 69 584 000 000 til kr 69 512 000 000	72 000 000
5701		Diverse inntekter:	
	71	Refusjon ved yrkesskade, n e d s e t t e s med fra kr 1 043 000 000 til kr 977 000 000	66 000 000
	73	Refusjon fra bidragspliktige, f o r h ø y e s med fra kr 545 000 000 til kr 565 000 000	20 000 000

Fullmakter til å overskride gitte bevilgninger

II

Merinntektsfullmakter

Stortinget samtykker i at:

1. Stortingets ombudsmann for forvaltningen i 2006 kan:

overskride bevilgningen under	mot tilsvarende merinntekt under
kap. 43 post 1	kap. 3043 post 1

2. Justis- og politidepartementet i 2006 kan:

overskride bevilgningen under	mot tilsvarende merinntekt under
kap. 474 post 1	kap. 3474 post 2

3. Arbeids- og inkluderingsdepartementet i 2006 kan:

overskride bevilgningen under	mot tilsvarende merinntekt under
kap. 650 post 1	kap. 3650 post 1

4. Helse- og omsorgsdepartementet i 2006 kan:

overskride bevilgningen under	mot tilsvarende merinntekt under
kap. 729 post 1	kap. 3729 post 2

5. Samferdselsdepartementet i 2006 kan:

overskride bevilgningen under	mot tilsvarende merinntekt under
kap. 1320 postene 23, 30 og 72	kap. 4320 postene 1, 2 og 3

III

Omdisponeringsfullmakt

Stortinget samtykker i at Fornyings- og administrasjonsdepartementet i 2006 kan overskride bevilgningen under kap. 2470 Statens Pensjonskasse post 45 Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, med inntil 10 mill. kroner mot dekning i reguleringsfondet.

IV

Fullmakt til å omfordele bevilgninger mv.

Stortinget samtykker i at Finansdepartementet kan omfordele bevilgninger og andre budsjettfullmakter, samt justere kapittel- og postinndelingen i statsbudsjettet for 2006 i forbindelse med nedleggelse av Aetat og Trygdeetaten og opprettelse av Arbeids- og velferdsetaten fra 2. halvår 2006. Stortinget orienteres om omfordelingen i stortingsproposisjon om ny saldering av statsbudsjettet for 2006.

Fullmakter til å pådra staten forpliktelser utover gitte bevilgninger

V

Tilsagnsfullmakter

Stortinget samtykker i at:

1. Utenriksdepartementet i 2006 kan gi tilsagn om tilskudd utover gitte bevilgninger, men slik at samlet ramme for nye tilsagn og gammelt ansvar ikke overstiger følgende beløp:

Kap.	Post	Betegnelse	Samlet ramme
116		Deltaking i internasjonale organisasjoner	
	72	Finansieringsordningen i det utvidede EØS	1 250 mill. kroner
	73	Norsk finansieringsordning i det utvidede EØS	1 250 mill. kroner

2. Arbeids- og inkluderingsdepartementet i 2006 kan gi tilsagn om tilskudd utover gitte bevilgninger, men slik at samlet ramme for nye tilsagn og gammelt ansvar ikke overstiger følgende beløp:

Kap.	Post	Betegnelse	Samlet ramme
634		Arbeidsmarkedstiltak	
	71	Spesielle arbeidsmarkedstiltak	684,6 mill. kroner

VI

*Deltakelse i International Finance Facility
for Immunisation (IFFIm)*

Stortinget samtykker i at Utenriksdepartementet i 2006 kan:

1. inngå avtale om bidrag til GAVI Fund Affiliate med USD 27 mill. for perioden 2006-2010.
2. fravike stortingsvedtak av 8. november 1984 for å kunne inngå avtale med mottaker om utbetaling av tilskudd før det er behov for å dekke de aktuelle utgiftene og å bruke tilskudd som sikkerhet for lån.

VII

*Deltakelse i IMF's låneordning til fattige land
som utsettes for økonomiske sjokk*

Stortinget samtykker i at Norge deltar i IMF's låneordning til fattige land som utsettes for økonomiske sjokk med samlet 240 mill. kroner i løpet av inntil 5 år fra og med 2006.

VIII

Fullmakt til å inngå leieavtaler

Stortinget samtykker i at Domstoladministrasjonen i 2006 kan inngå bindende leieavtaler for Gjøvik og Haugaland tingretter for 20 år med samlede årlige leieutgifter på 9,3 mill. kroner.

Andre fullmakter

IX

Tilføyelse av stikkord

Stortinget samtykker i at stikkordet:

1. «kan overføres» tilføyes bevilgningen under kap. 551 Regional utvikling og nyskaping post 70 Transportstøtte, i statsbudsjettet for 2006.
2. «kan overføres» tilføyes bevilgningen under kap. 912 Bedriftsrettet informasjonsformidling post 70 Tilskudd, i statsbudsjettet for 2006.

X

*Fullmakter til kjøp og avhending av eiendommer
under Norges forskningsråd*

Stortinget samtykker i at Kunnskapsdepartementet i 2006 kan gi Norges forskningsråd fullmakt til å kjøpe og avhende eiendommer. Salgsinntekter føres til Forskningsrådets eiendomsfond.

XI

*Fullmakter til salg av eiendom under
Miljøverndepartementet*

Stortinget samtykker i at Miljøverndepartementet i 2006 kan:

1. selge bygning og hageanlegg av eiendom Schiøtts vei 8 (gnr. 2 bnr. 135) i Oslo kommune og inntektsføre salgssummen i bevilgningsregnskapet under kap. 4426 ny post 30 Salg av eiendommer.
2. overskride bevilgningen under kap. 1426 post 31 Tiltak i naturvern-, kulturlandskaps- og friluftsområder, kan overføres med et beløp tilsvarende salgsinntekten til opparbeiding av friluftsområder primært på Bygdøy.
3. ta med ubenyttede salgsinntekter i beregningen av overført beløp under kap. 1426 post 31 Tiltak i naturvern-, kulturlandskaps- og friluftsområder, kan overføres.

XII

Fullmakter til salg av Forsvarets eiendommer

Stortinget samtykker i at Forsvarsdepartementet i 2006 kan:

1. avhende fast eiendom, uansett verdi, til markedspris når det ikke foreligger annet statlig behov for eiendommen. Eiendommene skal normalt legges ut for salg i markedet, men kan selges direkte til fylkeskommuner eller kommuner til markedspris, innenfor EØS-avtalens bestemmelser. Dersom eiendommene er aktuelle for friluft- eller kulturformål, kan de selges på samme vilkår til Statskog SF hvis ikke fylkeskommuner eller kommuner ønsker å kjøpe eiendommene.
2. avhende fast eiendom til en verdi av inntil 100 000 kroner vederlagsfritt eller til underpris når særlige grunner foreligger.

XIII

Nettobudsjettering

Stortinget samtykker i at forvaltningsorganet Norsk institutt for skog og landskap under kap. 1141 gis unntak fra Bevilgningsreglementet § 3 fjerde ledd, fra 1. juli 2006.

XIV

Endring av kapittelbetegnelse

Stortinget samtykker i at:

1. kap. 2800 Statens petroleumsfond endrer betegnelse til Statens pensjonsfond – Utland.
2. kap. 5800 Statens petroleumsfond endrer betegnelse til Statens pensjonsfond – Utland.

XV

Innlemming av Langeled i Gassled

Stortinget samtykker i at Olje- og energidepartementet kan gjennomføre og godkjenne de transaksjoner som er nødvendige for å innlemme Langeled i Gassled.

XVI

Kap. 5521 post 70 Merverdiavgift

Fra 1. juli 2006 gjøres følgende endringer i Stortingets vedtak 24. november 2005 om merverdiavgift for budsjettterminen 2006:

§ 3 skal lyde:

1. Fra 1. januar 2006 til og med 31. august 2006 skal det betales 8 pst. avgift etter bestemmelsene i lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift for:
 - a) kringkastingsselskap under utøvelse av allmennkringkasting som er finansiert av kringkastingsavgift som nevnt i kringkastingsloven § 6-4,
 - b) tjenester som gjelder persontransport,
 - c) formidling av tjenester som nevnt i bokstav b,
 - d) transport av kjøretøy på ferge eller annet fartøy på innenlands veisamband,
 - e) tjenester i form av rett til å overvære kinoforestillinger.
2. Fra 1. september 2006 skal det betales 8 pst. avgift etter bestemmelsene i lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift for:
 - a) kringkastingsselskap under utøvelse av allmennkringkasting som er finansiert av kringkastingsavgift som nevnt i kringkastingsloven § 6-4,
 - b) tjenester som gjelder persontransport,

- c) romutleie i hotellvirksomhet og lignende virksomhet, utleie av fast eiendom til camping samt yrkesmessig utleie av hytter, ferieleiligheter og annen fritidseiendom *i tilknytning til slik virksomhet*,
- d) transport av kjøretøy på ferge eller annet fartøy på innenlands veisamband,
- e) tjenester i form av rett til å overvære kinoforestillinger,
- f) formidling av tjenester som nevnt i bokstavene b og c.

XVII

Kap. 5536 post 71 Engangsavgift

Fra 1. juli 2006 gjøres følgende endringer i Stortingets vedtak 24. november 2005 om engangsavgift for budsjettterminen 2006:

§ 6 nr. 9 skal lyde:

Motorvogner som bare bruker elektrisitet til fremdrift, forutsatt at elektrisiteten som brukes leveres fra batteri eller er produsert i brenselceller. *Fritaket omfatter ikke tilfeller hvor batteri under kjøring tilføres strøm ved bruk av en ekstern stempeldrevet forbrenningsmotor.*

§ 6 ny nr. 14 skal lyde:

Motorvogner som til fremdrift benytter stempeldrevet forbrenningsmotor som kun kan benytte hydrogen som drivstoff. Dette gjelder også kjøretøy som til fremdrift benytter slik motor i kombinasjon med elektrisk motor (hybridbiler).

XVIII

Kap. 5536 post 72 Årsavgift

Fra 1. juli 2006 gjøres følgende endring i Stortingets vedtak 24. november 2005 om avgift på motorvogner, årsavgift for budsjettterminen 2006:

§ 4 annet punktum skal lyde:

For kjøretøy som nevnt i § 1 nr. 4, forhøyes avgiften med kr 50.

XIX

Kap. 5700 post 71 og 72 Trygdeavgift og andre avgifter til folketrygden

Fra 1. juli 2006 gjøres følgende endring i Stortingets vedtak av 15. desember 2005 om produktavgift til folketrygden for fiskeri-, hval- og selfangstnæringen for budsjettterminen 2006:

II første ledd skal lyde:

Produktavgiften skal være *2,4 pst. for annet halvår 2006.*

Presidenten: Dette dreier seg altså om hele forslaget til vedtak i innstillingen.

Presidenten gjør oppmerksom på at de kapitler og poster som ble vedtatt i forslag nr. 87, nå bortfaller i innstillingens forslag til vedtak.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling – med de unntak som presidenten nevnte – ble enstemmig bifalt.

Votering i sak nr. 6

Presidenten: Under debatten er det satt fram to forslag. Det er

- forslag nr. 1, fra Jan Tore Sanner på vegne av Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre
- forslag nr. 2, fra Ulf Leirstein på vegne av Fremskrittspartiet

Forslag nr. 2, fra Fremskrittspartiet, tas opp til votering. Forslaget lyder:

«Stortinget ber Regjeringen utforme nye forskrifter og retningslinjer for bruk av elektroniske kommunikasjonstjenester (mobiltelefon og Internett) betalt av arbeidsgiver, som innebærer at skatteplikten bortfaller i sin helhet.

Nye forskrifter og retningslinjer blir gitt tilbakevirkende kraft for hele 2006 og legges frem for Stortinget til orientering, senest i forbindelse med fremleggelsen av Revidert nasjonalbudsjett for 2006.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet ble med 80 mot 24 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 16.39.37)

Presidenten: Forslag nr. 1, fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre, tas opp til votering. Forslaget lyder:

«Stortinget ber Regjeringen evaluere regelverket for beskatning av arbeidsgiverbetalte elektroniske kommunikasjonstjenester og eventuelt justere regelverket for å unngå urimelige utslag, senest i forbindelse med fremleggelsen av forslag til statsbudsjettet for 2007.»

Presidenten antar at Fremskrittspartiet ønsker å støtte dette forslaget subsidiært.

V o t e r i n g :

Forslaget fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre ble med 56 mot 48 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 16.40.02)

Komiteen hadde innstilt:

Dokument nr. 8:51 (2005-2006) – forslag fra stortingsrepresentantene Gjermund Hagesæter og Ulf Leirstein om at skatteplikten for arbeidsgiverbetalte kommunikasjonstjenester (mobiltelefon og Internett) bortfaller – avvises.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling ble bifalt med 77 mot 25 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 16.40.33)

Votering i sak nr. 7

Presidenten: Under debatten er det satt fram to forslag. Det er

- forslag nr. 1, fra Ulf Leirstein på vegne av Fremskrittspartiet
- forslag nr. 2, fra Jan Tore Sanner på vegne av Høyre og Venstre

Forslag nr. 1, fra Fremskrittspartiet, tas opp til votering. Forslaget lyder:

«Fra 1. juli 2006 gjøres følgende endring i Stortingets vedtak av 24. november 2005 om avgift på sjokolade- og sukkervarer mv. (kap. 5555 post 70):

§ 1 første punktum skal lyde:

Fra 1. januar 2006 til og med 30. juni 2006 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på sjokolade- og sukkervarer mv. med kr 16,07 pr. kg av varens avgiftspliktige vekt.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet ble med 81 mot 23 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 16.41.04)

Presidenten: Forslag nr. 2, fra Høyre og Venstre, tas opp til votering. Forslaget lyder:

«Fra 1. juli 2006 gjøres følgende endring i Stortingets vedtak av 24. november 2005 om avgift på sjokolade- og sukkervarer mv. (kap. 5555 post 70):

§ 1 første punktum skal lyde:

Fra 1. januar 2006 til og med 30. november 2006 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på sjokolade- og sukkervarer mv. med kr 16,07 pr. kg av varens avgiftspliktige vekt.»

Presidenten antar at Fremskrittspartiet nå ønsker å støtte forslaget subsidiært.

V o t e r i n g :

Forslaget fra Høyre og Venstre ble med 62 mot 42 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 16.41.37)

Komiteen hadde innstilt:

Dokument nr. 8:56 (2005-2006) – forslag fra stortingsrepresentantene Ulf Leirstein, Kåre Fostervold, Gjermund Hagesæter, Ketil Solvik-Olsen og Tord Lien om å fjerne særavgiften på sjokolade- og sukkervarer – vedlegges protokollen.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Votering i sak nr. 8

Komiteen hadde innstilt:

Dokument nr. 8:63 (2005-2006) – forslag fra stortingsrepresentantene Borghild Tenden, Gunnar Kvasheim og Lars Sponheim om å frita bioetanol (biobensin) til drivstoffmål fra CO₂-avgift, bensinavgift og alkoholavgift – vedlegges protokollen.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Votering i sak nr. 9

Presidenten: Under debatten er det satt fram to forslag. Det er

- forslag nr. 1, fra Ulf Leirstein på vegne av Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre
- forslag nr. 2, fra Ulf Leirstein på vegne av Fremskrittspartiet

Forslag nr. 2, fra Fremskrittspartiet, tas opp til votering. Forslaget lyder:

«Stortinget ber Regjeringen, i forbindelse med statsbudsjettet for 2007, fremme forslag om at dokumentavgiften blir redusert for alle, og at Regjeringen legger frem en tidsplan for en fullstendig avvikling av dokumentavgiften.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet ble med 81 mot 23 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 16.42.46)

Presidenten: Forslag nr. 1, fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre, tas opp til votering. Forslaget lyder:

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om at samboere som har felles barn, fritas for dokumentavgift for bolig når de selger til hverandre.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre ble med 56 mot 48 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 16.43.04)

Komiteen hadde innstilt:

Dokument nr. 8:65 (2005-2006) – forslag fra stortingsrepresentantene Hans Olav Syversen og May- Helen Molvær Grimstad om å fjerne dokumentavgift når samboere med felles barn selger bolig til hverandre – vedlegges protokollen.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Votering i sak nr. 10

Presidenten: Under debatten har Ulf Leirstein satt fram et forslag på vegne av Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre. Forslaget lyder:

«Stortinget ber Regjeringen, i forbindelse med statsbudsjettet 2007, fremme forslag om en nøytral merverdiavgift for statsforvaltningen, i tråd med forslaget i St.prp. nr. 1 (2005-2006).»

Det voteres alternativt mellom forslaget og innstillingen fra komiteen.

Komiteen hadde innstilt:

Dokument nr. 8:70 (2005-2006) – forslag fra stortingsrepresentantene Jan Tore Sanner, Svein Flåtten og Peter Skovholt Gitmark om å innføre en ordning som sikrer at merverdiavgiftssystemet ikke hindrer statlige virksomheter i å kjøpe fra dem som kan levere de beste varene og tjenestene – avvises.

V o t e r i n g :

Ved alternativ votering mellom komiteens innstilling og forslaget fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre ble innstillingen bifalt med 55 mot 49 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 16.44.08)

Votering i sak nr. 11

Presidenten: Under debatten har Ulf Leirstein satt fram et forslag på vegne av Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre. Forslaget lyder:

«Stortinget ber Regjeringen justere beløpsgrensene for arbeidsgiveravgiftsfritak for lønnet arbeid for veldedig eller allmenntilgitt institusjon eller organisasjon i tråd med den generelle lønnsvekst, og eventuelt fremme forslag om endring i lov om folketrygd dersom dette er nødvendig.»

Det voteres alternativt mellom forslaget og innstillingen fra komiteen.

Komiteen hadde innstilt:

Dokument nr. 8:76 (2005-2006) – forslag fra stortingsrepresentantene Gunnar Kvassheim, Gunn Berit Gjerde, Lars Sponheim og André N. Skjelstad om å justere beløpsgrensene for arbeidsgiveravgiftsfritak for lønnet arbeid for veldedig eller allmenntilgitt institusjon eller organisasjon i tråd med den generelle lønnsveksten – blir lagt ved protokollen.

V o t e r i n g :

Ved alternativ votering mellom komiteens innstilling og forslaget fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre ble innstillingen bifalt med 56 mot 48 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 16.45.03)

Votering i sak nr. 12

Presidenten: Under debatten er det satt fram to forslag. Det er

- forslag nr. 1, fra Ulf Leirstein på vegne av Fremskrittspartiet
- forslag nr. 2, fra Jan Tore Sanner på vegne av Høyre og Venstre

Forslag nr. 1, fra Fremskrittspartiet, tas opp til votering. Forslaget lyder:

«Stortinget ber Regjeringa sørgje for at det blir føretatt ei årleg utrekning av skattefridomsdagen og at dette blir presentert i samband med statsbudsjettet og i samband med Revidert nasjonalbudsjett.»

V o t e r i n g s t a v l e n e v i s t e at det var avgitt 78 stemmer mot og 26 stemmer for forslaget fra Fremskrittspartiet.

(Voteringsutskrift kl. 16.45.32)

Trine Skei Grande (V) (fra salen): President! Jeg stemte feil. Jeg stemte for, men skulle ha stemt imot.

Presidenten: Da skal stemmetallet være 79 stemmer mot og 25 stemmer for forslaget. Dermed er forslaget fortsatt ikke bifalt.

Forslag nr. 2, fra Høyre og Venstre lyder:

«Dokument nr. 8:82 (2005-2006) – forslag fra stortingsrepresentantene Ulf Leirstein, Jørund Rytman, Christian Tybring-Gjedde og Gjermund Hagesæter om årlig beregning av skattefrihetsdagen – vedlegges protokollen.»

Det vil bli votert alternativt mellom dette forslaget og innstillingen fra komiteen.

Komiteen hadde innstilt:

Dokument nr. 8:82 (2005-2006) – forslag fra stortingsrepresentantene Ulf Leirstein, Jørund Rytman, Christian Tybring-Gjedde og Gjermund Hagesæter om årlig beregning av skattefrihetsdagen – blir avvist.

V o t e r i n g :

Ved alternativ votering mellom komiteens innstilling og forslaget fra Høyre og Venstre ble innstillingen bifalt med 63 mot 41 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 16.46.30)

Votering i sak nr. 13

Presidenten: Under debatten har Ulf Leirstein satt fram et forslag på vegne av Fremskrittspartiet. Forslaget lyder:

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om at de regionale helseforetakene som er underfinansierte, får de nødvendige tilleggsbevilgninger, slik at de senest fra 1. januar 2007 kommer opp på et nivå som er i tråd med landsgjennomsnittet. Nødvendige midler må tilleggsbevilges og ikke tas fra andre regionale helseforetak.»

Det votes alternativt mellom dette forslaget og innstillingen fra komiteen.

Komiteen hadde innstilt:

Dokument nr. 8:49 (2005-2006) – forslag fra stortingsrepresentantene Harald T. Nesvik, Vigdis Giltun, Jan-Henrik Fredriksen og Arne Sortevik om tilleggsbevilgninger til de underfinansierte regionale helseforetakene – vedlegges protokollen.

Votering :

Ved alternativ votering mellom komiteens innstilling og forslaget fra Fremskrittspartiet ble innstillingen bifalt med 81 mot 23 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 16.47.16)

Votering i sak nr. 14

Komiteen hadde innstilt:

Stortinget samtykker i ratifikasjon av Europarådets konvensjon av 4. april 1997 om menneskerettigheter og biomedisin.

Votering :

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Votering i sak nr. 15

Komiteen hadde innstilt:

Som ombudsmann for Forsvaret og ombudsmann for sivile vernepliktige for tidsrommet 1. juli 2006-31. desember 2009 velges Kjell Arne Bratli.

Som første varamedlem til Ombudsmannsnemnda for Forsvaret og Ombudsmannsnemnda for sivile vernepliktige for tidsrommet 1. juli 2006-31. desember 2009 velges Bjørn Robstad, Vennesla.

Votering :

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

*S a k n r . 1 6**Referat*

Presidenten: Det foreligger ikke noe referat.

Dette er ikke siste møte i stortingssesjonen – det blir i september – men det er det siste møtet før sommerferien. Derfor vil presidenten benytte anledningen til å ønske alle god sommer, godt vær og godt humør. Blir det ikke godt vær, mener presidenten at vi likevel må ha godt humør. Det er helsebringende.

Presidenten vil takke alle for et veldig stort arbeid i fjor høst, i vinter og i vår. Halvparten av Stortingets representanter er nye. Det har vært en fryd å høre alle de nye og mange unge i debattene her. Det har også vært en fryd å se at mange gamle travere har blomstret opp i regjering, og at mange av de gamle traverne som kom fra regjering, har blomstret opp her i stortingssalen. Det lover godt for demokratiet i Norge.

Med disse ord: God sommer til alle sammen!

Møtet hevet kl. 16.50.
